

KORE SAVAŞI KAHRAMANI BANDIRMALI ŞEHİT

TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ

YÜZBAŞI
SÜLEYMAN
PULAT

ŞEHİT
ÜSTEĞMEN
MEHMET
GÜNEÇ

DÜŞMAN ETRAFIMIZI SARDI, TÜM TOPÇULARI
ÜZERİMİZE ATEŞ EDİN, BULUNDUĞUM KOORDİNATLARA
BİZİ ONLARA TESLİM ETMEYİN
VATAN SAĞOLSUN

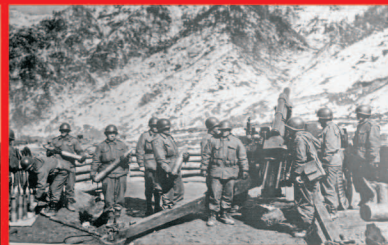
22/23 Nisan 1951, 01.00

Topçu Üstğm. Mehmet Güneç

ŞEHİT ÜSTEĞMEN
MEHMET GÜNEÇ

OSMAN GÜNEÇ
AĞABEYİ

Dr. ALİ DENİZLİ

1950

1951

KORE SAVAŞI KAHRAMANI BANDIRMALI ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ

ŞEHİT
ÜSTEĞMEN
MEHMET
GÜNEÇ

BÖYLE KAHRAMAN YOK

ISBN: 978-605-88948-3-9

KORE ŞEHİDİ TOPÇU ÜTĞM. MEHMET GÜNEÇ'İN
BİYOGRAFİSİ

SON SÖZLERİ...

"DÜŞMAN SAĞDAN GELİYOR.
SOLDAN GELİYOR. BÖLÜK
KOMUTANI ŞEHİT OLDU.
YARALANDIM AMA KIYMETİ
YOK. ÇEMBER DARALİYOR.
DÜŞMAN ÇOK YAKLAŞTI.
SARILDIM. TOPÇU ATEŞİNİ
UZERİMİZE TOPLAYIN.
VATAN SAĞOLSUN..."

ADI ve SOYADI : Mehmet GÜNEÇ
SINIFI ve RÜTBESİ : Topçu Üstğm.
BABA ADI : Süleyman
MEMLEKETİ : Bandırma
DOĞUM TARİHİ : 1340 (1924)
ÖLÜMÜ : 01.10.1951
SİCİL NUMARASI : 943-54
MEDENİ DURUMU : Bekar
EN SON BİRLİĞİ : 1inci Kore Tugayı
ŞEHİT OL TARİHİ : 22-23 Nisan 1951

Dr. Ali DENİZLİ
E. Kurmay Albay

**KORE SAVAŞI KAHRAMANI
BANDIRMALI ŞEHİT
TOPÇU ÜSTEĞMEN
MEHMET GÜNENÇ**

Ankara, 2011

ISBN : 978-605-88948-3-9

Mart 2011

Yazar İletişim:
Dr. Ali Denizli
E. Kurmay Albay
Ufuk Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve
İnkılap Tarihi Öğretim Görevlisi
Kore Harbi Araştırmacısı

Tel:
0535 609 81 29 – 0 506 273 51 45

e-posta: alidenizlim@yahoo.com.tr

İnternet Adresleri
www.koreharbi.com
www.koreanwar-forgottenwar.com

Basım ve Cilt:
Turhan Kitabevi
Ofset Matbaacılık Tesisleri
Ankara
Tel: 0 312 341 18 13

Bu yapıtın her hakkı saklıdır. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümlerine göre yazarından yazılı izin alınmadan herhangi bir bölümü veya tamamı çoğaltılamaz, basılamaz.

ÖNSÖZ

Bu kitap Topçu Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ adına yazılmıştır. Ruhun Şad Olsun, müthiş kahramanlığın önünde saygıyla eğiliyoruz. Adın Türk tarihine altın harflerle yazılmıştır.

Komunist Çin ve arkasındaki Rusya'nın binlerce insan ve silah gücü ile dünyaya ilan ettiği ve BAHAR TAARUZLARI adını verdiği Kore'yi ele geçirme planları Türk duvarına çatarak durmuştur.

Bu duvarı canları ile destekleyen kahraman subaylarımızdan birisi de Topçu Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ'dir.

Seoul kuzeyinde savunan tugayımızın , bir yanındaki Zenci Alayının diğer yanındaki Filipin taburunun kaçması sonucunda yanlardan girme yapan binlerce Komunist Çinli bölüklerimize saldırmış , yaralanan Topçu Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ , topçu ateşinin koordinatların üzerine vererek şehit olmayı isterken etrafındaki yüzlerce Çinli'nin de ölmesini sağlamıştır.

Beceriksiz Amerikan Tümen Komutanının zamanında çekilme kararı verememesi, zaiyatın artmasına sebep olmuştur.

KAÇAN AMERİKALI ZENCİ ASKERLER VE FİLİPİNLİ ASKERLER YÜZÜNDEN OLUŞAN SONUÇ ŞU ŞEKİLDEDİR

O muharebe Kore'de tugayın ikinci çetin ve belâlı muharebesi olmuştur.

Türk Tugayından, 5 subay(sonradan 4 subayın esir olduğu öğrenilmiştir) , 3 assubay, 58 er şehit oldu, 35 yaralı verildi. 105 kadarının da esir veya kaybolduğu anlaşılmıştır.

Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ şehit , 9 ncu Bölük Komutanı Yzb. Hamit Yüksel, 2 nci Bölük Komutanı Yzb. İhsan Serim, 9 ncu Bölük takım subayı üsteğmen Kâzım Ün, 1nci Bölük takım subayı üsteğmen Ali Büyükkirişçi esir olmuştur.

Tugay cephesine dūřmanın iki alayla taarruz etmiş olduğu, 1000 kadarının öldürüldüğü ve 2000 kadar da yaralı bulunduğu tahmin edilmiştir.

KARA HARP OKULU --ANKARA GIRISINDEKI KORE SUBAY şEHİTLERİ ANITI

şan ve şerefle, ebedileşen kahramanlarımız safına katılan Ütgm. Mehmet Güneç, o geceki ateş idaresi, soğukkanlı ve azimli konuşmaları ve nihayet kendi üzerine dahi ateş ettirecek kadar feragati nefis sahibi olması ile her türlü takdir ve tariflerin üstüne çıkmıştır.

Şehit Mehmet Günenç Lisesi öğrencilerinden Nurhan Öncü'nün Mehmet Günenç'in babası Süleyman Günenç'le yapmış olduğu röportajda babası şöyle anlatmaktadır ;

“ Şu kadarını izaha çalışayım ;

Şehitlik gibi maddî ve manevî en ulvî ve mukaddes bir payeye ulaşmak saadetini eren oğlumun ruhunun bu suretle şad olduğu muhakkaktır .

Mektuplarının bence en karakteristik olanlarından birinde ;

"Âlemde, en büyük manevi rütbe olan şehitlikle, Cenabı Hak'kın huzuruna çıkmayı çok arzu ediyorum. Vatanım için, orası ile burası arasında bir fark görmüyorum.

Babacığım, bir gün bu rütbe ile taltif edilmek saadetini Allahım bana nasib ederse üzülmeysin... Anneciğim de ağlamasın. Her zaman abdestli bulunuyorum, Üzerimden hayır duanızı eksik etmeyin..» diyordu

Mektuplarında şu hususları pekçok yazardı. "Arkadaşlarının şecaatından hürmetle bahseder, Türklerin, diğer milletlere karşı, cesaretlerinin kıyas kabul etmiyecek derecede olduğunu ve bu hallerin Kore'liler ve diğer dost milletler üzerinde çok müsbet neticeler husule getirdiğini,

Bizlerin bütün hususiyetlerimizi, bilhassa ibadetlerimizi büyük bir alâka ile takip ettiklerini ve zaman zaman bir çok Koreli'nin ve hattâ dost milletlerin asker ve subaylarının bile Müslümanlığın kendilerine öğretilmesini ve her fırsatta bu arzularını tekrarladıklarını, bu vadede daha fazla bilgi ile teşhis edilememiş olmanın ıstırabı içinde bulunduklarına defalarca şahit olduğunu yazıyordu.”

Tabur Komutanı Yarbay Natık Poyrazoğlu ise Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'i Şöyle Anlatmaktadır ;

“ Kore’de vatanımızda değildik. Çünkü üzerimizde onyedî milletin gözü vardı. Yapacağımız en küçük falso bütün dünyaya yayılabilirdi. Bundan başka düşman propagandası bizi halk efkârına istilacı bir ordu ve askerler olarak

tanıtma gayretinde idi.O halde bizim de o nisbette dikkatli olmamız aynı zamanda milli bir vazife idi.

Size bunlardan sonra iki büyük kahramandan daha bahsedeceğim , başınızı ağrıtmazsam bu delikanlıların üzerinde biraz fazla duracağım.

İkisi de harp subayı olan bu kahramanlardan biri bugün maalesef şehit olmuş bir topçu üsteğmeni,biriside Kore'de hâlâ vazifesinin başında bulunan bir piyade gerillacı yüzbaşısıdır.

Topçu kıdemli üsteğmen talimgahın emir subayı Mehmet Güneç'tir. Kendisi çok müthiş bir boksör ve sportmen, zeki,kabiliyetli,her şeyin üstünde de yüksek bir ahlaka sahibi idi. Dört ay bana emir subaylığı yaptı.Bu dört ay içinde en küçük bir ihmali görmedim.

Mehmet çok güzel direksiyon kullanır , motordan anlar az çok dil bilir,erleri tarafından çok sevilir.Bir çok pratik marifetleri nefsinde toplamış bir subayıdır.Teagu'dan Kunuri'ye giderken bu hasletlerinden çok istifade ettik.

Vazifesini namus bilen müstesna bir subay ve faziletli bir insandı.

Onun arkasından ağlamayan kalmadı.Şehit haberini,ben Türkiye'ye dönmeden, iki gün evvel aldım ve deliye döndüm. Bu kadar cesur ve bu kadar metin bir adamın öleceği hatırıma bile gelmiyordu.

Dağ devrilir mi diyene nasıl hayretle bakarsam bu habere de öyle baktım ve haberi vereni uzun müddet tanıyamadım.Çünkü o ve yanındaki emir eri Rıfat en az on Çin'li ile döğüşebilen adamlardı. Fakat ne olursa olsun ortada bir hakikat vardı ki ,o da şu;

Mehmet Güneç artık yoktu. Bu kahramanlar kahramanı ve asil Türk çocuğu artık aramızda değildir. Çok yazık, çok ,acı.

Asil Türk çocuğu topçu ateşi üzerine istiyor , Ateş İdare Merkezi şu cevabı veriyor ;

Mehmet ; iyi ama birbirinize girişmişsiniz, size de zarar verecek

Zararı yok, biz yok olalım ,Tugay kurtulsun, rica ederim ateş edin, Düşman geldi Yanımda. ..Allah'a ısmarladık,

Telefon susmuştur. Arıyorlar, cevap yok ve öğreniyorlar ki , Mehmet isteğine cevap alamayınca telefonu' bırakıp üç dört eri ile bir elinde tabancası bir elinde kasatura düşmanın içine dalıyor ve Mehmetçik'lerin arasına karışıyor. O ne oldu? Şehit mi yaralı mı , esir mi? Kimse bilmiyor.

Şafak sökerken ve gün ağarırken onun kanlar içinde mutemadiyen vurduğunu ve vuruştığını görenler var. İşte o kadar .

Bölük büyük bir hamle ile' bu badireden sıyrıldığı zaman Yüzbaşı Hamit Yüksel , Yüzbaşı İhsan Serin , Üsteğmen Mehmet Günenç ve Teğmen Kazım Ün ile elli kadar er meydanda yoktu.” Diyordu.

DÜNYA HARP TARİHİNDE ÖRNEĞİ OLMAYAN OLAY ŞU ŞEKİLDEDİR

Şehit Mehmet Günenç, kendisini ebedileştiren şu cevabı veriyor. "Zararı yok, biz yok olalım, Tugay kurtulsun. Allahaismarladık." Bu Üsteğmenin telsizde duyulan son sözleridir.

Mehmet GÜNENÇ düşman kuvvetlerinin kendi gözetleme sahası içine girdiğini görünce arkadaki Türk Topçusu'na kendisinin de içinde bulunduğu muharebe sahasını koordinatlarını vererek üzerine topçu ateşi istemiştir.

Gerideki topçu idare merkezi üsteğmen GÜNENÇ' i ;

"düşmanla birbirinize girmişsiniz, size de zarar vereceğiz" diye uyarır.

Şehit Mehmet GÜNENÇ kendisini ebedileştiren şu cevabı veriyor.

"Zararı yok, biz yok olalım, Tugay Kurtulsun. Allahaismarladık" Bu üsteğmenin telsizde duyulan son sözleridir.

Bu sözleri aziz şehidimizin, ölümü hiçe sayan, birliğinin ve Tugayı'nın varlığı için kendisini feda eden bir kişilik olduğunu göstermiştir.

Topçu Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ pek az kişiye nasip olacak şekilde Türk'lüğünü, vatanını ve milletini son ana kadar hatırlayarak büyük bir kahramanlık menkıbesi yaratarak KORE'de 402 rakımlı tepede şehit olmuştur.

Böylece Marmara Denizi kıyısında Bandırma'da başlayan yaşam Kore'de Han Nehri kenarında son bulmuştur.

Ertesi gün bu tepe tekrar ele geçirildiğinde, Mehmet GÜNENÇ'in de aralarında bulunduğu 4 subay ve 50 erin meydanda olmadığı görülmüştür.

Kahraman bir topçu subayının düşmanla son ana kadar çarpışırken bile vatan ve milletini her şeyden üstün tuttuğu, bu son muharebede bir kere daha Türk cevherinin asaletini kanıtlamıştır.

O, yabancı bir topluluğun elinden alınmak istenen haklarını korumak uğrunda, yurdundan çok uzak bir yerde ölüme koşmuş, Türk Milletinin şaheser kudretini bir defa daha dünyaya ispatlıyarak şehit olup, aramızda ayrılmıştır.

Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin Kumandanı General Ridgway şehidimizin babasına gönderdiği bir mektup ile şükranlarını ifade etmektedir.

Mehmet Günenç'in şahadeti bir Türk için en büyük şereftir, Fakat bu ölüm gayet tabii karşılanmalıdır, Zira Günenç her şeyden evvel TÜRK'tür ve her şeyden evvel bir Atatürk Çocuğudur. Ruhu şad olsun

AMERİKAN ORDU KOMUTANI HER TÜRK EVLADI BU ŞEKİLDE ŞEHİT OLUYOR DEMEKTEDİR.

Türk ' e şeref sağlamak için Kore topraklarını kendilerine mezar yapan aziz şehitlerinizin ruhları da sanki bugün bu karşılaşma iştirak ediyordu. Onları unutmamıza imkân var mı?

Kunuri'nin eşsiz kahramanı Binbaşı Mıktat Uluünlü'yü, Türk Milleti Unutabilir mi? Yüzbaşı Kaya Aldoğan, Üsteğmen Selâhattin Eregemen, Binbaşı Lûtfi Bülgin, Yüzbaşı Cevat Olhon. Üsteğmen MEHMET GÜNENÇ kalplerinizden silinebilir mi?

Bilhassa Harp Okulundaki Almanca Hocası Profesör Danyal Bedizi bir hoca ile talebe gibi değil, bir arkadaş gibi sever her pazar beraber Ankara'da tenis oynamaya giderlerdi.

Hocası , 28 Nisan 1951 günü Cumhuriyet Gazetesinde şehit olmazdan önce söylediği son sözleri okuyunca kendimi tutamıyarak gözlerim yaşardı.

“ Kendisini çok severdim. Bu satırlarda onun için ne yazılsa azdır. O bütün Türk Kahramanları gibi kendisinden bekleneni yapmıştır. Kendisini yakinen tanıdığım ve sevdiğim için son kurşununa kadar kimbilir kaç tane Çinli'nin canını cehenneme gönderdikten sonra şehit oldu.” Demektedir.

Kore'de Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç gibi ebedileşen kahramanlarımızdan hiç olmazsa bir kısmının unutulmamasını ve menkıbelerinin gelecek nesillere doğru ve tam olarak intikal edebilmesini sağlayabilirsem, bir Türk subayı olarak yapacağım vazifelerimin en kutsilerinden biri yerine getirilmiş olacaktır.

Türk olarak, inandıkları bir dâvanın öncüleri olarak savaşırken, hayatlarını çekinmeden feda eden o bahadırların, müstakbel dünya nesilleri için birer iftihar vesilesi, birer ilham kaynağı olacağına inanıyorum.

Birinci Türk Tugayı'nın "Kutup Yıldızı" Kunuri Muharebeleri üzerinden 60 yıl geçti. Bu süre içinde dünyada, baş döndüren büyük gelişmeler oldu. Unutulmaz sandığımız nice olaylar çabuk unutuldu.

İnsanlık iç içe ve hızlı yaşamının doğal sonucu olarak, "günlük yaşama" alışkanlığı edindi. Bu gelişmelerin "tarih benliğini yitirmeye ve geçmişten kopmaya" yol açması karşısında ileri ülkeler; ulusal ve evrensel geçmişi özenle, anında belgeleyerek "bilgi bankalarında" koruma altına almaya başladılar.

Bir vakitler, yere göğe sığdıramayan ve çok övülen Tugaylarımız hakkında, yabancı eserlerde tugayları savaşta yakından izleyen savaş muhabirlerinin yazdıkları hariç birkaç satırlık değinmeler dışında, geniş bilgilere pek rastlanılamaz. Ulusal arşivimizdeki eserler de pek azdır.

Kore Savaşında dünyaya şapka çıkartan askerlerimizin güvenliğimize, ekonomimize ve demokratik hayatımıza katkıları, maalesef genişliğine ve derinliğine kavranamadı.

Yüzeysel anlayışın doğal sonucu olarak, Kore'de dünyanın bir dönüm noktasına geldiğinin de farkına varılamadı.

Kunuri Muharebelerini kaplayan sis perdesinin kaldırılmasına, çalışılmamış ve Kore savaşının kritik günlerinde askerlerimizin gösterdikleri başarıların değerini, kamuoyu tam olarak öğrenememiştir.

Barışın, dostluğun, kültür ile uygarlığın ve eşitlikle zenginliğin değerini, savaşmış askerler kadar kimse bilemez.¹

İkinci Cihan Harbini müteakip, birçok memleketleri tehakkümleri altına aldıktan sonra da ihtiraslarını doyuramıyan komünizm idarecisi Ruslar , Birleşmiş Milletler Cemiyeti'nin zaaflarından, demokrasi idarecilerinin siyasî ve silâhlı ihtilâflardan kaçınarak sulh ve sükûna fazla riayetkarlığından istifade ile kendi maksat ve ölçülerine uygun düşen memleketlerde satın aldıkları aktörleri kanlı oyunlara sevketmişler, bâzılarında muvaffak olmuşlar, bâzılarında olamamışlar, bir memlekette muvaffak olamıyan oyunlarını Türkiye, Güneykore gibi memleketlere nakletmişlerdir.

İkinci Cihan Harbinden sonra kardeşi kardeşe musallat etmekle ihdas edilen Azerbaycan, Yunanistan, Çin, Çin Hindi kanlı faciaları kötü maksatlı idarecilerin kanlı eserleri olmuştur.

O dram sahnelerinden biri de zavallı Kore olmuştur. Aynı memleketin evlâtlarından komünist boyunduruğuna sokulabilenler günahsız olan diğerlerine saldırtılmış, yeni bir dram yaratılmıştır.

Kore harbi , Kuzey Korelilerin Güney Korelilere tecavüzü ile görünürde bir kardeşler harbi halinde başladı. Kuzeyliler yalnız Kore'nin ve Korelilerin gerçek selâmet ve birliği için kendi irade ve kararları ile bu dramatik oyuna girişmiş olsalardı bir savaşa meydan kalmaksızın, o oyun Kore hudutları içinde müsbet, menfî bir neticeye varabilirdi.

Fakat, komünizm zehirleriyle sarhoşlatılmış, aldatılmış Kuzeylilerin iradelerini kaybetmiş komünist direktörlerinin aktörleri ve onların emellerinin hizmetkârı olarak bu drama katılmış olmalarıyla dünya sulhunu bozacak bâzı karışıklıklara sebebiyet vereceklerinden bu kanlı oyunun perdesini kapatmak için Birleşmiş Milletler Karargâhı üye Devletlere evvela «Hazirol! silâh başına» işaretlerini verdi.

Kuzeyliler tecavüzü durdurmak emrini dinlemediklerinden, biraz sonra üye devletlerin askerî kuvvetleriyle müdahaleye mecbur kaldı.²

Kore'de ilk defa olarak dünya barışını korumak davasıyla ortaya çıkan Birleşmiş Milletler, kendi bayrağı altında bir ordu kurmuş ve uluslararası bir

¹ Bahtiyar Yalta, Kunuri Muharebeleri ve Geri Çekilmeler, Ankara, 2005, s. XXIII.

² Tahsin Yazıcı; Kore Hatıralarım, Ankara, 1963, s. 1-3.

dava uğrunda dövüşmüştür. Kore'de muharebe etmek için evlâtlarını gönderen uluslardan çoğu, o sıralarda Kuzey Kore ve Komünist Çin'in doğrudan doğruya tehdidi altında bile değildiler.

Fakat, bu uluslardan her biri, ayrı bir oranda olmak üzere, Birleşmiş Milletlerin Kore'de uğrunda dövüştükleri davanın, her bağımsız ulusun davası olduğunu anlamakta gecikmediler. Bu suretle "birlikten kuvvet doğar" sözü dünya çapında bir anlayış buldu.

Türkiye Cumhuriyetinin de Ruslar'a karşı ortak güvenlik ve bozulan barışın iadesi düşüncesiyle, Birleşmiş Milletler çerçevesi içinde bir tugay ile katıldığı Kore muharebelerinin taşıdığı önem büyüktür.

Kore harbinin diğer özellikleri de, Kuzey Korelilerin gerillayı ve gece muharebelerini uygulamada çok ileri gitmelerine karşılık Birleşmiş Milletler ordusunca girişilen ortak harekât sonucunda, yepyeni bir harp tipi olarak bölgesel harp şeklinin ortaya çıkmış bulunmasıdır.

Dünya egemenliği peşinde koşan Sovyet Rusya'nın, Kızıl Çin'in arkasından Kore harbine açıktan açığa katılmasını, hatta Komünist Çin Cumhuriyetinin Kore'de muntazam ordularla yaptığı gerçek bir harbi, gönüllü kuvvetlerinin işe karışması şeklinde göstermesini, Komünist âleminin, henüz Batılı devletlerle bir üçüncü dünya harbine hazır olmamasında ve kuvvetçe zayıf olmasında aramak doğru olur.

Bir buçuk aylık bir savunma ve hazırlıktan sonra, Pusan bölgesinden Yalu boylarına kadar erişen Birleşmiş Milletler orduları, üstün sayıdaki Komünist Çin ordularının, insan kaybını hiçe sayan arka arkaya taarruzları karşısında, buhranlı ve tehlikeli duruma düşen Birleşmiş Milletler Orduları, Türk Askerince kurtarılmışlardır.

Kore Harbi'nde Birleşmiş Milletlerin Çin kuvvetlerince kuşatılarak imhasını önleyen ayrıca üst üste kazandığı zaferlerle Kore Harbi'nin kaderini ve seyrini değiştiren ve Güney Kore'nin kurtarılacak egemenliğine ve özgürlüğüne kavuşmasına yardımcı olan Türk tugayları bu başarılarıyla dost ve düşmanlarımızı şaşkına çevirmişlerdir.

Kore'de savaştık, kan döktük, şehit verdik. Dünya askerî tarihine altın sayfalarla geçen menkıbelerin sahibi olduk. Bu kahramanlıklarımızı bizden önce başka milletler övmüş ve değerlendirmiştir.

Bu eserde kahramanlarımıza layık oldukları değeri verebilmek , milli eğitimimize milli kültürümüze kaynak olacak konuları kanıtlamak esası

yanında, başkalarının bizi nasıl incelediğini, kahramanlığımızı ders konusu yaptığını göstermek amacı esas alınmıştır.

Diğer milletlerin askerleri çekilirken, Türk askeri düşmana doğru ilerlemiş ve göğsünü kendinden on kat fazla düşmana siper etmiş, ona tarihte unutamayacağı büyük dersi vermiştir.

Emekli Kurmay Albay Ali Denizli 25 sene boyunca , Kore savaşı Kahramanlarının anılarını da derleyerek, gelecek kuşaklara aktarmak gayretini sürdürürken , askeri tarih hazinemizi derinlikleriyle işlemek, yazılı hâle getirmeği bu eserde göz önünde bulundurmıştır.

Konunun bu kadar geniş olmasının sebebi, Kore'nin tüm yönlerinin bir bütün olarak anlaşılması ihtiyacındandır. Zira, bir savaşı etkileyen, coğrafi, jeopolitik, siyasî ve kültürel ortamların ortaya konması konuya açıklık getirecektir.

Ayrıca eklenen krokilerle, dokümanın askerî inceleme konusu olması da sağlanmış, her konudaki araştırmacıya hitap edecek tarzda yerli ve yabancı birçok kaynak taranarak ve o günleri yaşayan, şu anda hayatta olan Kore gazileri ile görüşülerek hazırlanan bu eser ,Emekli Kurmay Albay Ali Denizli tarafından bilim âleminin yararına sunulmuştur.

Dört gün devam eden Kunuri muharebelerinde (26-30 Kasım 1950) çekilen Birleşmiş Milletler Ordusu'nun sağında ilerleme görevi alarak yalnız başına kalmış olan Türk kuvvetleri, tahmini mümkün olmayan durumlarla karşılaşmış, kış ortasında dilini bilmediği bir ülkede, dost ve düşmanı ayırt etmede zorlanarak, düşman gerilla baskınları yüzünden binden fazla kayıp vermiş ve çok sarsılmış olmasına rağmen direnmeye ve savunmaya devam etmiş ve bu gayretleriyle, Birleşmiş Milletler Ordusu'nu kuşatarak yok edecek olan düşmanı üç gün durdurmakla Amerikan 8 nci Ordusunu kuşatılıp imhadan kurtarmıştı.

60 000 KİŞİLİK 38 NCI KOMUNİST ÇİN ORDUSU DAĞ VE TEPELERDEN 5000 KİŞİLİK TÜRK TUGAYINI KUNURİ SİNNİMİNİ KÖYÜNDE KUŞATMAĞA BAŞLAMIŞTI.

Ayrıca , KUNURİ-SİNNİMİ köyünde yaşayan köylüler , Ruslar tarafından beyinleri yıkanarak komünist gerilla olarak yetiştirilmiş , kadın erkek , ailece , Türk askerine ateşe başlamıştı.

KUNURİ-SİNNİMİ köyünde kuşatılan daha sonra şehit olacak 2 nci Tabur Komutanı Şehit Binbaşı Miktat Uluönlü Kunuri Zaferi sonrası kıza

Suna Ulünlü'ye yazdığı ve harp tarihinde bulunan mektubunda şöyle yazmaktadır.

“Kunuri Zaferi 3 ncü gününde taburumla en önde düşman hatlarını yara yara yüzlerce hatta , binlerce komunisti , öldüre öldüre bütün tugayın yolunu açtım ve kurtuldum

Hem Tugayın kurtulmasına hem de üç Amerikan tümeninin kurtulmasına sebep oldum ve en az zaiyatı benim taburum verdi.” Demektedir.

Bu başarı, dünyaya yayılınca komünist olmayan hükümet başkanları, elçiler, parlamentolar, kongreler, resmî ve hususî kurullar, güvenilir kişiler, Türk askerinin bu büyük başarısının hayranlığı içinde hükümeti tebrik ettiler.

Kunuri Muharebesi'nden sonra milyonlarca Çinlinin savaşa girmesi ile çekilen ve gemilere binerek Kore'yi terk etme çabası içine giren Birleşmiş Milletler kuvvetleri, Kumjangjangni'ye yaptığımız taarruzlarımızla(25 -27 Ocak 1951) , yenilmez olarak tanımlanan düşmanı mağlup edip, savaşın seyrini ikinci kez değiştirdiğimiz zaman, gemiler sevinçle boşaltılmış ve hayretler içinde onlar da harekâtımıza katılmışlardır.

Alay komutanı albay Celal Dora 25 Ocak 1951 KUMYANGJANGNI zaferinin dünyada yarattığı hayranlığı şöyle anlatıyordu ;

“Türk alayı kendisinin üç misli kuvvetinde olan bu Çin tümenine taarruz ederek yaptığı yakın boğuşmada süngü hücumlarıyla çok üstün bir zafer kazanmış ve muharebe sahasını gezdiğimizde binlerce Çin ölüsünün ekserisi alınlarından vuruldukları görülmüştü. Bu manzara Türk birliğinin ne kadar atıcı ve ne mükemmel savaşçı ve süngüsünü maharetle kullanan ne cesur bir birlik olduğunun eşine rastlanmayan en büyük şahididir.

Akşam olmuş, güneş grubun son şualarını muharebe sahasını kızıl kanlarıyla boyamış olan Çin ölüleri üzerine yayarken dağ taş bir mezbaha manzarası arz ediyordu. Kaçıp canlarını kurtarabilenler bir daha arkalarına bakmadan olanca hızları ile uzaklaşıyor ve muharebe sahasını Türkün muzaffer süngüsüne terk ediyorlardı. ” Diye anlatmaktadır.

Kumyangjang-ni Muharebelerini Seyretmiş Olan İkinci Cihan Harbinin tanınmış piyade subaylarından Amerikan yarbayı Blair de ;

“Bu hareket hiç şüphesiz ki bu harbin en kanlı muharebesi olmuştur. Şahsî tecrübelerime dayanarak şunu kat'î olarak ifade edeyim ki Türklerin

bu taarruzu gördüğüm harplerin en kanlı bir muharebesidir. Bu muharebe harp tarihinde uzun müddet örnek olmaya değer taşıyacak ve yaşayacaktır". diyordu

156 rakımlı tepe muharebelerinin sonunda Amerikan kumandanlığınca muharebe sahasında süngü, dipçik ve mermi ile alınlarından vurulmak suretiyle çeşitli şekillerde öldürülmüş olan Çin askerlerinin resimlerini gösteren büyükçe bir albüm Birleşmiş Milletler birliklerine yayınlanmış ve tugayımıza da gönderilmişti.

Bundan sonra yine Amerikan kumandanlığınca uçaklarla Çin ordusu üzerine atılan beyannamelerin arkasına bu Çin ölülerinin resimleri ve başlarında onlara süngüsünü saplayan Türk erinin heybetli resmi basılmış ve altına da Türk askerinin karşısına çıkacak Çinlilerin akıbeti işte böyle olacaktır ibaresi yazılmıştı

9 ncü Bölük Komutanı Yüzbaşı Turan Ergüngör

"Bu muharebelerin ehemmiyet ve tafsılâtı memlekete, lâıyk olduğu şekilde aksettirilemedi. Belki bunda, o vakit gazete ve haberlere konan sansürün de tesiri olmuştur." Demektedir.

Alay Harekat Kısım Amiri Yüzbaşı Doğan Abbas Yurdakul ise

"Bu Türk ve Çinli muharebesidir. Anladım ki Türk Askeri Cengaver bir milletin cengaver çocuklarıdır. Kumjngjangni ve 156 rakımlı tepe muharebesi Altın Sahifelerle yazılmalıdır." Diye anlatıyordu.

ALINAN SONUÇ ŞUYDU :

Düşman ölüsünün , 1.734 olduğu, sağ ve yaralı olarak ele geçen esir sayısının da 82 olduğu bildirilmişdi. Bu muharebede tugayımızın kaybı ise, 12 şehit, 4'ü ağır olmak üzere, toplam 30 yaralıdan ibaretti.

DÜNYA TARİHİNDE YOKTUR Kİ 1734 KOMUNİST ÇİNLİ'Yİ SÜNGÜ İLE İMHA ET , BUNUN YANINDA SADECE 12 ŞEHİT VER. TÜRK ORDUSUNUN BU KAHRAMANLIĞINI ASLA ANLATAMADIK.

Olağanüstü olarak nitelenen Kumyongjong-ni zaferimiz sonucunda Amerikan Kongresi'nin kararıyla **Tugayımıza, BİRİNCİ KEZ "Mümtaz Birlik Nişanı" verildi.**

Komunist Çin'in NİSAN 1951 YILINDA Birleşmiş Milletler Cephesini yarıp tüm cephe'yi işgal amacıyla yaptığı bahar taarruzunda cephenin en kritik yerinde yine Türk duvarına çarpmış , geçememiştir.

Asil Türk evladı olan Şehit Üsteğmen Mehmet Günenç gibi kahramanlar topçu ateşini kendi üstüne isteyerek , etrafında yüzlerce Çinlinin ölmesini sağlamış ve kendisi de şehit olmuştur.

Bu bahar taaruzunda Bize saldıran Çin Tümenine 1000 ölü 2000 yaralı verdirilmiş , 5 subay ,3 astsubay , 58 er şehit, 35 yaralı verilmiş,

Amerikan Zenci Alayının ve Filipin Taburunun yanımızdan gece geriye kaçması nedeniyle , oluşan boşluk nedeniyle de 105 esir verilmiştir.

MUHAREBE SAHASINDA 23 NİSAN 1951 DE 66 ŞEHİDİMİZİN AYAK UCUNDA 1000 ÇİNLİ YATMAKTADIR.

KAÇAN AMERİKALI ZENCİ ASKERLER YÜZÜNDEN OLUŞAN SONUÇ ŞU ŞEKİLDEDİR

O muharebe Kore'de tugayın ikinci çetin ve belâlı muharebesi olmuştur.

Üsteğmen Mehmet Günenç şehit , 9 ncu Bölük Komutanı Yzb. Hamit Yüksel, 2 nci Bölük Komutanı Yzb. İhsan Serim, 9 ncu Bölük takım subayı üsteğmen Kâzım Ün, 1nci Bölük takım subayı üsteğmen Ali Büyükkirişçi esir olmuştur.

“ Bu mektup bize Kore’de çarpışan meçhul kahramanlardan birisini tanıtıyor. Onun meçhul kalmasının mesuliyetini kim yüklenecek? Nerede ona verilen nişan- madalyalar ?

Yüzbaşı Nurettin Karadağ , Kore Kahramanların memlekete duyurulmasını istiyor. Onun arzusu hepimizin arzusudur ;

“ Çok sevgili kardeşim Nezih ,

Şimdi Han nehrinin hemen kuzeyinde ihtiyatta bulunuyoruz. Bu mektubumu yeni çiçek açan armut ağaçlarının altında, sabah güneşinin tabiatı yıkadığı bir sırada Koreliler’e mahsus kucağımda bulundurduğum küçük masamın üzerine eğilerek yazıyorum.

Hemen yanımda mesai arkadaşlarımdan Ütğm. Mecid Tekirgöl, Tğm. Edib Bayoğlu ve Tğm. Necdet Kutluyüksel sabah kahvaltısını hazırlıyorlar.

Daima gelecekmiş gibi bir hisle beklediğimiz, fakat 22 nisan 1951 gecesinde aramızdan ebediyen ayrılan, son ana kadar vazifesini yapmaya çalışan,

yokluğunu unutamadığımız, 9 uncu bölümün ileri sürülmüş gözetleyicisi Ütgm. Mehmet Günenç'i gözlerimiz aramakta, kalbimiz kanamaktadır.

Mehmet Günenç pek az şehide nasip olacak şekilde, Türklüğünü, vatan ve milletini son anına kadar hatırlıyarak, büyük bir kahramanlık menkıbesi yaratarak şehit olmuştur.

Sana rica ediyor ve yalvarıyorum böyle kahramanlar unutulmamalı, böyle kahramanları bütün Türk milleti duymalı.”

Kore Yarımadası'nın sarp ve yalçın kayalıklarında Birleşmiş Milletler ülküsüne inanmış, hür Milletler ideali uğruna şerefli bir Milletin ahde vefa duygusu namus sözü uğruna Türk Milletine ve Türk Gençliğine yaraşır bir şekilde kahramanca döğüşmüş kahramanlık destanlarımıza bir yenisini daha katan Topçu Üsteğmeni Mehmet Günenç'in aziz hatırasını anmak hepimizin milli vazifesidir.

Mayıs 1951 başında ; Taegyeon-ni çevre savunmasında ,

Düşman yenilmeğe doymamış , cepheye getirdiği binlerce askerle , komunist bayramı olan 1 mayısı seçerek tüm cephede yeniden taarruza geçmiştir. Seul'lü koruyan TAEGYEWONNİ bölgesinde yine Türk tugayına çarpmış , 1500 ÖLÜ BIRAKARAK GERİ ÇEKİLMİŞTİR.

Türk askeri ,Başkent Seul'u kurtardıktan sonra Komunist Çin ve arkasındaki Rusya'nın binlerce insan gücü , top tüfeğe rağmen Kore'yi ele geçirme hayalleri suya düşmüş, savaş statik hale dönüşerek mevzi harbi haline gelmiştir.

Türk Tugayı 2 subay ,9 er şehit vermiş,Teğmen Rıdvan TERZİ ve maalesef hava almak için sığınaktan çıkın kahraman **2 nci tabur komutanı binbaşı Miktat ULUÜNLÜ ve düşmanın kalleşçe hazırladığı bubi tuzağı nedeniyle , 3 ncü tabur komutanı binbaşı Lütfü BÜLGİN ve Yüzbaşı Halil Çayan şehit olmuştur.**

Mütarekenin imzalanmasını sağlayan sağlayan Vegas muharebelerimizle Mayıs 1953 'de son kez Komunist Çin'i Ordularını ,durduran Çinlileri mevzilerin önüne seren, Türk askeri , **hiçbir yabancı birliğe verilmemiş olan Mümtaz Birlik Nişanı'nı İKİNCİ KEZ** alıyordu.

Kunuri'den sonra en çok kaybı Vegas diye adlandırılan Muharebe ileri karakol muharebelerinde verdik. Kayıplarımız 151 şehit, 450 yaralıydı.

Mevzilerini teslim aldığımız Amerikan Deniz Piyade tümeni bizden önce bu mevzilerde 1500 zayıat vermişti.

Çinliler, Türklerce birkaç bölükle savunulan muharebe ileri karakol mevzilerine , bir tümen , 13500 KİŞİ ve yedi topçu taburuyla taarruz etti.

3.000 kayıp vermesine rağmen başarı sağlayamadı. 36 saat içinde düşman Türk kuvvetleri mevzilerine 65.000'i aşan top ve havan mermisi atmıştı.

MEVZILERIMIZ ÖNÜNDE 151 ŞEHİDİMİZİN AYAK UCUNDA 3000 ÇİNLİ ÖLÜSÜ YATMAKTADIR. BİR ŞEHİDİMİZE KARŞILIK 20 ÇİNLİ TELEF OLMUŞTUR.

Türk Tugayı ; Vegas'tan sonra ikinci kez üstün birlik madalyası ile onurlandırılmıştır.

Tugayın tek ihtiyatı olan ve Elko ve Karson Muharebe İleri Karakollarını takviye görevi verilen İstihkâm Bölük Komutanı Yüzbaşı Şinasi Sükan; Bölüğünün başında , ölümü göze alarak öne atılmıştır. Bölük Komutanı Yzb. Şinasi Sükan bir Çinli'nin attığı el bombası demetinin patlamasıyla sağ bacağına kaybetmişti.

Yüzbaşı Şinasi Sükan'a Amerika Birleşik Devletleri'nin "Distinguished Service Cross –madalyası yani bizdeki karşılığıyla ÜSTÜN HİZMET MADALYASI VE AYRICA ÜSTÜN CESARET MADALYASI OLAN BRONZE STAR MADALYASI DA ALMIŞTIR.

Üstün Hizmet İmtihaz Madalyası'nın beratında İstihkâm Bölük Komutanı Yüzbaşı Şinasi Sükan için şöyle yazmaktadır :

BİZZAT KENDİSİ 75 DÜŞMAN ÖLDÜRMÜŞTÜR.

BÖYLE BİR KAHRAMAN ANCAK TÜRLERE NASİP OLMUŞTUR.

NE YAZIK Kİ ; geçmişte yaşamış ve halen yaşayan gazilerimizin anıları resimleri bir resmi kurumca toplanmamıştır. Gazilerimizde bu vefasızlığı hissederek sessizce ölüp gitmekte ,kalan çok az gazimiz de sessizce yaşamaktadır.

Demokrat Parti Hükümeti 25 Temmuz 1950 yılında Birleşmiş Milletler emrine 4500 kişilik Türk Savaş Birliği vermeği kabul etmiş ancak bu kararını muhalefetle paylaşmamış ve TBMM' den geçirmemiştir. Meclis kararını alsaydı kalpleri daha da feth ederdi.

Kore Gazilerinden yılladır bahsedilmez olmuş ve en basit olayların yıl dönümleri yapılırken Kore zaferlerinin yıl dönümleri unutulmuş ve tarihin en uzak ve en derin sahifelerine gömülmüştür.

SAVAŞTAN İZMİR'E GEMİ İLE DÖNEN GAZİLERİMİZİN ANILARI ALINMAMIŞ , TERHİS EDİLİP UNUTULMUŞLARDIR. OYSAKİ DÜNYA GAZİLERİNİ TÖRENLERLE KARŞILAMIŞ , EN BÜYÜK PAYELERİ VERMİŞTİR.

Kore'de şehit 2 nci tabur komutanı kahraman binbaşı Miktat Uluünlü'nün kızı Suna Uluünlü 15 yaşında yetim kaldım , babamı emekli dahi yapmadılar , diye bana ağlayarak anlatmıştır.

Binbaşı Miktat Uluünlü'nün mektubunda ; ” Benim Gazeteci Hikmet Ferudun Es'de 100 dolarım vardı. Annen sıkıntıda olduğunu bildirince ona göndermesini söyledim.

Bilmem aldınız mı Vakıa , 300 lira az bir para ama başka yok , burada daha maaş alamadık , bu parasızlığa çok üzülüyorum , herhalde harice dolar çıkarmamak için yapıyorlar, 3 maaş alacağımız var , bir de bu 4 oluyor.

Kıtamın başında bulunduğum zaman ateş yağsa çekinmem çünkü hep beraberiz , fakat uzağında başlarına felaket gelse birinin burnu kanasa çok çok üzülürüm

Sonra , ben bana emanet edilen 800 Türk'ün hesabını nasıl veririm . Analarına ne derim. Alnım açık memleket toprağına ayak basabilir miyim.” diye yazıyordu.

ONURLU ŞEHİT SUBAYIMIZ VATAN İÇİN CANINI VERİRKEN GERİDE KALAN AİLESİ SIKINTILAR İÇİNDE KIVRANIYORDU.

KORSAVAŞ (Kore'de Savaşanlar Derneği) sayesinde 30 Nisan 1976 tarihinde Kore Gazileri Şeref Ayıkları alamağı hak kazanmıştır. Aylık 1980'de kesilmiş , 1985 de yeniden bağlanmıştır. Ancak bu aylığın miktarı Gazi Şerefini yüceltecek miktarda değildir. ASGARİ ÜCRETİN YARISI KADARDIR.

Gazilerimizin bir çoğı , tek geliri olan Gazi maaşı ile geçinemeyerek fakru zaruret içinde yaşamaktadır.

Kahraman Gazilerimize karşı maddeten ve ne de manen bir şey yapılmadığı gibi ,onları yılda bir anmaya vesile olacak bir anıt bile

yapılmamıştır. **Kadirşinas Güney Kore Cumhuriyeti Hükümeti Ankara’da bir abide yapmak suretiyle bu eksigimizi telafi etmiştir.**

HALA DA , TÜM KORE GAZİLERİMİZE DESTEKLERİNE DEVAM ETMEKTE ,GÜNEY KORE’YE GÖTÜRMEKTE , BURSLAR , MADALYALAR VERMEKTEDİR.

Gazilerin evlatlarına bırakacağı anıtsal bir madalya Türk Devleti tarafından verilmemiş , Birleşmiş Milletler ve Kore Cumhuriyeti madalyalarını takarak bu boşluğu doldurmağa çalışmışlardır.

Oysaki tek başına, bacakları bomba ile parçalanmasına rağmen , 75 Çinli’yi imha eden İstihkam Bölük Komutanı yüzbaşı Şinasi Sükan’a Amerikan Başkanı, Amerika’nın en büyük 2 madalyasını vermiş , Türk devleti ise unutmıştır. Sakat kalması nedeniyle çok sevdiği ASKERLİK MESLEĞİNDEN AYRILARAK malul gazi olup sivil hayata dönmüştür.

GÖRÜŞTÜĞÜMÜZ KORE GAZİLERİNİN GENEL İSTEKLERİ

KORE HARBİ ZAFERLERİNİ ANLATMADAKİ AMAÇLARI :

1. Türkiye’de MUHARİP GAZİLİĞİN varlığını, gücünü, şumulünü, etkinliklerini yurtiçinde duyurmak.
2. Türk askerinin Kore Savaşlarına gönderilmesi NEDENLERİNİ açığa kavuşturmak ,Konu üzerindeki bazı yorum ve propagandaları çürütmek.
3. Kore Harbi’nin, Türk Milletini yeniden dışa açan büyük ve önemli bir kapı olduğunu anlatıp belgelemek;
4. KUNURİ- KUMYANGJANGNi- TAEGYEWONNI -VEGAS Muharebelerinin o kapıyı aralamada, Birleşmiş Milletler Teşkilatının varlığını ve saygınlığını korumada, Türk askerini ve Milletini dünyaya yeniden yine OLUMLU BİÇİMDE kabul ettirmede bir dönüm savaşı olduğunu vurgulayıp hatırlatmak.

VE ÖZELLİKLE;

5. Kore Savaşçıları SİLAH ARKADAŞLARIYLA irtibat kurulması; onlarla bilinçli ve köklü TÜRK DOSTLUĞU’nun değerlendirilmesi, Dünyada " Bir Türk Lobisi" ortamının yaratılıp geliştirilmesi ve yaşatılması hususlarında İLGİLİ / YETKİLİ / İSTEKLİ'lere YARDIMCI OLMAK.

NE / NELER BEKLİYORUZ

Türk Askeri olarak bizler (Muharip gaziler); milli varlık ve güçlerimizi savaş alanlarında (KORE'DE DAHI) değerlendiren ispatladık.

İnsanlık ve İNSAN HAKLARI konusunda şerefli ve köklü hizmetler verdik. Bunların hafife alınması/unutulması, İnsanlık Tarihi açısından bir kayıp olur.

Bu durum karşısında;

Tarihçilerimizden, araştırmacı yazarlarımızdan bunların yazılıp belgelenmelerini;

Eğitimcilerimizden bunların yurtiçinde özellikle DİPLOMATLARIMIZDAN bunların yurt dışında değerlendirilmelerini;

Bilim adamlarımızdan ve sanatçılarımızdan ise; Türk Askeri kahramanlığını daima anlatmalarını,

Kore'deki başarılarımızla dahi, gelişimizin bezenip / beslenip yarınlarımıza daha bilinçli ve güçlü hazırlanmalarını ,

İSTEYİP BEKLEMEKTEYİZ DEMEKTEDİRLER

"Üç yıl süren Kore Savaşı'nda resmi rakamlara göre 721 Türk askeri şehit oldu, 175'nin akıbeti de bilinmiyor. Türk Şehitliği, yarımada'nın güney ucundaki Pusan şehrinde bulunuyor.

Son derece bakımlı ve düzenli olan şehitlikte 462 Türk askeri huzur içinde yatıyor. Ancak, aradan geçen 60 yıla rağmen, hala ruhları huzura ermeyenler de var. Bugün, Kuzey Kore sınırları içinde kalan meçhul asker mezarlarından onlarcası şehitlerimize ait.

Cenazesi bulunamayan askerlerin büyük bölümü, 26-30 Kasım 1950 ve 22/ 23 Nisan 1951 tarihleri arasında Kunuri'de ve Imjin Nehri kıyısında şehit düşenler. Türk Tugayı, Kunuri muharebeleri ve geri çekilmelerinde 218 şehit vermiş, zor koşullar altında çekilen birlik, ölen arkadaşlarını o bölgede bırakmak zorunda kalmıştı.

60 yıl önce soğuk bir Kasım gecelerinde vatanlarından binlerce kilometre uzakta şehit olanlar, bugün kaderleriyle başbaşa bırakılmış durumdalar.

İşin acı tarafı; bu geçen 60 yılda kayıplar ve cenazesi bulunamayanlar hakkında Kuzey Kore makamlarına doğru dürüst bir girişimin yapılmaması. Konuyla ilgili olarak Seul ve Ankara'daki yetkililere soru yöneltildiğinde alınan cevaplar şaşırtıcı. "Arşivlerimizde bu konuda bir bilgi yok"

Oysa benzer olaylarda dünyada tam tersi örneklerin olduğunu görüyoruz. Örneğin Kore'de taraflar arasında ateşkes ilan edildikten sonra, 1954'te yapılan cenaze değişiminde, Kuzey Kore yönetimi 4 binden fazla müttefik askerinin cenazesini iade etti.

Bunların büyük bölümü Amerikan askerlerine aitti. Amerikan hükümeti, o tarihten itibaren 36 yıl boyunca Kuzey Kore yönetimini kayıp askerler konusunda ikna edemedi.

1990-1994 yılları arasında Kuzey Kore tek taraflı olarak 208 cenazeyi daha Amerikalılara teslim etti ve bunlardan 35'inin kimliği tespit edildi.

1996 yılından sonra Amerikalılar, Kuzey Korelileri ikna etmeyi başardılar ve ortak saha çalışması yapmaya başladılar.

Bugüne kadar gerçekleştirilen 33 saha çalışmasında 229 cenaze bulundu. Amerikan Savunma Bakanlığı Savaş Esirleri ve Kayıp Personel Dairesi'nin bu yılın Eylül ayında yayınladığı verilere göre, DNA testleri sonucunda bu cenazelerden 81'inin kimliği tespit edildi ve ailelerine teslim edildi.

Kayıplarının peşine düşenler yalnızca Amerikalılar değil. Örneğin İsrail'in çarpışmalarda ölen ve Filistinli grupların elinde bulunan askerlerin cenazelerini geri almak için yüzlerce mahkumu serbest bıraktığını unutmamak gerekir.

Asker cenazeleriyle ilgili en çarpıcı örnek, 2010 Kasımı'nın son günlerinde yaşandı. Bundan tam 188 yıl önce, Napolyon'un Rusya seferi sırasında hayatını kaybeden 18 Fransız askerinin cenazesi, Litvanya'nın başkenti Vilnius yakınlarında bulundu. Askerler iki ülke temsilcilerinin katıldığı törenle toprağa verildi.

Bu örnekler de gösteriyor ki; gerekli irade ortaya konulduğunda sonuç alınabiliyor. 60 yıl önce Kore'de şehit düşenlerin ruhlarını huzura erdirmek,

kayıp yakınlarının da acısını biraz olsun dindirmek için görev üniformalı-üniformasız koltuk sahiplerine düşüyor." ³

Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Yiğeni E.Öğretmen A. Faruk Kayapalı'nın E. Kurmay Albay Ali Denizli'ye yazdığı mektuplarda şöyle demektedir ;

“ Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç hakkında bir kitap yazılmasını öğrendiğim zaman çok hüznlendim , çünkü aziz şehidimize bugüne kadar hak ettiği değer verilememiştir.

Albayım , Kore savaşları ve Kahramanları ile ilgili çalışmalarınız beni çok etkiledi . Dayımın tanıtımı ve hak ettiği ilgiyi görmesi adına size çok güveniyorum , buna lütfen inanın.

Bandırma'ya öğretmen olarak döndükten sonra geçen 30 sene içerisinde sadece 3 kez adını verdiği lise yönetimince sembolik olarak anıldı ,doğduğu kentte bir cadde ve sokağa bile ismi verilmiş değil.

Bizler tüm ailesi, başta annesi , babası ,ağabeyi ve kız kardeşi (hepsi rahmetli oldular) Bandırma'da yaşayan tek yeğeni olan ben , Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un dediği gibi “ **Sessiz yaşadım kim beni bilecek** “ misali içe dönük anılarımızla baş başa bir ömür sürdük.

O yüzden ben dayımın anılarının yaşatılması konusunda ,size çok ama çok güveniyorum ,bekliyorum , bu konuda üzerime düşeni yapmağa hazırım.

Rahmetli annesi yıllarca esir düştü gelecek diye bekledi , umut etti. Ne dirisi , ne ölüsü bulunamadı dediler.

22/ 23 Nisan 1951 gecesinde , Kore dağlarında düşmana teslim olmamak ve kendisi ile çok sayıda Kuzey Kore'li ve Çinli askeri de yok etmek amacıyla ileri gözetleyici olarak bulunduğu yere bütün topların ateş açmasını istiyerek şehit olan Mehmet GÜNENÇ harp tarihinde o güne kadar , ne görülmüş , ne de duyulmuş bir isteği gerçekleştirmiştir.

Topçu Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ , pek az kişiye nasip olacak şekilde ,Türklüğünü , vatanını ve milletini son ana kadar hatırlayarak , büyük bir kahramanlık menkibesi yaratarak 402 rakımlı tepede şehit olmuştur.

³ “Kore Savaşı 60 ncı Yıl” NTV Tarih , Sayı: 24, İstanbul, 2011, s. 35-43.

Böylece , Marmara denizi kıyısı Bandırma’da başlayan yaşam ,Kore topraklarında son bulmuştur.

Albay Ali Denizli’nin büyük emek sarfederek hazırladığı kitabı , hiç şüphesiz Kore’de yazılan , dünya savaş tarihinde benzeri görülmeyen , bir efsaneyi gözler önüne sermektedir.

Kore dağlarının zifiri karanlığında çarpışırken son sözleri “ **VATAN SAĞOLSUN** “ olan , cansız bedeni bile bulunamayan , dikili bir mezar taşı ile olmayan kahraman Türk Topçu subayı , Şehit Mehmet GÜNENÇ’in aziz ruhunun Albay Ali Denizli’ye de müteşekkir olduğundan eminim. “ demektedir.

Türkiye Muharip Gaziler Derneği Genel Başkanı E. Albay M.Şükrü TANDOĞAN Kore Harbini Şöyle anlatmaktadır

“ Kore Savaşı, 87 yıllık genç Türkiye Cumhuriyeti’nin uluslararası savaş ortamında ilk imtihanıdır. Türk Ordusu, 1950-1953 yılları arasında meydana gelen bu savaşta; dünyanın gözü önünde kahramanlık, fedakarlık ve cesaret örneği sergileyerek, katıldığı tüm muharebelerden zaferle çıkmayı başarmıştır.

Türk Ordusu, Kore Savaşı’nın kaderinde ve kazanılmasında etkin rol oynamıştır. Üye ülkelerin katılımıyla oluşturulan, Birleşmiş Milletler Ordusunun bu ilk savaşında Türk askeri, ataları gibi kahramanca savaşmıştır.

General Mc. Artur’un ifade ettiği gibi, Türk askeri “Kahramanlar Kahramanıdır.” Türk Ordusu Kore’de, dünya barışına büyük katkıda bulunmuştur.

Bugün, Kore Savaşı, “UNUTULAN SAVAŞ” diye tanımlanmaktadır. Her iki taraftan milyonlarca insanın hayatını kaybettiği bu savaş nasıl unutulur? 734’ü muharebe sahasında olmak üzere 1005 evladını Kore’de toprağa veren Türk milleti, Kore Savaşını nasıl unuttur? Anlatılmazsa, bilgi ve belgeler genç nesillere aktarılmazsa, vefasızlık söz konusu olursa Kore Savaşı da unutulur, Kurtuluş Savaşı ve Kıbrıs Barış Harekatı da unutulur.

Savaştan yıllar sonra Kore’ye giden Kore gazilerini en mutlu eden husus, Kore’nin çağdaş ve modern yüzüdür. Kore’nin bugünkü gelişiminde

gazilerimizin büyük payı vardır. Onlar, Kore’yi; üzerindeki karanlık bulutları uzaklaştırarak, aydınlığa kavuşturmuşlardır.

“ANLATILAN SAVAŞ UNUTULMAZ.”

E.Kurmay Albay Ali DENİZLİ, bıkmadan usanmadan, özverili çalışmaları ile Kore Savaşı hakkında bilgi toplamakta ve derlediği bu bilgileri kitap halinde yayınlamaktadır.

Ali DENİZLİ, Türkiye’yi dolaşıp; Kore Savaşı’nın kahraman gazileri ile mülakat yaparak elde ettiği savaş anılarını ve muharebelere ilişkin bilgileri günümüze yansıtmaktadır.

Kore şehitlerinin aileleri ile temas ederek, aziz şehitlerimizin hatıralarını güncelleştirmektedir. Ali DENİZLİ, esir edilen Türk askerlerinin 3 yıl boyunca benliklerini ve dirençlerini kaybetmeden ve esaret hayatlarında zayıf vermeden ülkemize dönüşlerini, onların ifadeleri ile bize yansıtmaktadır.

E.Kur.Albay Ali DENİZLİ’nin Kore Savaşı’na ilişkin çalışmaları, bu çalışmalarını kitaba dönüştürme gayretleri Türkiye Muharip Gaziler Derneği için de bir kazançtır.

Kitapları gazilerimize dağıtılmakta ve derneğimizin kütüphanelerinde okuyucuların hizmetine sunulmaktadır. Kitabın yazarı E.Kurmay Albay Ali DENİZLİ’yi bu çalışmalarından dolayı tebrik ediyor ve kendisini kutluyorum”

Kahraman bir Kore Gazisi rahmetli yüzbaşı Cihan Kumbasar’ın oğlu prof. Dr Hakan Kumbasar Kore Harbini Şöyle anlatmaktadır

“Hepimizin bu ulusun bireyleri olarak tarihsel olayları bilinçli ve gerçeği değerlendirme yetimizi koruyarak sağlıklı ruh hali içinde birey ve toplum olarak ele almamızın, değerlendirmemizin, ülkemizin önümüzdeki dönemde menfaatine olacağına, bilincin önemini güncel mesleki çalışmalarımda gören ve bilen ruh sağlığı ve hastalıkları uzmanı bir hekim olarak inanıyorum.

Türk askerlerinin Kumyangjangi-ni ve Kunuri kahramanlıkları deyince en eğitimlilerimiz arasından bile kaç kişi neden bahsedildiğini anlıyor mu? İster bilinçli ister bilinçsiz olsun bu zaferleri unutmak tarihimize karşı ihanettir.

Ancak karar vericilerimizin ve kanaat önderlerimizin Türk milletine karşı unutmak veya daha ötesinde unutmayı önlememek gibi lüksleri yoktur.

Türk milletinin, Kore Savaşı'nı ve Mehmetçiğin kahramanlıklarını unutmayacağına inanmak istiyorum.

Geleceğe umutla bakabilmek için tarih coşkusu yaratmaya birazcık da olsa mütevazı bir katkıda bulunmuş olmak dileğiyle bu coşkuyu bize millet olarak yaşamamızı sağlayan Kore Savaşı şehit ve gazilerini saygıyla anıyor ve selamlıyorum.”⁴

Şehitlerimizi şükranla, malûl gazilerimizi minnetle ve savaşı sonuna kadar sürdüren gazilerimizle fedakâr ailelerini saygıyla ne kadar ansak azdır.

Aziz şehidimizin soyadı nüfus kağıdında Günenç olmasına karşılık daha sonra Gönenc'e dönüştürülmüş soyadı yazılış olarak özelliğini kaybetmiştir, Bu kitapta nüfus kağıdındaki soyadı Günenç olarak düzeltilmiştir.

Kendi şahsi imkanlarımla ,az sayıda gaziye ulaşarak derlediğim bu kıymetli tarihi eserin yazılmasında katkılarından dolayı ;

TÜM KORE ŞEHİT VE GAZİLERİ İLE AİLELERİNE , TÜRKİYE MUHARİP GAZİLER DERNEĞİNE , Kitabın yazılmasında tüm desteğini esirgemeyen Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in yiğeni A. Faruk Kayapalı ve değerli eşine ,TÜM GÜNENÇ AİLESİNE , Sayın Önder Balıkcı ve Ahmet Pesen'e ,Şehit Mehmet Günenç Lisesi Yönetimi ve Müdürüne , Harp Okulu Komutanlığı esnasında Şehitler Anıtı yapan Orgeneral Yaşar Büyükanıt'a ,Kore' ye giden babam Fevzi Denizli'ye ve kayın babam İlhan Çöplü'ye, vefakar eşim Nesrin Denizli'ye , kızlarım ,Dr.Alev , Işıl , Şule'ye ,oğlum olan damadım Dr.Engin Eceviz'e,

Ayrıca kitabın basılmasını sağlayan , Turhan Kitabevi'nin sahibi sayın Turhan Polat'a teşekkür ederim.

KAHRAMAN GAZİ VE ŞEHİTLERİMİZİN RUHLARI ŞAD OLSUN.

Dr. Ali Denizli
E.Kurmay Albay
Ankara, 2011

⁴ Prof. Dr. Hakan Kumbasar , “ Kore Savaşı ve Tarih Bilinci “ Cumhuriyet Gazetesi, 21 Temmuz 2010.

**A. FARUK KAYAPALI
YİĞENİ**

SUNUŞ - 1

Kurmay Albay Ali Denizli'nin , dayım Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç hakkında bir kitap yazma düşüncesi üzerine ,aziz şehidimize ait elimdeki belge ve fotoğrafları kendisine gönderdim.

Albay Ali Denizli'ye ait önceden yazılmış Kore Harbine ait kitapları aldıktan sonra , kendisini bir daha takdir ettim ve duygulandım. Varlığının Kore Savaş ve Gazilerinin tanıtımı açısından bir şans olduğunu düşünüyorum.

22/ 23 Nisan 1951 gecesinde , Kore dağlarında düşmana teslim olmamak ve kendisi ile çok sayıda Kuzey Kore'li ve Çinli askeri de yok etmek amacıyla ileri gözetleyici olarak bulunduğu yere bütün topların ateş açmasını isteyen Mehmet GÜNENÇ harp tarihinde o güne kadar , ne görülmüş , ne de duyulmuş bir isteği gerçekleştirmiştir.

Topçu Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ , pek az kişiye nasip olacak şekilde ,Türklüğünü , vatanını ve milletini son ana kadar hatırlayarak , büyük bir kahramanlık menkibesi yaratarak 402 rakımlı tepede şehit olmuştur.

Böylece , Marmara denizi kıyısı Bandırma’da başlayan yaşam ,Kore topraklarında son bulmuştur.

Zaman zaman Nato’ya girmek için , gereksiz yere asker gönderdik şeklinde Kore Şehit ve Gazilerinin yakınlarını kahreden söylemler oluyor.

Bu söylem sahiplerin ufkunu açar diye ,GÜNENÇ’in ülke basınına göndermiş olduğu mektuptan alıntılarını aynen aktarıyorum.

Türk Milleti’ne ,

“ Birleşmiş Milletler davasına inanmış bir insan olarak Kore’ye gelmiş bulunuyorum .Burada diğer milletlere mensup fertleri görünce , inancım bir kat daha arttı . Bu ne ulvi sihirdir ki , aradaki dil ,din , renk ve görüş ayrılıklarını kaldırarak bizleri yan yana , omuz omuza yürütüyor.

Türk milletine müjdeliyorum ki ,zafer bizimdir . Bizler sizlere layık bir evlat olmak için , gayeye çelik adımlarla yürüyoruz , bizlere güvenin .”

Umarım aziz şehidimizin bu sözleri yerini bulmuştur ve eksik bazı duyguların yeşermesine olanak vermiştir.

Albay Ali Denizli’nin büyük emek sarfederek hazırladığı kitabı , hiç şüphesiz Kore’de yazılan , dünya savaş tarihinde benzeri görülmeyen , bir efsaneyi gözler önüne sermektedir.

Kore dağlarının zifiri karanlığında çarpışırken son sözleri **“VATAN SAĞOLSUN “** olan , cansız bedeni bile bulunamayan , dikili bir mezar taşı ile olmayan kahraman Türk Topçu subayı, Şehit Mehmet GÜNENÇ’in aziz ruhunun Albay Ali Denizli’ye de müteşekkir olduğundan eminim.

Kore’ye gönüllü ve bekar olarak giden Mehmet GÜNENÇ’in bugün hayatta sadece yiğenleri kalmıştır Vatan şairimiz Mehmet Akif Ersoy’un dizelerinde yer alan **“ SESSİZ YAŞADIM KİM BENİ NEREDE BİLECEK “** misali anılarımızla baş başa yaşarken Albay Ali Denizli’nin varlığı ve konuya göstermiş olduğu ilgisi bizi çok mutlu etti.

Kore Savaş Tarihi hakkında ,şimdiye kadar gizli kalmış , hiç değinilmemiş konular hakkında bizleri olağanüstü bilgilendiren Albay Ali Denizli'nin çalışmalarının devamını dilerken, şahsım ,GÜNENÇ Ailesi ve Kore Şehit ve Gazileri adına teşekkür ederim.

A.Faruk KAYAPALI

E. Öğretmen

Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in
Yiğeni (Kızkardeşinin Oğlu)

İÇİNDEKİLER

Önsöz	III
Sunuş	XXVII
Kısaltmalar.....	XXXIII
 Giriş	 1
 Birinci Bölüm.....	 41
ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ KİMDİR , ÇİNLİLERİN NİSAN-1950 BAHAR TAARRUZUNDA ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ'İN KAHRAMANLIĞI VE NASIL ŞEHİT OLDUĞU	41
 İkinci Bölüm.....	 55
ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ'E AİT KORE SAVAŞ GÜNLÜĞÜ	55
 Üçüncü Bölüm.....	 109
ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ LİSESİ ÖĞRENCİLERİNDEN NURHAN ÖNCÜ'NÜN TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ'İN BABASI SÜLEYMAN GÜNENÇ'LE RÖPORTAJI	109
 Dördüncü Bölüm	 119
ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ'İN YAZDIĞI VE ALDIĞI MEKTUPLAR.....	119
 Beşinci Bölüm	 171
TÜRK BASININDA ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ HAKKINDA ÇIKAN YAZILAR	171

Altıncı Bölüm	187
ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ'İ ANMA TÖRENLERİ KONUŞMA VE YAZILARI	187
Yedinci Bölüm	223
TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ'İN ŞEHİT OLMASINA SEBEP OLAN OLAYLAR	223
Sekizinci Bölüm	257
KORE HARBİ'NDE VERİLEN ZAYİATLAR VE HARPTEN SONRA GÖNDERİLEN TÜRK BİRLİKLERİ	257
SONUÇ	261
SEÇİLMİŞ BİBLİYOGRAFYA	291
EKLER	305

KISALTMALAR

ATAŞE Arşivi	: Askerî Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı Arşivi
BM	: Birleşmiş Milletlet
D	: Dolap
G.	: Göz
K.	: Klasör
D.	: Dosya
TBMMZC	: Türkiye Büyük Millet Meclisi Zabıt Ceridesi
Y.	: Yıl
S.	: Sayı
s.	: Sayfa

Krokilerde Askerî İşaretler

I	: Bölük
II	: Tabur
III	: Alay
X	: Tugay
XX	: Tümen
XXX	: Kolordu
xxxx	: Ordu

KROKİLERDEKİ İŞARETLERİN ANLAMI

	Dost taraf
	Düşman taraf
XXXX	Ordu işaretleri
XXX	Kolordu işaretleri
XX	Tümen »
X	Tugay »
	Alay »
	Tabur »
	Bölüm »
...	Takım »
...	Yarım takım işaretleri
...	Manga işaretleri
	Türk silâhlı kuvvetleri savunmada
	Savunmada ikinci bölük
	24. tümen ihtiyatta
	Mevzide 4 toplu 10,5 luk obüs
	Mevzide orta havan bataryası
	Türk tugayı muharebe idare yeri
	241. alay muharebe idare yeri
	Alay gözetleme yeri
	Tabur gözetleme yeri
	İstihkâm bölüğü
	Muhabere bölüğü
	Sargı mahalli
	Tahkim edilmiş düşman mevzii
	113, 114, 115. tümenlerden mürekkep 31. Komünist Çin ordusu.

GİRİŞ

1950 senesinde başlayan Kore harbine, dünya emniyetini ve sulhunu korumak için Birleşmiş Milletlerin Silâhlı kuvvetlerinden ilk katılanlardan biri (Kore Birinci Türk Tugayı) adı verilen bir silâhlı kuvvet olmuştı.

1950-1953 Kore Harbi Demokrasi - Komünizm Cepheleri arasında bir harb oyunu halinde gelişti.

İkinci Cihan Harbinin ilk senelerinde Alman Ordularının Doğu ve Batı Avrupa'ya, Japon Ordularının Pasifiğe yıldırım saldırıları ve başarıları dünyanın içtimaî, siyasî, iktisadî zıt akideli iki kutbunu teşkil eden demokrasi ve komünizm idarecilerini endişeye düşürüp şaşırtmış, aralarında hüküm süren içtimaî, siyasî mefkurelerinin zıddiyetine rağmen denize düşen yılana sarılır kabilinden, **müşterek hasımları yenip zaferi kazanıncaya kadar Ruslarla ister istemez harb gayesinde el ve işbirliğine mecbur etmişti.**

RUSLAR'IN GÜNEY KORE'Yİ İSGAL ANLAŞMASI

KİM İİ-SUNG
KORE BASKANI

RUS GENERAL
T.F. SHTYKOV

KOMÜNİST RUSYA'NIN AMAÇLARI

2 nci Dünya Savaşında tüm komünizmin merkez idarecileri Ruslar o harp kıyametinin Sırat Köprüsünü geçinceye kadar taşıdıkları hakikî ruh ve zihniyetlerini değiştirir gibi görünerek, asıl çehre ve renklerini makyajlıyarak müttefikler safında melekâne bir tavır ve eda ile kendilerini mazlum, mağdur göstermeğe gayret etmişler, katıldıkları ortak konferanslarda da aynı tavır ve eda ile oynadıkları diplomatik oyunlarla zafer mahsullerini peşinen paylaşmada demokrasi idarecilerini kandırarak veya icbar ederek dünya siyâsî ve iktisadî kârlarının en büyük paylarını kazanmışlardı.

AMERİKA VE BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİN AMAÇLARI

Sonradan, birçok milletlerin hattâ kendi milletlerinin başına gelecek belâyı düşünmeden bol keseden, bol paylar bağışlayan demokrasi idarecileri Amerikalılar ve Avrupalılar , Ruslar ve Çinliler'in hüviyetlerini ve sicillerini bildikleri halde, hele şu müşterek düşmanları yere serelim, aman getirelim ,

huylarını, fikirlerini değiştirmiş, yumuşamış, bizimle dostlaşmış görünen komünist elebaşılarını da elbet hâle yola getiririz, hayaline kapılmışlar ve aldanmışlardı.

Şöyle ki ; Müsterek hasımları mağlûp olup kayıtsız şartsız teslim olduktan sonra dostluk ölmüş, ortaklık ayrılmış, komünizm kuvvetleri maskelerini atarak, kendilerine hâs haris ve zulüm-kâr ruh ve zihniyetleriyle yakıp yıkılan medeniyet eserlerinin üstünden atıyarak güya nizam, sükûn ye huzur tesis ötmek maksat ve vaadi ile Ruslar , Orta Avrupa ve Balkan memleketlerini işgal etmişlerdir.

Bâzı Baltık Devletlerini dünya haritasından silmişler, bâzı memleketleri ikiye bölerek bir kısmını tahakkümleri altına almışlar, o memleketlerin milletlerini zor ve tehditlerle sindirerek kendi emel ye menfaatlerine çalışıp işler birer âlet vaziyetine koyulmuşlardır.

Bu suretle enine boyuna genişlemiş Rusya , komünizm sathıyla yetinmiyerek harb sonrası dünyasının ve insanlığının harabiyet ve perişanîyetini fırsat sayarak her tarafa saldırdıkları ajanların türlü propaganda ve tahrikleriyle millî bünyeleri zayıf milletleri de zehirleyip GERİLLA VE ÖZEL HARP teknikleri ile kolay avlanır bir hâle getirmek gayretine düşmüşlerdi.

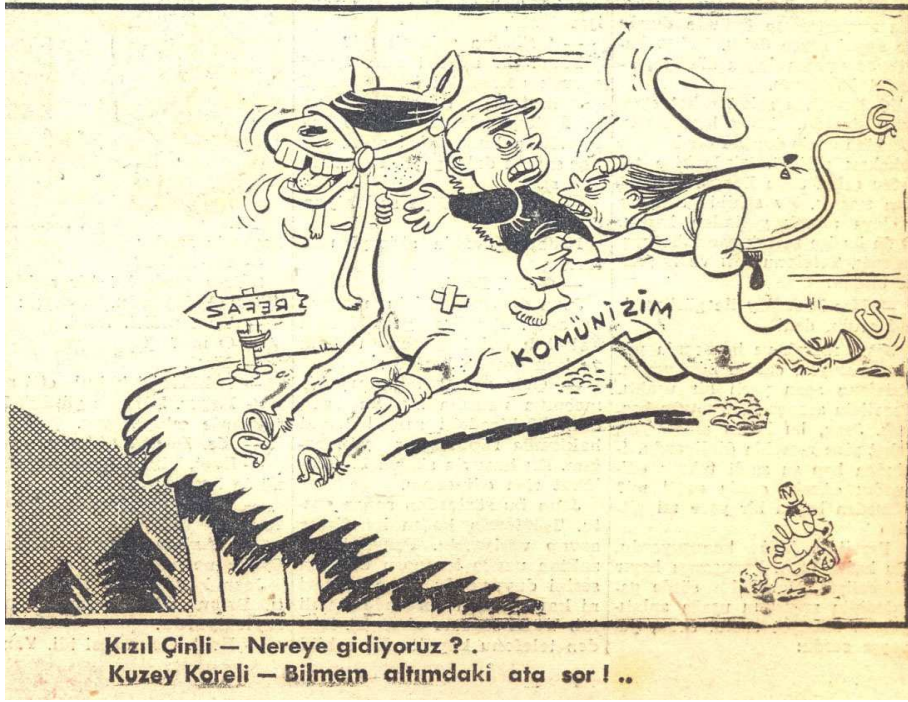
O propaganda ve tahrikler gerçek hürriyet ve istiklâlin her türlü hak ve nimetlerinden faydalanan milletler arasında bile tahripkâr muhataplar bulmuş, kötü tesirler yapmaktan hâli kalmamışlardır.

Gayesi Dünya ihtilâlini hazırlamak olan o hain faaliyetlerin bütün dünya milletlerini fenaya sürüklediğini neden sonra görüp anlayan demokrasi devletleri hareketlenerek mütecaviz komünizm cephesine karşı bir demokrasi savunma cephesi tesis etmeğe ve açık, gizli tecavüzlere karşı önleme tedbirleri almağa mecbur kalmışlar, bu suretle dünya milletlerinin çoğu siyasî mefkure ve rejim itibariyle iki cepheye ayrılmışlardır.

İkinci Cihan Harbini müteakip, birçok memleketleri tahakkümleri altına aldıktan sonra da ihtiraslarını doyuramayan komünizm idarecileri Birleşmiş Milletler Cemiyeti'nin zaaflarından, demokrasi idarecilerinin siyasî ve silâhlı ihtilâflardan kaçınarak sulh ve sükûna fazla riayetkarlığından istifade ile , **kendi maksat ve ölçülerine uygun düşen memleketlerde satın aldıkları aktörleri kanlı oyunlara sevkemişler, bâzılarında muvaffak olmuşlar, bâzılarında olamamışlar, bir memlekette muvaffak olamayan oyunlarını başka bir memlekete nakletmişlerdir.**

İkinci Cihan Harbinden sonra kardeşi kardeşe musallat etmekle ihdas edilen Azerbaycan, Yunanistan, Çin, Çin Hindi kanlı faciaları kötü maksatlı idarecilerin kanlı eserleri olmuştur.

O dram sahnelerinden biri de zavallı Kore olmuştur. Aynı memleketin evlâtlarından komünist boyunduruğuna sokulabilenler günahsız olan diğerlerine saldırtılmış, yeni bir dram yaratılmıştır.

Kore harbi Kuzey Korelilerin Güney Korelilere tecavüzü ile görünürde bir kardeşler harbi halinde başladı. Kuzeyliler yalnız Kore'nin ve Korelilerin gerçek selâmet ve birliği için kendi irade ve kararları ile bu dramatik oyuna girişmiş olsalardı bir savaşa meydan kalmaksızın, o oyun Kore hudutları içinde müsbet, menfi bir neticeye varabilirdi.

Fakat, komünizm zehirleriyle sarhoşlatılmış, aldatılmış Kuzeylilerin iradelerini kaybetmiş komünist direktörlerinin aktörleri ve onların emellerinin hizmetkârı olarak bu drama katılmış olmalarıyla dünya sulhunu bozacak bâzı karışıklıklara sebebiyet vereceklerinden bu kanlı oyunun perdesini kapatmak için Birleşmiş Milletler Karargâhı üye Devletlere evvela «Hazırol! silâh başına» işaretlerini verdi.

Kuzeyliler tecavüzü durdurmak emrini dinlemediklerinden, biraz sonra üye devletlerin askerî kuvvetleriyle müdahaleye mecbur kaldı.

İlkönce Başkan Truman'ın seri ve cesurane karar ve icraatı, bunu Türkiye, İngiltere, Avustralya, Filipin hükümetlerinin, daha sonra diğer bazı hükümetlerin takip etmeleri Güney Kore'yi yeni bir esaretten kurtardı. Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin Kore'ye müdahalesine komünizm idarecileri Çin Ordularını sevk etmekle mukabele ettiler.

Bu suretle durum iki taraf arasında üç sene devam eden itişmeli, kakışmalı, ateşli bir harb oyunu halini aldı.¹

KORE HARBİNDE TÜRKLERİN ROLÜ

Kore Harbi'nde Birleşmiş Milletlerin Çin kuvvetlerince kuşatılarak imhasını önleyen ayrıca üst üste kazandığı zaferlerle Kore Harbi'nin kaderini ve seyrini değiştiren ve Güney Kore'nin kurtarılacak egemenliğine ve özgürlüğüne kavuşmasına yardımcı olan Türk tugayları bu başarılarıyla dost ve düşmanlarımızı şaşkına çevirmişlerdir.

Diğer milletlerin askerleri çekilirken, Türk askeri düşmana doğru ilerlemiş ve göğsünü kendinden on kat fazla düşmana siper etmiş, ona tarihte unutamayacağı büyük dersi vermiştir.

¹ Yazıcı, Kore Hatıralarım, Ankara, 1963 , s.1-3.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Komünist Çin ve Sovyet Rusya tarafından desteklenen ve kışkırtılan Kuzey Kore bütün Kore'yi komünist bir rejim altında birleştirmek amacıyla 25 Haziran 1950 günü, Güney Kore'ye taarruz etmiştir. Bu taarruzun gerisinde yatan nedenler şu şekildedir.

En eski zamanlardan itibaren Kore, Asya kıtası ile Japon adaları arasında bir kültür köprüsü, aynı zamanda kara ve deniz devletleri arasında bir harp sahnesi olmuştur. Kore tarihi, yabancı devletlerin saldırılarıyla doludur.

Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin Kore'ye müdahalesine, komünizm idarecileri Çin ordularını sevk etmekle mukabele ettiler. Böylece, aradan çok geçmeden bu faciaya Çinliler de menfaatleri icabı katılmışlardı.

Bu harpte ; Kuzey Koreliler ve Çinliler dramın aktörlüğünü, Ruslar suflörlüğünü yapmışlardır. Bundan dolayı bu harbin maksatlarını yalnız Kuzey Koreliler tarafından değil, ötekilerin yönünden de mütalâa etmek yerinde olur.²

² Yazıcı, s.46.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Türk tugayları, Kore'ye ayak basışından ateşkes antlaşmasının imzalanmasına kadar, hep muharebenin en can alıcı bölgelerinde görevlendirilmiştir. Mehmetçiğin üç yıl içinde kazandığı on üç muharebeden dördü Kore Harbi'nin kaderini ve seyrini değiştirmiş, Güney Kore'nin kurtarılacak egemenliğine kavuşmasına etken olmuştur.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Kahraman Türk Mehmetçiğinin yarattığı Kunuri Muharebesi ile ne kadar övünsek azdır. Hemen arkasından Kumyangjang-ni Muharebesi başlayacaktır. Bu muharebede de Amerikan Kongresi ve Güney Kore Cumhurbaşkanı'ndan Türk Tugayı üstün birlik nişanlarını almıştır.

Bu kahramanlıklardan sonra Kore Birleşmiş Milletler Komutanı Mac Arthur, Türk tugayına "Türkler kahramanlar kahramanıdır, Türk tugayı için yok yoktur", "İnanıyorum ki, elinizdeki her personele karşı 10 komünist öldürmüşsünüzdür" diyordu.³

22/23 NİSAN 1951 TARİHİNDE DÜNYA HARP TARİHİNDE ASLA ÖRNEĞİ OLMAYAN BİR OLAY GELİŞİYORDU

**KAHRAMANLAR KAHRAMANI ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN
MEHMET GÜNENÇ TOPÇU ATEŞİNİ ÜSTÜNE İSTEYEREK
ŞEHİT OLUYORDU.**

NASIL OLDU ?

KOMÜNİST ÇİNLİLERİN BAHAR TAARRUZU

TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ'İN ŞEHİT OLMASI

³ ATASE Arşivi, D. 134, G.4, K.71, D.1, Kutup Yıldızı Gazetesi, 18 Mart 1951.

Komünist Ordularının Taarruzu ve Birleşmiş Milletler Ordusunun Geri Çekilmesi :

22 nisan 1951 saat 20 00'de komünist orduları bütün cephe boyunca genel taarruza başladılar.

Esirler, 12 gün önce Yalu nehrini geçmiş olan yeni Çin kuvvetlerinin cepheye girdiklerini ve 22 nisan 1951 saat 19 00'da Komünist Çin ordularının bütün cepheye taarruza başlayacaklarını ifade ettiler.

Düşmanın taarruzu halinde Türk Tugayının bulunduğu hattı savunması, çekilme yolu ve istikametlerini de gündüzden keşfetmesi, Tümen Komutanlığından emredildi.

Birlikler, derhal mevzilerini tahkime, engeller yapmaya ve yollara, mevziin önüne mayın, tuzak aydınlatma mayını döşemeye koyuldular.

Sağdaki 24 ncü Amerikan Zenci Alayının, Türk Tugayının sağ kanattaki birliği ile irtibatlı olarak mevzilenmiş olması gereken bölüğü kaçmış olduğundan, sağ kanatta birinci hatta 425 rakımlı tepede mevzilenmiş olan 9 ncü Bölüğün doğusundan ilerleyen düşman, bir engelle rastlamadan güneye sarkarak, saat 23 00'de 9 ncü Bölüğü doğudan kuşatmaya başladı.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

9 ncu Bölük, aynı zamanda cepheden de düşman taarruzuna uğradı. Bölük, süngü ve bomba muharebeleri ile ve güçlkle yerinde durabiliyordu.

Bölük komutanının yanındaki topçu gözetleme subayı şehit oluncaya kadar, topçunun 9 ncu Bölük civarına ateş etmesini sağladı.

ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ'İN ŞEHİT OLMASI

Mehmet Günenç, 1924 yılında Bandırma'da doğdu. Harp Okulu'ndan 1943 yılında (1943-54 sicil numarası ile) mezun oldu. Daha sonra Topçu Okulu'nu bitirerek, sınıfının kıt'a hizmetine başladı. Top. Kd. Ütğm. Mehmet GÜNEÇ; 1 nci Kore Tugayı Topçu Taburunda Top. İleri Gözetleme Subayı olarak görev yapmak üzere seçildi.

Kore Muharebelerine; Top. Tb. 1 nci Bt 3 Numaralı Topçu İleri gözetleyici subayı olarak katıldı. Düşmanın amansız taaruzları her geçen gün şiddetini artırıyor. Türk Tugayı Topçu bataryalarının mürettebatı ateş mevziinde; düşman topçusunun ateşi altında, sanki tatbikat yapıyormuş gibi, atış görevlerini yerine getiriyordu.

Tugayın birinci hat piyade bölükleri mevziilerinde, göğüs göğüse muharebeler bütün şiddeti ile " ALLAH, ALLAH!" nidaları arasında devam ediyordu.

Ütğm. Mehmet GÜNENÇ' in Topçu ileri gözetleyicisi olarak görev yaptığı 9 ncu piyade bölümünde; düşman asıl muharebe hattına girmeyi başarmış, verdiği kayıplara aldırmadan elde ettiği başarıyı her ne pahasına olursa olsun devam ettirmek amacıyla, taarruzuna dalgalar halinde devam ediyordu. Ütğm Mehmet GÖNENÇ'in ateş isteklerine topçu taburu, anında cevap veriyor, mermiler düşmanın üzerinde paralanıyordu.

22/23 Nisan 1951 gecesi 9'ncu piyade bölümünün bölgesindeki düşman saldırılarının şiddeti daha da artmış olarak devam ediyordu. 3 numaralı ileri gözetleyici Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in telsizinden aşağıdaki ateş isteği alınmıştı.

Düşman bulunduğumuz tepeyi işgal etti. Çok şehit verdik. Piyade bölük komutanı esir oldu telsizcimiz de şehit oldu. Koordinatları veriyorum... Bataryalar ateş etsin.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Alay topçu irtibat subayı telsizle şu yanıtı vermişti:

Verdiğin koordinatlar bulunduğun yerdir.

Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in verdiği yanıt şöyledir

"Evet öyle; Biz düşmana esir olmak istemiyoruz! Bizi onlara teslim etmeyin! Tekrar koordinatları veriyorum... Bütün bataryalar buraya ateş etsin!" dedi ve telsizin sesi kesildi.

Topçu tabur karargahında bu ölüm dileğinde bulunan Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in telsizle verdiği son ateş isteğini dinleyen subaylar; tabur komutanı yarbay Tahsin KURTAY, tabur komutan yardımcısı binbaşı Ahsen SAYA, Hrk. Eğt. Sb. Bnb. Lemi ERALP ve 25'nci Tümen Topçu taburunda irtibat subayı olan Yzb. Alaaddin HAYDAROĞLU.

Bütün subaylar şaşkın bir halde birbirlerinin yüzüne bakıyor, hiç birisi konuşmaya cesaret edemiyordu.

İleri gözetleyici subayı, bulunduğu yere bütün toplarla ateş açılmasını istiyordu. Harp tarihinde bu olay ne görülmüş ne de duyulmuş bir istekti.

Aralarında güçlkle yapılan durum muhakemesinden sonra kahraman Topçu Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in vasiyetini yerine getirme kararı alındı..Göz yaşları içinde bütün toplar ateşe başlar. Yalnız tugayımızın topçu taburu değil, tümenin bütün topçu taburları bildirilen koordinata ateş etmeye başlamıştır. Toplar gürlemiyor hıçkırıyordu sanki...

"Sen aziz şehidim Kore'de ölümsüzleşen yiğit Mehmet, ölümsüz kalan adınla sonsuz uykunda daima rahat et"

Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Yeni İstanbul gazetesinde basılmak üzere muhabir Faruk Fenik'e verdiği yazı şöyledir ,

TÜRK MİLLİYETİNE

"Birleşmiş Milletler davasına inanmış bir insan olarak Kore'ye gelmiş bulunuyorum.Burada diğer milletlere mensup fertleri de görünce inancım bir kat daha arttı.

Bu ne ulvi bir sihirdir ki,aradaki dil,renk,görüş ayrılıklarını kaldırarak bizleri yan yana,omuz omuza yürütüyor.Yeni İstanbul Gazetesi vasıtasıyla Türk Milletine müjdeliyorum ki,zafer bizimdir.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Bizler sizlere lâıyk birer evlât olmak için gayeye doğru yılmadan çelik adımlarla yürüyoruz.Bizlere itimat edin ve güvenin.Hepinizi saygı ile selamlarım."

GÜNLÜĞÜNDEN

3 KASIM 1950 CUMA ;

Bu sabah öğleye kadar bir öğleden sonra da takviyeli bir piyade bölüğü ile atış yaptık.Ben GMC ve jip arabaları ile pirinç tarlaları ve köy evleri aralarından

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

irtibat subaylarına kablo çektim. Atıştan sonrada topladım. Atışlar ve tatbikat çok başarılı ve faydalı oldu.

Bilhassa evlerin arasından kabloyu çekerken küçük çocuklar büyük bir tecessüsle bakıyorlardı. Hiç biri en ufak bir harekette dahi bulunmadı. İnsan bunların her hangi bir fenalık yapacağını aklına dahi getirmiyor. Buna rağmen biz yine de ihtiyatla hareket ediyoruz.

Şimdi artık nereye bir Türk birliği gitse oraya güven geliyor. Çeteler oraya sokulamıyorlar. Bu sözümle mübalağa yaptığımı zannetmeyin. Asla hilafı hakikat bir sey yoktur.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Şimdi Kore'de Türk'ün kahramanlığı kadar asalet ve misafirperverliği de dillerde destan olmuştur.İşte Kore Şehitlerine diktirdiğimiz İkinci abide de budur.

Hülâsa Güney Kore Birleşmiş Milletler Kuvvetlerine çok müteşekkirdirler. Nitekim şehirlerine ve köylerine kurdukları büyük taklar üzerindeki şu yazıları onların şükranlarına ifade eder:

Nereye gitsek ve nereye otursak halkın sonsuz sevgi ve muhabbet gördük. Bizleri hep akın akın ziyarete geldiler. Hediyeler getirdiler.Köy kızlara işleme mendiller verdiler.

Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Arkadaşı Edip Bülent Volkan'a Mektubu

“ Şimdi burada bulunan 4500 Türk'ün kalbi hep Vatan Vatan diye çarpıyor.Çünkü herşeyimiz orada yalnız tek başına biz buradayız.

Bütün bunlara rağmen tek tesellimiz aldığımız vazifeyi Türk evlâdına yakışır bir şekilde başarıp ,sizlere kavuşacağımız günü beklemektir.

O gün elbette bir gün gelecek ,fakat sağ kalanlarımız o büyük günü göreceklerdir. Bugün bir çok arkadaşlarım Kore dağlarında ebedi uykularına dalmış yatıyorlar.

Onların hiç biri son nefeslerini verirken asla hayıflanmıyorlardı , yalnız belki birçoğklarının son sözleri “ AH VATAN ! “ kelimesi olmuştur.

Sabahleyin aynı odada yataklarımızdan gülerek, şakalaşarak beraber kalktığımız arkadaşlarım akşama birdaha geri dönmediler , zira o gün 29 Kasım 1950 idi yani Kunuri Savaşının son günü idi .

Burada yalnız biz mi vardık? Hayır Amerika'lısı ,İngiliz'i ve Koreli'si.

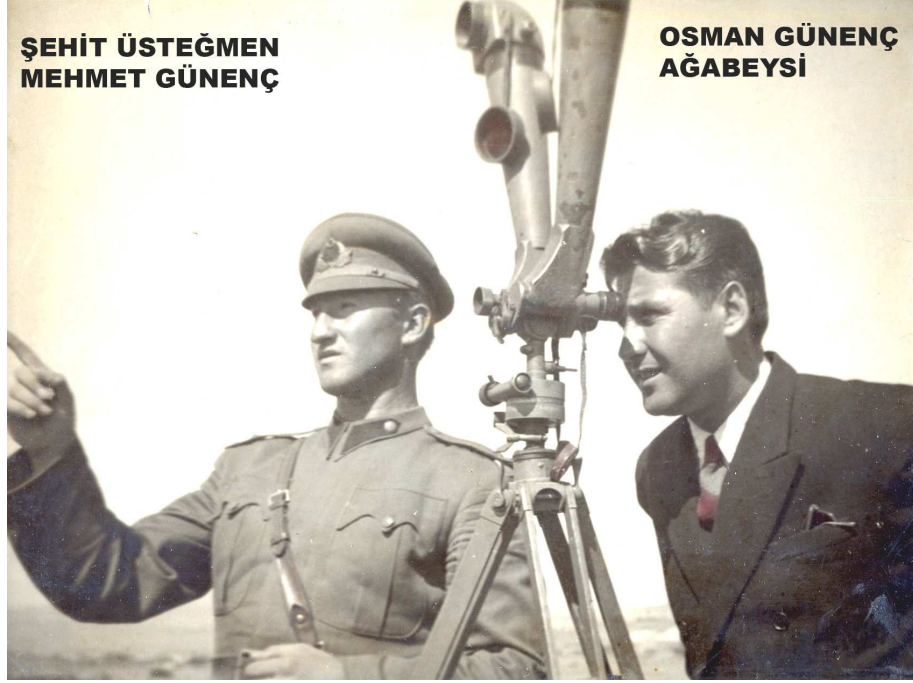
Bir Türk eri bir Amerikalı ile sanki iki kardeşmiş gibi kucak kucağa sarılmışlar kanlar içinde yatıyorlardı .Hangi kuvvettir ki böyle dini, dili ve adetleri birbirine yabancı iki şahsı birbirine sımsıkı bağlarla sarıyor , İşte kardeşim bunu da ancak burada anlayabiliyorsun.

İşte yabancı bir diyarda,yabancıların arasında milli hediyelerimiz bu kadar yüksek bir yer tutuyor.Onlardan ziyade bizim kendimizi tanıtmıya ihtiyacımız var.

Burada Dışişleri bakanımızın son bütçe görüşmelerinde söylediği bir defa da ben tekrarlıyorum: "Kore'de kahraman tugayımızın dünya efkârı umumiyesinde yarattığı sükseyi milyonlar sarfı ile yapamazdık."

Son başarımızın akisleri burada hâlâ devam etmektedir.Bizi Kore'de en çok seven iki millet var, biri İngiliz'ler,diğeri de Amerikalı'lar.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Gürses Gazetesine Yazdığı Mektup Şöyledir ,

HEMŞERİLERİMLE HASBİHAL

Sayın Bandırma'lılar,

Sizlerle memleketimin mahdut yapraklı Gürses'i ile kısa bir konuşma yapacağım.Biliyorum, bazılarınız belki beni tanımayacaksınız.Fakat bir çoklarınız ,elinizde ve aramızda büyüdü diyeceksiniz.Bende sizlerle övünüyorum.

Kore'ye Türk Milletini temsil etmek için geldik. Burada insanlığın geleceği tayin ediliyor. Bu bir Kore Harbi değil hakikatte.Demokrasi ve komünizmin kozlarının paylaşıldığı mücadeledir.İşte biz bu mücadelede insanlığın yakasına yapışan kanlı ve iğrenç elleri kırmak için çalışıyoruz.

Harp bir memleketi ne hale getiriyor.Bunu Kore'de müşahade edebilirsiniz. Muazzam şehirler adeta bir tuğla ve beton enkazı halinde. Sanki müthiş bir zelzele dalgası buradan geçmiş zannedersiniz.” Diyordu.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

KAHRAMAN TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ'İN ŞEHİT OLMASINI KOMUTANLARI VE ONU TANIYANLARDAN ÖĞRENELİM

Alay komutanı albay Celal Dora 22/ 23 Nisan 1951 gününü şöyle anlatmaktadır ;

“ Sağımızda 24 ncü Amerikan zenci alayı ile aramızda yine büyük bir boşluk vardı. Bu yüzden ihtiyat olarak kullanmak üzere alay ihtiyatı olan III. taburdan cephedeki birinci tabur emrine verdiğim 9. bölüğü tabur kumandanı birinci Bl. yerine 402 rakımlı tepeye yerleştirmiş ve birinci bölüğü sağdaki 24. alay bölgesinden sızacak düşmana karşı 9. bölüğün takriben 500 metre kadar sağ gerisine mevzilendirmeye mecbur kalmıştı.

Bir taraftan bu raporu yazdırırken diğer taraftan telsizler ve telefonlar mütemadiyen çalışmakta ve sık sık raporlar yağmakta idi. Bu esnada II. tabur kumandanının saat 21,10 da telsizle verdiği raporda: Albayım Amerikan tank bölüğü emirlerinize rağmen çekiliyor.

Bu arada himayesiz kalan 7. bölük tabur muharebe idare yerine kadar geri geldi, düşman çok sıkı takipte, solumuzdaki Filipin taburu bölgesinde ve onun solundaki İngiliz tugayı cephesinde çok şiddetli muharebeler olmaktadır.

Düşmanın Filipin taburu bölgesinden girdiğini bu taburun gerisinden duyulan boru seslerinden anlıyorum, devamlı aramalarıma rağmen 6. bölükle irtibat sağlayamadım, bu bölük mevzilerine doğru tabur yarım keşif takımını gönderdim fakat telsizle verdikleri haberde 6. bölük mevzilerine varmadan ateşle karşılandıklarını bildirdiler, keşif yarım takımını geri çekiyorum, diyordu.

Saat 21,15 te tank bölük kumandanını zorlukla bulabilmişim, telsizle nerede olduklarını ve niçin çekildiklerini sorduğumda düşmanın gerilerine düştüklerini ve ayrıca Filipin taburu bölgesinden giren düşmanında gerilerinden saldırdıklarını ve bu yüzden eski mevzilerinden daha 500 metre kadar geriye gelerek orada mevzilendiklerini bildirmişlerdi. Bu sırada acele birinci bölük kumandanın beni aradığını söylemişlerdi.

Saat 22,00 de tümene zorlukla yazdırabildiğim raporda daha fazla mevzilerimizde kaldığımız taktirde tugayın fena akibete duçar olacağını ve vakit geçtikçe her iki tarafımızdan yapılmakta olan kuşatmanın tamam-

lanacağını bu kötü duruma düşmeden çekilmemize emir vermelerini ısrarla rica etmiştim.

Tümen kumandanı bu teklifime cevap olarak çekilme emri vermek benim salâhiyetim dahilinde değildir. Durumunuzu kolordu kumandanına bildirdim, Emir verilinceye kadar mevzilerinizde mukavemete devam etmeniz lâzımdır, demişti.

23 Nisan 1951 gece saat ikiye kadar tümen kumandanına verdiğim dört raporla vakit geçtikçe durumun aleyhimize tecelli etmekte olduğunu açıklayarak çekilmemize emir vermelerini istedimse de her defasında cevap olarak benim çekilme emri vermeye salâhiyetim yoktur.

Durumunuzu kolorduya bildiriyorum, diyor ve son defasında mukavemet edin 35. alay mukabil taarruz yapmak üzere bölgenize gönderilecektir, diye teselli ediyordu.

Sağda 24. Amerikan zenci alayı mevzilerini terk etmiş ve bu alayla irtibat sağlamaya imkân kalmamıştı.

Solda 65. Amerikan alayı ve Filipin taburu bölgesinden düşman girmiş ve gerilerimize sarkmıştı.

Bu ana kadar Filipin taburu ile de irtibat sağlanamamış ve onların da akıbetleri meçhul kalmıştı. 35. alayın gece bir mukabil taarruz yapmasına imkân yoktu. Nerede olduğunu bilmediğimiz bu alay böyle bir mukabil taarruzu yapsa yapsa ancak sabah saat yediden evvel yapamıyacak ve bu saate kadar düşman

gerilerimizi kuşatacak ve daha gerilerden gelmek fırsatını kazanacak olan düşman ihtiyatları ile bu kuşatma çemberi içinde son ve kat'î bir imha muharebesi vermeye mecbur kalacaktık.

Çok nazik bir durumda bulunuyordum. Sağda 9 ve 2. bölüklerle, solda 6. bölükle irtibat kesilmiş, ne oldukları meçhul, sağda ikinci hatta bulunan birinci bölük dört tarafından kuşatılmış ve bu bölüğün bir takımı ile irtibatı kesilmiş, son anlarda 9. bölükten kurtulabilen bazı erler ikinci hatta ve ortada bulunan 10. bölük üzerine ve 6. bölükten kurtulanlar da 5 ve 11. bölükler üzerine geldikleri haberi alınmışsa da bu bölüklerin büyük kısımlarının akibeti meçhul kalmıştı.

Bu vaziyette saat yediye kadar kararsız beklemekle herşey olup bitecek ve bu kararsızlık belki Türk tugayının imhasına sebep olacaktı, işte bu sıkışık anda mühim bir karar vermek mecburiyetinde bulunuyordum. Bu durumu âdetâ bir yıldırım hızı ile kısaca muhakeme ederek bir karara varmak istedim.

Bu durumda yapılacak iki tarzı hareket vardı:

1. Tümen emrine sadakat ve tam bir itaatle irtibatta bulunduğum birliklerle sonuna kadar savunmaya devam etmek.

Bu taktirde tugayın toptan imha edilmesi veya esir edilmesi felâketi ile karşı karşıya bulunuyordum. Türk tugayının Birleşmiş Milletler safında imha edilmesi komünistler muvacehesinde Türk milletinin emniyetini sarsacak ve dünya milletleri huzurunda Türk milleti aleyhine tepki yaratacak ve Türk milleti bu emre körükörüne itaatten dolayı her halde bu birliğin mesul kumandanı olan bana rahmet okumayacaktır.

2. Tugayın çekilmesine emir vermek ve bu çekilmeden mütevellit mesuliyeti şahsen üzerine almak.

Sağda ve soldaki Birleşmiş Milletler birlikleri yerlerinden oynamış olduklarından tugayın çekilmesinin cephe üzerinde bir rolü. olamayacaktı. Tugaya çekilme emri vermekten mütevellit mes'uliyet doğrudan doğruya şahsıma raci olacak buna mukabil tugay çok fazla zayıat vermekten veya toptan imha edilmekten kurtulacak ve bu vaziyette gerideki mevzilerde tutunarak orada derlenip toparlandıktan sonra tekrar taarruz edilerek terk edilen mevzilerin ele geçirilmesi mümkün olabilecekti.

Bu tarzı hareket her halde birincisi kadar Türk birliğinin şeref ve itibarı üzerinde fena tepkiler yapmayacak, bilâkis Türk birliğinin düşmanın kurduğu imha tuzağına düşmemesi taktirle karşılanacaktı.

23 NİSAN 1951

SAAT 0230

İşte muharebe durumunun bu heyecanlı olan safhasında kısaca yaptığım muhakeme sonunda vardığım ikinci kararın tatbikine geçilmiş ve 23 Nisan 1951 gece saat 02,30 da tugay karargâhına, piyade ve topçu tabur kumandanlarına, tank ve havan bölük kumandanlarına ve alay bağlı birliklerine bir evvelki mevzilerine çekilmelerini emrederek keyfiyetten tümen kumandanına da bilgi verilmesini tugay kurmay başkanına emretmiştim.

Tümenin elinde ihtiyat olarak 35. Amerikan alayı varken çekilmemizi himaye etmek için Hantan nehri kuzeyindeki tepelere göndermemişti. Yorgun bir halde çekilen birliklerden 10. bölük 306 tepesine ve 3. bölük te 126 rakımlı tepeye ve

Hantan nehrinin dirsek teşkil ettiği yere himaye mevziine konarak tugay karargâhının ve Amerikan topçu taburunun vasıtaları zorlukla karşıya geçirilebilmişti.

Hantan nehrinin geçiş yerinde birliklerin toplanmalarına intizar vaziyetinde iken buraya gelen 25. tümen kumandanının yardımcısı Amerikalı general Maykils zayıat raporunu istemiş ve o saate kadar birliklerden verilen ve akibetleri belli olmayan zayıatın 205 kişi olduğu kendisine bildirilmişti.

Bunun üzerine bu gece size taarruz eden düşman kuvvetinin ne kadar olduğu sualine karşılık en aşağı bir tümen cevabını verince general ;

“ Hayır bu gece düşman iki tümenle (27 000 Çinli) size ve iki tümenle solunuzdaki İngiliz tugayına taarruz etti, İngilizlere nazaran sizin zayıatınız çok az, bu geceki muharebede İngiliz tugayından iki tabur kamilen elden çıktığını, kurtulabilen taburun da zayıatının fazla olduğunu söylemesi üzerine ben asabileşerek generale mademki düşmanın bu kadar üstün olduğunu biliyordunuz, size maruz kaldığımız durumun nezaketini sık sık bildirdiğim halde neden vaktinde çekilmemize emir vermediniz, sualime karşılık çekilme emri vermek salâhiyetimiz yok ta ondan “ cevabını vermişti.

Tümen kumandan yardımcısı tam zamanında ve çok haklı olarak verdiğim çekilme kararımı kendileri de haklı bulmuş ve büyük geçmişler olsun diyerek yanımdan ayrılmıştı.

Bu geceki muharebelerimizde en fazla zayıat veren 1, 2, 6 ve 9. bölüklerdi. Diğer bölüklerden de zayıat varsa da bu bölüklere nazaran miktarları pek azdı. Bu gece akibetleri anlaşılmayan arkadaşlarımız arasında ;

9. Bl. K. Yzb. Hamit Yüksel, 2. Bl. K. Yzb. İhsan Serim, 9. Bl. takım subayı üsteğmen Kâzım Ün, 1. Bl. takım subayı üsteğmen Ali Büyükkirişçi, 9. Bl. refakatinde topçu ileri sürülmüş gözetleme subayı üsteğmen Mehmet Gönenç arkadaşlarımızın şehit mi yoksa ağır yaralanarak düşman eline esir mi düştükleri hakkında bir bilgi edinememiştik.

Buraya hareketimizden biraz evvel geride tümen ihtiyatı olan 35. Amerikan alayı bulunduğumuz bölgeye gelmiş ve Hantan nehrinin güneyindeki sırtlarda savunmaya geçmeye başlamışlardı.

Gece tümenden verilen emre göre 24 Nisan günü alay iki taburu ile 3 kilometre kuzeyde gösterilen tükama mevzilerini işgal edecek ve 27. alayla 35. alayın çekilmelerini bu bölgeden himaye edecektik.

Bugün alınan haberlere göre 22/23 Nisan gecesi düşmanın bütün cephede yaptığı mukabil taarruz muvaffak olmuş ve sağımızdaki 24. Amerikan tümeninin İngiliz tugayından sonra insan, silâh ve malzemece en fazla zayiata uğradığı öğrenilmişti.”⁴ diye anlatmaktadır.

Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı 22/23 Nisan 1951 Durumunu Şöyle Anlatmaktadır

“Japonya’da izinli iken derhal geri dönüp 25 nci Amerikan tümen karargâhına uçakla inildiği zaman tümen kumandanı General BRADLEY meyus ve telâşlı bir hâlde düşmanın 22/23 Nisan gecesi büyük kuvvetlerle taarruz ettiğini, tümenin uzun bir çekilme yaptığını, mesuliyeti paylaşmış olmak için beni izin müddeti bitmeden çağdırtmak mecburiyetinde kaldığını ifade etti.

⁴ Celal Dora, Kore Savaşlarında Türkler, İstanbul, 1963,s ,316-331.

Böyle bir muharebe olunca benim tugaya dönmekliğim pek tabî idi. Tümen kumandanının mesuliyeti paylaşma düşüncesini ifade edişi hiç hoşuma gitmedi. O zata karşı esasen tam olmayan itimadım daha azaltmış oldu.

Muharebede mesuliyet almaktan kaçınan, aldığı mesuliyeti başkaları ile paylaşmak isteyen bir kumandan, makamının tam sahibi olmak bir tarafa, birliklerinin de harabiyetine sebep olabilir.

Tugay kumandan vekili, tümen kumandanının o mesuliyet kaçkınılığı karşısında, durumun inkişafını beklemek zorunda kalıyor. Saat 23,00 den sonra evvelâ 9 uncu bölük cephesinde düşman piyadelerinin harekâtı görülüyor.

O anda o bölüğün yanında bulunması lâzımgelen 24 üncü Amerikan Zenci Alayının K. bölüğünün yerinde olmadığı ve o bölüğün boşluğundan istifade eden düşmanın 9 uncu bölüğün gerilerine ve 1 inci bölüğün üzerine yürüdüğü, ve saat 24,00 sıralarında sol kanattaki 7 nci bölüğün solundaki FİLÎPİN taburuna ait bir bölüğün de habersiz çekilerek 7 nci bölüğün yanının açıldığı, yan ve gerisine düşmanın sızdığı,

23 Nisan saat 00,20 den itibaren 9 uncu bölük, cephesinden, sağ yan ve gerisinden kuşatılmış olarak yakından şiddetli bir muharebeye tutuşuyor, o bölüğün yanında bulunan ileri sürülmüş topçu gözetleme subayı Üsteğmen Mehmet Günenç telsizi vasıtası ile topçumuza tevcih ettirdiği isabetli ateşleriyle düşmanı kırdırıyor, fakat kırılan bir dalga yerine arkadan taze bir dalga ileri

atılıyor, arada topçunun aydınlatma mermileriyle piyade silâhları için de kıymetli hedefler hazırlıyor.

9 uncu bölük kuşatılmış durumundan kolaylıkla kurtulamıyacağını kestirerek bütün cesaret ve imanı ile silâhına sarılmış döğüşürken alay kumandanı bir karşı taarruzu müteakip o berbat durumdan sıyrılmasını emretmişse de bölük, cephesinden başka yan ve gerisinden de taarruza uğramış olduğundan buna imkân olmadığını, bölük, mevzilerinden çıktığı hâlde yakın ateşler ve hücumlarla mahvolacağı düşüncesiyle sonuna kadar mevzilerinde kalmayı tercih ediyor.

Bölüğün anlaşılan bu durumu üzerine alay kumandanı saat 00,40 da bölüğün mevzilerinde mukavemete devam etmesini bildiriyor.

2, 3, 5, 6 nci bölüklerin cephelerinden ve aradan sızmalarla başka taraflarından tazyik edilirlerken en soldaki 7 nci bölüğün FİLİPİN taburu tarafından terk edilen bölgeden kuşatılması tehlikesi karşısında tugay kumandanı vekili tarafından topçuya kademeli olarak geriye mevzi değiştirmesi emri verilmiş, müteakiben istihkâm bölüğünün ağırlıkları ve tugay karargâhının geriye nakilleri bildiriliyor.

O andaki muharebe ve zorlu arazi durumlarına göre fedakâr bölük kumandanlarının ve subaylarının gayretli sevk ve idareleriyle ve gerilerinde de muharebe ede ede bölüklerini o menhus çemberden çıkarmaya muvaffak olmuşlar, gecenin karanlıkları içinde şehit düşmek, yaralanarak, yorularak şurada burada kalmak, iz, istikamet şaşırarak suretleriyle kıt'asından ayrı düşenlerin mühim bir kısmı düşmanın yakın takibi dolayısıyla kendilerini kurtaramıyarak düşman eline düşmüşler.

9 uncu bölüğün cephesinin orta ve sol kanat kısmındaki takımları çok kısımlarıyla 1 inci tabura katılabılmışlar, geri kalan kısmı, başında cesur, kahraman bölük kumandanı Yüzbaşı Hâmit Yüksel olduğu hâlde son mermilerini sarfedinceye kadar çok üstün düşman karşısında kahramanca direnmiş, o direnme sayesinde alayının daha emniyetli çekilmesine büyük hizmet ve yararlık gösterdikten, düşmana yüzlerce zayıat verdirdikten sonra kısmen şehit, kısmen yaralı, kısmen sağlam olarak düşman eline düşmüş.

Bir Amerikan keşif uçağı pilotunun ifadesine göre 9 uncu bölükten bölük kumandanı Yüzbaşı Hâmit Yüksel'le mevzilerinde kalmış olan tahminen altmış kişilik kahramanlar grubu 23 Nisan öğle vaktine kadar kahramanca müdafaalarına devam etmişler.

O gece muharebesinin 6 ncı bölük bölgesinde cereyan tarzı hakkında o zamanki bölük kumandanı Yüzbaşı Oğuz Aldora'nın vermiş olduğu rapor sureti aşağıya çıkarılmıştır.

“Kati savunma emrine uyarak savunmaya devam olunmuş, muharebe müzmin bir hâle geldikten sonra gece karanlığında çekilme imkânsızlaşmış ve bl. parçalanarak mukadder felâketten yalnız 13 zayıatla kurtulabilmiştir.

Gündüz yaptığı keşif hareketleri ve alınan düşman esirleri sayesinde 1 nci Türk Savaş Birliğini ikinci ve mutlak bir felâketten kurtarmaya sebebiyet veren ve mevzide kaldığı müddetçe iyi dövüşen ve düşmana ağır zayıat verdiren 6 ncı bl. ün durumu incelenir ve muharebe bilançosu yapılırken mevcut sinir

gerginliklerinden azade olarak insaf ve müsamahanın, mantık ve realitenin şuurlara hâkim olacağı kanaatini besliyorum.⁵ Arz ederim” diye yazıyordu .

Kore Harbinde Tugay Harekat Şubesinde Görevli Tuğgeneral Sacit Gürünlü 22/23 Nisan 1951 Durumunu Şöyle Anlatmaktadır ;

“ Yanımızdaki Zenci Alayına bende güvenmiyorum en sağdaki bölük kumandanı sınıf arkadaşım Yzb. Hamit YÜKSEL, Hamit’e kendim gittim dedim güvenme ileri sürülmüş gözetleyicilerine bunların yanına manga gönder beraber olsunlar bunların hareketini o manga sana haber versin dedim.

Ancak zenciler bizim askerleri uyutup kaçıyorlar , Çin ana taarruzu 9 ncü bölük üzerinden TÜRK Alayını kuşatıyor. İşte çember içinde kalan Topçu İleri Gözetleyicisi Mehmet Günenç ,esir olmaksızın şehit olmayı tercih ederek tüm topçu ateşlerini kendi üzerine koordinat vererek istiyor.

“ Tamam, diyor, işte düşman da karşımda zaten, hemen bu koordinatı topa tutunuz ki düşman geri dönsün...”

Bunu ancak Türk askeri yapar.

⁵ Yazıcı ,s.294-296.

Üsteğmen Günenç o hengâmede şehit oluyor ama kıt'asını kurtarıyor ve daha mühimi! Türk'ün askerlik şerefini yüceltiyor.”

10 ncu bölük komutanı yüzbaşı Nazmi Özoğul 22/23 Nisan 1951 Durumunu Söyle Anlatmaktadır ;

“ Mehmetçikler herşeye gebe olan gecenin içinden çıkacak uğursuzluklara karşı hazır vaziyette beklemektedir.

Saat 22'de düşmanın beklenen taarruzu başlamıştır ve ağırlık merkezi Türk Birliğinin karşısındadır. Düşman kuvvetçe üstün olduğundan ve araziye de çok iyi bildiği için gecenin karanlıklarında tam manasiyle istifade ettiğinden ağır basmakta ve bazı mıntakalardan bizim birliğin gerilerine sızmağa muvaffak olmaktadır.

Durumun düzelmesi için Türk Birliğine geriye çekilme emri verilmiştir. Fakat 9 ncu bölük düşman ile yakın muharebeye tutuşmuştur. Mevzilerini terkettiği takdirde bölüğünün imha olacağını ve bu durumun diğer birlikler üzerinde kötü neticeler doğuracağını Yüzbaşı Hâmit Yüksel bildirmekte ve geri çekilemeyeceği için özür dilemektedir.

Aynı bölüğün topçusu ileri sürülmüş, gözetleyicisi bulunan sarı bıyıklı, narin yapılı genç, dinamik Üsteğmeni Mehmet GÜNENÇ ise kendisine hâs soğukkanlılığını muhafaza ederek ateşin hızlandırılmasını istiyor ve bulunduğu tepenin düşman tarafından işgal edilmek üzere olduğunu ve kahraman askerlerin süngülerini takarak insanlığa karşı en son vazifelerini yapmakta olduklarını bildiriyordu.

Biran geldi GÜNENÇ'in sesi yine duyuldu, hepimiz irkildik, çünkü bu ses GÜNENÇ'in eski sesi değildi, o güçlükle konuşabiliyor ve kısık seslerle şakağından yaralı olduğunu bildirerek mütemadiyen atın atın diye gücünün yettiği kadar haykırıyordu.

Biz olanca gayretimiz ve süratimizle atıyor ve ondan düzeltme vermesini istiyorduk. O ise: Ben ağır yaralıyım, yerimden dahi kımıldanamıyorum, her taraf düşman dolu, atılan hiçbir mermi boşa gitmiyecektir, nerede ise düşman şimdi beni de boğazlayacaktır.

Artık nereye ateş edileceğini sormayın ve biz buradayız diye ateş etmemezlik etmeyin. Biz nasıl olsa öleceğiz. Siz atın, benim bulunduğum yere atın, benim üzerime atın, yalnız atın ve böylece beni kendi mermilerimizle ölmek bahtıyarlığından mahrum etmeyin, diye sesleniyordu.

Atımlar etrafına düştükçe de , OH çok güzel, oh çok güzel artık ölsemde gam yemiyeceğim, çünkü dinsiz ve imansızların öldüklerini görüyor ve insanlığa karşı olan borcumu ödemenin verdiği gurur ve saadeti içinde gözlerimi yumuyorum, diyerek:

Üzülmeyin mukadderat böyleymiş, ne yapalım, Allah sizleri vatana bağışlasın, diye konuşmasına devam ediyordu:

GÜNENÇ böylece durum icabı topçu ateşlerini kendi bulunduğu tepenin üzerinde toplatmış ve birçok düşmanı öldürmenin sevinci içinde aldığı yaraların tesirini unuttur gibi olmuştu. Biran geldi top seslerinin korkunç gürültüleri arasından dinlediğimiz zayıf ses duyulmamağa ve yerini arasıra duyabildiğimiz iniltilere bırakmağa başladı.

Artık GÜNENÇ'imiz Kore'nin kara topraklarında ideal bir gaye uğrunda can veriyordu. Kore'nin yalçın kayalıkları onun mezarı, mavi bulutları kefeni, meltemi ise ninni ve duası oluyordu.

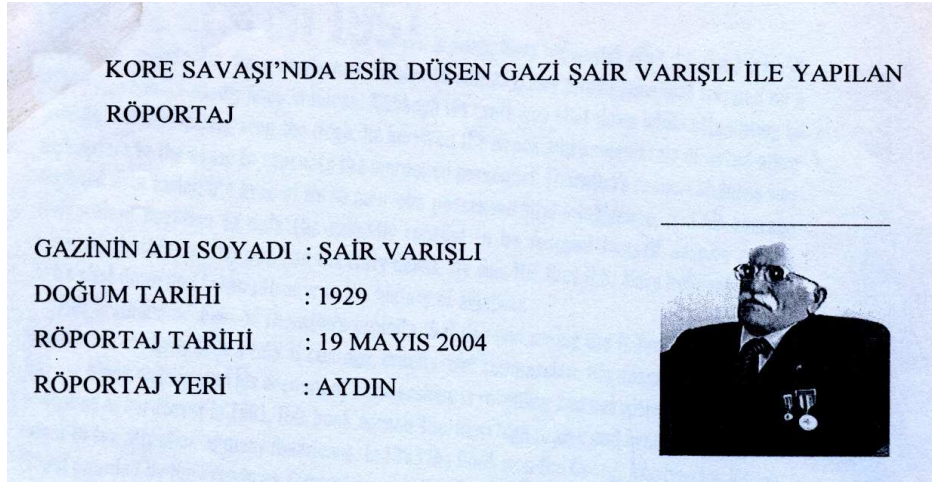
Nefessiz kalmış gergin vücutların taşıdığı gözlerden akan intikam yaşları ise Kore'nin tozu ile pudralanmış olan suratları yıkıyordu.

Onun şehit vücudundan çıkan ruhu dünya medeniyetini yaymak için kıtalar üzerinde at koşturmuş ve bu uğurda hayata gözlerini yummuş olan atalarının ruhları ile kucaklaşmak üzere Allaha doğru yükseliyordu.

Sizlere anlattığım hâdisat benim gördüklerim ve bu asıl millet içinden çıkan kahramanların yaptıkları fedakârlıklardan yalnız bir tanesidir.

Kore'de dünya milletlerini şaşırtacak kadar çok fedakârlıklar yapılmıştır. Böylece Türklüğün dünya boyunca payidar da olacağı taşıdığımız asıl kanın her zaman her yerde harikalar yaratmağa amade bulunduğu dünyaya birkere daha ispat edilmiştir.

Allah bu millet için çalışanları korusun ve bu vatanın selâmeti adına hayata veda edenleri nur içerisinde yatırsın.”⁶ diye anlatmaktadır.

9 ncu Bölükten 22 / 23 Nisan 1951 Muharebelerinde Esir Düşen Çavuş Şair Varışlı'nın Anıları ;

9 ncu Bölük, 1 nci Bölük ve bir de benim takımımı Alay Komutanı ileri gönderdi. 22 Nisan'da sağımızdaki Amerikalıları zenciler mevzilerini boşalttılar ve kaçtılar. İmjin Nehri bölgesindeydik.

⁶ Kore Muharebeleri, Erkanı Umumiye Basımevi ,Ankara ,1957,s.15-17.

Ben Alaya bildirdim. Gece yarısı bize baskın yaptılar. Öyle bir baskın ki hiç böyle harp olmamıştır. Her tarafımızı sardılar. Telefon geldi bana sen takımınla 40 metre ilerdeki köprüyü işgal et diye.

Ben takımımınla gidip köprüyü aldım ve sürekli ateş ederek kimseyi yaklaştırmadım. Sabah sekizde kadar askerden bir ses çıkmadı. Kimi şehit olmuş, kimi yaralı. Ben orada kaldım tepede. Daha yara almamıştım.

Öğleden sonra baskın yaptılar ve bacağımdan yaralandım. Esir olmak üzereyim.

Bir Çinli geldi ve dedi ki "Siz burada dün kaç kişi muharebe ettiniz?". O esnada bir üsteğmen vardı. Baktım nehir kenarında ölmüş saçları suda oynuyor. Ben onu görünce ağladım. (**MUHTEMELEN ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNENÇ**) ÇVŞ ŞAİR VARİŞLİ 9 NCU BÖLÜK ASKERİ , ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÖNENÇ 9 NCU BÖLÜK TOPÇU İLERİ GÖZETLEYİCİSİ.

Yetmişten fazla bizim ölümler var, iki yüz falan da onların ölümleri var. "Niye ağlıyorsun?" dediler. Ben de "Niye ağlamayayım, vatandaşım ölmüş" dedim. Bana iki üç tekme vurdu, sonra aldı götürdü beni kampa.

SORU : Kaç kişi esir düştünüz, hatırlıyor musunuz?

CEVAP : 92 kişi idik. Çoğunluk bizim bölükten 9 ncu Bölük. Bölük Komutanı da var. 10. Bölükten de var. Zaten 9. Bölük büyük kahramanlık gösterdi.

Kurşunlar havada çarpışıyordu ama yine de o bölük "Allah Allah" diye saldırıyordu. O bölük o kadar direnmeseydi diğerleri de çekilemezdi.

SORU : Esir düştüğünüz ilk anda neler hissettiniz?

CEVAP : Hiç üzülmедim, memleketime, orduma sadakat besledim. Eşim bir aylık gelindi ben Kore'ye giderken. Dedim ne olacak? Memleketim sağ olsun. Orada götürdüler bizi kamplara, beş kampa böldüler.

CEVAP : Nüfus kağıdım, çantam, dürbünüm, silahım, param (318 dolarım) vardı, aldılar. Yüzüğümü ve saatimi aldılar. Çinliler tekme vurarak, tükürerek, küfür ederek aldılar. Bıyıklarımı çektiler. Yaram

vardı kocaman, bacağımda, bakmadılar. Sekiz gün yürüttüler, bir kampa getirdiler.” Diye anlatmaktadır.

Yüzbaşı Refik Soykut 22/23 Nisan 1951 Durumunu Şöyle Anlatmaktadır ;

“Düşman, zayıflığının ağırlığına bakmadan, sayı üstünlüğünün kendisine sağladığı imkânları kullanarak ilerliyordu. Nitekim direnen bölüklerimizden bir kaç tane tamamen çevrilmiş bulunmaktadır. Onların şimdi düşman çemberlerini yarmaları ve alayın geri çekilme emri gereğince ikinci hattı tutmaları icap edecektir.

Düşman çemberini yarıp çıkma kararı verilince, Ütgm. Günenç tabancasındaki son bir kaç fişegi telsizine sıkarak onu kullanılmayacak bir vaziyete getirmiş, çıkış hareketi esnasında son nefesine kadar çarpışarak şehit olmuştur.

Günenç’in şehadeti esnasında yanında bulunanlardan 7. manga K. nı Kalecikli Çavuş İsmail Beyazgül ile, Geyve Pamukova’dan er Cevdet Battal, ana vatana dönerken vapurda o geceyi bana şöyle anlattılar ;

Şan ve şerefle, ebedileşen kahramanlarımız safına katılan Ütgm. Mehmet Günenç, o geceki ateş idaresi, soğukkanlı ve azimli konuşmaları ve nihayet kendi üzerine dahi ateş ettirecek kadar feragati nefis sahibi olması ile her türlü takdir ve tariflerin üstüne çıkmıştır.

"22 Nisan 1951 günü, dokuzuncu bölükten 7. manga, sağdaki 24. Amerikan alayı ile irtibatı sağlamaya gönderiliyor. Manga irtibatı sağladıktan sonra dönüp eski mevzilerine geliyor. Nihayet düşman taarruzu başladıktan bir müddet sonra sol taraftaki hendek istikametinden makinalı tüfek ateşi yiyorlar.

Sadece irtibat görevi ile vazifeli bulundukları ve komutanlarından emir alamadıkları için manga bulunduğu mevziyi terkedip, havan bölüğünün gündüzden mevzilendiği yere hareket ediyor. Havan bölüğü daha evvelden mevzi değiştirip çekildiği için orasını boş buluyorlar.

Bu esnada yalnız Ütgm. Mehmet Günenç’le karşılaşıyorlar. Ütgm. Mehmet mangayı komutasına alarak kendisini takip etmelerini emrediyor ve hep birlikte yürüyüşe geçiyorlar.

Ancak yüz metre kadar ilerliyorlar ki, düzlükte birden bire düşmanla karşılaşıyorlar ve tamamen çevrildiklerini anlıyorlar. Bu durum üzerine Günenç, çavuşun makinalı tabancasını alarak Çinlilere ateş ediyor ve onlardan bir kaçının yere serildiğini görüyorlar.

Kızıllar bu ateş üzerine bulundukları yerlere yatıp mevzileniyorlar, bizim mangada sağdaki tepeye doğru koşmaya başlıyor. Ancak on beş metre kadar gitmeden açılan düşman makinalı ateşi ile Günenç taranıyor ve yere yıkılıyor.

22/23 Nisan 1951 harekâtını takip eden günlerde, "Ütgm. Günenç'in gözetleme ve atış görevleri verdiği sırada mevzilere çok yaklaşan düşmanın ateşi ile ağır yaralandığı, bunun üzerine kendisinden ümidini kesince tabancası ile telsizini parçaladığı, biraz sonrada ruhunu teslim etmiştir

(Bana su verin...) demesi üzerine manga K. nı Çavuş Beyazgül, yanına varıyor, matrasını çıkarıp uzatırken Ütgm. Mehmet Günenç ruhunu teslim ediyor.

Bu hallerin devam ettiği anlarda Üşçavuş Ahmet Avni de yaralanıyor. Çavuş onun kolunu kendi mendili ile sararak hep birlikte tekrar yürüyüşe devam ediyorlar. Muhtelif çarpışmalardan sonra, manga ancak Assb. dahil dört kişisi ile kendini düşmandan sıyrabiliyor." diye anlatmaktadır.

- ① Em.Sb. Tnk.Yzb. Hurşit Güneşli
- ② 8.Ordu K. Korg. Walton Walker ABD
- ③ Ulş.Yzb. İhsan Gürkan
- ④ Ordu K. Emir Sb.
- ⑤ Tuğg. Tahsin Yazıcı
- ⑥ Alb. Celal Dora

**Madalya töreninden sonra
Sosari, 13 Aralık 1950**

Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı 22/23 Nisan 1951 Muharebe Sonucunu Şöyle Değerlendirmektedir ;

“O muharebe Kore’de tugayın ikinci çetin ve belâlı muharebesi olmuştu.

Düşmanın taarruzuyla beraber sağ ve solumuzdaki dost birliklerin mühim bir taziyik görmeden vakitsiz mevzilerini terk etmeleri, düşmanın onların bıraktığı boşluklardan faydalanarak tugayın sağ ve sol yanlarını kuşatması, aynı zamanda cephenin diğer yerlerinden sızmaları o durum karşısında savunmada ısrar edilmesi birliklerimize çok zor durumlar yaratmış, bâzı bölüklerimizde mühim zayıata sebep olmuştur.

İlkin zayıat miktarı şehit ve kayıp olarak 5 subay, 3 assubay olmak üzere 262 kişi tesbit edilmişse de birlikler toparlanıp yoklamalar yapılırca o miktar 200’ e düşmüştü.

Taarruz eden düşman bir tümene kadar, uğradığı zayıat 1000 kadar tahmin edilmişti. İnsan kayıplarımız arasında bir miktar ağır piyade silâhı, eşya ve malzeme düşman eline geçmişti.

Her muharebe durumunda tümen kumandanı en ufak bir durum değişikliğini bol irtibat vasıtaları sayesinde en geç beş on dakika içinde öğrenebilirdi. O muharebede başlangıçtan itibaren daima telefon ve telsiz başında bulunan haberalma ve harekât subayları her hâdiseyi ve değişikliklerini vukuatları ânında tümene bildirmişler.

Tümence meçhul taraf kalmadığı ve tugaya bir yardım yapma fikir ve kabiliyeti olmadığı hâlde çekilme emrini 23 Nisan saat 02,30 a kadar geciktirmiş olması, tümen kumandanının tereddütlü hâlinden, şahsî teşebbüs eksikliğinden ileri gelmiş, ancak üst makamlardan emir aldıktan sonra emir verebilmiş.

Tugay kumandan vekili, tümenin tereddütler içinde bulunduğunu görerek, sağ ve soldaki komşu birliklerin yerlerini bıraktıklarını öğrenmesini müteakip müstakilen çekilme kararını ve emirlerini 22/23 Nisan saat 00,24 ten evvel vermesi mümkündü.

Türkler mevzilerini emirsiz bıraktılar denmesin düşüncesinin, 9 uncu bölüğün durumu değişir ümidinin o anda birliğin daha selâmetle o kötü durumdan sıyrılmasına yardım edecek müstakil karar ve icraatı durdurduğu tahmin edilebilir.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Tahmin nasıl olursa olsun komşu birliklerin çekildikleri, yanların açıldığı anlaşıldıktan, tümen kumandanının karasızlığı görüldükten sonra tugay kumandanı Vekili albay Celâl Dora şahsî teşebbüsünü kullanıp mesuliyeti yüklenerek vaktinde çekilme emrini verseydi hiç olmazsa zayıat az olurdu. “ demektedir.

Komünist kuvvetlerin 38 inci Arz dairesinin ötesine tard ve orada tesbit edilmesiyle Güney Kore kurtarılmış, bir mütarekeye varılmıştır. Fakat Kuzey Kore ,arkasındaki Çin ve Rusya pusuda beklemektedir. Uygun bir fırsat bulursa bu dramı tekrarlıyabilirler.

BİRİNCİ BÖLÜM

ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ KİMDİR ,
ÇİNLİLERİN NİSAN-1951 BAHAR TAARRUZUNDA ÜSTEĞMEN
MEHMET GÜNEÇ'İN KAHRAMANLIĞI VE NASIL ŞEHİT
OLDUĞU

I. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç Kimdir ve Nasıl Şehit olmuştur

T. C.	
	
NÜFUS HÜVİYET CÜZDANI	
	
No. 51	
N°263433 * C	
İşin cüzdanı otuz iki asırdır.	
Aile ismi, yani lâkab ve şöreti	Güneç
Adı	Mehmet
Babasının adı	Gülgün
Anasının adı	Mahide
Doğum yeri	Bandırma
Doğum tarihi	1940 İzmir

Mehmet Güneç kimdir ?

A. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Biyografisi

Dini	İslam
Mezhebi	
Meslek ve içtimai vaziyeti	
Medenî hali [*]	
Boy	
Göz	
Renk	
Vücutçe sakatlığı veya noksanlığı	
[*] Yani bekâr mı? evli mi? dul mu? boşanmış mı? boşanmış mı?	

Nüfus kütüğüne yazılı olduğu yeri	
Vilâyeti	Balıkesir
Kazası	Bandırma
Nahiyesi	
Mahalle veya köyü	Deşir ma
Sokağı	
Hane No.	27
Cild No.	2
Sahife No.	18

Ağabeysinin ağzından

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

“Mehmet Günenç ,1340(1924) Senesinde Bandırma'da doğmuştur. Babası Süleyman,annesi Makbule,ağabeysi Osman,kızkardeşi Meliha Günenç'tir.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

İlk tahsilini Bandırma Vecihibey İlkokulunda yaparak buradan 1935. Senesinde mezun olmuş öğretmeni Nizamettin Beyin teşvikiyle kahvecilik yapan babasının kendisini para ile okutmağa mâli durumu müsait olmadığından Konya Askeri Ortaokuluna girmiş ve 1935 senesinden itibaren orta tahsiline orada başlamıştır.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

1938 Senesinde Konya Askeri Ortasından ve 1941’de de İstanbul Maltepe askeri lisesinden, 1943 senesinde ise Ankara Harp Okulundan mezun olarak topçu asteğmeni rütbesiyle orduya katılmıştır.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

Bundan sonra Polatlı Topçu Atış okulunda 2 sene okumuş ve müteakiben Ankara'da 28 nci Tümen Koşulu topçu alayına tayin edilerek 1945 den 1950 senesine,yâni Kore'ye gidinceye kadar bu alayda vazife görmüştür.

Kardeşim Mehmet Güneç tahsil hayatında hiç sınıfta kalmamış, daima iyi ve pekiyi derecelerle sınıfını geçmiştir. Dersini çalışmadan yattığı vâki değildir. O zamanlar evimizde elektrik bile yoktu.Onun için yatağının yanında ders çalışırken uyuyup gaz lambasının sabaha kadar yandığı zamanlar olmuştur.

İlk mektepte iken boş zamanlarında mahalle arasında futbol oynayarak vaktini geçirirdi. Askeri Orta Okuldan mezun oluncaya kadar izinli olarak Bandırma'ya geldiği zaman akraba ve arkadaşlarını,bilhassa hocasını ziyaret ederdi.Diğer zamanlarında denize girer ve ders çalışır,evde istirahat eder,akşamları arkadaşları ile şehirde dolaşırdı.

Askeri Lise son sınıfta ise spora olan düşkünlüğü artmıştı. Askeri liseden atletizm Birincisi olarak mezun olmuş, boksta derece yapmış ve futbol takımlarında da yer almıştır. En büyük gayesi mühendis olmaktı.

Bunun için intihana girmek üzere çalışırken Kore seferi çıkmış, Kore'ye gönüllü gitmek için müracaat ederek bunda muvaffak olmuş ve nihayet her Türk'e yakışır bir şekilde 22/23 Nisan 1951 de şehit olmuştur."

B. Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç Nasıl Şehit olmuştur

Top. Kd. Ütğm. Mehmet GÜNENÇ ; 1 nci Kore Tugayı Topçu Taburunda Top. İleri Gözetleme Subayı olarak görev yapmak üzere seçildi.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Kore Muharebelerine; Top. Tb. 1 nci Bt 3 Numaralı Topçu İleri gözetleyici subayı olarak katıldı. Düşmanın amansız taaruzları her geçen gün şiddetini artırıyordu. Türk Tugayı Topçu bataryalarının mürettebatı ateş mevziinde;

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

düşman topçusunun ateşi altında, sanki tatbikat yapıyormuş gibi, atış görevlerini yerine getiriyordu.

Tugayın birinci hat piyade bölükleri mevziilerinde, göğüs göğüse muharebeler bütün şiddeti ile " ALLAH, ALLAH!" nidaları arasında devam ediyordu.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

22/23 Nisan 1951 gecesi 9'ncu piyade bölüğünün bölgesindeki düşman saldırılarının şiddeti daha da artmış olarak devam ediyordu. 3 numaralı ileri gözetleyici Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÜNENÇ'in telsizinden aşağıdaki ateş isteği alınmıştı.

Düşman bulunduğumuz tepeyi işgal etti. Çok şehit verdik. Piyade bölük komutanı esir oldu , telsizcimiz de şehit oldu. Koordinatları veriyorum... Bataryalar ateş etsin.

Alay topçu irtibat subayı telsizle şu yanıtı vermişti:

Verdiğin koordinatlar bulunduğun yerdir.

Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÜNENÇ'in verdiği yanıt şöyledir

"Evet öyle; Biz düşmana esir olmak istemiyoruz! Bizi onlara teslim etmeyin! Tekrar koordinatları veriyorum... Bütün bataryalar buraya ateş etsin!" dedi ve telsizin sesi kesildi.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Topçu tabur karargahında bu ölüm dileğinde bulunan Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÜNENÇ'in telsizle verdiği son ateş isteğini dinleyen subaylar; tabur komutanı yarbay Tahsin KURTAY, tabur komutan yardımcısı binbaşı Ahsen SAYA, Hrk. Eğt. Sb. Bnb. Lemi ERALP ve 25'nci Tümen Topçu taburunda irtibat subayı olan Yzb. Alaaddin HAYDAROĞLU.

25. USA Tüm. bağlı Türk Top.Tb.İrtibat Subayı Kd.Ütğm. Alaattin HAYDAROĞLU göreve giderken...

Bütün subaylar şaşkın bir halde birbirlerinin yüzüne bakıyor, hiç birisi konuşmaya cesaret edemiyordu.

İleri gözetleyici subayı, bulunduğu yere bütün toplarla ateş açılmasını istiyordu. Harp tarihinde bu olay ne görülmüş ne de duyulmuş bir istekti.

KORE ŞEHİDİ TOPÇU ÜTĞM. MEHMET GÖNENÇ'İN BİYOGRAFİSİ

SON SÖZLERİ...

"DÜŞMAN SAĞDAN GELİYOR. SOLDAN GELİYOR. BÖLÜK KOMUTANI ŞEHİT OLDU. YARALANDIM AMA KIYMETİ YOK. ÇEMBER DARALİYOR, DÜŞMAN ÇOK YAKLAŞTI. SARILDIM. TOPÇU ATEŞİNİ ÜZERİMİZE TOPLAYIN. VATAN SAĞOLSUN..."

ADI ve SOYADI : Mehmet GÖNENÇ
SINIFI ve RÜTBESİ : Topçu Ütğm.
BABA ADI : Süleyman
MEMLEKETİ : Bandırma
DOĞUM TARİHİ : 1340 (1924)
DUHULÜ : 01.10.1941
SİCİL NUMARASI : 943-54
MEDENİ DURUMU : Bekar
SON BİRLİĞİ : 1 nci Kore Tugayı
ŞEHİT OL. TARİHİ : 22-23 Nisan 1951

Aralarında güçlkle yapılan durum muhakemesinden sonra kahraman Topçu Ütğm. Mehmet GÜNENÇ'in vasiyetini yerine getirme kararı alındı..Göz yaşları içinde bütün toplar ateşe başlar.

Yalnız tugayımızın topçu taburu değil, tümenin bütün topçu taburları bildirilen koordinata ateş etmeye başlamıştır. Toplar gürlemiyor hıçkırıyordu sanki...

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

"Sen aziz şehidim Kore'de ölümsüzleşen yiğit Mehmet, ölümsüz kalan adınla sonsuz uykunda daima rahat et"

Kore
Gazilerinden
Bir
Grup

- (1) (2) (3) (4)
1. Kore Gazileri Derneği Başkanı ve Kore'de İrtibat Subayı
Albay Alaattin Haydaroglu
 2. Alay İstihbarat Subayı Emekli Albay Muzaffer Sebükcebe
 3. Kurmay Binbaşı Ali Denizili
 4. Alay İrtibat Subayı Emekli Albay Cihan Kumbasar (Sancağı Kurtaran Sb.)

Öykümüz burada bitmiyor. Sesler hâlâ kulaklarımızda. Anayurdumuz gümbür gümbür bu sesleri duymakta... Bakın işte, her yerden yiğidimizi selamlayan sesler yükseliyor : Bandırma Şehit Mehmet Günenç Lisesi'nden, Kars Kalesi'nden, Yeditepe'den, Kadifekale' den ve Çankaya'dan !..

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Bandırma Şehit Mehmet Günenç lisesi resim öğretmeni Ali Dülger O'nun için yazdığı şiirinde şöyle diyor :

"Sen aziz şehidim. Kore'de ölümsüzleşen yiğit Mehmet.

Ölümsüz kalan adınla sonsuz uykunda daima rahat et.

Senin gibi yiğitlerle duyuldu dünyada Türkün sesi.

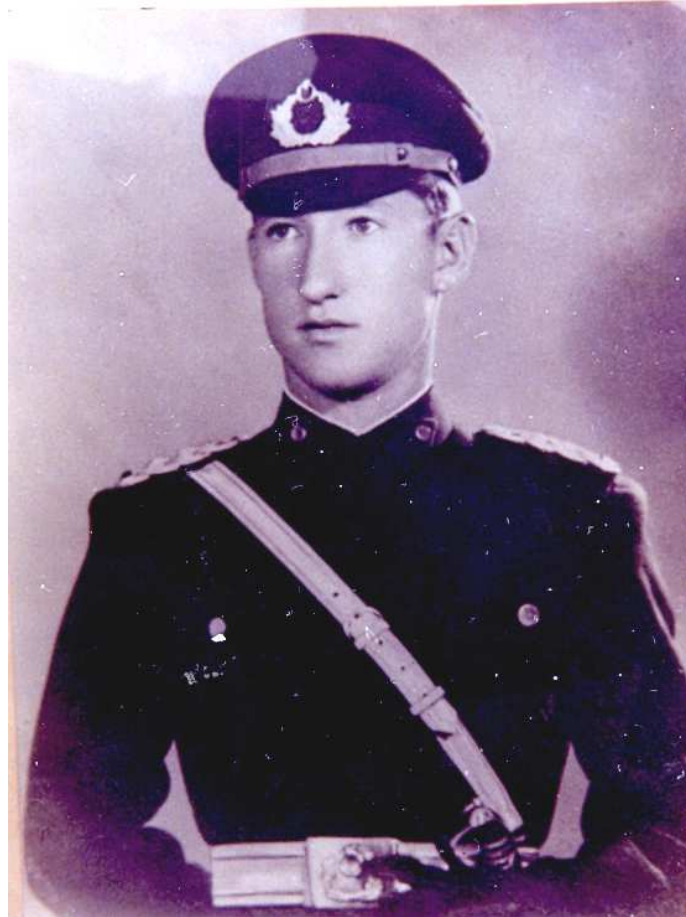
Adını gururla taşıyor Şehit Mehmet Günenç lisesi."⁷

⁷ Kore'de Türk Askeri ,Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Yayınları,Ankara,1989,s.53,

İKİNCİ BÖLÜM

ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ'E AİT KORE SAVAŞ GÜNLÜĞÜ ⁸

⁸ Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç'e ait tüm belgeler kızkadeşinin oğlu A.Faruk Kayapalı'dan alınmıştır.

JOHNSON VAPURU

Portsait 30 Eylül 1950

25 Temmuz 1950 ; Cumhurbaşkanı'nın Ankara'ya gelişi ve karar veriş.

26 Temmuz 1950 ; Gazetelerle Kore'ye gidiş emrinin yayınlanması(4500 kişi)

8 Ağustos 1950; Alaydan gönüllü subay istediler ve gece dilekçeyi yazdım.Gülhane hastahanesinde muayene.

20 Ağustos 1950 ; Etimesgut Topçu Taburuna iltihak.

25 Ağustos 1950 ; Polatlı'ya hareket.

2-4 Eylül 1950 ; Mevki hastahanesinde muayene olurken Ulvi'den haber.

6 Eylül 1950 ; Polatlı'ya gidiş.

14 Eylül 1950 Ankara'ya dönüş.

19 ve 21 Eylül 1950 ;Ankara'dan İskenderun'a hareket.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

21 Eylül 1950 Saat 08.48 de Etimesgut'tan hareket.Elmadağ, Yerköy, Safaatlı ,Kırıkkale,Ceyhan,Toprakkale,tren yolu ile gidiş.

22 Eylül 1950 ; Saat 15.30 da İskenderun'a geliş.

23 Eylül 1950 ; Saat 20.30 da Demokrat Parti Yemekli toplantısı.

25 Eylül 1950 ; Genelkurmay Başkanının ziyareti.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

KAFİLEYİ GÖTÜREN GEMİNİN RIHTIMDAN AYRILIŞI

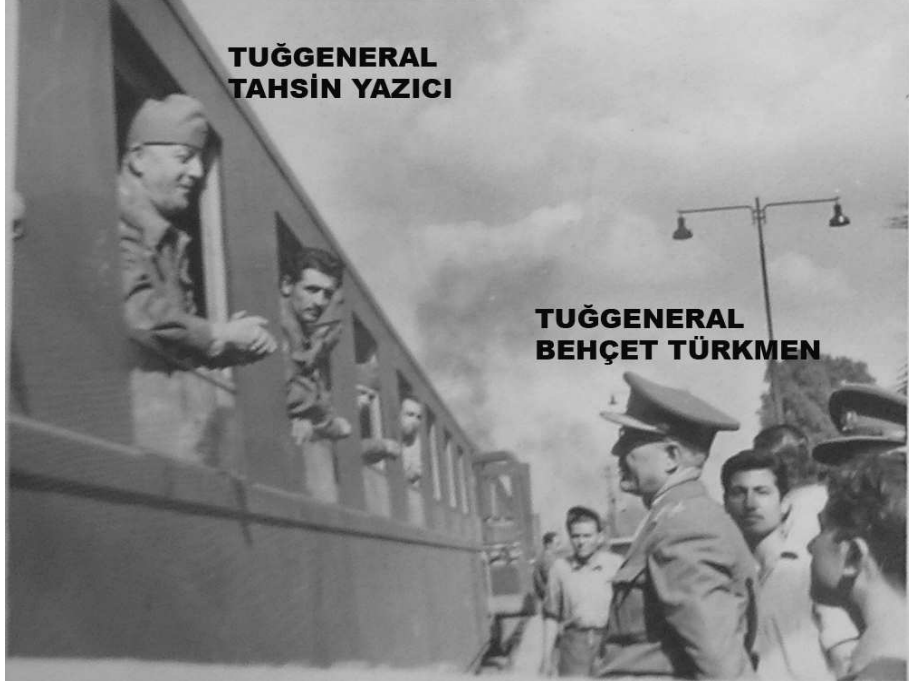
SAILING OF A SHIP CARRYING TROOPS

26 Eylül 1950 ; İlk kafilenin hareketi.

27 Eylül 1950 ; İkinci kafilenin hareketi.

29 Eylül 1950 Saat 11.00 de İskenderun'dan hareket.39 ncu Tümen Kumandanı Behçet Türkmen'in gelişi ve Gelibolu muhribinin refakati.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

30 Eylül 1950 ; Gelibolu Muhribinin selâmlaması ve saat 09.30 da Port Sait'e giriş.14.30 da Port Sait'ten ayrılış.Saat 16. 30 da kanal içine geldik.50 kadar geminin geçmesini bekledik. % 95 'i gaz (petrol) gemisi idi.Saat 3.00 de hareket ettik.

Vaktiyle dedelerimizin de bu toprakları gelip savaştıklarını,fakat neticede kötü ve idare yüzünden bir daha geri dönemediklerini düşündüm.Gözlerim onların mezar taşlarını veya taşını aradı.Maalesef göremedim.

Saat 12.00 de gemi Süveyş Limanına demir attı.Kılavuzları bıraktı ve Port Said'den kanalı geçmek için aldığı projektörü limana teslim etti.

Süveyş limanı iki kısımdan ibaret , biri sahilde şehir, diğeri ondan 3 kilometre kadar denizde liman.Burada doklar,iskeleler ve antrepolar var.Sahil derin olmadığı için gemiler 5 kilometre kadar açıkta duruyorlar.Burada da kanala girmek için bekleyen 16 gemi saydım.Süveyşi dürbünle seyrettik.Oldukça büyük ve zengin.

Zira,sahil boyunca uzanan petrol depoları ve tasfiyehaneleri beni her halde bu tahminimde aldatmamıştır.İç limanın etrafı iki mendirekle çevrilmiş.Burada da seyir yolu şamandıralarla işaretlenmiş.Saat 12.40 da Süveyş'ten ayrıldık.Şap Denizini uzunluğuna kat etmek için Güneye doğru gidiyoruz.Deniz o kadar sakin ki ,çarşaf gibi dümdüz.

Rengini ismine bakıp ta sakın kırmızı zannetmeyin, aldanırsınız. Zira,koyu mavi.Sağ taraf yüksek dağlarla çevrili, sol taraf düz.Bakalım kaç saatte Yemen'e varacağız? Saat şimdi 22.15.. Kızıldeniz'de 16 mil süratle seydiyoruz.Her taraf karanlık.Ay solgun ışıklarla Asya tarafından doğdu önümüzde giden bir çok petrol gemilerini birer birer geçtik.

Hava oldukça sıcak.Bereket versin gemide her tarafta vantilatör ve soğuk su var,Günü burada sona erdiriyorum.İyi geceler.

2 EKİM 1950 PAZARTESİ ;

Sabah saat 05.45 de kalktım.Güverteye çıktım, ve biraz kültür fizik yaptım.Güneş henüz yeni doğuyor.Fakat hava oldukça sıcak.Şu anda nerede olduğumuzu bilmiyorum.Etrafımız hep deniz. Büyük bir sabırsızlıkla Cidde'yi bekliyoruz.Biraz hafif hafif sallanıyoruz.Şimdi banyomu yapıp sabah kahvaltısına gidiyorum.

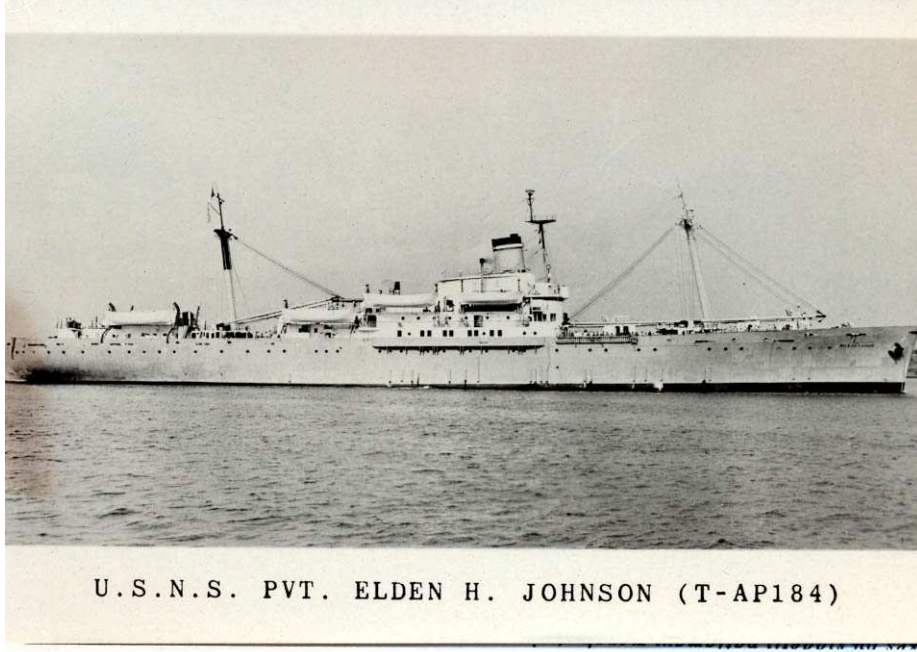
Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Bu gün çalışmalarımız başlıyor.Saat 08.00 de denizin ortasında bir fener ve yanında ev bulunan bir yerden geçtik.Burası bizim kızkulesine az çok benziyor.Hayret edilecek nokta kıyının dahi görülmediği denizin ortasında mücerret bir fener.Bunun sabit yâni yüzen cinsten olmayışdır.

Saat 13.00. Bir alarm işareti verildi.Herkes cankurtaran yeleklerini alıp filikaların altına toplandı.Bu hareket çok güzel ve intizamlı oldu.Gemi komutanı teşekkür etti.Saat şimdi 13.25. Hâlâ Kızıldeniz'in ortasında ve oldukça dalgalı suların arasında gidiyoruz.Her taraf deniz.

Bizi böyle dört günden beri denizler aşırı ülkelere götüren gemimizden bahsetmek hiçte fena olmayacak zannederim.Amerikan subay ve ailelerini taşımak için yapılan geminin adı Private Elden H.Johson'dur.Bu bir Amerikan Onbaşısının ismidir.

Geminin salonlarında onu ağrandızman fotoğraflarını da görebilirsiniz. Resmin yanında kabartma harflerle dizilmiş şu yazıyı İngilizce olarak okursunuz: Pvt.Eldene Hr.Jonson 1944 Senesi 3 Haziran günü saat 1.00 de 12 arkadaşıyla italya Cephesinde devriye gezerken 60 kadar Alman eri ve iki tankı ile çatışıyorlar.

Johnson hayatını feda ederek arkadaşlarını kurtarıyor.İşte Amerika'lılar bu kahraman onbaşının ismini bu gemi ile ebedileştiriyorlar.

Geminin oyun salonlarına da büyük birer resmini ve yanına destanını dökme harflerle asmışlar.Gemi 11500 tonluktur.19,6 âzami mil sür'atı vardır.İçinin konforu fevkalâde.

Erler için yatacak yer,Avrupa helalar ve duşlar vardır.Subay ve Gedikliler için 2-4 kişilik kamaralar vardır.Her kamaranın helası ve banyosu içindedir.Daimi olarak sıcak ve soğuk suyu bulunur.Subay ve erler için yapılan gazinolar ve yemek salonları gayet güzeldir.

Subay gazinosunda sekizer kişilik masalar vardır.Her masaya bir garson tahsis edilmiştir.Bizim garsonumuz bir zencidir. Servis fevkalâde ve alafrangadır(Batı tarzındadır).

Sabah kahvaltısı , tereyağı,yumurta omlet,meyva kompostosu ,portakal suyu kızarmış ince dilim ekmek,kuru pasta,sütlü kahve veya çay.Bunlar bazı değişikliklerle her sabah verilir.Öğle yemeği ,tereyağı,salata, turşu,zeytin,yaş soğan,kuru pasta,çorba,etli yemek,haşlama sebze,kremalı tatlı veya fok dondurma,sütlü kahve akşam yemeği ise,çorba ve etli yemek hariç öğle yemeğinin bir benzeridir.

Geminin asıl personeli Amerikan Subay ve gediklileri (astsubayları) ,mürettebat ise karışıktır.Zenci,Çin,Amerikalı,fakat hepside iyi insanlar.Bizimle çok yakından alâkadar oluyorlar. Bizlere ingilizce öğretmek için her türlü kolaylığı gösteriyorlar.Bu bakımdan kendilerine çok minnettarız.

Türk Erlerindeki üstün disipline hepsi hayran oldular . Gemi Komutanı zaman zaman memnuniyetini açıkladı.Gemi her sabah hortumlarla yıkanıyor ve paspas ediliyor. Temizliğe son derece dikkat ediyorlar.

Hatta gemiye binmeden evvel bizim erlerin ayakkabılarındaki kabaraları(çivileri) söktürdüler.Komutan her sabah gemiyi dolaşiyor.

Şu satırları yazdığım anda saat kaç biliyormusunuz? Tam 16.45.hâlâ kıyıdan eser yok. Aynı dalgalı deniz,aynı köpüklü sular.

Yalnız tepemizden kızgın şualarını gönderen güneş,şimdi solgun ve yorulmuş bir vaziyette lacivert sulara gömülmek üzeredir.Biz Cidde'ye ne zaman varacağız derken her halde onu çoktan geri bırakmış olacağız. Şimdi doğru yol Aden.Yanımızdan asker yüklü bir İngiliz Gemisi Süveyş'e doğru gidiyor ,iki gemide birbirlerini selâmladılar.

Bundan evvel de iki tane geçmişti.Kızıldenizden bahsederken içinde yaşayan uçan balıklardan da bahsedelim.Şöyle el kadar büyüklükte,bazen gemin yanından bir atlıyorlar 20-30 metre kadar gidiyorlar.Vakıa ben daha görmedim ama bazı arkadaşlar görmüşler.Bende onların anlattıklarını yazdım.

Her sabah bizlere İngilizce olarak geminin telsizinin aldığı ajans haberlerini veriyorlar.Biz onları Türkçe'ye çevirip günü gününe dünya ahvali hakkında malûmat ediniyoruz. Zira geminin ne oyun ve ne de yemek salonunda radyo var. Tek eksikliği de bu.Tahminimde aldanmışım.Sakın yanlış anlamayın radyo için değil,mesafede.Ben bu satırlara, yazarken tam Cidde açıklarından geçiyormuşuz.

Kaptan haber verdi. Öbür gün Sabahleyinde Aden Körfezine varacakmışız . Bu akşam 19 da geminin güvertesinde açık hava sineması seyredeceğiz.Perdeyi gündüzden hazırladılar.Bakalım ne filmleri var?

Makinalar kağıt bardağı düşüyor, sonrada soğuk içkisi içine doluyor.Bozuk param yok diye üzülmeysin.O kendiliğinden bozuyor ve içinden de 5 sentini alıyor. Ne kadar pratik ve iyi değil mi? Dünkü sarfiyat 1400 bardakmış. 5 sentten hesaplarsan 70 dolar eder.Bizim paramızla 200 lira kadar.

Kantinden de oldukça alışveriş ediyoruz.Herkes ucuz bulduk diye dolarları yatırıyor.İşte bu günü de böylece bitirdik.Sabah ola hayır ola.

4 EKİM 1950 ÇARŞAMBA ;

Dün gece çok sıcak idi.Saat 1.30 da uyandım.Bir banyo aldım. O sırada gemi bir adanın yanından geçiyordu.Ada,iki hörgüç gibi idi.

Hörgücün birinde fener vardı.Sabah kalktığım: zaman kendimi bir çok adaların arasında buldum.Demek artık Babülmendep Boğazına gelmiştik, Nitekim saat 10.00 da boğazdan geçtik.Sol tarafımızda kıyı siluet halinde uzanıyor.Fakat sağ yanımız sadece deniz.Yine bir kaç gaz gemisini geçtik.Bir yolcu transatlantiği uzağımızdan geçip gitti.

Dümbünler elimizde gemiyi seyrettik.Ama bir insanı dahi fark edemedik.Deniz hafif dalgalı ama bu kadarı bizim gemiye tesir etmiyor.Sabah dersinde doktoru dinledik.Bize hazım yoluyla geçen hastalıklardan bahsetti.

Sonra bir saat kadar İngilizce çalıştık.Saat 13.00 sıralarında Hadramut Açıklarına geldik.Bu gün de bir alarm tatbikatı yaptık.Tabur imamı erlere vaiz verdi.Kuran okudu.

Gemi kaptanı gazino için bir radyo verdi.(Telsiz almacı)Bundan böyle kısa dalga ile Ankara'yı dinleyebileceğiz.

Gemide iki çift boks eldiveni varmış.Evvelâ benimle hiç bir Amerika'lı döğüşmek istemedi.Sonra biri çıktı.Eldiven taktık ve İkişer dakikadan iki ravunt döğüştük.Horoz döğüşü gibi bir şey oldu.Hakemliğimizi yapan 42 yaşında eski boksörlerden bir zenci idi.Her akşam antreman için beni davet etti.Bende kabul ettim.

Gece geminin güvertesinde Amerikalı'larla konuştuk,şakalaştık.İçlerinden biri oldukça iyi Almanca biliyormuş. Onunla konuştuk.İskenderun çok hoşuna gitmiş. Türkiye'yi gezmek isterdim dedi.Bir taraftan da Türkçe öğreniyor. Yirmiye kadar saymasını öğrenmiş bile.

Bu geceden itibaren Hint Denizinde,Seylan Adası istikâmetinde gideceğiz. Kolomba'da galiba mazot ve su ikmali yapılacaktır.Deniz oldukça sakin.Bu gece saatleri bir saat daha ileri alacağız.Şimdi akşam duşumu yapıp yatacağım. Allahısmarladık.

5 EKİM 1950 PERŞEMBE ;

Sabah kalkınca kendimizi Afrika'nın Somali sahilinde bulduk, Saat 09.00 Artık bu kıt'anın en doğu ucuna veda ediyorduk.Şimdi saat 10.30. Şimdi orası bizden 20 mil geride kaldı.Takriben 8 saat sonra Sokotra Adasına gelmiş olacağız.

Deniz nispeten sakin olmasına rağmen gemi oldukça sallanıyor. Zira dalgalara yanımızı verdik.Burası Kızıldeniz kadar sıcak değil.Hatta gittikçe ekvatora

yaklaştığımız halde. Kuzey tarafımızda bir çok birbirine benziyen adalara rastladık ve onları geçtik.Öğleden sonra ölü dalgaya tutulduk.Arkadaşları ve erleri deniz tuttu.Bir kısmı akşam yemeğini bile yiyemedi.

Ben bu gün nöbetçi idim.Akşam yemeğinin dağıtımında mutfakta hazır bulundum.Bu gece sinema vardı.Fakat biraz yağmur yağar gibi oldu,tatil ettiler.Bu gün hava biraz serin. Birçoklarımız ceketlerimizi giydik. Her gece çıplak yatarken bu gece galiba pijamaları da giyeceğiz.Sinemayı müteakip arkadaşlar gazinoda , radyodan istasyon ararlarken Londra'nın Türkçe neşriyatına rastladılar.Hepimiz radyonun başına toplandık.Bu ses bize çok tesir etti.

Şimdi vatan hasretinin ne demek olduğu ben de anlıyorum.Halbuki daha oradan ayrılalı bir hafta olmuştu.Fakat her saniye ondan biraz daha uzaklaşıyoruz.

Bugün yine Amerika'lılar bize lisan öğrenmede yardım ettiler.Zenci boksörle yarım saat kadar kâh İngilizce ve kâh işaretli anlaşılmaya çalıştık.Benim not defterime adresini ve ismini yazdı.Doğrusu geminin mürettebatından çok memnunum.Çok cana yakın insanlar.

Her birimizle ayrı ayrı meşgul oluyorlar.Zenci garsonumuzu ise hiç sormayın.Getirdiği her yemeğin ismini söylüyor.Bazan kağıt peçetenin üzerine yazıyor.Yemek listelerinde yemeklerin Türkçe adlarını da yazıyorlar.Bu bizim için kolaylık oluyor.

Saat 21.30 da Amerika'nın sesi radyosunda Türkçe neşriyat esnasında Perihan Sözeri'nin "Dün gece yeis (karamsarlıkla) kendimden geçtim" plâğını dinledik.

6 EKİM 1950 CUMA ;

Bu sabah erlerin sabah yemeği dağıtımında bulundum.Geceyi fazla sallantıyla geçirdiğimiz için bir çokları yemek yiyemediler. hastalandılar.Bu arada hafif hafif yağmur çiseliyordu.Bu gün "bende uçan balık gördüm.Hakikaten 25-30 metre kadar uçup tekrar denize dalıyorlar .Kanatları pek o kadar büyük değil.Cenabıhak neler yaratıyor! Şaşılacak şey Yarabbi..

Lisan bilmemek çok feci. Bilhassa böyle yabancı insanların arasında, uzak diyarlara giderken. Vakıa işaretlerle filan anlaşıyoruz ama bu kâfi değil. Gerçi ben Wilyam İsminde bir Alman'la çat pat Almanca olarak anlaşıyorum. Bakalım Kore'de ne yapacağız? Muhakkak ingilizce öğrenmek istiyorum.

Saat 11.00 de kaptan, bizim komutan ile birlikte temizliği görecekler. Bende oraya gidiyorum. Öğleden sonra geminin papazı ile İngilizce çalıştık. Dedim ya bizimle herkes alâkadar oluyor. Bugün tabur imamı Cuma namazını arka güvertede topluca kıldırdı. Fakat sicim gibi de yağmur yağdı. Amerika 'lılar bu manzarayı hayretle seyrettiler.

Bu gece saatlerimizi yine bir saat ileri alacağız.Dün yağmur yüzünden yarıda bıraktığımız filme bu gece devam ettik. Filmin adı Sihirli Bahçe yıldızları, Pat ,Brian,Herbert Marshal . Sabahtan akşama kadar devam eden yolculuğumuzda bir defa olsun güneşi göremedik. Kapalı ve yağmurlu bir hava deniz sallantısı.

Bu gece uykum yok. Zira gündüz iki saat uyudum. Şimdi kamarada bütün arkadaşlar yatmışlar uyuyorlar. Deniz biraz daha şiddetli. İki tarafa daha çok sallanıyoruz. Ben hava almak için tekrar güverteye çıkıyorum. Saat şimdi tam 24.00.

7 EKİM 1950 CUMARTESİ ;

Bu sabah geminin kıç tarafından Amerikan Piyade tüfeği ile atış tatbikatına başladık.Fakat denizde hedefi yürütmeye imkân olmadığı için herkes rastgele atmıya başladı.Çok eğlenceli oldu.Amerikalı gemiciler de büyük bir merakla bizi seyrettiler.

Kolombo ABD Elçisinin General T. Yazıcı şerefine verdiği öğle yemeği
(Kur. Yzb. H. İnceoğlu arşivi)

Bu günde hava kapalı ve serin. Gemi adet olduğu üzere sallanıyor. Erlerin durumu gittikçe fenalaşılıyor. Sağlamlar hasta, hastalar ağır hasta oluyorlar. Hatta 3 er baygınlık geçirdi. Derhal geminin hastahanesine yatırdılar. Durum böyle devam ederse feci. Colombo'ya da artık 50 saat kaldı. Hayırlısı Allah'tan.

Kaptan bu günkü temizlikten çok memnun oldu ve Nöbetçi subaylarına teşekkür etti. Gemiye bineli bir hafta oldu. Hemen bugün yatak ve, çarşaf takımlarımızı değiştirdiler. Bu gece Amerika'lılara bir eğlence tertip ettik. Zeybek, harmandalı, Karadeniz ve çiftetelli oyunlarıyla, ayrıca saz çalarak ve memleket havaları söylüyerek eğlendik. Harpokulu ve topçu marşını ve plaklardan Türkçe şarkılar çaldık. Nihayet taburun doktoru tarafından iskambil ve el hünerleri gösterildi.

Doğrusu ya hep de ayrı ayrı takdir topladı. Burada en çok beğenilen çifte telli oldu. Keza kaptan ve subaylara ikram ettiğimiz kahve ve çukulatalar çok maktbule geçti.

Doğrusu ya şu Amerika'lılarla gayet iyi kaynaştık. Lisan bilmemezlik dahi onları bizden, bizleri onlardan ayırmıyor.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

İşaret,mimik ve jest hemen bizleri anlaştııyor ve derhal bir samimiyet başlıyor. Emin olun bizlere lisan öğretmek için birbirleriyle yarış ediyorlar.

Yalnız aramıza girmeyen insanlar zenciler. Onlar nedense bize sokulmuyorlar. Yalnız bize değil, Amerika'lılara bile.

Yolculuğumuzun yarısı bitmek üzere diye çok üzülüyorum. Bu kadar samimi insanlar arasında geçirdiğimiz günleri asla unutamiyacağım. İnşallah Kore'de yenileriyle tanışırda teselli buluruz.

Bu gece saatleri yine yarım saat ileri aldık, İşte Cumartesi gününü de sisli ve yağışlı bir hava içinde bu şekilde geçirdik.

8 EKİM 1950 PAZAR ;

Bu sabah saat 08.00 sıralarında üzerleri ağaçlarla kaplı 3 adet adanın 2 mil güneyinden geçtik.En büyüğünün üzerinde sadece bir de fener vardı.İnsan böyle uçsuz bucaksız denizin ortasında böyle bir karış toprağı bile ağaçtan görülmeyen adaya rastlarsa nasıl hayret etmez.

Üç gündür siyah bir deniz, köpüklü dalgalar ve dumanlı ufuklardan başka bir şey görememiştik.Doğrusu yegane eğlencemiz uçan balıkları seyretmekten ibaretti.

Amerikalı'lar her Pazar sabahı topluca subay gazinosunda ayin yaparlar. Nitekim bugünde bu maksat için gazinoyu hazırladılar.Gemide bir papazın mevcut olduğunu daha evvel yazmıştım.

Bugün hava kapalı olmasına rağmen oldukça sıcak.Deniz biraz daha dalgalı.Gemi fazlaca sallanıyor,Yarın sabah kısmet olursa Kolomboda'yız.

Bugün önemli bir hadise cereyan etmedi.Yalnız akşama doğru hava birden karardı ve yağmur yağdı.Bu manzarayı geminin kaptan köşkünden seyrettim.İçime bir hüznü çöktü ve o zaman çocukluğumda, Bandırma'da, evimizin bahçesinde yağmurlu havalarda yüzdürdüğüm kağıttan kayık hatıralarım gözümün önüne geldi.

Kim derdi ki,yirmi sene sonra Hint Okyanusu'nun ücra bir köşesinde Amerikan Gemisinde bunları tekrar hatırlıyacaksın.Ne ise bakalım daha neler olacak.öğleden sonra bizim takım da tüfekte atış yaptı. Hava yağışlı ve deniz de oldukça dalgalı olduğu için pek zevkli olmadı.Bu arada bir tüfeğin arpacığını da denize düşürdük.Yarın Colombo'da mektup atmak imkanının bir ihtimal dahilinde olduğunu söylediler.

Bunun için bütün arkadaşlar ve erler ailelerine,sevdiklerine ve arkadaşlarına bir şeyler karalamakla meşguller.Ben uzun uzadıya mektuptan ziyade bindiğimiz geminin kartını kullanarak Bandırma'ya ve Ankara'ya üç kart göndermek niyetindeyim.Bu gecede 24.00-02.00 arasında nöbetçi olduğum için,bende artık o zaman yazarım.

Bu akşam kardeşimin annemle bana hediye olarak gönderdiği bir paket inciri bende her gün bize ingilizce öğretmek için gece yarılarna kadar yanımdan ayrılmıyan ve gemide en çok takdir ettiğim iki Amerika'lıya verdim.Çok memnun oldular.Benim not defterime de hatıra olarak imzalarını attılar .

9 EKİM 1950 PAZARTESİ ;

Sabah saat 7 de uyandığım vakit kendimi Seylan Adasının Colombo Limanı önüne gelmiş buldum.Sol tarafımızdaki kıyı hurma ağaçları ile kaplı ve denize doğru uzanmış,sağ tarafımız ise açık deniz, önümüz liman.Limanın önünde bizim Haydarpaşa'dakine benzeyen fakat ondan çok daha uzun bir mendirek var,Mendirek üç parça halinde.Yani bir giriş ve çıkış kapısı var.

Limanda ise sayılamıyacak kadar her cinsten gemi mevcut ,takriben 30-40.Bunların ekserisi İngiliz bayrağı taşıyor.Colombo Limanından 1 kilometre kadar içeride,çok büyük ve modern bir şehirmiştir.Asfalt yolları,büyük binaları varmış.Nüfusu da İki milyona yakınmış.Komutan şehri gezdi.Çok beğenmiş.Bana kalırsa ben de limanı çok güzel buldum.Tam manasıyla bir işyeri ,büyük doklar,havuzlar, kömür antrepoları ve vinçleriyle insana uzaktan böyle görünüyor.

Biz mazot ikmali için iskeleye yanaştık.Bir iki tane taksi gördüm. Hakikaten hepsi son model.Burada seyrüsefer soldanmış.Bizim iskelenin 100 metre kadar uzağında kıçtan kara etmiş,sulara yarısı gömülü bir gaz gemisi batmış.Bunun sebebini yerli bir polise sorduk.

1942 Senesinde Japon tayyare hücumunda batmış ve kendisinde bu esnada başından yara almış.Hatta şapkasını çıkarmak suretiyle yarasını da gösterdi.Bu-

ranın polis kıyafeti İngiliz askerlerinin kıyafetlerine benziyor.Yalnız omuzlarında ,"Ceylon Polis"yazılı.

Limandan dört şey nazari dikkatimi celbetti ,tarifi yazı ile gayrı mümkün yelkenli ve kürekli tek veya daha fazla kişilik garip kendine has kayıkları, sabahleyin gözümü açıp kamaranın penceresinden baktığım zaman geminin 500 metre açığında bir şamandıra sırasından geçiyor zannıyla acaba dedim,burası da Port Sait gibi derin değil mi?

Halbuki bunlar Colombo'nun kendine has kayıkları imiş.Yelkenlerini açmışlar,400 metre ara ile açık denize doğru gidiyorlarmış.Emin olun benim gibi birçok arkadaşlarım hep aynı zannı hissetmişler.Hele küreklerini görmeyin,onlar da başka bir âlem.

Bütün ada öyle zannediyorum ki ağaçlarla kaplı.Şehrin haricinde ağaçtan bir karış toprak göremezsiniz.Şehrin içinde dahi ağacı tâ deniz kıyısına kadar getirmişler.Ağacın olmadığı yerde çimen görürsünüz, Bizim iskelenin yanında kömür depoları vardı.Bir kısım kömürleri döküm yapmışlar,araları hep yeşil otlarla kaplı idi.

Giyiniş; bu bambaşka bir şey.Resmi memurlar çok temiz giyiniyorlar. Daima beyaz kolalı ve lekesiz gömlekleri var.Ne Port Sait'te ve ne de burada gravat takmıyorlar.Açık yaka,ceket zaten giymiyorlar. Ben burasını Mısır'a nazaran çok soğuk buldum.Bir kısım halk bizim gibi giyiniyor. Bir kısmı ise Mısır'da olduğu gibi entari giyiyor.

Yalnız buradaki şekil başka,üstüne gömlek,altına uzunca bir entari,her halde içine bir don giymeseler gerek.Mısır'da ise gecelik gibi dümdüz entari giyorlar.Hele 20-25 yaşlarında bir Arap delikanlısı yalnız ahlak yerini bir avuç bezle örtmüş,iskelenin üzerinde pervasızca dolaşıyordu.Herkeste gayet tabii buna aldırımıyordu bile.

Haydi şimdi gelde işin içinden çık , adanın altı milyon nüfusu varmış.Bunun iki milyonu Müslümanmış.Bizim gibi giyinenlerin büyük kısmı hep Müslümanlar.

Rıhtım ve iskelelerde alışveriş edecek dükkânlar yok.Port Sait' te olduğu gibi burada da kolayını bulmuşlar.Herifler bir sandala dolduruyorlar öteberiyi,bir uzunca ip ve bir de zembil(sepet) veya torba kaptımı doğru geminin yanına.Eğer pazarlıkta uyuşabilirse hemen ipin ucunu gemiye atıyor,ortasına da

zembili (hasır sepet) bağıyor,evvelâ sizden parayı alıyor ve sonra malı veriyor.Doğrusu pratik iş.

Bu gün bizde bir dolara 5-6 kilo muz ile 4 adet Hindistan cevizi aldık. Hayatımda Hindistan cevizini ilk defa yedim.Fena bir şey değil, doğrusu. Colombo 'ya saat 8 de geldik ve saat 18.00 de ayrıldık.Bu saatte hava karardığı için ancak güneye doğru uzayan şehri elektriklerinden büyüklüğünü tahmine çalıştık. Saat 20.00 de de adanın en güneyini geçtik ve doğuya doğru yöneldik. Burada da bir fener var.Deniz yine dalgalı,sallanıyoruz.

Bu akşam 19.00 da güvertede açık hava sinemasında kaptan CHINA oynadı.O da bizim gibi açık denizde tayfuna tutuluşunu ve bir aşk macerasını canlandırıyordu. Öyle garip bir tesadüf ki, insan deniz içinde deniz,gemi içinde gemi seyreliyor.Bizim gemi oldukça sallanıyor. Sanki o tayfuna sen tutulmuşsun gibi oluyor.Velhasıl çok zevkli. Ben bir taraftan filmi,bir taraftan Seylan adası sahillerinde ateş böcekleri gibi yanıp sönen şehirlerin elektriklerini ve nihayet gökteki yıldızları seyrettim.

Bu gece saatlerimizi yarım saat ileri alıyoruz Şimdi saat 21.30.Uykum geldi.Zira dün gece nöbetçi olduğum için 03.00 de uyumuştum.

10 EKİM 1950 SALI ;

Bugünkü hadiselerde fevkalade bir şey olmadığı için biraz kısa keseceğim.Biliyorsunuz dün gece Seylan Adasının ışıklarını seyrederek Singapur'a doğru yol almıştık.Bu gün koyu mavi suların arasında kâh sallanarak kâh dalıp çıkmak suretiyle yolumuza devam ettik.Takdir edersiniz ki bütün gün köpüklü denizden başka,uzaktan geçen nakliye gemileri hariç,bir şey göremedik,Yalnız bizlerin çalışma programı nazariyattan tatbikata geçti.

Artık ihtisas eğitimine başladık.Gemiye ilk bindiğimiz zamanlar Amerika'lıların yemekleri bize tuhaf gelmekle beraber arkadaşlar tarafından bir hayli rağbet gördü.Zaman geçtikçe bu alâka gevşedi.En nihayet son günlerde hep monoton olan yemeklere karşı bir kanıksama başladı.Arkadaşlar bu durumu bizim komutana bugün arz ettiler.

0'da gemide ilgili şahıslarla konuşmuş,zannederim yarından itibaren bizim yemeklerden yapacaklarını söylediler. Akşam yemeğinden sonra arkadaşlar bu habere çok sevindiler.Salonda toplanarak yemek listeleri yapan mı istersin,bizim lokanta yemek listesini okur gibi yemek adlarını bir çırpıda sayan mı istersin,bilmem ki hangisini söyleyeyim.Velhasıl bu gece bizim için sanki

bir arife gecesi idi.Bu gece yarısı yine saatleri bir saat ileri aldık.Şimdi benim saatim 21.25, Ankara'da ise 17 00 dir.

Biz yatmağa hazırlanırken onlar dairelerinden çıkmak için hazırlanıyorlar. Eh, tabii biz onlardan 4-5 saat erken kalkacağımız için ben de yazıma yarın buluşmak üzere son veriyorum.

11 EKİM 1950 ÇARŞAMBA ;

Bugünü yine denizde geçirdik.Sabah eğitiminde geminin baş güvertesinde erlere tüfek temizliği yaptırdım.Bu sırada Üsteğmen Saim Türkkan'la beraber uçan balıkları seyrettik.

Hemde alaydan ve arkadaşlardan bahsettik.Öğle ve akşam yemekleri maalesef yine eski usulde çıktı.Yalnız akşam tavuk eti olduğu için arkadaşlar memnuniyetle ve doya doya yediler.Bu akşam yine sinema seyrettik.Film, "Şahane kadın" Artisleri, "Rosalind Russell ve Ray Milland" idi.

İyi bir gece geçirdik. Sinemadan sonra Amerika'lı arkadaşlara muz ikram ettim. Çok memnun oldular.Birisi "Bob",bana Life Mecmuasını bilmukabele olarak verdi.Bugün geminin çamaşırhanesini gezdim.Çok hoşuma gitti.Saat 23 sıralarında Sumatra'nın kuzey kısmında bulunan takım adalarının arasından geçtik.Deniz gayet sakindi.Hiç sallanmadık.Havada oldukça açık olmasına rağmen adaların karanlıkta ancak siluetlerini görebildik.

Mamafi ,5-6 ışık ile bir fener ışığı bize oralarda bir şehrin bulunduğunu hissettirdi.Bu gece Malaka Yarımadası ile Sumatra Adası arasına girmiş olacağız.Yarın sabah uyanınca ne gibi bir manzara ile karşılaşacağımızı şimdiden merak ediyoruz. Saat 0.30. Biraz evvel radyodan Amerika'nın Sesi yayımını dinledik.Bizden de bahsetti.

Türk kıt'aları için günde bir kilo ekmek vereceklermiş.Bizim her halde çok ekmek yediğimizi vaktiyle İstanbul'da bulunan bir Amerikalı subay söylemiş.

Radyonun Kore hareketine dair vermiş olduğu haber salonda asılı duran büyük Kore haritasına geçirildi.Ajansı dinlemiyen arkadaşlar yarın buradan harekâtı takip edebilecekler. Sinemadan sonra bir Amerika'lı beni boks antremanına davet etti.Kendisi 22-25 yaşlarında,üniversiteye devam edecekmiş.Para toplayabilmek içinde burada çalışıyormuş.Bende bu teklifini memnuniyetle kabul ettim.Çok sevindi.Yalnız bana,acemi olduğunu ve benden bir şeyler öğrenmek istediğini söyledi.

Öğleden sonra iki saat kadar uyuduğum için şimdi saatin 00.01 olmasına rağmen uykum yok. Bununla birlikte şimdi bir duş yapar ve yatarım.

12 EKİM 1950 PERŞEMBE ;

Bugünü Sumatra Adası ile Malaka Yarımadası arasında geçirdi. Gemi daha ziyade Sumatra'ya yakın rota takip ettiği için dürbünle adanın çizgilerini seyrettik.

Bu arada yolumuzun iki tarafında bazı küçük adalarda gördük.Bunlarda hep ağaçlarla kaplı idi.Öyle zannediyorum ki bu ikliminde her yer böyle.

Öyle ya su bol,güneşte bol,ohalde hayatta bol demektir.Nitekim bu günde kâh yağmur yağdı,kâh hava açtı.Bütün bunlara rağmen çok sıcakta çok. Biz İskenderun ve Kızıldeniz'den geçerken hep buraları düşünüyorduk.

Zira oralarda bayıltıcı bir sıcak vardı.Halbuki aldanmışız.Bu gün deniz o kadar sakindi ki, hiç sallanmadık.Yine bugün özlediğimiz Türk yemeklerine kavuştuk, öğleyin patatesli tas kebabı,pirinç pilâvı, limonata , akşama da etli taze fasulye,pirinç çorbası ve pilâv yedik.Herkesin neşesi yerine geldi.Yemekten sonra boks yerinde 2 Amerika' lıya biraz ders verdim.

Çok sevindiler ve beni her gün davet ettiler.İçlerinde en iyileri geminin ikinci kaptanı. Zaten boks malzemesi de onun.Bu akşam erken yatıyorum.

13 EKİM 1950 CUMA ;

Şimdi saat tam 02.45. Biraz evvel sucuk gibi ter içersinde nereden geldim biliyormusunuz? Arka güverte üstüne yaydığımız örtüler üzerinde kıldığımız Cuma namazından. Cenabıhak,bana hattı üstüvanın hemen yakınında, uçsuz bucaksız Büyük Okyanus'un durgun ve yeşil suları üzerinde,güzel ve güneşli bir havada,kendisine niyaz etmek fırsatını verdiği halde ben nasıl bundan istifade etmem?

İşte bende oldukça yakıcı bir sıcak altında tabur imamının arkasında ve cemaatla beraber bu borcumu eda ettim.Allah kabul etsin !

Bizim bu hareketimiz gayet azametli ve gösterişli oldu.Amerika'lılar muhtelif durumlarda resimlerimizi çektiler.Ortaya konan bir hoparlör vasıtasıyla hoca Kur'anı Kerimden bazı ayetler okudu ve nasihatlerde bulundu,Cemaat ise hemen hemen güverteyi dolduracak şekilde çoktu.

Bu sabah saat 0700 de bir takım yeşil adalar arasından geçtik.Malaka Yarımadasının güney ucu gittikçe bize yaklaşıyor.Gözle dahi üzerindeki mevcut arızaları seçebiliyoruz.Hatta çok uzaklardan,semaya yükselen duman sütunları bile görülüyor.Deniz okadar sakın ki,en ufak bir kırıksıklık dahi yok.İşte Singapur'un kendine has üç direkli ve üç yelkenli kayıkları.Yelkenler adeta sönmüş bir balon gibi,denize sarkmışlar.Adalar o kadar yaklaştı ki bize. O ne manzara,ne plajlar kıyılara yakın kısımlarda ise ağaçlar denizin içinde kalmışlar. Eminim ki burası bizim İstanbul adalarından çok güzel.Gerçi içlerinde insan yok ama fevkalâde manzaları var.

Benim hayatımda gördüğüm en güzel yer burası.Bunda asla mübalağa yapmıyorum,ınanın bana.Bir feneri geçtikten sonra Singapur'un bir kısmı dürbünle görülmeye başladı. Aman ne büyük gaz depoları,ne muazzam liman tesisatı ve binalar var. Gemi yoluna devam ettikçe rıhtım uzuyor ve ticaret gemileri kâh rampa etmiş vaziyette,kâh kıçtan kara durumunda sahilde duruyorlar.

Biz şehrin 5 kilometre kadar açığından geçiyoruz.Sadece dürbünle her tafafi tarıyabiliyoruz. Şehri saat 09.00 da görmeğe başladık, saat 10.30 da gözden kaybettik.Bizim geminin sür'ati 17 mil olduğuna göre siz şehrin kapladığı yeri uzunluk cinsinden hesap edin.Keza limanın önünde de küçük büyük adalar var. Buralarda sayfiye evleri verdiler. Toplantıyı evvelâ papaz kısa süren bir sözle açtı. Arkasından gemi mürettebatından birinin Zati Sungur'a benzer el

hünerlerini seyrettik. Bu hareketler çok alkışlandı.Sonra hazırlanan büyük pasta bizim komutan tarafından kesildi ve sütlü kahveler içildi.

Bu arada Türkçe hazırlanan broşür dağıtıldı ve imza toplandı.Bundan sonra samimi bir hava içinde gurup gurup oturularak muhabbet derinleştirildi.Akşam yemeğini müteakip geminin boks yerinde 2 raundluk boks yaptık.Biraz sıkı döğüşüğümüz için çok yoruldum.Amerika'lılara bazı oyunlar gösterdim. Maç esnasında benimde sol yanağımı eldiven sıyırdı.Boks çalışmasından sonra kolera ve tatanoz aşısı oldum.

Bu hava biraz serin ve hafif rüzgârlı, idi.Bu sebepten deniz dünküne nazaran dalgalı idi.Gerçi bu dalga bizim gemiye çok tesir etmiyor,sadece hissedilir derecede sallıyordu.

Bu gece sinema erlere oynadı.Bugün Pazar olduğu için mürettebat tatil yapıyor.Dini ayinlere iştirak ediyorlar.Gemide hem protestan ve hemde katolik bulunduğu için aynı salonda fakat ayrı saatlerde iki ayin yapılıyor.Mesalâ bugün saat 9.30 da protestanların ve 10.30 da da katoliklerin ayinleri vardı.Her ikisini de bir papaz idare ediyor.İşte üçüncü pazarıda böyle geçirdik.Allah kısmet ederse önümüzdeki Perşembe sabahı Pusan'dayız.Daha üç günümüz var.

16 EKİM 1950 PAZARTESİ ;

Dün gece yarısında Filipin Adalarının başkenti olan Manila açıklarında idik.Bugün saat 17 sıralarında Manilla Şehrinin bulunduğu Lazon adasının kuzey ucundan Formoza Adasının batısı istikametinde rotayı takip ediyoruz.

Lazon Adasının 15 mil kadar uzağından geçtiğimiz için dağlar gölge halinde gözle dahi seçilebiliyordu.öyle tahmin ediyorum ki, ilk vapurla giden kafilé bugün Pusan'a indi.Bizde Perşembe sabahı ineceğiz.Öğleden evvel Amerikan subayları ile hatıra olmak üzere birlikte resim çektirdik.

Sonra bizi kaptan köşküne götürerek izahat verdiler, gemide bütün tertibat ve ikaz işaretleri hep elektrikle çalışıyor. Radarı bile var. **İlk defa radar cihazını burada gördüm.** Radarın mesafesi 40 mil.Gemideki bütün kapıları bir anda kapayacak elektrik düğmeleri,yangın haber verme cihazı,gemiyi muayyen rota üzerinde tutan cirooskop tertibatı ve dümen seyir tertibatı.

Plân ve seyir odası hepsi kaptan köşkünde. Büyük Okyanus gün geçtikçe kendini gösteriyor. Bugün hava ve deniz dünküne nazaran daha sert idi. Su

girmesin diye bütün kamaraların pencereleri kapatıldı.Bu geceyi yine son defa olarak saatlerimizi bir saat ileri alacağız.Buna göre Türkiye ile aramızda tam yedi saatlik bir zaman farkı oluyor demektir.

Yemekhanede soframıza bakan garsonumuza hediye olarak bir çakmak aldık.Çok memnun oldu, Bende kendi çakmağıma benzin koyarken yanlışlıkla iki elimi de yaktım,geminin hastahenesinde ellerimi sardırdım.

17 EKİM 1950 SALI ;

Bugün değişik bir şey olmamıştır,Yalnız indirme için gemiye bizim komutanlardan birer Ön emir gelmiştir.

18 EKİM 1950 ÇARŞAMBA ;

Herkeste artık Pusan'a yaklaşmanın bir heyecanı baş gösterdi. Öğleden sonra Tabur Kumandanı ve Birlik Kumandanlarıyla bütün koğuşları gezerek umumi temizliği kontrol ettik.Zaman zaman devriye gemileri ve mayın tarayıcılara rastgeldik.Yolculuğumuzun son günü iyi geçti.Bu akşam sinema var.Eşyalarımı şimdiden bavula yerleştireceğimden yazıma burada son veriyorum.

19 EKİM 1950 PERŞEMBE ;

Pusan evet,bugünümüzü,uzaktan Pusan'ı ve limanın içinde bulunan gemileri seyretmekle geçiriyoruz.Sabah erler 04 00 de biz de 05 00 de kalktık.Saat 09 00 da ineceğimize göre temizlik ve tertiplenmek için böyle erken hareket etmiştik.Bu saatlerde gemi henüz limana girmemiş,fakat ağır ağır ilerliyordu.

Ortalık henüz aydınlanmadığı ve havada hafif yağışlı olduğu için hiç bir şey görülmüyor.Saat 06 00 ya 15 kala arkadaşlar salonda radyoyu karıştırırlarken birden Ankara'nın kadın spikerinin sesini duyduk.Bu ses bizi o kadar heyecana getirdi ki,kendimizi sanki Kore'de değil anavatanda zannettik.Spiker 15 dakika kısa dalga üzerinden belediye seçimlerinin neticelerini okudu.

KORE PUSAN ŞEHRİNİN GENEL GÖRÜNÜŞÜ

GENERAL VIEW OF PUSAN

Bu sırada Japonya tarafından kıpkırmızı şafak sökmeğe başladı.Uzaktan Pusan'ın elektrikleri de birer ikişer parlıyordu.Erlere sabah kahvaltısı saat 06 00 da verildi. Saat 0700 ye doğru geminin güvertesinde emredilen yerlerde gurup gurup toplanmalar başladı.Herkes torbasını almış tam teçhizat yerinde duruyor, yoklamalar alınıyordu.

Pusan Limanı Amerikan taşıt gemileriyle dolmuştu.Bunların büyük kısmı askeri nakliye,bir kısmı da malzeme idi.Limandan kırka yakın gemi vardı.Sadece 11 gemi asker yüklü, 5-6 gemi de silah ve araç yüklüydü,Daha içerlerde cins ve mahiyetini anlayamadığımız bir çok gemiler vardı.

Biz iskeleye yanaşacağımızı tahmin ederken birden gemi limanın ağzında demir attı.Açığımızda da bizim İkinci kafileyi taşıyan gemiyi gördük.Onlarda demirlemişler,bekliyorlardı. Sonradan anladık ki biz yarın sabah çıkacakmışız.Bu sabah İkinci kafile çıkacakmış.Hakikaten biraz sonra onlar hareket ettiler. Rıhtıma doğru ilerlediler.

Yarın bizde çıkınca doğru istasyona gidip oradan da meçhul bir semte hareket edecekmişiz.Burası her halde olsa olsa bizim kamp yerimiz olacak.Saat 0900 da üzerinizde bir avcı uçağı dolaştı.Biraz sonra Japonya istikametinden yedi bombardıman uçağı gelip Kuzey Kore istikametinde; gözden kayboldular.

Ne yalan söyleyeyim gerek sabahın alaca karanlığında yanan elektrik lambaları ve gerek limanda yanyana denecek kadar birbirine yakın duran askeri gemiler bana bir harp memleketinde değil de herhangi bir limanda imişiz gibi geldi.

Adeta biz de bir tatbikat yapmak için geldiğimizi zannettik.Şimdi birazda Kore'nin bu en büyük ve işlek limanından bahsedelim. Şehir hakkında esaslı bir şey yazacak değilim. Zira daha yakından göremedik.

Sadece dürbünle şehrin,arkasındaki dağa doğru tırmandığını,öyle büyük ve muazzam binaların bulunmadığını seçebildim.Daha limana girmeden evvel dağların denize kadar hiç alçalmadan geldiği ve bu yüzden Önlerinde irili ufaklı bir çok dik ve yalçın kayalardan müteşekkil adacıklar meydana getirdiklerini gördük.

Havanın bulutlu ve yağışlı olması dağları dumanlı başlarıyla bir kat daha heybetli gösteriyordu.Liman bir torba gibi,etrafı yalçın kayalarla çevrilmiş,ağaçlı ve yeşil dağların içinde adeta yatağında sakın uyuyan bir insan gibi geldi bana.Orta büyüklükte sayılabilecek bu körfezde bu kadar çok miktarda geminin bulunması burasını ilk nazarda bir Portsait veya Singapur'a benzetiyordu.

Pusan'ın , kendine has küçük kayıklarıyla Kore'li gençler gemimizin dibine kadar geldiler.Biz onları büyük merak ve tecessüsle seyrettik.Ne onlar bizim lisanımızdan ne de onlar bizimkinden bir şey anlıyamadığımız için birbirimize baktık durduk.Böyle bir kaç sandalda gördüğüm erkeklerin hemen hepsi iri yapılı ve kuvvetli insanlardı.

Yalnız giyinişleri fakir olduklarını açıkça belli ediyordu.Şimdilik daha yabancı olduğumuz bu memleket ve ahalisi hakkında daha fazla şey yazmayı gereksiz buluyorum. Çünkü ilerde onlarla daha yakından tanışacağız.Tekrar defterimi kapıyorum.

20 EKİM 1950 CUMA ;

Uyandığım zaman vapurumuzun yavaş yavaş rıhtıma yanaştığını gördüm.Demek biz daha uykuda iken demir almış ve yürüyüşe geçerek rıhtıma kadar gelmişti.

Dün Pusan Limanından bahsederken torba gibi demiş ve yanılmamak için de fazla bir şey yazmak istememiştim.Nitekim bunda da isabet etmişim.Zira torbanın dibi hakikaten muazzam imiş.Dün limandaki gemileri korka korka 46-50 kadar tahmin etmiştim.Bu gün korkusuzca en az 100 den fazla diyebilirim.

Ne Port Sait,ne Süveyş,ne Colombo ve ne de Singapur'da bu kadar gemi görmedim.Rıhtım muazzam,liman muazzam,bir de mendireği var.Yalnız aldanmadığım bir şey var,o da evleri.Hakikaten tek katlı binalardan ibaret.Rıhtıma saat 08 00 de yanaştık. 08.30 da çıkarma başladı.Bizi evvela,biri zencilerden ve diğeri Amerikan erlerinde kurulu iki bando karşıladı.

Şehir adına da iki küçük kız ve Vali,ellerinde çiçek buketleriyle bizi karşıladılar.Evvela Komutanımız rıhtıma indi ve bu tipik küçükleri kucaklayıp yanaklarından öptü.Daha sonra otomobille ellerinde küçük bezden Türk Bayrakları olduğu halde bir gurup üniversiteli kız ve erkek geldi.

Önümüzde bir sıralı safta durdular.Biz heyecanlı ve gözleri yaşlı olarak gemideki Amerika'lı arkadaşlara veda ederek ayrıldık.Rıhtımda hazırlanan kamyonlara bindik.Doğruca istasyona gittik. Geçtiğimiz yerler pis ve çok perişan bir durumda idi.

Halkın sefil olmasına rağmen dilenen yoktu.Yollar asfalttı.İstasyona girerken büyük bir takım altından geçtik.Üzerinde de büyük harflerle; "Hoş geldiniz Birleşmiş Milletler Kuvvetleri " yazılı idi. İstasyon oldukça büyük ve muntazam, Tıpkı bizim Sirkeci Garını andırıyor.Burası da bakımsız.Üç katar hazırlanmış. Birincisi İngilizler,İkincisi Güney Koreli'ler ve üçüncüsü de bizim içindi.

Biz istasyona gelirken bir İngiliz bölüğü de gemiden yeni çıkmış yaya olarak istasyona geldiler.Vagonlar bizimkilere nazaran daha iptidâî,bakımsız ve pisti.Rıhtımda ve istasyonda hep küçük çocuklarla kadınlar çalışıyordu.Şehrin trafik memurları da izci kıyafetinde 10-15 yaşlarındaki çocuklardı.Bütün geçtiğimiz yerlerde olduğu gibi burada da İngiliz Lisanı ve Amerikan Doları revaçta.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

**Pusan Limanı'nda karaya çıkan Türk Tugayı
120 km. kadar kuzeydeki Taegu'ya trenlerle
nakledildi. (Ekim 1950 son günleri)**

Yalnız burada Japon lisanı daha çok yayılmış. Onu bilmiyen yok. Yazıları bir takım resimlerden ibaret ve alt alta yazılıyor. Tren saat 1100 de hareket etti. Kuzey istikametinde gidiyoruz.

Şehrin içinden geçtik,Yol boyunca kümes gibi evlerde oturan aileler pis ve bakımsız yollar gördük.Yalnız demiryolu istasyonları rıhtımı boydan boya takip ediyor. Pusan'dan uzaklara manzara daha güzelleşiyor.

Arazi çok dik ve yalçın dağlarla birden bire yükseliyor.Dağların arasından nehirler akıyor ,ovalar yemyeşil ve sarı pirinç tarlaları ile insana gayet güzel bir tablo aksettiriyor. Hele adım başında tren,bir köyün ya içinden veya hemen kenarından geçiyor.

Buralarda insanlar daha temiz kıyafetlerle dolaşıyorlar. Ve bizlere güven veriyorlar.Kâh köylerden,kâh kasabalardan,kâh oldukça büyük şehirlerden geçerek nihayet saat 15.30 da Taegu'ya girdik.Burası da çok büyük bir şehir.

Aynı zamanda askeri bir garnizon bir hava meydanı ve 50 Bin kişilik kışlaları var.Biz daha istasyona girmeden guruplar halinde eğitim yapan yerli milis kuvvetlerin kışlası önünden geçtik.

İstasyonda indik.Şehrin asfalt yolunu takiben doğruca bize tahsis edilen yere geldik.Burası Japon'lar tarafından yapılmış pavyonlar şeklinde muazzam bir kışla.Şehrin kenar mahalleleri içinde 5500 kişilik Türk Kuvvetlerini aldıktan başka ayrıca Amerikan ve yerli birliklerde var.

Burada harbin tesiri daha ziyade belli oluyor.İşittiğimize göre şehirde sabotajlar oluyormuş.Daha bir hafta evvel dört Amerika'lıyı öldürmüşler.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Bunları kışlanın bahçesine gömmüşler ve kurşunun deldiği çelik başlığı da mezarının üzerine koymuşlar.

Çok yorgun olduğum için erken yatacağım.Bugün bu kadar yeter.Pusan Taegu arasında çift demiryolu hattı var.

1.ABD MUSAVIR

2. ABD ALB.GAMBI

3.BNB FAİK TURUN

4. BNB İ.HAKKI İNCEOĞLU

**5. KORE TUMEN
KOMUTANI**

**6. ALB CELAL DORA
YER; TAEGU
KISLASI**

21 EKİM 1950 CUMARTESİ ;

Bugünü kışlada geçirdik.Saat tam 13 00 de şanlı bayrağımızı bandonun çaldığı istiklal marşı ile garnizonun bayrak direğine çektik. Yemeklerimizi aşkaplarımızla kendimiz birerle kola dizilerek alıyoruz ve bulaşıkları da üç kazan halinde kaynıyan sulara sokmak suretiyle yıkıyoruz.

Tepemizde Amerikan tepkili uçakları kâh tekli ve kâh üçlü olarak devamlı devriye geziyor.Erlere şehirdeki sabotaj hareketleri hakkında bilgi verdik,nöbet ve devriye hizmetlerinde çok uyanık olmalarını tavsiye ettik.

Öğleden sonra da saat 16 00 da General garnizonun kilisesinde bir saat kadar bütün subaylarla topluca konuşma yaptı.Akşam yemeğinden sonra hemen yattım.

22 EKİM 1950 PAZAR;

Subay ve gedikliler (astsubaylar) izin kağıtları ile şehre izinli gönderildiler. Erlerden bir çavuş komutasında da izinli bırakıldı.Bunlar bellerine tabanca ve kasatura takarak şehirde dolaşıyorlar.Ne olur ne olmaz diye ,hatta makineli tabanca ve tüfekle dolaşanlar dahi var.İşte şu anda pencerenin önündeki yoldan bir gurup gedikli sırtlarında makineli tüfeklerle geçtiler.

Bizim yattığımız yer yolun hemen kenarında.Karşımda evler var.İçi dışı,her tarafı görünüyor.Ben oturduğum yerden hem yazıyorum,hem seyrediyorum.Bu gün Pazar olduğu için halk yeni ve temiz elbiselerini giymiş,yoldan bir aşağıya,bir yukarıya geçiyorlar.

Bizleri sanki kırk yıldan beri tanıyorlarmış gibi hiç alâkadar olmuyorlar.Hatta bazıları kafalarını dahi çevirip bakmıyor.Eh,doğrusu bizde onlara alıştık.İşin garibi şu ki,garnizonumuzda 100 kadar Kore'li vazife görüyor. Yemekleri onlar pişiriyor,taşıyor ve dağıtıyorlar.Etrafı temizliyorlar ve bir çok hizmetlerimizi onlar görüyorlar.

Şehrin suyunu zehirlidir diye içirmiyorlar.Ayrıca kaynatıp torbalarla dağıtıyorlar.Bu su günde üç sefer veriliyor.Şehrin suyu temizlik işlerinde kullanılıyor.Erlerimiz kendi memleketlerindeki alışkanlıkları ile yarı laubali bir şekilde dolaşıyorlar.Bir takımı ise gayet ciddi ve vakur adımlarla dolaşıyor ki,bize gurur ve zevk veriyor.

Düşünüyorum da acaba,diyorum,yerli halk bu durumu nasıl bir haleti ruhiye içinde seyrediyor? Yalnız onların yüzlerinden bir kin ve kızgınlık alemi değil bilâkis sempati , hisleri okunuyor.İş böyle olunca karşılıklı sevgi ve saygı hisleri

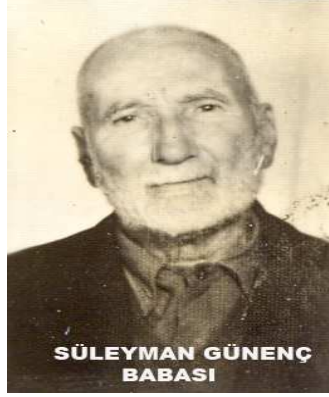
hemencecik tecessüs ediveriyor,İşte ilk tatil haftası bende bu hatıra ve hisleri bırakarak geçiyor.

23 EKİM 1950 PAZARTESİ ;

Bugün eğitimin başlangıç günüdür.Günde beş saat eğitimimiz var Bunun üç saati öğleden evvel iki saati de öğleden sonra Benim takım Topçu Taburu ile birlikte eğitim görüyor.Malzemenin büyük bir kısmı Pusan'da gemide olduğu için bugün eksik kadro ile çalışıyoruz.

Beraberimizde getirdiğimiz malzemenin ambalajlarını açtık.Günümüz böyle geçti Ben yatağımı Yüzbaşı Süleyman Pulat'ın odasına naklettim. Daha iyi bir uyku çekeceğimi tahmin ediyorum.öyle zannediyorum ki,birazda İngilizce çalışmak mümkün olacak. Amerikan Kolordu Komutanının nezdine giden Tugay Komutanı ve Karargahı geldi.

24 EKİM 1950 SALI

Babama bu sabah mektup yazdım.Pusan Limanına inmiş olan ve araçlarımızı almaya buradan trenle bir kafil gitti.Şu halde bir iki güne kadar yürür duruma geçeceğiz.Nitekim bu sabah Tugay Komutanının mahrem(gizli) bir emrini okudum.Bizim birliğe tarama ve yolların emniyet görevi verilmiş.

Vasıtalarımızda gelince görev almak ihtimaliyle birlikte hareket edecektik , bir iki güne kadar da emrine girdiğimiz 9 ucu Kolordu Komutanı bizim birliği teftişe gelecekmiş.

Cumartesi günü Komutanlık,karargahı ile birlikte Amerikan 9 ncü Kolordu Komutanını Tümgeneral COULTER'İ görmeğe gitmişti. Dün

akşam üzeri geldiler.Komutanımızı çok büyük iftihar ve heyecanla karşılamışlar.Bu hareket bizim göğsümüzü kabarttı.Hepimizin şevk ve gayretini artırdı.

Bizimde yegane şikayetimiz Avusturalya'lılar gibi cepheye gidemeyişimiz. Erlerimiz de bu gayeyi büyük bir arzuyla gösteriyorlardı. Hayırlısı Allahtan.

Bugün kışlık elbiselerimizi giydik.Günlük eğitimimize devam ediyoruz.Komutan Kolordu Komutanı ile görüşürken şöyle bir hadise geçmiş.Bizim ne gibi eşya ile geldiğimizi sorunca Tahsin Yazıcı ;

“ Yatak malzemesi olarak bir beylik (kilim) ve bir battaniye var “ demiş.O zaman Kolordu Komutanı ; "Ben Türklerin çok kahraman olduklarını işittim ama böyle soğuk bir yere de bir beylik ve bir battaniye ile gelecek kadar cesur olduklarını tahmin etmemiştim “. demiş.

Şimdi galiba bize bir takım giyim eşyası da verecekler.Tahsin Yazıcı saat 14 de bütün subayları kilisede toplayarak bir konuşma yaptı.Bize şunları söyledi; Emrine girdiğimiz Kolordu Komutanı ile konuşurken ona şunu söylemiş ,

Bizim Kolordu Naktong Cephesinde taaruza kalktığı zaman 25 nci Tümen kuvvetli bir mukavemetle karşılaşmış,bu bakımdan taarruzu durmuş.O zaman 25 nci Tümen Komutanı demişki ;

“Eğer emrimde Türk Kuvveti olsaydı ben kızıllara mukavemetin ne demek olduğunu gösterirdim.Bu cidden çok büyük söz. Büyük olduğu kadar da manalı ”.

Bugün Taegu bayram yaptı. Zira birleşmiş milletler kuvvetleri kuzey Kore'nin başkenti olan Pyongyang'ı almışlar.Bu bayrama Tahsin Yazıcı'yı da davet ettiler.O da bizi temsilen bulundu.Bu vesile ile halka bir kaçta söz söylemiş.Çok memnun olmuşlar.

Öğle yemeğin de Hürriyet gazetesi muhabiri Hikmet Feridun Es karısıyla birlikte garnizonumuzu ziyaret etti. Kendisi ve eşi özel elbiseler giymişler.Bazı konuşmalar yaptı ve bol bol fotoğraf çekti.

Oturduğumuz binanın bahçesini temsilen lise mezunu bir yerli Kore'li çocukla konuştuk.Japonca'yı gayet iyi konuştuğunu İngilizce'yi de orta derecede bildiğini İngilizce olarak söyledi.

Bizim iaşe subayı Neşet Kumbetoğlu ile yanyana yere oturarak yemek yediler. Yemekten sonra La Polama ve La Komparsitayı bizden daha iyi söyledi. Hayret ettik.Daha şarkıya biz başlarken o ismini söylüyor ve hemen iştirak ediyor.

Türkiye ve Mustafa Kemal hakkında da epeyce malumat beyan etti.Şu Kore'liler cidden çalışkan ve zeki insanlar.İnsan hayran oluyor doğrusu.Bir yandan da Türkçe öğreniyor. Bizim alfabeyi derlemiş bile.

Ben de ona Korece öğreneceğimi söylediğim zaman çok sevindi. Velhasıl çok iyi bir gün geçirdik.

23 EKİM 1950 ÇARŞAMBA

Bugünde her zaman olduğu gibi aynı çalışma havası içinde sona erdi. Şu hadiseleri kayda değer buldum; İki tane uçak subay ve makinistimiz Pusan'a tayyarelerini almak için gittiler. Pilot Üsteğmen Ertuğrul Sabuncu 'ya başlangıç İngilizce ve Almanca kitaplarını ısmarladım.

Bugün garnizona Yeni İstanbul gazetesi muhabiri Faruk Fenik geldi. Hikmet Feridun Es ve eşi de bizim garnizonda yatıyorlar. Yattıkları yer bizim binanın hemen yanında.

İlk defa olarak Ankara radyosunun kısa dalga yayını haber alma subayı tarafından dinlenmiş ve haberler daktilo ile teksir edilerek birliklere dağıtıldı. Akşam saat 7 de, yine Ankara radyosunu dinlemeğe bir çok arkadaş gitti. Ben biraz soğuk aldığım için dışarıya çıkamıyorum.

İlk defa olarak bu gece, imamın yatsı ezanını büyük bir vecd içinde dinledim. Bana sanki kendi memleketimin camiinden okunuyormuş gibi geldi bu gece.

Şehirde bizim askerlere tiyatro oynatıyorlar. Bu gece bir kısım erlerimiz oraya gittiler.

Bahçelerimizi süpüren Üniversiteli yerli çocuk bugün yine geldi. Edebiyattan falan bahsettik. Viktor Hugo'yu, Balzac, Emil Zola'yı ve Goethe'yi benden iyi biliyor. Cebinden Emil Zola'nın Ana Romanına ait bir kaç yaprak çıkardı. İngilizce yazılı olduğundan okumaya başladı. İnsan bunlara biraz şaşkınlık ve biraz da hayranlıkla bakıyor.

Dün şarkı bugün edebiyat ve Carmen operasına ait parçalar, doğrusu hayret. 5 sene Japonya'nın Hiroşima şehrinde okumuş, ana dili gibi Japonca, oldukça iyi İngilizce konuşuyor. Şimdi bizlerden de Türkçe öğreniyor. Yaşı da yirmidörtmüştü. Çalışkan ve mütevazî. **Fakat oldukça gururlu bir millet şu Kore'liler.**

26 EKİM 1950 PERŞEMBE ;

Bugün normal mesaimize devam ettik. Çelik başlıklarımızı aldık ,çavuş olacak onbaşlıları imtihan ettik.

Yeni İstanbul gazetesi basılmak üzere aşağıdaki yazıyı muharrir Faruk Fenik'e verdim ,

TÜRK MİLLİYETİNE

"Birleşmiş Milletler davasına inanmış bir insan olarak Kore'ye gelmiş bulunuyorum.Burada diğer milletlere mensup fertleri de görünce inancım bir kat daha arttı.

Bu ne ulvi bir sihirdir ki,aradaki dil,renk,görüş ayrılıklarını kaldırarak bizleri yan yana,omuz omuza yürütüyor.Yeni İstanbul Gazetesi vasıtasıyla Türk Milletine müjdeliyorum ki,zafer bizimdir.

Bizler sizlere lâıyk birer evlât olmak için gayeye doğru yılmadan çelik adımlarla yürüyoruz.Bizlere itimat edin ve güvenin.Hepinizi saygı ile selamlarım."

Ekrem'e,Selahattin ve Doğan'a müşterek bir mektup attım.

27 EKİM 1950 PUSAN ;

Bu sabah,Pusan Limanına inmiş olan top ve vasıtalarımızdan ilk kısımları kara yoluyla garnizonumuza gelmeye başladılar.Dün öğleden itibaren aldığım nöbet Hizmetine bugün öğleye kadar devam ettim. Artık günü gününe memleket haberlerini okuyoruz.Daktilo ile yazılı kağıtları bölüklere kadar dağıtıyorlar.

Komutanlıktan alınan bir yazıda yarından itibaren harp hükümleri cari olacak,erlere kadar duyurulması emrediliyordu.

Akşama doğru Pusan'dan İkinci kafile de geldi. Bu gece Amerikan Hastanesinde hastalara ve Amerika' lılara Türk Oyunlarından müteşekkil bir eğlence gurubu tarafından festival verilecek yarın öğleden itibaren Cumhuriyet Bayramı olduğu için bugünden hazırlıklar başladı.

28 EKİM 1950 CUMARTESİ;

Bugün Cumhuriyet Bayramının resmen başladığı birgün olduğu için eğitim yapmadık. Er'at öğleye kadar hamam yaptı ve çamaşır yıkadı. **Yolluklarımızdan geriye kalan 83 Dolarlarımızı aldık.**

Saat tam 13 de şanlı bayrağımız garnizonun ortasındaki direğe bandonun çaldığı istiklâl marşı ile çekildi.

Bütün binalarımız Türkiye'den getirdiğimiz bayraklarımızla ve defne dallarıyla süslendi.Bu manzara bize sanki memleketimizin bir parçasında imişiz gibi geldi.Fakat aradaki binlerce kilometre farkı derhal hasret duygularımızı kamçılıyor.O zaman daldığın rüyadan bir ah ile uyanıveriyorsun.

Saat tam 15 00 Türk Birliği garnizonun geniş iç bahçesinde muntazam olarak toplandı.Tahsin Yazıcı bandonun çaldığı İstiklal Marşını müteakip bir nutukla Cumhuriyet bayramını açtı ve Türk Milletine bizlere bu bayramın kutlu olmasını diledi.

Akşam üzeride De Şöze Cumhuriyet bayramımızdan istifade Türk Erlerini ve topçusunu belki görürüm ümidiyle tâ Seul'den jeeple bizim yanımıza kadar gelmiş. Adamcağz bizlere hayran.

Kendi ifadesine göre “ **Türkiye'den ayrıldıktan sonra Washington'a gittim.Orada hep Türk Subayı aradım.Kore'ye geldim. Sizlerin de buraya geleceğinizi duyunca dünyalar benim oldu dedi.**

Bizim ne yaman asker olduğumuzu burada herkes duymuş.Hatta De Şöze Kuzey Koreli'ler bile sizden çok korkuyorlar ."dedi.

Adamcağz aramızda 2 saat kadar kaldı. Erlerimizi gördü.Bizim yanınızdan sanki istemiye istemiye zorla ayrıldı.Yarın sabah erkenden Taju'ya gitmeden evvel bir defa daha geleceğini söyledi,Bizlerde çok sevindik.Bu akşam erken yatacağım. Allahaismarladık,

**G.Kore, Ta-e-gu Şehri Üniversite Kampüsünde
29 Ekim 1950 Cumhuriyet Bayramımızı kutluyoruz.**

29 EKİM 1950 PAZAR ;

Bugün Cumhuriyet Bayramı , 27 Yıl evvel bugün güzel yurdumuzda Cumhuriyeti ilân etmiştik.1950 Senesinin Cumhuriyet Bayramını kutlamak bizlere Kore'de nasip imiş.

Şanlı bayrağımızın süslediği garnizonumuz bahçesinde temiz ve yeknesak kıyafetleriyle duran kahraman Mehmet'leri Tahsin Yazıcı saat tam 10 da selâmladı.

Arkasından bir topçu bölüğü ile takviyeli piyade taburu geçit resmi yaptı.Ondan sonra meydanda davul zurnalarla memleket havaları çalındı.Oyunlar ve türküler birbirini takip etti.Bütün bu hareketler başından sonuna kadar Amerika'lı 'film muhabirleri tarafından filme alındı, öğleden sonra şehri gezdik, Bar ve ona benzer bazı yerlere girdik,çıktık.

Buraları bizimkilere hiç benzemiyor . Gece saat 20.30 da Birleşmiş Milletler hastahanesinin büyük salonunda balo verildi.Burasını Kore'liler mektep olarak kullanıyorlarmış.Hakikaten büyük binalardan müteşekkil bir topluluk Baloya; Amerikan,İngiliz,Filipin,Avustralya,Siam,Kore'lilerin askeri şahsiyetleri ile Taegu Şehrinin valisi ve belediye reisi de gelmişler.Ben de festival yapacak erleri götürmüştüm.

Bandonun çaldığı istiklal marşını müteakip Tahsin Yazıcı bir hitabede bulundu.Sahnenin iç tarafına, gerisine yapılan Birleşmiş Milletler bayrağı üzerinde davetli milletlerin bayraklarını hafı tablo gecenin süksesi oldu.

Muhtelif milli oyunlar oynandı.Amerika'lı subaylar da kendilerine mahsus danslar oynadılar.Taegu Valisi de bizim zeybek oynayanlar arasına girmek suretiyle iştirak etti.Tabii çok alkışlandı.

Gece mutlu bir hava içinde 2400 de sona erdi. İşte biz Cumhuriyet bayramını böyle kutladık. Bugünün İkinci hususiyeti memleketten ayrılalı tam bir ay oldu. Yani ay dönümü.

30 EKİM 1950 PAZARTESİ ;

Tatil bir bayram günü olmasına rağmen bugünü normal bir mesai ile geçirdik. Zaten vazifemizin icabı da bunu emrediyordu. Toplarımız ve vasıtalarımız dağılmaya başladı.

Öğleden sonra Amerikan atış poligonunda tüfek ve hafif makineli ile Amerika'lı bir erin yaptığı ders atışı hakkında ameli olarak izahat aldık. Sonra piyade havan mevzileri görüldü.

Gece saat 20 00 de bütün garnizon subaylarına Kore haritaları ve genel durumu hakkında izahat verildi. Bu gün hava nisbeten soğuk geçti ve gece de hafif yağmur yağdı.

31 EKİM 1950 SALI;

Sabahleyin otoparkın bulunduğu yere gittik. Burada toplarımızda var. Temizlik işlerine devam ettik. Oto park Taegu'nun 1,5 mil kadar batısında İkinci bir garnizon gibi. Her hangi bir vukuu muhtemel baskına veya sabotaja karşı emniyet tertibi alınmış durumda . Öğleden sonra gene aynı yerde temizlik işlerimiz devam etti.

Yarın Allah'ın izniyle eğitimimize başlayacağız.Bu gece saat 20 00 de dersimiz var. Bu mesai ayın 13 üne kadar devam edecek; Akşam saat tam 19.15 de Kore'ye geldiğimden beri ilk defa olarak Ankara Radyosunun 12.15 kısa dalga radyo neşriyatını dinledim.

Bu saat bizlere tahsis edildiği için bundan böyle her akşam dinliyeceğiz. Evvelâ mektuplar okundu. Sonra şarkı ve türküler söylendi. Daha sonra ajansla neşriyat sona erdi.

1 KASIM 1950 ÇARŞAMBA ;

Bugün sabahtan akşama kadar malzeme temizliği ve ikmal işleriyle uğraştık. Akşam 19.15 Ankara radyosunun Kore saatinden sonra gece dersi ile gün sona erdi. Kayda değer başka hadise olmamıştır.

2 KASIM 1950 PERŞEMBE ;

Bugün öğleye kadar hazırlıklarımızı yaptık. öğleden sonrada 2 batarya ile atışa gittik. Akşam hava kararınca kadar atışımız devam etti.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

19.15 ajansında Cumhurbaşkanının meclisin açılışı münasebetiyle söylediği nutku dinledik. Bu gece derse gitmedim. Yine nöbetçi idim.Saat 23 00 de yattım.

3 KASIM 1950 CUMA ;

Bu sabah öğleye kadar bir öğleden sonra da takviyeli bir piyade bölüğü ile atış yaptık.Ben GMC ve jip arabaları ile pirinç tarlaları ve köy evleri aralarından irtibat subaylarına kablo çektim. Atıştan sonrada topladım. Atışlar ve tatbikat çok başarılı ve faydalı oldu.

Bilhassa evlerin arasından kabloyu çekerken küçük çocuklar büyük bir tecessüsle bakıyorlardı.Hiç biri en ufak bir harekette dahi bulunmadı. İnsan bunların her hangi bir fenalık yapacağını aklına dahi getirmiyor.Buna rağmen biz yine de ihtiyatla hareket ediyoruz.

4 KASIM 1950 CUMARTESİ ;

Bugün piyade alay karargahını lağv ettiler.Piyade taburlarını müstakil olarak Tugay karargahına bağladılar.Bizim karargaha da bazı birlikler ekliyerek Tugay Bağlı Birlikleri namı altında Yarbay Natık Poyrazoğlu'nun komutasına verdiler.

Bir kaç güne kadar cepheye hareket etmek ihtimalimiz çok kuvvetli olduğu için atışları bırakıp kmâl işleriyle uğraşıyoruz.Öğleden sonra epeyce yağmur yağdı , Yüzbaşı Süleyman Pulat ile bir GMC kamyonuna binip oto parka gittik vasıtaları ve telsizleri örttük , fakat çok ıslandık.**Bugün erler için bazı eşya ve harp paketlerini aldık.** 19.15 ajansından sonra erkenden yatacağım.

5 KASIM 1950 PAZAR;

Taegu'da 3 ncü pazarımız.Sabahın erken saatlerinden itibaren kuzeye doğru kesif bir hava faaliyeti başladı.Cephenin buhranlı zamanlarında hava bombardımanlarına çok ehemmiyet veriyorlar.

Nitekim bu günlerde vaziyet koministlerin lehine inkişaf etmektedir.Biz de hazırlıklarımızı hızlandırdık.Bir kaç güne kadar hareket edeceğiz, Erlerden Ankara yapısı tüfekleri topladık.

Onların yerine M1 modeli Amerikan tüfekleri verildi. Bu tüfekler yarım otomatik.Şarjörleri 8 mermi alıyor. Subay ve gediklilere de Carabin verildi.Öğleden sonra atışa gittik.15 mermi attık.

Onlarda M1' ler gibi yarım otomatik. Atıştan sonra tüfeğimi kendi elimle sildim,Yağladım ve başucuma astım Tabancam da yastığımın altında.

Saat 20 00 de bir Amerikan astsubay ile bir yarbay Kuzey Kore'lilerin muharebe taktikleri ve kurnazlık, korktuklar şeyler hakkında 2 saat süren konferaslar verdiler.

Bütün subay ve gedikliler (astsubay) bu konuşmada bulunduk.Çok istifadeli oldu.

Ayrıca Tokyo'dan garnizonumuza bugün gelen Türk Gazetecileri de (Hikmet Feridun Es ve eşi,Faruk Fenik, Alâattin Berk) aramızda bulunuyorlardı gece saat 23 00 de yattım.

6 KASIM 1950 PAZARTESİ;

Bu sabah eğitime çıkmayıp tüfekleri temizlettirdim. Zira öğleden sonra atış yapacaktık. Oda olmadı. Çünkü 14.30 da yeni Komutanımız yarbay Natık Poyrazoğlu'na talimgah bölüğü takdim edildi. Bir saat kadar yaya eğitim yaptık.

Yeni Sabah gazetesi muhabiri Alâattin Berk, plân masalarında çalışırken bir kaç poz resim çekti, öğleden sonra nöbetçi olduğum için gece dersine gitmedim. Birliklerden yat yoklamalarını toplayıp yattım.Bugün sabahtan akşama kadar görülmemiş derecede büyük hava faaliyeti oldu.

7 KASIM 1950 SALI ;

Bugün Bölüğümüzün atış günü. Yalnız bizim takıma sıra öğleden sonra gelecek. Sabah eğitiminin iki saatini kışlanın bahçesinde muhtelif vaziyetlerde nişan alma talimi ile geçirdik. Bir saatini Taegu'nun kenar mahalleleri arasında yürüyüşle bitirdik.

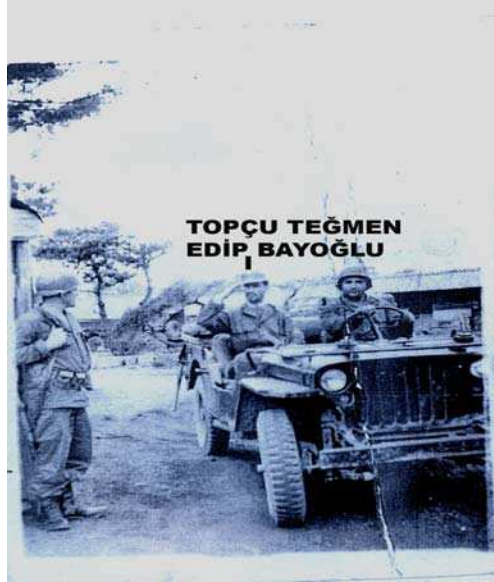
Bilhassa tarlalar arasından geçerken pislik kokusu yokmu beni mahvediyor, **Öğle yemeğimizi yer yemez doğruca atış yerine gittik. Burası kışlaya yarım saat kadar mesafede. Her er, 50 metre uzaktaki hedeflere 15 mermi attık. Atış nispeten istifadeli oldu, Erler hiç olmazsa bu yeni tüfekleri doldurmasını öğrendiler.** Atışı müteakip kışlaya döndük. Hemen bölük ikmal subayından M1 ve bizim karabinler için kasatura aldım.

Kore'ye geldiğimden beri bugün ilk defa olarak yıkandım.Bu akşamımız bir hayli heyecanlı geçti. Kulaktan kulağa iki gün sonra cepheye hareket şayiaları duyulmağa ve cephenin endişe verici durumda olduğu işitilmeğe başlandı. Akşam radyo haberlerini dinledikten sonra bütün talimgah mensupları bir yere toplandık, Yarbay bir konuşma yapacaktı. İşi çıktığından gelmedi. Biz de odalarımıza çekildik.

8 KASIM 1950 ÇARŞAMBA ;

Bugünümüz bir hayli hareketli geçti. Sabah saat dokuzda Poyrazoğlu'nun odasında bütün subaylar toplandık. O tugaydan gelen bir emri bize okudu .Dün akşam duyulan haberlerin hepsi doğru çıktı.

Evet,Tugay ayın 10 unda hareket edecek.Bu bakımdan hazırlık eğitimini durdurulup herkes eksikliklerini tamamlayacak. Tahsin Yazıcı da ayın 9 unda bütün birlikleri teker teker yürüyüş tertibinde görecekt.Bizim topçu takımı da topçu taburu ile beraber gidecek.

Bu haber bizleri çok sevindirdi.Fakat içimizden iki subayı,biri emir subayı diğeri S-2 olarak almak istediler ve beni emir subaylığına Edip Bayoğlu'nu da S-2 olarak tayin ettiler.Hayırlısı olsun.

Bugün , okadar çok giyecek malzemesi verdiler ki,bunları taşımak için inanin arkasında iki tane hamal olması lâzım.Tabii malzemenin hepsi Amerikan lastik ayakkabısından tutta eldivenine kadar. Yağmurluklar muşamba ceketler,gömlükler,hangi birini sayayım bilmem ki.Herkeste dehşetli bir hazırlık ve fâaliyet.Sanki düğüne ve bayrama gidiliyor sanırsınız.

9 KASIM 1950 PERŞEMBE ;

Bugün hareket hazırlığımız dehşetli.Ben gece yarısına kadar SCR-694 telsizinin monte işi ile uğraştım. Yarın saat 07 00 de hareket adeceğiz. Bunun için sabah 05 00 te kalkıp eşyaları toplamak lâzım. İkmâl takımı erlerini başgedikli Mustafa Yıldırım'a teslim ettim.O da topçu taburuna götürdü.Bugün hakikaten çok yorucu geçti.

10 KASIM 1950 CUMA ;

Sabah 05 00 de kalktım.Eşyalarımı topladım. Yarbayınkilerle birlikte Jeepin römorkuna koyduk.Üç gurup halinde yürüyeceğiz. 1 nci gurup topçular,2 nci gurup talimgah,taburlar,havan bölüğü,uçaksavar muhabere bölüğü,3 ncü gurup ise geriye kalan motorlu vasıtalar.

1 nci Piyade taburu ise trenle hareket ediyor.Birinci gurup saat 0700 de harket etti.Biz ancak 08.05 de yürüyebildik.Ben,yarbayın hemen arkasında 2 nci jeepte gidiyordum.Teagu bu saatte henüz yeni uyanıyor. 5 mil sür'atle şehirden geçiyoruz. Yarım saat sonra şehrin kuzey çıkışından artık pirinç tarlalarına dalıyoruz.Yol asfalt,çam ağaçlarıyla kaplı dağların kâh eteklerinden kah aralarından geçiyoruz.

Saat 10 00 da mola verdik.Bir çok köyler geçtik.Saat 12 sıralarında Kumçon Kazasından geçtik şehir yerle yeksan olmuş,bir harabe.Demiryolu köprüsüne geldik.Buradan Seul'e gitmek için araç bekleyen 10 kadar Güney Kore'li askeri de aramıza aldık.Yarım saat sonra demiryolunun tünelden çıktığı yerde öğle yemeğimizi yedik.Burada 1,5 saat kadar kaldık.

Kore şehitlerinin ilk Fatihacıları silâh arkadaşları oluyordu.

Uçaksavar bataryasından bir GMC kamyonu şoförün dikkatsizliğinden devrildi Naktong nehri kenarında ilk şehidimizi verdik. Saat 14. 50 de Üçüncü molayı verdik.Bizim erzak arabamızın şoförü de bir çarpma neticesinde Başçavuş Bahattin'in kafasını yardı.

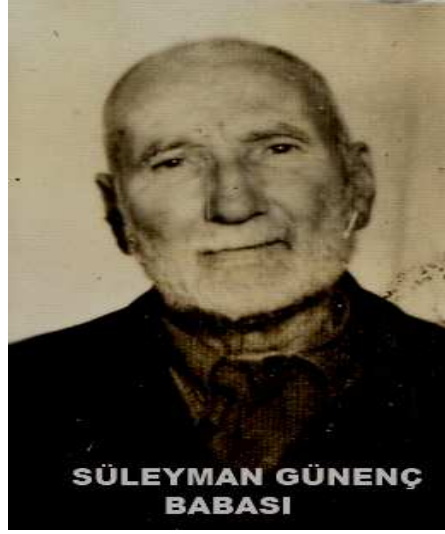
Buradan itibaren GMC' yi ben kullandım. Fakat araba biraz gittikten sonra frenleri sıkı ve konvoydan ayrılmak zorunda kaldım.Yarım saat sonra hareketle kola,bir şehire girerken yetiştim.Hava da yavaş yavaş kararmağa başladı.Yolda istihkam bölüğünden bir GMC, kaza neticesi devrildi.GMC nin sol ön tekerleği kopmuş.

Şehirden sonra bir nehirden geçtik , hava iyice karardı. Arabanın gene frenleri sıkı. Aküsü boşaldı. Yeniden koldan ayrılmak zorunda kaldık.2 kilometre kadar uzakta,Kum nehri kenarında üç gurup ayrı ayrı konvoya geçtik.Geceyi şoför mahallinde yarı uyur bir vaziyette geçirdim.

Öğle yemeğimizi Amerikan Komanyası,akşam yemeğimizi de Kum nehrinde yine komanya olarak yedik,Bizim konvoyun konakçı subayı Teğmen Edip Bayoğlu daha evvel buraya gönderilmişti.Bugün gördüğüm hadiseler şunlardır:

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

**ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ LİSESİ
ÖĞRENCİLERİNDEN NURHAN ÖNCÜ'NÜN TOPÇU ÜSTEĞMEN
MEHMET GÜNEÇ'İN BABASI SÜLEYMAN GÜNEÇ'LE
RÖPORTAJI**

28 Nisan 1958 günü Orduevinde lise öğrencileri tarafından tertiplenen Mehmet Güneç'i anma töreninde okunan bir röportaj

Lise 6 ncı sınıf Edebiyat öğrencilerinden Nurhan Öncü'nün Mehmet Güneç'in babası Süleyman Güneç'le yapmış olduğu bu röportaj, doğrusu her Türk'e gurur verici satırlarla doludur.

SORU 1. Liseye Şehit Oğlunuzun isminin verilmesi sizde ne gibi bir tesir bıraktı ?

CEVAP 1. Bu suâlin cevabını hakkı ile verebilmek ve kadirşinas Milletime ve hemşehrilerime minnet ve şükranlarımı arz edebilmek için kelime bulmaktan âcizim.

Şu kadarını izaha çalışayım ;

Şehitlik gibi maddî ve manevî en ulvî ve mukaddes bir payeye ulaşmak saadetine eren oğlumun ruhunun bu suretle şad olduğu muhakkaktır .

Bu hususda her ân tazeliğini muhafaza eden maddî ve manevî tesirler altında bulunduğumu hissetmekde ve oğlumun manevî varlığını hayalimde tecessüm ettirmekteyim,

Lisemizin isminin oğlumun ismine izafe edilmesi, bu tesisi sembolik bir hale getirmiştir. Bunu hakkı ile izah edebilmek bence pek kolay bir iş değildir.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

SORU 2. Subay olma isteği kendisinde ne zaman belirmişdi ? yoksa bunda sizin de etkimiz var mıydı ?

CEVAP 2 . Subay olma isteği Onda pek küçük yaşta iken başlar, Bunda benim etkim yokdur , asker olma arzusu fitrî ve küçük yaşta millet fikirlerinin fevkalade inkişaf etmiş olması diye vasıflandırabiliriz. Hatta Kore harbine derhal iştirak etmek için 30 Agustos 1950 gecesi saat 12 00 de karar vermiştir.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

SORU 3 . Merak duyduğu şeylerden kısaca bahsedermisiniz ?

CEVAP 3. Merak duyduğu şeylerin çoğunu bilmemekle beraber , pek küçük yaşından beri askerî kahramanlıklara ve menkıbeleri müstesna bir alaka ile dinler ve ekseriye bu gibi eserlerle meşgul olurdu.

O'nun bütün ideali, aile içinde aldığı dinî terbiye ve inançları ile iyi bir insan olmak ve bu suretle cemiyete ve millete hizmet etmekdi.

SORU 4 . Sakin mi, yoksa hareketli bir yaradılışa mı sahipti?

CEVAP 4. Sakin bir çocuk olmasına rağmen oyuna pek meraklı değildi. O'nun en sevdiği şey, büyüklerinin yanında oturmak, onların konuşduklarını dinlemekti, Bundan büyük bir zevk ve haz duyardı.

O, dâima cemiyet, din ve milliyet fikirleri ile meşgul olurdu. Tarihi, çok sever, geçmiş devirlerdeki Türk milletinin manevi kudretini öğrenmeğe çalışır, mukayeseler yaparak bunun sebeplerini araştırır, günlerce meşgul olurdu.

SORU 5. Memleket uğruna vatanda şehit olmakla, yurtdan uzaklarda şehit olmanın arasında bir fark görüyorsunuz ?

CEVAP 5. Hayır görmüyorum .

SORU 6. Son yazdığı mektuplarda değişik bir hava varmıydı ?

CEVAP 6. Son zamanlarda gerek bizlere, gerek arkadaşlarına yazdığı mektuplarındaki değişiklikler arasında bilhassa aşağıda kısaca bahsedeceğim hususlar nazarı dikkatimi çekmiştir.

Mektuplarının bence en karakteristik olanlarından birinde ;

"Âlemde, en büyük manevi rütbe olan şehitlikle, Cenabı Hak'kın huzuruna çıkmayı çok arzu ediyorum. Vatanım için, orası ile burası arasında bir fark görmüyorum.

" Babacığım, bir gün bu rütbe ile taltif edilmek saadetini Allahım bana nasib ederse üzülmeysin... Anneciğim de ağlamasın. Her zaman abdestli bulunuyorum, Üzerimden hayır duanızı eksik etmeyin." diyordu.

Cennetmekân evlâdımın bu sözleri şu anda bile, engin bir manevî tesirle beni ürpertmektedir.

SORU 7. Mektuplarında çarpışmalardan bahseder miydi?

CEVAP 7. Mektuplarında bu hususları pek çok yazardı. "Arkadaşlarının şecaatından hürmetle bahseder, **Türklerin, diğer milletlere karşı, cesaretlerinin kıyas kabul etmiyecek derecede olduğunu ve bu hallerin Kore'liler ve diğer dost milletler üzerinde çok müsbet neticeler husule getirdiğini**, bizlerin bütün hususiyetlerimizi, bilhassa ibadetlerimizi büyük bir alâka ile takip ettiklerini ve zaman zaman bir çok Koreli'nin ve hattâ dost milletlerin asker ve subaylarının bile Müslümanlığın kendilerine öğretilmesini ve her fırsatta bu arzularını tekrarladıklarını, bu vadide daha fazla bilgi ile teşhis edilememiş olmanın ıstırapı içinde bulunduklarına defalarca şahit olduğunu yazıyordu.

SORU 8. Talebeliğinde derslerine az çalıştığını söyleyerek onu ikaz ettiğiniz vakimidir ?

CEVAP 8. Talebeliğinde kendisine bu nevi ikazda bulunduğumu hiç hatırlamıyorum.

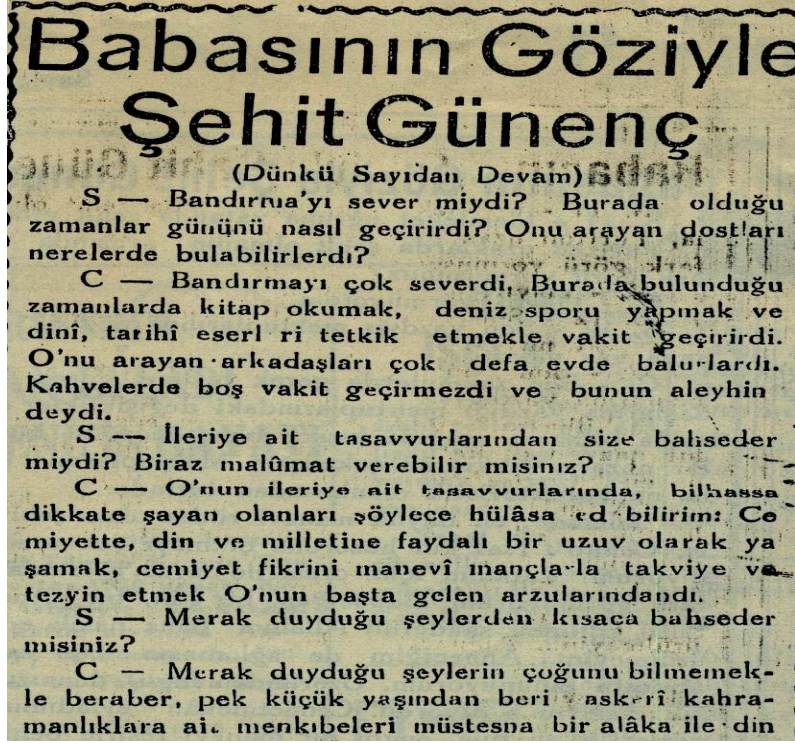
SORU 9. İleriye ait tasavvurlarından size bahseder miydi? Biraz malûmat verebilir misiniz?

CEVAP 9. O ‘nun İleriye ait tasavvurlarında, bilhassa ,dikkate şayan olanları şöylece hülâsa edebilirim , Cemiyette, din ve millette faydalı bir uzuv olarak yaşamak , cemiyet fikrini manevî inançlarla takviye ve tezyin etmek O'nun başta gelen arzularındandı.

SORU 10. Bandırma'yı sever miydi? Burada olduğu zamanlar gününü nasıl geçirirdi? Onu arayan dostları nerelerde bulabilirlerdi?

CEVAP 10. Bandırmayı çok severdi, .Burada bulunduğu zamanlarda kitap okumak, deniz sporu yapmak ve dinî, tarihî eserleri tetkik etmekle, vakit geçirirdi. O'nu arayan-arkadaşları çok defa evde bulurlardı. Kahvelerde boş vakit geçirmezdi ve bunun aleyhindeydi.

SORU 11. Arkadaş muhiti genişmiydi? Yoksa seçtiği kişilerle mi gezerdi?

CEVAP 11. Arkadaş muhiti geniş olmakla beraber, çok sevdiği kimselerle gezer ve onlarla fikir münakaşaları yapardı.

SORU 12 . Dilinin yeni dönmeye başladığı zamanlarda çocukluğu o kendine has becerikliği saffetiyle sizin tebessümle karşıladığınız yarım yamalak kelimeleri varmıydı? Varsa nelerdir?

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

CEVAP 12 . Bu hususda hatırlayabildiğim ve tam bir çocuk saffetiyle ve yarım yamalak söylediği bir sözü; (Kocaman olacam, at binecem...) yeni Kocaman olacağım, büyüyünce ata bineceğim demek istiyordu.

Süleyman Günenç
Şehit Mehmet Günenç'in Babası

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ'İN YAZDIĞI VE ALDIĞI MEKTUPLAR

I. Babasına Yazdığı Mektup-1

Suvon -Kore
15 Şubat 1951

Baba,

Bugünden itibaren Topçu Taburunda vazife alıyorum.Ben 4 numaralı irtibat subayıyım.Vazifem,bir piyade taburunda bulunmak ve topçunun ateşini idare etmektir.

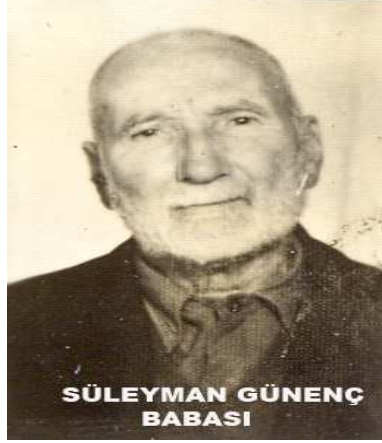
Adresim yine aynıdır.Yalnız ikinci satırda (Sahra Hizmet Komutanlığı)yerine (Top.Tb) yazacaksınız.Bizim Tugay Han Nehrine, kadar dayandı. 5 gündür orada bulunuyoruz.

Biliyorsunuz şu anda bizim 70 kilometre kadar doğumuzda Çinli'ler taarruza başladılar , öyle zannediyorum ki ,çok zararlı çıkacaklar.

Bizim Tugayı şimdilik ihtiyat olarak cephenin 30 kilometre kadar gerisine alıyorlar.Seul-Suvon yolu üzerinde Ansong Kasabası var , orada bulunacak.Ben de yarın sabah Anyang' ta Tb.a katılacağım .Başka yaramaz bir şey yok. Bizler hepimiz iyiyiz . Hepinize selamlar.

**Oğlun
Mehmet Güneç**

II. Babasına Yazdığı Mektup-2

**Kore Cephesi
2 Nisan 1951**

Baba,

Bugün 38°ci arz dairesine dayandık.Şimdi bazı siyasi görüşmeler için burada belki de biraz savunma mevzilerimizde bekliyeceğiz.

Bizim Tugay 26 Mart 1951 ‘ den beri ihtiyattadır.Fakat bir iki güne kadar tekrar vazife alacağız. Hayırlısı Allahtan.

Burada artık havalar da ısındı.Ceketsiz dolaşıyoruz.

Son taaruzlarımızda Çinli'ler gene çok zayıat verdiler.Bir haylide esir aldık.Silâh ve cephanelerini yığın yığın bırakıp kaçanlar ancak canlarını kurtarabildiler.

Mektubuma burada son veriyorum. Hepinize selamlar.

**Oğlun
Mehmet Güneç**

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

III. Babasına Yazdığı Mektup-3

**Kore Cephesi
20 Nisan 1951**

Baba,

Şimdi 38 nci Arz dairesinin 20 kilometre kadar kuzeyine çıktık. Bir günlük taarruz hedefimiz kaldı. Ondan sonra savunmaya geçeceğiz.

Nisan 1951'in 10 undan beri çok çetin savaşlar verdik. Çinli'lerin 38 nci Arz dairesinin Kuzeyinde tesis ettikleri müdafa mevzilerini çökertmiş ve onları ricata mecbur etmiş durumdayız.

Bu muharebelere ait Gürses gazetesine bir yazı göndermek istiyorum. Oradan tafsilatlı olarak okursunuz.

Geçen mektubumda da yazmıştım. Yol hariç Japonya'ya beş gün izinli gönderiyorlar. Şimdi İkinci parti gitti. Bana öyle zannediyorum ki Mayısın 20

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

sinde sıra gelecek.Aşağı yukarı bir ay var demektir.İki gün evvel Vedat Bey'in gönderdiği gazeteleri aldım,

Başka yazacak şey yok. Hepinize bol bol selam. Arkadaşlarla çektiğim resmi hatıra olarak gönderiyorum.

**Oğlun
Mehmet Günenç**

IV. Annesine Yazdığı Mektup

Anne,

Bravo anne, şimdi seni alkışlamayayım da da ne yapayım .Bir asker anasına yakışır şekilde mektup yazmışsın.Yüzümüzün akı ile elbette döneceğiz.

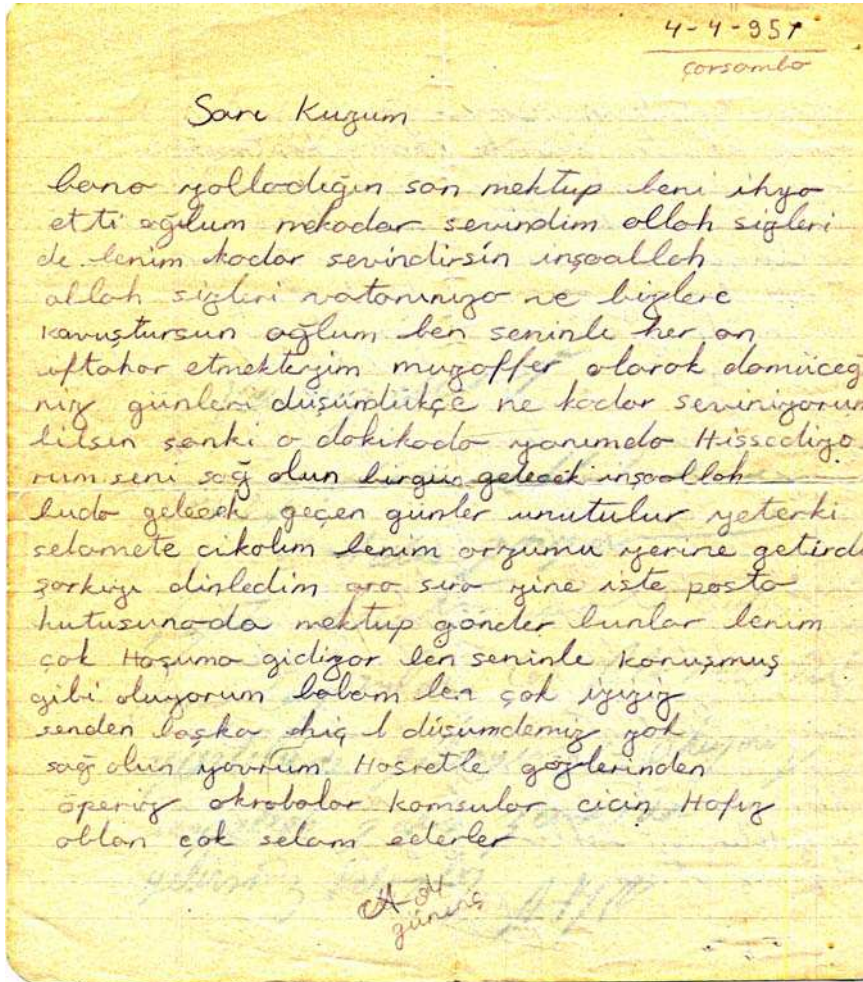
Ve siz bu günleri elbette göreceksiniz. Ben senin yerine olsam her yerde,her an baş köşeye oturur, Ben öyle bir anayım ki,oğlum insanlık ideali için çarpışıyor,bu gurur sana azdır derim. Sen şimdi en çok hürmete şayan bir kadınsın.

Belki bunu yakınında bulunanlar sana hissettirmiştir.Benim bu vadide daha yazacak şeyim yok.Mektubum,halamın çok hoşuna gitti öyle mi? Fakat bunda benim zerre kadar mübalağacı yanımda yok.Ben tamamen hakikate uygun yazdım.

O şimdi ak saçlarıyla evlerimizin en büyüğüdür. Sağ olsun,Allah ona uzun ömürler versin.Bir gün gelecek onunda ak saçları okşanırken ,Çırpanlı ailesinin en büyüğü olmak hasabıyla gurur duyacak.

Şimdi onun da yeri baş köşedir. Hala,sen daima evin alt odasında otur.Gelinlerin ve torunların etrafında pervane gibi dönsünler.Fakat bilirim sen tez canlısındır. Gene de sen eteklerini beline dolar her işi sen görürsün. Vallahi sana da bu hamaratlık yakışır doğrusu.

Oğlun
Mehmet Günenç

V. Annesinin Oğluna Yazdığı Mektup

Sarı Kuzum ,

Bana yolladığın son mektup beni ihya etti , oğlum ne kadar sevindim Allah sizleri de benim kadar sevindirsin inşallah .

Allah sizleri vatanınıza ve bizlere kavuştursun oğlum , ben seninle her an iftihar etmekteyim , muzaffer olarak döneceğiniz günleri düşündükçe , ne kadar seviniyorum bilsen , sanki o dakika yanımda hissediyorum , sen sağ olun , birgün gelecek inşallah.

Bu da gelecek , geçen günler unutulur , yeter ki selamete çıkalım , benim arzumu yerime getirdin , şarkıyı dinledim , ara sıra yine iste , posta kutusuna da mektup gönder , bunlar benim çok hoşuma gidiyor , ben seninle konuşmuş gibi oluyorum, baban ben çok iyiyiz ,senden başka hiç düşüncelerimiz yok.

Sağolun yavrum , hasretle gözlerinden öperiz , akrabalar komşular ,cici hafız ablan çok selam ederler.

Annen

VI. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Arkadaşı Edip Bülent Volkan'a Mektubu

Şimdi burada bulunan 4500 Türk'ün kalbi hep Vatan Vatan diye çarpıyor. Çünkü herşeyimiz orada yalnız tek başına biz buradayız.

Bütün bunlara rağmen tek tesellimiz aldığımız vazifeyi Türk evlâdına yakışır bir şekilde başarıp ,sizlere kavuşacağımız günü beklemektir.

O gün elbette bir gün gelecek ,fakat sağ kalanlarımız o büyük günü göreceklidir. Bugün bir çok arkadaşlarım Kore dağlarında ebedi uykularına dalmış yatıyorlar.

Onların hiç biri son nefeslerini verirken asla hayıflanmıyorlardı , yalnız belki birçoklarının son sözleri “ AH VATAN ! “ kelimesi olmuştur.

Sabahleyin aynı odada yataklarımızdan gülerek, şakalaşarak beraber kalktığımız arkadaşlarım akşama birdaha geri dönmediler , zira o gün 29 Kasım 1950 idi yani Kunuri Savaşının son günü idi .

Burada yalnız biz mi vardık? Hayır Amerika'lısı ,İngiliz'i ve Koreli'si.

Bir Türk eri bir Amerikalı ile sanki iki kardeşmiş gibi kucak kucağa sarılmışlar kanlar içinde yatıyorlardı .Hangi kuvvettir ki böyle dini, dili ve adetleri birbirine yabancı iki şahsı birbirine sımsıkı bağlarla sarıyor , İşte kardeşim bunu da ancak burada anlayabiliyorsun.

VII. Arkadaşına Yazdığı Mektup

**Kore Cephesi
8 Mart 1951**

Sevgili Kardeşim,

Mektuplarını daima alıyorum.Siz sağ olun.Biz burada o kadar rahatız ki,tasavvur edemessin.Sinemamız ."bile var.Her gün radyo dinliyoruz.Sizin,saat 12 15 de dinlediğiniz asker saatini biz burada akşam 07 15 de dinliyoruz.Radyodan sonra hemen yatıyorum.

Yatak,yorgan yok , kuştüyü uyku tulumlarımız var. İçine giriyorsun,ne soğuk ve ne de kar tesir ediyor. Yemekler zaten fevkalâde. Bütün bunlara rağmen tehlikede yok değil.Bazan top mermisi, bazan havan mermisi, bazen da makineli tüfek sesi duyulmuyor değil.

Eh artık bu kadar da olacak tabii.Burası muharebe meydanı.Bayram yeri değil.Biz piyadelere nazaran çok rahatız.Bu harbin bütün yükünü çeken onlar.

Dünkü taarruz hakkında Ahmet Ağabeyime kâfi malûmat yazdım,okursun.

Cici annemi hatırladıkça hep mutfaktaki tel dolap aklıma gelir. Hani bilirsin, günde hiç yoksa 4-5 defa karıştırırdım. Sanki babamın mutfağı imiş gibi.Böyle söyledim diye darılma Cici anneciğim.Şaka söyledim.

Biliyorum, şimdi diyorsunki,keşke burada olsanda seni tel dolabın içine soksam doya doya yesen. Yağma yok.Ben öyle kafeslere girmem bilirim,seni çok rahatsız edenlerden biri idim.Sema kız idi.Fakat gene de onu seversin.İşte burada yengemde söze karışacak. Sanki Sema'nın nesi varmış?

Yenge ben de seninle beraberim.Bak şimdi gene yavrucuk lâfı dudaklarından gayri ihtiyari dökülüverdi.

Vallahi kağıtta yer kalmadığı için isimlerinizi sayamayacağın. Önüne gelene benden kucaklar dolusu selam söylersin . Ağabeyime de yazarsınız.

Mehmet Günenç

VIII. Arkadaşının Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'e Yazdığı Mektup

**Ankara
18 Aralık 1950**

Kardeşim Mehmet,

Hayırlı olmasını dilediğim Kore'ye nütveccihen hareketinizde maalesef bulunamadım. Pek tabii ben de izine gidiyordum. Hatırlarsın, Polatlı'da ayrılmıştık. Ben Hasan Beyle yola devam ettikse de su baskını dolayısıyla menzilimiz İstanbul'a ancak iki günde vasıl olduk.

Neyse izin bitti. Keşan'ın da bitmiş. Burada yine görüştük. Hep seni andık. O da mektup almadığını söyledi. Bu da bir fasıl. Hani sık sık resim ve mektup göndereceğini söyledin.

Gerçi kutsal vazifen daha haizi ehemiyettir. Allah cümlenize yardımcı olsun. Gazetelerde daima resimlerini olsun görme iştiahiyle çok takip ettim. fakat maalesef tesadüf edemedim. Belki Selahattin'den bir malûmat alırım diye eve gittim. Onu da bulamadım. Bugün kendisiyle görüştük.

Allah razı olsun beni aydınlattı. Radyomuzda yapılan konuşmaları dinliyebiliyor musunuz ? Yakında ben de bir konuşma yapmak istiyorum. İnşallah dinler ve beni mektuplarıyla aydınlattırsın. Sıhhatine daima duacıyım. Allah gayret ve kuvvetinizi artırsın.

Milletimiz daima duacıdır. Zaferlerinizle her an sevinçli göz yaşları döküyoruz. Ne mutlu ki tarih adamı oldunuz.

Sağlığınıza dilerim selamlar.

IX. Bir Arkadaşının Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'e Yazdığı Mektup

“ Mehmet, ben şâir değilim. Fakat sırf sizin için 30 yıllık hayatımda yazdığım yegâne dört satırlık şiirimi gurur duyarak siz kahramanlarıma yolluyorum.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Türk Birliklerinin Süngü Hücumu

**Vur Mehmed'im,arslanım
Aman verme yine vur
Türklük için yine vur , anlasın bu dünyada
Türk'ün ne olduğunu Allah için,kul için
Bizler için yine vur.**

Görüyorsun ki kardeşim çok sade olan bu kıt'ayı,radyo evinizden sizlere duyurabilirdim.Fakat istedim ki bu satırlar Kore'nin barut kokan muharebe meydanlarını dolaşsın,sizlerin en yeni kahramanlık destanlarınızı ve heyecanlarınızı bizlere ulaştırsın.

Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Cevabı

Cemal,sen ne talihli bir insanmışsın ki arzularını istediğinden daha fazlasıyla yerine gelmiştir.

Müjdeler olsun.Elime dün geçen bu kıymetli şiiriniz benimle beraber Han Nehrinin barut kokan havası içinden ve parçalanmış Çin cesetleri arasından geçerek istediğiniz yere ulaştırılmıştır.

Aziz kardeşim asil duyuşunuzdan dolayı çok teşekkür eder, şiirinizin tanıdığı yüksek manaya karşılık biricik serhat türkümüz olan Ertergon Kalesini sana armağan ederim.

Bu vesile ile ve biricik alayım olan 28. Topçu Alayı mensuplarına,sevgili hemşehrilerim Bandırma'lılara sevgi ve selamlarını sunarım.

X. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Notları

Yine onun kaleminden çıkan bazı hatıralarını okuyalım.Fakat bu satırlar onun hatıra defterinden değil,bir kağıt parçası üzerine nakşedilmiş sahifelerden alınmıştır:

Acaba hiç düşündünüz mü bilmem ? Yazdığınız bir mektubun en önde bulunan sipere kadar nasıl gittiğini ve orada yarattığı heyecanın derecesini ? Ben size kısaca anlatıvereyim;

Amerika'lılar mektup işlerinde o kadar hassas davranıyorlar ki, tasavvur edemezsiniz.Postahaneye verilmek üzere hazırlanmış bir mektubunuzu yolda gördüğünüz her hangi bir Amerikan erine verdiniz mi sonunu düşünmeyin.Mutlaka o ilk fırsatta yerine ulaştırılmıştır.

Burada her Tümenin bir posta teşkilatı var. Bu da iki Amerikan Çadırı 3-4 kamyon ve yeteri kadar personelden ibarettir. Bu tertip Tümeni her yerde adım takip etmektedir. Dünyanın neresinden gelirse gelsin bütün mektuplar evvela Tokyo'da toplanır. Burada Tümenlerin adreslerine göre tasnif edilir. Sonra askeri nakliye tayyareleriyle Kore'ye gönderilir. Tümen posta arabaları her gün uçak alanlarına gidip bu mektupları alırlar.

Posta çadırlarında mektuplar ait oldukları birliklerin adreslerine ayrılan torbalara konulur ve birliklerin posta mutemetlerine teslim edilmek üzere sıralanırlar. Tugayımızın bir postacısı vardır. Bu hergün bir jeep ile postahaneye gider, gidecek mektupları teslim eder, gelenleri alır.

Bu mektuplar tugayda bölüklere kadar ayrılır. Sonra haberci araçlarıyla taburlara gönderilir. Taburlar zaten Tugay merkezinde bölüklere kadar tasnif edilmiş olan bu mektupları hiç bekletmeden ileriye sevk ederler. Böylece bazen sabahleyin Tokyo'dan tayyareye bindirilen bir mektubu akşam Birinci hatta okumak mümkündür.

Tabii mektuplarımızın aynı kanaldan sizlerin eline ulaştığını yazmaya bilmem lüzum var mı? Yalnız şurasını kaydetmeden geçemiyeceğim. Burada askeri tayyarelerle yapılan nakliyattan ücret alınmaz.

Bir zamanlar bizim mektuplarımız Amerika yoluyla gidiyordu. San Fransisco'ya kadar parasızdı. Şimdi bu iş Tokyo'ya kadar yapılıyor.

Ya bir mektubun yarattığı heyecana ne dersiniz? bilmen ama bir ilâhi kudret olsa gerek şu mektuplarda.

Bizim maneviyatımızı o kadar takviye ediyor ve okadar sevindiriyor ki, tasavvur edemezsiniz. Ayşe'sinden ve anasından mektup gelince Mehmed'e bakıyorsunuz, gözleri birden parlıyor, sonra yüzünü hafif bir tebessüm kaplıyor, çekiliyor تنها bir yere, hem okuyor ve hemde hayal âlemine dalıyor.

Hani bazan gazetelerde bir çalının dibinde veya bir çukurun içinde yazılan mektupların resimlerini görüyorsunuz. İşte sizlerden gelen mektuplar da oralarda açılıyor ve okunuyor. Yalnız burada gazetecilerin hissedemedikleri bir nokta var. Onu da ben söyleyeyim, iki damla sevinç ve gözyaşı. Sizinle bizim aramızdaki en kuvvetli bağ hiç şüphesiz ki birinci derecede mektup, sonra gazete ve radyo oluyor. Sanki şu zarfın içinde memleketin, havası suyu, saklı gibi geliyor bize.

Gazetede çıkan yazımdan dolayı Diyarbakır'dan bir vatandaş bana mektup yazıyor.Kağıdın baş tarafına da akasya ağacının yaprağından iğnelemeyi unutmuyor.Bende kendisine teşekkür mektubu yazdım. İkinci defa bana ne gönderiyor biliyormusunuz? Ayva yaprağı. Şimdi ben bu iki mektubu daima yanımda harita çantamın içinde taşıyorum.

Tugaya mektuplar gelince hemen telefonlar işlemeye başlar.Mektup lafını duyan soluğu derhal dağıtma yerinde alır.Ama hiç kimse soğuğa, yağmura çamura tehlikeye bakmaz.Nitekim ilk muharebelere giderken Çandong Kasabasında 3-4 gün oturmuştuk.O zamanlar burada çete faaliyetleri vardı.Gece kimsenin dışarıda gezmesi yasaktı. Zira bir karaltı göründümü nöbetçiler derhal ateş ediyorlardı.

Burada bir gece tugaydan telefon ettiler. Mektuplarınız geldi,aldırın dediler.Verdiğim cevap aynen şudur ; "Bir mektuba bir can mı değişelim?"Buna rağmen gene de sabredemedik.Jeepe iki tüfekli er bindirerek mektuplarımızı aldirdık.Hiç unutmam.10 Aralık 1950 akşamı idi.Seul'un 9 mil batısında konaklamıştık.Henüz Kunuri Savaşlarının tesiri altında idik.Burada yeniden teçhiz ve tertipleniyorduk. Havalar dehşetli soğuk,yerler karlı ve buzlu idi.

Açık bir Jeep' le iki kilometre kadar uzakta bulunan mektup dağıtma yerine tam yarım saatte gidebilmiştik.Şimdiye kadar yirmibeşe yakın mektup aldım.Her birini en az üç defadan aşağı okuduğumu hatırlıyamıyorum.

İşte hemşerilerim sizin mektuplarınız bizler için en kıymetli hediyelerdir.

Yazınız,burada akrabalarınız.tanıdıklarınız varsa yazınız.İşte size tap taze bir misal. Daha dün,yüzbaşım bir elinde zarf,diğerinde kağıt şöyle konuşuyordu, "Allah Allah bu bu zatın 1935 Senesinde evinde oturmuşum,hatta bana bazı hatıralardan bahsediyor,amma bir türlü tanıyamadım.Her neyse o beni hatırlamış ya sağ olsun,teşekkürlerimi bildiririm.

İçimde bir ukde gibi kalmıştı.Sizlere İnçon Yolunda bozulan aracımız için Amerika'lılar bana nasıl yardım ettiklerini anlatacaktım. Kısmet bugünmüş. Biliyorsunuz İnçon Seul'un limanıdır.Aralarında 18 millik bir mesafe vardır.İki şehir birbirlerine demiryolu,asfalt yol ve bir de şose ile bağlıdır .İnçon'u hiç görmemiştim. Yalnız Kore'ye gelirken gemide Üçüncü kamarottan bu şehir hakkında az çok bilgi edinmiştim.

Med ve ceziri ile meşhur olan İnçon'u görmek bana 15 Aralık 1950 günü nasip oldu.O gün Doç kamyonu ile birliğime giyecek eşyası almak için ambara gitmiştim. Vakit erkendi.Akşama kadar bir kaç saat vardı. Zaten birliğimiz İnçon-Seul asfaltı üzerinde ve 9 neu milde konaklamıştı.Bütün bu fırsatlardan istifade ederek asfalta girdik.Yol muntazam ve oldukça düz.Nihayet Onbeş

dakika sonra deniz ve şehir görüldü. Şehri baştan başa gezdim.Güzel bir yer.Tekrar geriye döndüm.Henüz iki mil uzaklaşmamıştım ki,arabada arıza baş gösterdi.Benzin tıkanıyor, arabam çekmiyordu.Bir yokuşun başına gelmiştik ki artık arabam gitmez oldu.

Aksiliğe bakın ki,ne avadanlığım ve ne de takımını vardı. Bu durum karşısında benim için arabayı orada bırakıp garnizona dönmek ve bizim kurtarıcıyı alıp gelmekten başka çare yoktu.Ben yol üzerinde binmek için araç beklerken bir jeep geldi ve arabamın önünde durdu. İçinden Amerikalı bir asker indi.Vapurda öğrendiğim eksik ingilizcem ile kendisiyle anlaştık.Bana ne var diye sordu.Ben benzin tıkanı dedi.

"Mütessirim" dedi ve ilave etti; "Şimdi benim arabama bininiz, bizim kampa gideceğiz.Orada bizim tamirhanemiz ve ekibimiz vardır. Onlarla beraber tekrar buraya gelirsiniz.Sonra arabanızı da çekerek tamirhaneye getirip yaparlar" dedi.

Ben kendi kendime içimden sen hızmısın,dedim.Jeep'e bindik Tamirhaneye gittik.Orada iki tane Amerikalı ile bir şeyler konuştular.Ve garajdan bir GMC Kamyonunu çıkararak bizim bozuk arabanın yanına gittik bağlayıp tekrar tamirhaneye döndük.

Bu adamlar benim arabamı çalıştırmak için tam iki saat uğraştılar. Karbüratörde sökmedik parça kalmadı.Hava kaçırıyor dediler,conta kestiler olmadı,en nihayet ana depoya giden benzin borusunu sökünce tıkanıklığın burada olduğu anlaşıldı.Meğer soğuktan buz tutmuş.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

İşte bu derece soğuk bir havada benim bozuk aracımı çalıştırmak için canla başla tam iki saat uğraşan bu adama, hayatımın sonuna kadar nasıl minnettar kalmam? Düşündüm,taşındım bu çalışkan adama hatıra olarak ne verebilirdim?Saatimi çıkardım,almadı.Kolundaki saati gösterdi.Türkiye'den gelirken aldığım Singer. marka çakım vardı.Uzattım,kabul etmedi.Nasıl oldu bilmem,birden bire aklıma ayyıldızlı işaretimiz geldi.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Hemen elimdeki çakı ile söküp kendisine takdim ettim.Güldü ve şimdi bana en kıymetli hediyenizi verdiniz"dedi ve memnuniyetini belirtti.Cebinden çıkardığı hatıra defterinin içine yerleştirirken;

"Bu benim hayatım boyunca yanımda taşıyacağım yegâne Türk arkadaşım olacaktır"dedi.

İşte o zamandan beri ne zaman bir Amerika'lı ile tanışsam aklıma her seferinde bu sözler gelir.Ve onlara da forsumuzdan bir adet veremenin üzüntüsü içinde ayrılırım.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneş

İnşallah bundan sonra böyle olmayacak. Zira Bandırma'nızın genç kızlarından Gedikli ve erlerim için birer adet işlemelerini istirham ederken ölçüyü biraz fazla tuttum.

Eğer bu ricam kabul edilirse artık benimde verilecek kıymetli bir hediyem olacak.Hediye dedimde aklıma geldi.Vapurda bana İngilizce dersi veren sempatik hocama bir paket İzmir İnciri hediye ettiğim zaman ne kadar sevindiğini şimdi aynı heyecanla hatırladım.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Kore'de hediyelerimizin en büyüğünü hiç şüphesiz ki Generalimiz Tahsin Yazıcı, Başkomutanımız General Mac Arthur'a vemiştir.Eğer yanılmıyorsam Beyoğlu Akşam Kız Sanat Enstitüsünün yılbaşı hediyesi olarak tugayımıza gönderdikleri atlas bayrağımızı Mac Arthur son savaşılarından sonra Han Nehrine ilk varan tugayımızı tebrike geldiği zaman Komutanımız Türk Kızlarının hediyesidir diye,takdim ederken Mac Arthur eline aldığı bu eşsiz sırmalı,altın işlemeli bayrağı öpmüş ve şunları söylemiştir;

General Mac Arthur Türk Birliğinde

General Douglas MacArthur başkomutan bulunduğu sırada beraberinde o zamanki 8 inci Ordu Komutanı General Dugway ve maliyetli erkânı bulunduğu halde Suwon civarında Türk ordugâhını ziyaret etmiş, Türk generalinin kendisine hediye ettiği bayrağı öperek kabul ettikten sonra: «Bu bayrağı odamda, Atatürkün bizzat imzalayıp verdiği resminin yanına koyacağım» demiştir.

"1936 Senesinde Türkiye'yi ziyaretimde Atatürk'ün bana verdiği imzalı resmi şimdi odamın en kıymetli köşesini süslemektedir.Bu kıymetli hediyeinizi de onun yanına asacağım."

İşte yabancı bir diyarda,yabancıların arasında milli hediyelerimiz bu kadar yüksek bir yer tutuyor.Onlardan ziyade bizim kendimizi tanıtmıya ihtiyacımız var.

Burada Dışişleri bakanımızın son bütçe görüşmelerinde söylediği bir defa da ben tekrarlıyorum: "Kore'de kahraman tugayımızın dünya efkârı umumiyesinde yarattığı sükseyi milyonlar sarfı ile yapamazdık."

Son başarımızın akisleri burada hâlâ devam etmektedir.Bizi Kore'de en çok seven iki millet var, biri İngiliz'ler,diğeri de Amerikalı'lar.

İngilizler eskiden tanıdıkları için sevgi ve samiyetlerinde hiç bir değişiklik yok. Şimdi anlatacağım bir vaka ile takdiri size bırakıyorum . Hadise,iki ay kadar evvel Pusan-Seul arasında işleyen trenlerden biri içinde cereyan etmiştir.Seul'u daha terk etmemiştik. Göçünde de en kesif anları idi.

O günlerde büyük şöhretimizden de istifadeye kalkan bir yabancı sağ koluna taktığı işaretimizle trende sivil halktan para çalarken yakalanmış ve kendisinin Türk olduğunu söylüyerek yakasını kurtarmak istemiş Hemen yakınında oturun bir İngiliz çavuşu yerinden kalkarak hadiseye müdahale etmiş ve **"Ben Türk'leri tanımım,katiyyen böyle bir şey yapmazlar,bu adam yalan söylüyor"** demiş. Sonrada bu yabancıyı doğruca trendeki polise teslim etmiş.

Tabii bu küstah adam cezasını gördü.işte hemşehrilerim,İngilizlerin bizi nasıl tanıdıklarına dair küçük bir misâl.

Amerika'lılara gelince bunların büyük kısmı bizi hiç tanımıyorlar.Nitekim ilk günlerimizdeki hareketleriyle şimdikiler arasında dağlar kadar fark var.Şimdi onlar bize hayrandırlar.Nerede bir Türk'e rastlasalar hemen arkadaş oluveriyorlar.

Şimdi gördüklerimden ve işittiklerimden bir kaç vak'a anlatıvereyim. Suvon'da bir akşam karargaha bir Amerika'lı geldi.Cebinden bir kağıt çıkararak üzerinde yazılı iki erin ismini okuyarak ,bunlar sizin birliğinizde imişler, görüşmek istiyorum demişti.

Biz hayretle ; peki dedik, siz bu erleri nereden tanıyorsunuz? Hemen anlattı, ben Tokyo'da hastahannede yatarken onlarda yaralı olarak geldiler,iki ay beraber bulunduk,arkadaş olduk ve onlar benden evvel iyileşerek Kore'ye gittiler.Giderlerkende işte şu kağıtta yazılı adreslerini bıraktılar.Bende onların,sora sora burada olduklarını öğrendim.

Müsaade ederseniz görüşeceğim dedi.Biz de bu kadar vefakar karşısında gerekli şeyleri yaptık.Amerika'lının bizim iki arslanı bir kucaklayışı vardı ki,bu manzara karşısında onları gözlerimiz yaşlı olarak seyrettik.

Bir diğeri, Nonsan'da komanda bölüğü ile aynı garnizonda 20 gün oturmuştuk.Her akşam bizim yanımıza geliyorlar çok samimi bir hava içersinde konuşup eğleniyorduk.Arada sırada onlarda bizi davet ediyorlardı.Bir akşama bizim caz takımını da getirerek Türk Tangolarıyla onların istedikleri Amerikan şarkılarını çaldık.

Hepsi hayretlerini gizlemiyerek ayrılırlarken Kore'de. geçen en güzel gecemiz bu oldu dediler.Ertesi gecede kendi karargahlarında caz takımımızın çalmasını için rica ettiler.

Bunuda bir arkadaşım anlatı , vazife icabı Tajon'a gitmiştin, Amerikan karargahından içeriye girdim. Beni subayların oturdukları odaya götürdüler. Odadan içeri girer girmez bila istisna hepsi ayağa kalktılar. Ben şaşırmıştım. Etrafıma baktım.

Acaba komutan mı geldi, dedim.Müşkül durumda kaldığımı anladılar. Derhal etrafımı sardılar ve hararetle elimi sıktılar. Bana izaz ve ikramda bulundular. Derhal çeşitli yemekler getirdiler. O gece orada kalacaktım , yatacak yerimi temin ettiler. Konuşmalar esnasında Boston'lu olduğunu söylüyen bir yüzbaşı şunları söyledi ;

"Azizim, biz Türk'leri hiç tanı mıyorduk. Hatta Kore'lilerden bile geri zannediyorduk. Halbuki hakikat hiçte böyle değ ilmiş. Siz de bizler gibiymişsiniz. Ancak bunu sizleri Kore'de gördükten sonra anladık. özür dilerim."

Bu sözler hiçte garibimize gitmedi . Çünkü daha Kore'ye gelirken Amerikan gemisinde de bizi şalvar ve poturlu zannettiklerini iş itmiş tik. Burada eline bir fotoğraf geçiren Amerikalı hemen yanımıza gelip muhtelif pozlar çekiyor eğer mümkünse bizden resimler istiyor ve ilave ediyor.

"Ben artık sizi tanıdım, bu resimleri ben aileme göndereceğim, onlarda sizi tanı sını lar."

Son olarak Amerika'lı Tümen Komutanı terfi ederek Kore'den giderken bize de vedaya gelmişti . Huzurumuzda söylediği sözleri aynen yazıyorum ;

Sevimli Askerler ,Türklüğünüzle iftihar edebilirsiniz , Tümenim dahilindeki en iyi askerlerin sizler olduğ unuzu söylerken zevk duyuyorum.

Aranızdan yeni vazifem icabı ayrılıyorum. Yakında yeniden görüş eceğimizi ümit ederim. Türk askerlerini her zaman gururla yad edeceğ im.

Generaliniz Kore'de bulunan Generallerin en iyisidir Allah aısmarladık ,Kahraman Türk Askerleri."

Türk nesli iftiharla dolu bu satırları okudukça, kendinden evvelki dedelerinin bu harika eserleri karşısında gurur duysun.

XI. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Gençlere Mektubu

Sevgili Genç arkadaşlarım,

Bir çoklarınızdan kıymetli mektuplar almaktayım. Bir kısmınız bana çocukluk hatıralarımı yaşatırken, bir kısmınızda güzel memleketimin değişik yerlerini gözümün önüne seriyorsunuz. Ne yalan söyleyeyim sizin sayenizde kendimi daima aranızda zannediyorum

İşte yine şu anda karşıma diziliverdiniz. Bundan istifade ederek sizlere biraz çıkmak istiyorum. Kusuruma bakmayın. Hepiniz yazılarınızda sanki sözleşmiş gibi buraya gelmek istiyorsunuz.

Gelemediğinizden dolayı da üzülüyorsunuz. Ben de buna kızıyorum. Sizlerin buraya gelmenize hiç lüzum yok.

Temsilciniz sıfatıyla bizler lâzım gelen işi yapıyoruz. Sizler vatana lâzımsınız. Memleketin iktisâdî, siyasi, içtimâî, kültürel ve imârî inkişafında çok büyük rolünüz olacaktır.

Çalışın ,milletiniz ve insanlık için çalışın.Biz burada insanlık ideali için çarpışırken sizlerde orada vatan, müdafaası için hazırlanmalısınız.Bence vatan savunması her şeyin üstündedir, Eğer bir gün bu savunmada sizlerin yanınızda yer alamazsak o zaman asıl haklı olarak bizler üzülürüz.

Geçen gün Ankara'da bulunan bir arkadaşımın mektup aldım.O da sizin gibi şikayetçi.Bakın ne diyor , biz burada hayatımız pahasına çalışırken kendisi konfor ve rahat içinde vazife görüyormuş.Bu bakımdan aramızda dağlar kadar fark varmış.Ben hiçte bu arkadaşın gibi düşünmüyorum.

Zira evvela siz çalışıp kazanacak ve bu sayede bizi de yaşatacaksınız. Sonra maden ocağında çalışan bir işçinin her an tehlikededir.Sadece maden amelesinin mi?Hayır,hayatta çalışan her insan için bu böyledir.

İşte sevgili genç arkadaşlarım,sizin yaptığınız işler bizimkilerden daha kıymetli ve mukaddestir.Yeter ki siz bunları idrak edin, tavsiyem insanlık ve vatan için çalışın.

XII. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in 7 Şubat 1951 gün ve 559 Sayılı Bandırma Gürses Gazetesinde neşredilen ikinci mektubu

Aziz Hemşehrilerim ,

Bugün size Kore halkının Birleşmiş Milletler kuvvetlerine karşı gösterdikleri sevgiden bahsedeceğim. Şurasını peşin söylüyeyim ki Koreliler Çin ve ve Japonların uzun müddet esareti altında yaşadıkları için çok ürkek olmuşlar **Çinliler'e ve Japonlar'a karşı sevgileri yoktur.**

Japonya'nın mağlubiyetinden sonra Kore, **38 NCİ PARALELDEN** Kuzey ve Güney diye ikiye ayrıldıktan sonra durum malûm.

Amerikalılar Güney Kore ordusunun teçhiz ve talim işini üzerlerine aldıklarından 2- 3 senedenberi buradalar. Halk oldukça alışmış hatta Amerikan dilini bile öğrenmişler. Amerikalılar halka karşı çok iyi muamele ediyorlar. Halkta onlardan memnun.

İngilizler centilmen ve mağrur millet. Buradakiler de bu hasletlerini müşahade edebilirsiniz.

Vazife başında, kışlarında ve sokakta her yer de aynı ciddiyet ve gururla çalışıyorlar, yerli halkla temasları yok zaten,onlara ihtiyaçları da yok. Bu bakımdan Koreliler onları çok mağrur buluyorlar. Ben İngilizleri çok beğendim ve tam numarayı onlara verdim.

Diğer milletlerin askerleri ile bir arada oturmak , bugüne kadar nasip olmadı. Bunun için onlar hakkında bir şey söyleyemiyecğim. Yalnız 8 nci Ordu cephesinin muhtelif kesimlerinde aldıkları her görevi canla başla yaptıklarına bakılırsa herhalde değil Koreliler , demokrasi dünyası dahi kendilerine minneti şükrandırlar.

Gelelim bize; Koreliler bize TURKO diyorlar. Demek ki onların lisanında bizim adımız bu. Biraz sakil düşüyor ama na yapsın. Bizi herhalde düşündükleri gibi bulamamış olacaklar ki ilk günlerde çok tuhaf baktılar. Bilhassa sağ kolumuzda taşıdığımız işarete hayran kaldılar Türk'ün misafirperverliği burada da kendini gösterdi. Derhal aralarına girdik , beraberimizde getirdiğimiz Türk sigaralarından, komanyalarından verdik.

Kısa zamanda bizlerle dost oldular ve birçoklarımızı evlerine davet ettiler. İlk konak yerimiz olan Teagu'da 20 gün kaldık.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

Fakat gazetelerimizin yazdığı gibi bu şehri fethettik Teagu'dan cepheye hareket ederken arkamızdan hep gözyaşları döktüler. Yol boyunca her geçtiğimiz yere hürmet gördük.

XIII. Mehmet Güneç'in 20 Nisan 1951 tarihli mektubunu Bandırma'da çıkan Gürses gazetesinin 6 Mayıs 1951 gün ve 635 nci sayısında okuyalım

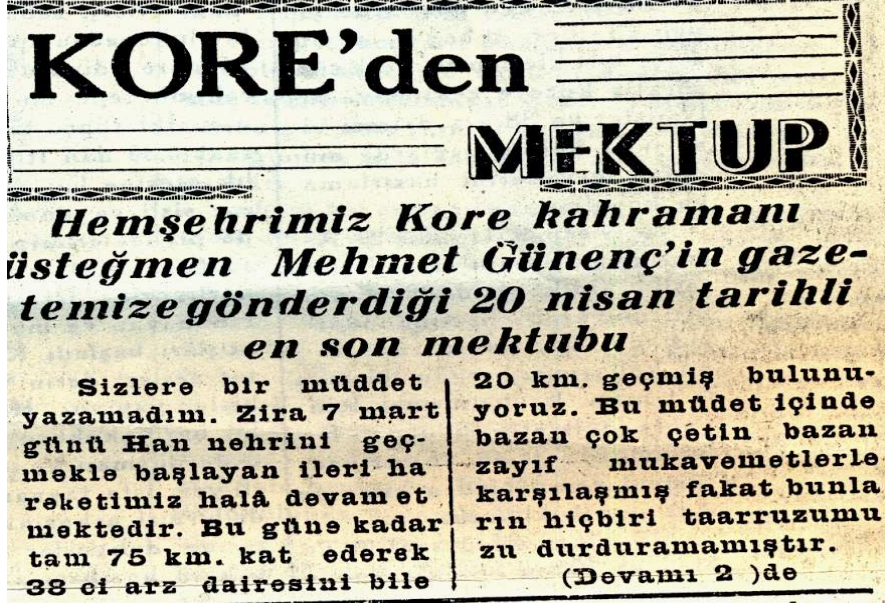
"Sizlere bir müddet yazamadım.Zira 7 mart 1951 günü Han Nehrini geçmekle başlayan ileri hareketımız hâlâ devam etmektedir.Bugüne kadar tam 75 kilometre katederek 38 nci arz dairesini bile 20 kilometre geçmiş bulunuyoruz.

Bu müddet içinde bazan çok çetin ve bazan da zayıf mukavemetlerle karşılaştık,fakat bunların hiç birisi taarruzumuzu durduramadı.537,494 rakımlı tepeleri düşman hiç mukavemet etmeden bırakmış,fakat 812,711,781 rakımlı tepelerde ise oldukça direnmiş.

Hele 639 ,645 rakımlı tepeler de ise son derece bir mukavemet göstererek üstün ateş kudretimiz ve cesurane saldırışımız neticesinde düşman,çok miktarda esir ve ölü bırakmış , bir çok silah ve cephane kaybetmişti.

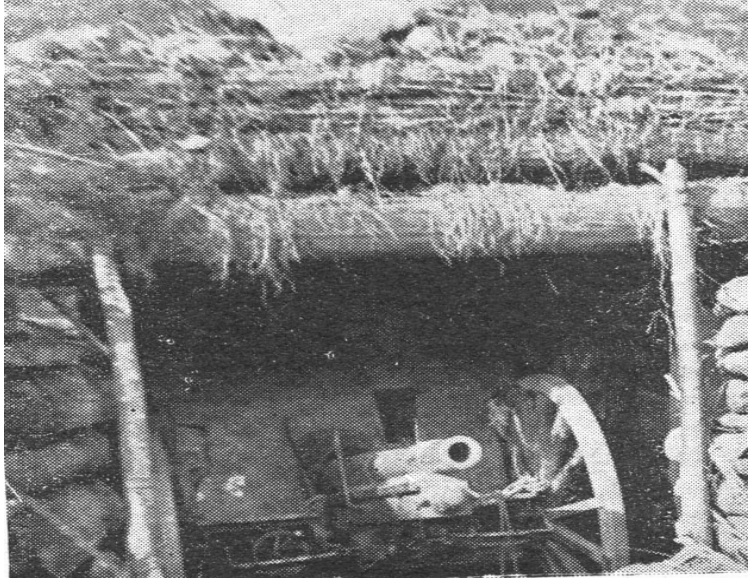
Böylece ağır bir darbe yiyen Çinli'ler nihayet zayıf artçı birlikleri bırakarak süratle Kuzeye doğru çekilmeğe başlamışlar ve 38 nci arz dairesi civarındaki hâkim dağlarda müdafa mevzilerini hazırlamaya koyulmuşlardı.

6 Nisan 1951 günü 27 nci Amerikan Alayının mevzilerini teslim aldık. Şimdi düşmanın asıl muharebe hattına taarruz için hazırlanıyoruz. Keşif kollarımız düşmanla teması kaybetmek için geniş faaliyette bulunuyorlar. Solumuzda 3 ncü Amerikan Tümeni var. Bizden biraz geride oldukları için onları bekliyoruz.

10 Nisan 1951 günü saat 0700 de 9 ncu ve 10 uncu Bölüklerimizin Çinlilerin Muharebe İleri Karakollarına karşı taarruzları başladı. Kesif bir topçu ateşinden sonra tank ve makineli tüfeklerin sürekli atışları altında piyadelerimiz süratle ilerliyerek 109 ve 126 rakımlı tepeleri zaptettiler.

Günlük taarruz hedefimiz burada sona eriyordu. Çinliler burada bize iki adet 10,5 luk top bıraktılar.

11 Nisan günü 305 ve 411 tepelerine bu iki bölümümüz tekrar taaruza başladı, Bu sarp ve kayalık arazide düşmanın şiddetli ateşine rağmen erlerimiz büyük bir azimle ,hiç umulmadık kayalardan tırmanarak 3 saat içinde 411 rakımlı tepeyi düşürdüler. 305 Rakımlı tepe ise akşama kadar mukavemet etti.Burasını bir tabur Çinli savunuyordu ve asıl muharebe hatları idi.Şimdi karşımızda 503 ve 452 rakımlı tepeleri var.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Buraları fevkalâde hâkim ve kıyıları sanki bıçakla kesilmiş gibi dik kayalarla kapalı, etrafları çepeçevre kuvvetli tahkimatla dolu. 12 ve 13 Nisanı keşif taarruzları ve hazırlıkla geçirdik. 14 Nisan muharebelerini North Star(Tugayın çıkardığı Kuzey yıldızı gazetesi)dan okudunuz.

15 Nisan Sabahı 511 rakımlı tepeden topçunun ateşini idare ediyoruz. Bugün 503 rakımlı tepe mutlaka alınacak. İki topçu taburu 36 top, saat 06 30 dan itibaren hazırlık ateşine başladı.

Hava biraz sisli ve dumanlı. Saat 7 de piyadeleriniz ileri harekate geçtiler. Yavaş yavaş ilerliyorlar. İşte karşı taraftan havan ve makineli tüfek atışları başladı. Karşılıklı ateş sesleri vadilerde akisler yapıyor.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Havada kesif bir barut kokusu var. Saat 8 de düşman yavaş yavaş gerilemeğe başladı. İşte tayyarelerde geldi. Birbiri arkasından 503'ün üzerine dalıyorlar. Roket ve yangın bombası atıyorlar.

Saat 08 30 da topçu ateşini gerilere kaydırıyor. Saat 0900 da piyadelerimiz 503'ün kayalık eteklerine kadar dayandı. Şimdi bunlara tırmanacaklar.

Çinliler ellerinde el bombalarıyla yukarıda bekliyorlar. Saat 09 30 yavaş yavaş ilerliyoruz. Düşmanın mukavemeti de son haddini buldu.

Ah şu kayaların üzerine çıkabilseler diye dua ediyoruz.

Saat 10 00 nihayet çıkabildiler. Şimdi burada boğaz boğaza bir boğuşma başladı .Artık her iki tarafta da havan ve makinalı tüfek sesleri kesildi. Sadece el bombası infilâkları duyuluyor. Sis ve duman perdesi altında biz de olup bitenleri görüyoruz. Sadece telsizlerimiz çalışıyor.

Saat 10 30 Telsiz haberi bize tepenin düştüğünü müjdeledi. Düşman kaçıyor. Topçu ateşini kaydırsın, dedi. Ortalık derin bir sükût aldı. Saat 1100 de ben de telsizini toplayıp 503' e hareket ettim. Tepeye geldiğim zaman saat 13 30 olmuştu, Mehmetler oturmuşlar, öğle yemeği yiyorlardı.

Sihhiye ekibimiz ise Çin ölülerini siperler içinden toplayıp meydana diziıyorlar, yanlarından geçerken kulağıma 45 diye bir ses geldi .Ayyıldızlı bayrak ise tepede gururla dalgalanıyordu.

Yaman düşüyor şu Mehmet vesselam !

20 Nisan günü ,bu yazımda sizlere esirlerden bahsetmek istiyorum. Vakıa siz bunlardan yerli gazetelerden bir şeyler öğrenmiş ve bir çok fotoğraflar görmüşsünüzdür.

Daha bir dakika evvel sizi öldürmek için silaha davranan ve canımıza kasteden bu adamı nasıl oluyorda siz diri diri karşınızda tutuyorsunuz. Eğer böyle olmasaydı dünyada esir denen şey olmazdı. O silahını yere atıp ellerini havaya kaldırmakla ;

"Ben sana mağlup oldum, işte silâhını da teslim ettim. Şimdi senin merhametine sığınıyorum. "

Görüyorsunuz ki bu durun karşısında hiç bir insan, safahat dileyin bu adama fenalık yapamaz.

Ben burada muhtelif karakterler gösteren esirlere rastladım.Mesela bir Kuzey Kore'li esiri zorla ele geçirmiştik.Kendisine niçin bu kadar inatla savaştığını sorduğumuz zaman , “ memleketimi kurtarmak için dedi .Peki dedik, şimdi seni serbest bıraksak gene komunistlere iltihak edermisin? Tereddütsüz cevap verdi evet dedi.

Hem de tekrar size karşı silâh kullanırım. Düşman dahi olsa bu kadar idealist bir insanı takdir etmemek elden gelmiyor . İnanırmısınız orada bulunanların hepsi bu biçareyi sevdiler.

Çinlilere gelince , Bu insanlar Koreliler'e nazaran daha tipik şeyler. Orta yapılı ve sarı yüzlü. Han nehrinden beri Çin komutanlığı karşımızdı tam 4 ordu değiştirdi. (38, 50, 26, 40 cı ordular) dayak yedikçe yenisi geliyor.

Bir kısım Çinliler kendiliğinden ileri hatlarımıza iltica ederken bir kısmı ise son nefesine kadar döğüşüyor ve ondan sonra teslim oluyor. Ya hiç teslim olmadan sığınakların içinde el bombalarımızla parçalananlara ne dersiniz.

Artık herşey bitmiş bu zavallıyı içerden çıkarmak bir türlü mümkün değil. Çağırırsın gelmez. Yaklamak için üzerine gidersin ateş eder.

Eh bizde gerimizde düşmanı bırakacak değiliz ya atarız el bombalarını içeri geçip gideriz. Bazen böyle geride her nasılsa gözden kaçarak kalanlar oluyor. Bunlar pirinç sapları veya ağaç dalları arasında bir iki gün yaşıyorlar. İlk fırsatta bulundukları yerlerden çıkıp önüne gelene ateş ediyorlar. Bu yüzden yaralı veya ölüm vakaları da oluyor.

Bir gün 5 tane Çinli devriyelerimize teslim oldu. Fakat manzara o kadar tuhaf ki hayret edersiniz. Herifler daha uzaktan kollarını açarak bizimkilerin üzerine doğru koştular ve sanki kırk yıllık ahbaplarıymış gibi birbirlerine sarıldılar.

Artık bu adamlar Türk birliği içinde hangi kademeye uğradıysalar kendilerine çok samimi muameleler yapıldı ve ziyafetler çekildi.

Umumiyetle Çinliler ilk fırsatta teslim oluyorlar. Kendilerine sorulduğunda “ Biz milliyetçiyiz, bizi zorla savaşa getirdiler “ diyorlardı.

Nereye gitsek ve nereye otursak halkın sonsuz sevgi ve muhabbet gördük. Bizleri hep akın akın ziyarete geldiler.Hediyeler getirdiler.Köy kızlara işleme mendiller verdiler.

Şimdi artık nereye bir Türk birliği gitse oraya güven geliyor.Çeteler oraya sokulamıyorlar.Bu sözümle mübalağa yaptığımı zannetmeyin.Asla hilafı hakikat bir sey yoktur.

Şimdi Kore'de Türk'ün kahramanlığı kadar asalet ve misafirperverliği de dillerde destan olmuştur.İşte Kore Şehitlerine diktirdiğimiz İkinci abide de budur.

Hülâsa Güney Kore Birleşmiş Milletler Kuvvetlerine çok müteşekkirdirler.Nitekim şehirlerine ve köylerine kurdukları büyük taklar üzerindeki şu yazıları onların şükranlarına ifade eder:

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

“ Hoş geldiniz Birleşmiş Milletler Kuvvetleri,Birleşmiş Milletlere teşekkürler.”

XIV. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Gürses Gazetesine Yazdığı Mektup

HEMŞERİLERİMLE HASBİHAL

Sayın Bandırma'lılar,

Sizlerle memleketimin mahdud yapraklı Gürses'i ile kısa bir konuşma yapacağım.Biliyorum, bazılarınız belki beni tanımayacaksınız.Fakat bir çoklarınız ,elinizde ve aramızda büyüdü diyeceksiniz.Bende sizlerle övünüyorum.

Kore'ye Türk Milletini temsil etmek için geldik. Burada insanlığın geleceği tayin ediliyor.Bu bir Kore Harbi değil hakikatte.Demokrasi ve komünizmin kozlarının paylaşıldığı mücadeledir.İşte biz bu mücadelede insanlığın yakasına yapışan kanlı ve iğrenç elleri kırmak için çalışıyoruz.

Harp bir memleketi ne hale getiriyor.Bunu Kore'de müşahade edebilirsiniz. Muazzam şehirler adeta bir tuğla ve beton enkazı halinde. Sanki müthiş bir zelzele dalgası buradan geçmiş zannedersiniz.

Ya Kore’liler ? Ah burası yürekler acısıdır, Zavallı insanlar bu harabelerde birer hayalet. Hele yollar kadından ,çocuktan geçilmiyor,Kızıllar geliyor diye evini ,köyünü terk edip Güneye,bir semti meçhule gidiyorlar. Erkek askere gitmiş, ana evlâdını kaybetmiş,can kaygusunda ,kimse kimseye bakmıyor.

Mevsim kış, yerler kar, hava soğuk,Yollarda donanlar, ölenler mi ararsın? O mini mini yavruları görmeyin. 3 yaşındaki bir yavru küçük arabasının okunu tutmuş 4 yaşındaki ağabeyi ile götürmeye çalışıyor.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Hele 6 Ocakta Seul'den geri çekiliyorduk. Saat gecenin ikisi idi. Suvon'u 10 kilometre kadar geçmiştik. Yolda beş yaşında bir erkek çocuğu gördüm. Tek başına yürüyordu. Etrafta ne in, ne de cin vardı. İşte size bir iki misalle buradaki sefaleti anlatmaya çalıştım.

Allah Türkiye'yi bir harp felaketinden korusun. Sizlere daha neler yazmak istiyorum ama gelgelelim, Gürses'in kudreti buna gayri müsait. İnşallah bir başka yazıda başka mevzulardan konuşuruz. Hepinize işlerinizde başarılar, sağlık ve neşeler dilerim , Aziz hemşehrilerim.

XV. Cumhuriyet gazetesinin 10 Haziran 1951 gün ve 9648 sayılı nüshası muhabiri Faruk Fenik , Bir yüzbaşının arkadaşına yazdığı mektubu yayınlıyor ve şöyle diyordu ;

“ Bu mektup bize Kore’de çarpışan meçhul kahramanlardan birisini tanıtıyor. Onun meçhul kalmasının mesuliyetini kim yüklenecek? Nerede ona verilen nişan?

Yüzbaşı Nurettin Karadağ , Kore Kahramanların memlekete duyurulmasını istiyor. Onun arzusu hepimizin arzusudur ;

Çok sevgili kardeşim Nezih ,

Şimdi Han nehrinin hemen kuzeyinde ihtiyatta bulunuyoruz. Bu mektubumu yeni çiçek açan armut ağaçlarının altında, sabah güneşinin tabiatı yıkadığı bir sırada Koreliler’e mahsus kucağımda bulundurduğum küçük masamın üzerine eğilerek yazıyorum.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Hemen yanımda mesai arkadaşlarımdan Ütğm. Mecid Tekirgöl, Tğm. Edib Bayoğlu ve Tğm. Necdet Kutluyüksel sabah kahvaltısını hazırlıyorlar.

Daima gelecekmış gibi bir hisle beklediğimiz, fakat 22 nisan 1951 gecesinde aramızdan ebediyen ayrılan, son ana kadar vazifesini yapmaya çalışan, yokluğunu unutamadığımız, 9 uncu bölüğün ileri sürülmüş gözetleyicisi Ütğm. Mehmet Güneç'i gözlerimiz aramakta, kalbimiz kanamaktadır.

Mehmet Güneç pek az şehide nasip olacak şekilde, Türklüğünü, vatan ve milletini son anına kadar hatırlıyarak, büyük bir kahramanlık menkıbesi yaratarak şehit olmuştur.

22 nisan 1951 günü 6. ve 7. bölüklerin yan ateşlerinden kurtulamıyan düşmanın yirmi iki kişilik topçu gözetleme ve ölçme kıt'asından on beşi öldürülmüş, dördü yakalanmış, üçü de kaçmıştır.

Yakalananlardan bir Çin topçu Bl. K. (yüzbaşı), diğeri ölçme subayı (yüzbaşı) idi. Ölçme subayının vazifesi topçumuzun yerini kestirmekmiş.

O günü Çin esirlerinden alınan malûmat şu idi , Bu gece saat yirmi otuzda Çin orduları büyük taarruza geçecek, **Türk alayının karşısında Ruslar'ın yeni olarak teçhiz ettikleri bir topçu alayı mevcuttur.** Çin esir subayları,Türk bataryaların mevzilerini keşifte bulunmasına imkân olmadığını, gizlemenin tahmin edildiğinden daha fevkalâde olduğunu söylüyorlardı.

Bütün cephede Çin taarruzunun başlayacağını haber alan ve komutanlığa bildiren Türkler olmuştur. Aynı gün saat on bire doğru mensup olduğum III. Tb. K.nını Amerikan Tümen Komutan Vekili General ziyaret ederek durum hakkında malûmat aldıktan sonra,

“ Taburunuz bulunduğu hatta bu gece savunacaktır. Vadinin gerisinde icabında kullanılmak üzere iki Amerikan alayı ihtiyattadır. Kahraman Türk tugayının tümenimizde bulunması ayrı bir şereftir.” demiştir.

Tugayımız gitgide artan düşman mukavemetini kıra kıra, zayılat verdire verdire 38 arz dairesini henüz on dokuz km. geçmişti. I. ve II. Tb. lar önde III . Tb. geride ihtiyat durumda iken **402 rakımlı tepede üstün düşman mukavemeti karşısında dört şehit, 6 yaralı veren 1. Bl. ihtiyata alındı. 9. Bl. ileriye sürüldü. 9. Bl. te Kd. Ütğm, Mehmet Günenç ileri sürülmüş gözetleyici olarak bulunuyordu.**

Nihayet akşam oldu, ben , Tb. K. nın yanındayım, her türlü irtibat tamam, telsizimi açtım, ileri sürülmüş gözetleyicilerle irtibat kontrolü yaptım. Daima dinlemede kalıyordum. Saat yirmide Mehmet Günenç ateş idare merkezi ile konuşuyordu:

“ 402 rakımlı tepenin gerisinden üzerimize havan mermileri geliyor. Gündüz de burasını ateş altına almıştık. Aynı yeri acele olarak ateş altına alınız!”

Biraz sonra 6 Bl. ,gözetleyicisi Ütğm. Halûk Özada ;

“Düşmanın topçu mermileri önümüze düşmeye başladı. Tayyare getiriniz. Bir şey göremiyorum. Gruplar üzerimize doğru geliyor.”

Haber alma Sb. Ütm. M. Ali Akar'ın cevabı ;

“Halûk merak etme, şimdi onu sustururuz! “

Halûk ; “ Şimdi üzerimize yağmur gibi topçu mermileri düşüyor, bu düşmanın hazırlık ateşidir. Bunu tayyareden başkası susturamaz, acele tayyare gönderin! “

S-3 cevap veriyor ; “ Şimdi bütün tümen topçusu düşman topçusuna cevap verecektir. Gruplar geliyor! “

Birdenbire dost topçular bütün sükûtu yırtarak gürlemeye başladıkları sırada

Mehmet Günenç ;

“ Şimdi üzerimize havan mermileri ile karışık topçu ateşi de başladı. Gerimizdeki havan Bl. ü de düşman ateşi altındadır. 402 rakımlı tepenin gerisi ve bu tepenin doğu ile batısından dereye inen hattı içtimalar vardır , bu hattı içtimalardan ışıklar var, bu ışıklar hareket halinde, her halde düşman taarruz için hazırlanıyor orası kaynıyor bu iki hattı içtimayı ateş altına alınız atılan mermiler katiyen boşa gitmiyecektir. “

Mehmet Günenç ; Akınlar , çok güzel fakat istikamet açısı ölçemem başınızı kaldıramıyoruz, siz ateşi durdurmayın!”

Bu sırada 9. Bl. K. Yzb. Hamit Yüksel Tb. K.na Bölüğünün düşman tarafından sarıldığını bildiriyordu Telefon muhaberesi kesilmiş, yalnız telsiz irtibatı kalmıştı Biraz sonra 6. Bölüğün de sarıldığı duyuldu. Kuvvetli bir ateş muharebesini aydınlatma mermileri takip ediyordu.

1. ve 2 nci Bl. lerde sarılmış onlar da muharebeye tutuşmuşlardı ve Bl. ler düşmanın vadiye dalmasına mani olmaya çalışıyorlardı. Düşman bu işi çok üstün kuvvetlerle yapıyor ve maneviyatı bozacak boru, ve vahşî hayvan ulumalarıyla yaklaşıyordu. Yakın muharebe başladıktan sonra gözetleyicilerden yalnız Tğm. Edib Bayoğlu ile irtibatımız vardı.

Kahraman birliğimiz savunma emrini almıştı. Bir tek kişi dahi yerini terketmeden kahramanca gecenin korkunç karanlığı altında gözünü kırpmadan muharebeye devam ediyordu.

Saat yirmi dördü yirmi geçe , Tb. muharebe idare yerinden Alay K. nın şu emri telsizle birliklere bildiriliyordu: Tb. lar muharebe ede ede geri çekilmeye başlayacaklardı. III ncü Tb , I. ve II. Tb. çekilmelerini himaye edecektir!

O gece 306-411 hattına kadar birlikler geri çekilmişlerdi. Bl. ler süngü hücumu ile çemberi yararak kahramanca döğüşerek düşmana ağır zayıat verdirdiler. Bu muharebede düşman siklet merkezini tugayımıza yöneltmiş bilhassa 9. Bl. ğe fazlası ile yüklenmiştir.

İlk gün 9 ncu Bölüğün çok şehit ve kaybı vardı. İşte o gün Mehmet Günenç'i bulamadık! Postasından yalnız bir er geri geldi ve aynen şunları anlattı;

Artık yakın muharebe başlamıştı. Biz piyade siperlerine girerek geri çekilme emri alıncıya kadar düşmanla ateş muharebesine mecbur kaldık , çünkü düşmanın topçu ve havan ateşi kesilmediğinden gözetleme yapamıyorduk.

Üsteğmenim bir ara eli ile ve kasatura ile siperin gerisine acele bir çukur açtı , evvelâ haritasını sonra da cebindekileri parçaladı ve çukura atarak tekrar toprakla örttükten sonra tekrar ateşe devam etmeye ve bize,

“ Çocuklar! Nerede bir namlu ağız ateşi görürseniz oraya ateş ediniz! Hasan sen git biraz daha bomba getir.” dedi. Henüz bombaları getirmiştım. Düşman da yakına yaklaşmıştı. Bazı yerlerden bombalar atmağa başlamıştı.

Bölük Komutanı Süngü tak emri verdi ve taarruza kalktık. Üsteğmenim tabancası ile evvelâ telsizi işe yaramaz hale getirdiği sırada birden bire yere yıkıldı, ne oldu demeye kalmadı ,

“ Ben vuruldum, beni beklemeyin, siz gidin, arkadaşlarınızla beraber muharebe ederek gidin, göğsümden vuruldum .” dedi. Sesi zorlukla çıkıyordu.

Ben, hayır beraber gideceğiz üsteğmenim, ben seni bırakamam, diye kaldırmıya çalışıyordum, tabancasının namlusunu bana çevirdi ,

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

“ Seninle gelsem de yolda ölürüm. Senin vatanına ve milletine hizmetin dokunacaktır! Emir veriyorum sana gideceksin! “ dedi.

Er bütün bunları anlatırken hüngür hüngür ağlıyordu. Devam etti ;

“ Ben üsteğmenimden birkaç adım ayrıldıktan sonra Yaşasın Vatan! Yaşasın Millet! Vuruşun Yiğitler diye bağırıyordu.”

İşte Nezih kardeşim ! Kahraman Bir topçu subayının düşmanla son dakikaya kadar çarpışırken bile Vatan ve Milletini herşeyden üstün tuttuğu bu son

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

muharebe de bir kere daha Türk cevherinin asaletini göstermez de neyi ifade eder.

Sana rica ediyor ve yalvarıyorum böyle kahramanlar unutulmamalı, böyle kahramanları bütün Türk milleti duymalı.

Mektubuma burada son veriyorum. Senin ve bütün arkadaşlarımın gözlerinden öperim. Heyecanım başka şeyler yazmağa manidir.

Yzb. Nurettin KARADAĞ

BEŞİNCİ BÖLÜM

TÜRK BASININDA ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ HAKKINDA ÇIKAN YAZILAR

I. 25 Ağustos 1951 gün ve 844 ve 26 Ağustos 1951 gün ve 845 Sayılı Zafer Gazetesinde neşrolunan KORE KAHRAMANLARI adlı Yarbay Natık Poyrazoğlu'nun yazısından

"Size bunlardan sonra iki büyük kahramandan daha bahsedeceğim. ve başınızı ağrıtmazsam bu delikanlıların üzerinde biraz fazla duracağım.

İkisi de harp subayı olan bu kahramanlardan biri bugün maalesef şehit olmuş bir topçu üsteğmeni,biriside Kore'de hâlâ vazifesinin başında bulunan bir piyade gerillacı yüzbaşısıdır.

Topçu kıdemli üsteğmen talimgahın emir subayı Mehmet Güneç'tir.. Kendisi çok müthiş bir boksör ve sportmen, zeki,kabiliyetli,her şeyin üstünde de

yüksek bir ahlaka sahibi idi. Dört ay bana emir subaylığı yaptı.Bu dört ay içinde en küçük bir ihmali görmedim.

Vazifesini namus bilen müstesna bir subay ve faziletli bir insandı.

Onun arkasından ağlamayan kalmadı.Şehit haberini,ben Türkiye'ye dönmeden, iki gün evvel aldım ve deliye döndüm. Bu kadar cesur ve bu kadar metin bir adamın öleceği hatırıma bile gelmiyordu.

Dağ devrilir mi diyene nasıl hayretle bakarsam bu habere de öyle baktım ve haberi vereni uzun müddet tanıyamadım.Çünkü o ve yanındaki emir eri Rıfat en az on Çin'li ile döğüşebilen adamlardı. Fakat ne olursa olsun ortada bir hakikat vardı ki ,o da şu;

Mehmet Günenç artık yoktu. Bu kahramanlar kahramanı ve asil Türk çocuğu artık aramızda değildir. Çok yazık, çok ,acı.

Mehmet'i evvela Taegu'da tanıdım. 5 Kasım 1950'de talimgah komutanlığını üzerime aldığım zaman onu da emir subaylığına tayin ettim.Bu garip diyarda herşeyden evvel kıtanın disiplin bakımından muafazası lâzımdı

Çünkü orada vatanımızda değildik. Üzerimizde onyedı milletin gözü vardı. Yapacağımız en küçük falso bütün dünyaya yayılabilirdi. Bundan başka düşman propagandası bizi halk efkârına istilacı bir ordu ve askerler olarak tanıtmaya gayretinde idi.O halde bizim de o nisbette dikkatli olmamız aynı zamanda milli bir vazife idi.

İşte böyle bir durumda Mehmet benim,elim ayağım oldu.Bana en geniş miyasta yardım etti.Bunda,yani bu hasletinde en büyük rolü şüphesiz aile muhitinden aldığı metin terbiye ve karakter oynuyordu. (Zeka ikinci derecede kalır, Asıl olan çalışmadır)diyenler çok aldanırlar.

Çalışma ve çalışkanlık ruhu oynak Bir zeka ile birleşirse netice verir.Bu asırda şuursuz eleman işe yaramaz.Çünkü (Mutavaat-boyun eğme)ın yerini (Mutabakat-uyuşma)almıştır.Geniş ve çeşitli hâdiselerin halline tek insanın ne kabiliyeti ne de zekası kafi değildir.

İşte Mehmet'le. ben mutabakat halinde çalıştığım için muvaffak olduk. Bu (Mutabakat) tecelli ettikten sonra bunun(Mutavaata)inkılap etmesi kadar basit bir iş olamaz.Ve öyle oldu.

Zeka, kabiliyet, enerji ve bütün bunların, sonucu olan muvaffakiyetin maaşla terfiyle yerlerde,hüsran muhakkaktır.

Bundan dolayı ben Mehmet'i bir üsteğmen değil bir kaç rütbe üst rütbeli bir arkadaş olarak ele aldım ve onunla o şekilde çalıştım.

Mehmet çok güzel direksiyon kullanır , motordan anlar az çok dil bilir,erleri tarafından çok sevilir.Bir çok pratik marifetleri nefsinde toplamış bir subaydır.Teagu'dan Kunuri'ye giderken bu hasletlerinden çok istifade ettik.

Kunuride esas grupla aradaki irtibatı ancak Mehmet'in sayesinde temin edebildik.Onun yılmaz ve bükülmez irade ve enerjisi olmasaydı çok müşkül durumlara çare bulmak hemen hemen imkansız olurdu.

Pyongyang,Keasong,Seul,Mansuri,Şonan(Chonan),Mansan, Suvan bölgelerinde beraber geçirdiğimiz günleri ve onun faaliyetlerini asla unutamıyorum.

Nihayet Suvan da Martın beşinde topçu taburu irtibat ve gözetleme subaylığına tayin edildi. Ve bizden ayrıldı. Şehit olduğu zaman ben Tokyo’da hastalık sonrası dinlenme kampında idim. Arkadaşı Yüzbaşı Halit Sencer’in anlattığına göre ;

Nisan sonlarında düşman müthiş bir taaruza geçiyor ve bir sabah şafaktan evvel Yüzbaşı Hamit Yüksel’in komuta ettiği 9 ncü bölüğe en ağır baskıyı tevcih ediyor. Mehmet bu bölükte topçu irtibat subaydır. Bütün gayretlerine rağmen düşman yanlarına kadar sokuluyor ve 9 ncü bölükle kucak kucağa, geliyor.

Fakat bundan daha aşağı inmesi bir felaket olacak ve cephemiz tehlikeli şekilde yarılacaktır.İşte böyle bir anda ateşini kesen topçuya Mehmet telefon ediyor.

Aman Ateş Edin ,Ateş , Ateş,

Mehmet ; iyi ama birbirinize girişmişsiniz, size de zarar verecek

Zararı yok, biz yok olalım ,Tugay kurtulsun, rica ederim ateş edin, Düşman geldi Yanımda. ..Allah'a ısmarladık,

Telefon susmuştur. Arıyorlar, cevap yok ve öğreniyorlar ki , Mehmet isteğine cevap alamayınca telefonu bırakıp üç dört eri ile bir elinde tabancası bir elinde kasatura düşmanın içine dalyor ve Mehmetçik'lerin arasına karışıyor. O ne oldu? Şehit mi yaralı mı , esir mi? Kimse bilmiyor.

Şafak sökerken ve gün ağarırken onun kanlar içinde mutemadiyen vurduğunu ve vuruştüğünü görenler var. İşte o kadar .

Bölük büyük bir hamle ile bu badireden sıyrıldığı zaman Yüzbaşı Hamit Yüksel , Yüzbaşı İhsan Serin , Üsteğmen Mehmet Günenç ve Teğmen Kazım Ün ile elli kadar er meydanda yoktu.

Allah onlara rahmet etsin, Nur içinde yatsınlar.

II. Mehmet'in akrabasından ve radyoevi memurlarından Rüştü Öztuna'ya yazdığı 9 Nisan tarihli mektubundan size şu satırları naklediyor

Sana bu mektubu 9 ncu bölüğün gözetleme yeri 163 rakımlı tepeden yazıyorum , yine derince kazılmış bir çukur ve çadır, şimdi biz 38 arz dairesinin 8 kilometre kadar kuzeyinde bulunuyoruz karşımızda Çinliler var.

Bu günler de pek yanaşmıyorlar. Zira dehşetli dayak yediler.

III. 15 Ağustos 1951 gün ve 9712 Sayılı Cumhuriyet Gazetesinden,

Alkış tufanları mendil çırpıntıları ve sevinç gözyaşları sağanak sağanak serpilirken, bütün gözleri nemlendiren ve bütün kalpleri titreten bir şarkı duyulmağa başladı ,

**Yaslı gittim şen geldim
Aç koynunu ben geldim.
Bana bir yudum su ver
Çok uzak yerden geldim.**

Vapur rıhtıma yanaştığı zaman kurbanlar kesildi. Kimbilir bu aslanlar için nice kimseler, nice adaklarda bulunmuşlardı? Yanımda bir kadın var. Siyahlara bürünmüş mütemadiyen ağlıyor. Bir günde bir kaç yaş daha ihtiyarlamış . Şehit oğlunun kardeşlerini karşılıyor.

“ Bunların hepsi benim evlâdım “diyor.

Türk ' e şeref sağlamak için Kore topraklarını kendilerine mezar yapan aziz şehitlerinizin ruhları da sanki bugün bu karşılanışa iştirak ediyordu. Onları unutmamıza imkân var mı?

Kunuri'nin eşsiz kahramanı Binbaşı Mıktat Uluünlü'yü, Türk Milleti Unutabilir mi? Yüzbaşı Kaya Aldoğan, Üsteğmen Selâhattin Eregemen, Binbaşı Lûtfi Bülgin, Yüzbaşı Cevat Olhon. Üsteğmen MEHMET GÜNENÇ kalplerinizden silinebilir mi?

Faruk Fenik

IV. 6 Temmuz 1951 tarihli ve 29 Sayılı Bayram Gazetesinden

Kaya Aldoğan ne kahraman çocuktur.Onu andıkça gözlerim hâlâ yaşıyor.

Üsteğmen Mehmet Günenç anlatmaya başladı ;

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Düşmana el bombası ata ata ölmüştü. Bir kaç yerinden yaralı idi düşmanla boğaz boğaza geldi. Son bombayı atıyordu, bir kurşun bileğini delerek geçti bomba elinden düştü ve kendi bombasıyla kendi hayatına kıydı.

İşte yatağının üzerinde duran mektup, o kahramanın karısından gelen mektuptu aradığını bulamadı.

Üsteğmen GÜNENÇ hala odada idi.

Poyrazoğlu göreceksiniz dedi ; bu çocukta , Kaya Yüzbaşı gibi Türk Tarihine Kahramanlıklar yazacaktır.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

O günden sonra Mehmet'i bir kaç defa gördüm. Kendisini 9 ncü Bölüğe Topçu gözetleme subayı idi . Nihayet 23 Nisan gecesi en ön hatlarda vazife görüyordu. Telsiz başında topçuya ateş tanzim ettiriyor ve 9 ncü Bölükle beraber harp ediyordu.

Sabaha karşı 9 ncü Bölük sarılmağa başlamıştı. Çinli 'ler büyük kuvvetlerle birliğimizi çeviriyorlardı. Telsizde Mehmet'in sesini duyuyorduk;

Sarıldık , düşman içimizde. Sürülerle geliyor, ateş ediniz. Düşmanla boğaz boğazayız. Telsizi tahrip ediyorum. Ateş ediniz, içimize atınız. Zararı yok, bizde Ölelim.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Mehmet Günenç'in son sözleri bu oldu. Ondan sonra 9 ncu Bölükten bir haber çıkmadı. Bütün bölük Mehmet'le beraber düşmana mukavemet etmiş ve şehit olmuştu.

İşte O Mehmet, Kunuri Baskınından sonra Poyrazoğlu'nun çadırında gördüğüm Mehmet'ti. Ruhu şad olsun."

Faruk Fenik

V. 13 Mayıs 1951 gün ve 1100 Sayılı Hürriyet Gazetesinden ;

"En son muharebeler sırasında tarih boyunca anılacak bir çok kahramanlık sahneleriyle karşılaştık. Bunlardan biri topçu irtibat subayı Kahraman Mehmet Günenç'in destanıdır.

Mehmet Günenç son dakikasına kadar telsiz başında kalmıştır. Genç subayın sesi mütemadiyen ;

Şimdi sağdan ilerliyorlar. Hedefi veriyorum. Kordinatlara dikkat sesiyle topçuya hedef veriyordu.

En son ânında Mehmet Günenç şöyle diyordu ;

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Tamamen yanıma yaklaştılar.Hep birden adeta çok yakın dögüşüyorlar.Muharebe meydanı son derece karıştı.Artık düşmanı ayırıp hedef göstermeğe imkan yok. Zira herkes gurup gurup dögüşmekte.

Mehmet Günenç'in son telsiz mesajlarından anlaşılıyor ki, artık düşman topçu gözetleme subayının yerine,yani Mehmet Günenç'in bulunduğu mevkiye kadar sokulmuştur ve Mehmet kalabalık bir düşman yığını arasındadır.Bu esnada telsizde sesi işitiliyor ;

Size son kordinatı veriyorum.Toplu ateş ediniz.Düşman kalabalık bir halde bu kordinatta bulunmaktadır.

Mehmet Günenç' in koordinat vererek üzerine toplu ateş istediği mevki neresi idi biliyormusunuz ?Tam kendi bulunduğu yer.

Kahraman çocuk gözetleme mevkiine akın halinde gelen,yanına sokulan bu insan kütlesini yok etmek için aralarında kendi de olduğu halde kendi üzerine topçusundan toplu batarya ateşi istiyordu. .

Böyle bir kahramanı ancak Türk Ordusu yetiştirebilir.

Hikmet Feridun Es

VI. 28 Nisan 1951 tarih ve 9605 sayılı Cumhuriyet Gazetesinden

Bütün cephe boyunca düşmanın baskısı devam etmekte, kahraman Türk Tugayı ateş yağmuru altında geri çekilmektedir. Türk Birlikleri günlerden beri uykusuz bir halde döğüşmektedir . Şimdiye kadar beş subay,üç gedikli ve 300' e yakın er kaybettik.

Gözetleme subayı olarak ileri giden Mehmet Günenç'in telsizdeki sesi hala kulaklarımda.Kahraman üsteğmen , savaşın en şiddetli bir anında geriye hitap ediyordu.

“ Düşman içimizde boğaz boğaza geldik.Sel halinde akıyorlar. Buraya ateş ediniz , ziyanı yok ,biz de ölelim. İçimize doğru ateş ediniz. Kısa bir müddet sonrada bu kahraman Türk subayından bir daha ses alınamadı.

Faruk Fenik

VII. Cumhuriyet Gazetesinin 10 Haziran 1951 gün ve 9648 Sayılı nüshasından

Bandırma 'da çıkan Demokrat Marmara gazetesinin 3 Mayıs 1951 gün ve 23 sayılı nüshasından ;

Kore'de Bandırma'lı hemşehrimiz Kd. Topçu üsteğmeni Mehmet Günenç'in topçuyu son sözleri ;

"Düşmanla boğaz boğaza geldik, sel halinde akıyorlar, buraya ateş ediniz. Ziyarı yok, bizde ölelim, üstümüze doğru ateş ediniz. Kısa bir zaman sonra bu kahraman hemşerimizin telsizdeki sesi kesiliyor. Kendisi gözetleme subayı olarak ileride bulunuyordu.

Kd.Üsteğmen Mehmet Güneç Bandırma'da doğmuştur. Babası Süleyman Güneç'tir. 1936 Senesinde Konya askeri ortaokulunu bitirip Maltepe Askeri lisesine girmiş ve her sene sınıf birinciliğini kazanmıştır. 1941 de liseyi,1943 de de Harp Okulunu bitirmiştir.

Kendisi mükemmel bir güreşçi, tenisçi ve boksör, çok temiz kalpli mütevazı iyi bir insan olduğundan gerek hocaları ve gerekse arkadaşları tarafından çok seviliyordu.

Bilhassa Harp Okulundaki Almanca Hocası Profesör Danyal Bedizi (halen Ankara Üniversitesi profesörlerinden) bir hoca ile talebe gibi değil, bir arkadaş gibi sever her pazar beraber Ankara'da tenis oynamaya giderlerdi.

28 Nisan 1951 günü Cumhuriyet Gazetesinde şehit olmazdan önce söylediği son sözleri okuyunca kendimi tutamıyarak gözlerim yaşardı.

“ Kendisini çok severdim. Bu satırlarda onun için ne yazılsa azdır. O bütün Türk Kahramanları gibi kendisinden bekleneni yapmıştır. Kendisini yakinen tanıdığım ve sevdiğim için son kurşununa kadar kimbilir kaç tane Çinli'nin canını cehenneme gönderdikten sonra şehit oldu.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

Bu satırları yazarken aklıma gelen Mehmet Akif 'in şiirini yazmaktan kendimi alamadım.

Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
Gömelim gel seni tarihe desem sığmazsın.
Hercümerç ettiğin etvara da yetmez o kitap
Seni ancak ebediyetler eder istiap.

Seni hiç bir zaman unutamayacağız.Sen ebedi uykunda rahat ve müsterih uyu.Oradaki arkadaşların senin intikamını kat ve kat alacaklardır. Allah gani gani rahmet eylesin, ruhun şad olsun. Kederli ailene baş sağlığı diler , sonsuz acılarını paylaşıyoruz.

ALTINCI BÖLÜM

ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ'İ ANMA TÖRENLERİ KONUŞMA VE YAZILARI

I. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç'in 3 ncü Ölüm Yıldönümünde Anma Töreni – 7 Mayıs 1954

BANDIRMA'NIN KAHRAMAN EVLÂDİ ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ'İN HAYATI

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

Mehmet Güneç 1945 yılında Kore'ye gitme kararını verdiği güne kadar Ankara'da 28 nci Tümen Koşulu Topçu Alayında vazife görüyor.

8 Ağustos 1950 gecesi Kore'ye gönüllü subay olarak gitmek isteğiyle dilekçesini yazıyor.

21 Eylül 1950 de birinci katile arasında Amerikalıların Johnson vapuruyla Kore'ye uğurlanırlar.

20 Ekim 1950'de birlik Pusan'a çıkıyor ve Taegu'ya hareket ediyorlar.

Mehmet Güneç'in hatıra defterinin 26 Ekim 1950 perşembe gününe ait kayıtları Yeni İstanbul Gazetesinde basılmak üzere Cumhuriyet gazetesi muhabiri Faruk Fenik'e verdiği mesaj Mehmet Güneç'in nasıl bir ideal uğruna Kore'ye ayak bastığını belirtmesi bakımından okunmağa değer.

Ölümünün üçüncü yılında Kore Yarımadası'nın sarp ve yalçın kayalıklarında Birleşmiş Milletler ülküsüne inanmış, hür Milletler ideali uğruna şerefli bir Milletin ahde vefa duygusu, namus sözü uğruna ,Türk Milletine ve Türk Gençliğine yaraşır bir şekilde kahramanca döğüşmüş, kahramanlık destanlarımıza bir yenisini daha katan ,Topçu Üsteğmeni Mehmet Güneç'in aziz hatırasını anmak hepimizin milli vazifesidir.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Her gün acı tatlı günlerimizi geçirdiğimiz iyi bir insan olmak emeliyle eğitildiğimiz ve öğrenim gördüğümüz sevgili okulumuza Şehit Mehmet Günenç'in adının verilmiş olması yarınki hayatımızda bizlerden neler beklendiğini en kısa fakat çok manalı bir sekide anlatmağa kâfi.

Onun havasına, suyuna toprağına gönülden bağlı olduğumuz bu şehirli olması haklı olarak göğsümüzü kabartıyor.

Bugün onunla ne sadece biz hemşehrileri ne ailesi ne de Türk Milleti değil bütün bir medeniyet dünyası iftihar etmektedir.

Birleşmiş Milletler Kore Kuvvetleri Başkomutanı General Ridgway'in aziz Şehidin Babası Süleyman Günenç'e gönderdiği yazı duygunun en güzel ifadesidir.

II. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Kızıkadeşinin Oğlu Olan Yiğeni Emekli Öğretmen Faruk Kayapalı'nın Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'i Anma Konuşması -2003

ŞEHİT MEHMET GÜNEÇ'İN HAYATI

Şehit Mehmet Günenç 1923 senesinde Bandırma'da doğmuştur. Süleyman ve Makbule çiftinin 3 evladından biridir. Ağabeyinin adı Osman, kızkardeşinin adı Meliha'dır.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

İlköğrenimini Vecihibey İlkokulunda tamamlamış ve öğretmeni Nizamettin Bey'in teşvikiyle Konya Askeri Ortaokuluna, oradan İstanbul Maltepe Askeri Lisesi'ne gitmiş, 1943 senesinde de Ankara Kara Harp Okulundan topçu asteğmeni olarak mezun olmuştur.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Bunu takipeden süreçte 2 yıl Polatlı Topçu Okulunda öğrenim görmüş, 1945 senesinde Ankara 28. Tümen Topçu Alayına teğmen olarak atanmış, 1950 senesine, yani Kore'ye gidinceye kadar bu görevde kalmıştır.

İzin sürelerinde Bandırma'ya her gelişinde İlkokul Öğretmeni Nizamettin Bey'i ziyaret etmiş, onunla bağlantısını hiç kesmemiştir. Bu arada çocuklarımızın geleceğini belirlemede ve onları hep güzel şeylere yönlendirmede üstün bir sezgi gücüne sahip olan eli öpülesi öğretmenlerimizi de şükranla anmak istiyorum.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Öğrencilik yaşamı boyunca spora da gönül veren aziz şehidimiz, Maltepe Askeri Lise'sinde atletizmde okul birincisi olmuş. Harp Okulu Öğrencisi iken, de boks turnuvalarında dereceler yapmıştır.

II. Dünya Savaşından sonra 38. Paralel ile Kuzey ve Güney diye ikiye ayrılan Kore'de Kuzey Kore, Güney Kore'ye saldırmıştır. Bunun üzerine Birleşmiş Milletler'in talebi üzerine T. C. Devleti de Kore'ye asker gönderme kararı almıştır.

Asker gönderme kararını takip eden günlerde Mehmet Günenç'in görevli olduğu topçu alayından gönüllü subay istenmiş ve Üsteğmen Günenç 1950 yılının 8 Ağustos gecesi de gönüllü olduğunu belirten dilekçesini yazmış ve 27

Eylül 1950'de İskenderun Limanından hareket eden Türk Tugayında yer almıştır.

Kafilenin bindiği Amerikan Bandıralı gemi Portsaid Limanı'na kadar Gelibolu Muhribimiz refakatinde uğurlanmıştır. Kafile 19 Ekim 1950'de Pusan Limanı'na ulaşmıştır.

Üsteğmen Günenç, 26 Ekim 1950'de Yeni İstanbul Gazetesinde yayımlanmak üzere gönderdiği mektubunda Türk Milleti'ne şöyle seslenmiştir.

TÜRK MİLLETİ'NE

Birleşmiş Milletler davasına inanmış bir insan olarak Kore'ye gelmiş bulunuyorum. Burada diğer milletlere mensup fertleri de görünce inancım bir kat daha arttı. Bu ne ulvi bir sihirdir ki, aradaki dil, din, renk ve görüş ayrılıklarını kaldırarak, bizleri yan yana, omuz omuza, yürütüyor.

Türk Milleti'ne müjdeliyorum ki zafer bizimdir. Bizler, sizlere layık bir evlat olmak için, gayeye doğru çelik adımlarla yürüyoruz, bizlere güvenin. Hepinizi saygı ile selamlarım.

9 Kasım 1950'de Türk Tugayına savaş malzemesi, silah ve giysi dağıtılmış, 10 Kasım 1950 sabahı da, yani ertesi gün, cepheye hareket emri verilmiştir. Bu hummalı hazırlığı aziz şehidimiz hatıralarında şöyle nakletmiştir.

"Bizi görenler, savaşa değil de, düğüne, bayrama gidiyor sanırlar" diye aktarmıştır.

Şehit Mehmet Günenç, cephede kaldığı sürece, Türkiye'deki gazetelerle, arkadaşlarıyla, Bandırma yerel basınıyla haberleşmeyi kesmemiştir.

Yine hatıralarında, "gelen mektuplarda memleketin havası, suyu saklı gibi geliyor bize" demiştir.

Yüce Türk Milleti'nin fertleri de, kendisini şerefle temsil eden Kahraman Mehmetçiğe, tanısın, tanımasın mektuplar yazmıştır. Gazetede çıkan bir yazısından dolayı, Günenç'e Diyarbakır'dan bir vatandaş mektup yazıyor, kağıdın baş tarafına bir akasya ağacının yaprağından iğnelemeyi unutmuyor.

Günenç, aldığı mektuba karşılık bir teşekkür mektubu yazıyor. Diyarbakır'dan gelen ikinci mektup kağıdında bu kez bir ayva yaprağı iliştiliyor, kağıdın üst tarafına.

Aziz şehidimiz, bu iki mektubu da bütün savaş boyunca harita çantasının içinde taşımıştır.

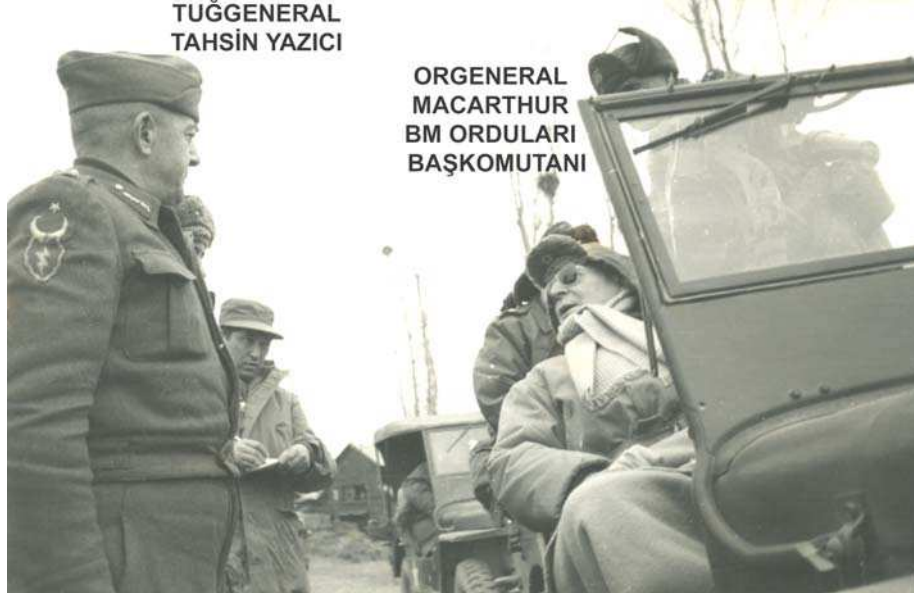

Üsteğmen Günenç, bir gün bozulan cip'ini tamir eden Amerikalı Onbaşıya şükran duygusu içinde saatini hediye etmek ister, onbaşı kolundaki saati gösterir

ve almaz. Çakısını vermek ister, onbaşı onu da almaz. Bunun üzerine Günenç, kolundaki ay yıldızlı amblemi çakısı ile söker ve takdim eder.

Onbaşı ay yıldızı gülerek kabul eder ve "şimdi bana en kıymetli hediyenizi verdiniz " der. Cebinden çıkardığı hatıra defterinin içerisine yerleştirirken, "Bu benim hayatım boyunca yanımda taşıyacağım, yegane Türk Arkadaşım olacaktır." diye ifade eder.

Bunun üzerine aziz şehidimiz, Bandırma Kız Sanat Okulundan, bu armalardan çok sayıda yapıp gönderilmesini rica etmiş, bu isteği yerine getirilmiştir.

Yapılan bir muharebeden sonra Han Nehrine ilk varan Türk Tugayını tebrike gelen General Mac Arthur'a, Türk tugay komutanı General Tahsin Yazıcı, Beyoğlu Akşam Kız Sanat Enstitüsünün yılbaşı hediyesi olarak yapıp, gönderdikleri, sırmalı, altın işlemeli, atlas Türk Bayrağını Türk Kızlarının hediyesidir, diye takdim eder.

Bayrağı öperek kabul eden Mac Arthur, "1926 senesinde Türkiye'yi ziyaretimde Atatürk'ün bana verdiği imzalı resmi şimdi odamın en kıymetli köşesini süslemektedir. Bu kıymetli hediyenizi de onun yanına asacağım" der.

Üsteğmen Günenç'e mektup yazan arkadaşları kendilerinin de Kore'de olmak istediklerini, ama bunu gerçekleştiremedikleri için üzgün olduklarını belirtirler.

Aziz şehidimizin onlara cevabı ise çok anlamlı ve genç kuşaklara rehber olacak niteliktedir.

"Hepiniz yazılarınızda sanki sözleşmiş gibi buraya gelmek istiyor ve gelemediğinizden dolayı üzüldüğünüzü ifade ediyorsunuz. Sizlerin buraya gelmenize hiç lüzum yok. Temsilciniz sıfatıyla bizler gerekeni yapıyoruz. Sizler vatana lazımsınız. Memleketin iktisadi, siyasi ve kültürel gelişiminde büyük rolünüz olacaktır.

Çalışın. Milletimiz ve insanlık için çalışın. Bizler burada insanlık ideali için çarpışırken, sizler orada vatan savunması için hazırlanmalısınız. Bence vatan savunması her şeyin üstündedir. Eğer bir gün , bu savunmada sizlerin yanında yer alamazsak, o zaman haklı olarak biz üzülürüz" demiştir.

Ancak bir Türk'e yakışır şekilde, asil, ve o nispette sağlam karakterli bir milletin ferdi olarak aziz şehidimizi, bu mütevazı ruhuyla alkışlamamak eldemidir ?

7 Mart 1951'de Kore'yi ikiye ayıran 38. paralelin 20 km. kuzeyine geçen Türk Tugayı, Kuzey Korelilerle destek için gelen Çinlilerle de çok çetin muharebeler vermişlerdir.

Artık Kore Muharebeleri diye tarihe geçen, boğaz boğaza çarpışmalar başlamıştır. Burada sizlere Günenç'in esir alınan askerler için düşündüklerini hatıralarından onun ifadesiyle aktarmak isterim.

"Daha bir dakika evvel sizi öldürmek için silahına davranan ve canınıza kasteden bu adamı nasıl oluyor da karşınızda canlı tutuyorsunuz. Eğer böyle olmasaydı, dünyada esir denen şey olmazdı. O silahını yere atıp ellerini havaya kaldırmakla, ben sana mağlup oldum, işte silahımı da teslim ettim. Şimdi senin merhametine sığınıyorum diyor. Görüyorsunuz ki bu durum karşısında hiçbir insan merhamet dileyen bu adama fenalık yapamaz." Der.

III. Savaş yıllarında Kore'de bulunan Org. Faik TÜRÜN yıllar sonra bir gazetede, bir anısını şöyle aktarmaktadır.

Sabaha karşı bir taarruz sırasında 6. Bölükte bir ezan sesi duyulur. Daha sonra bu ezanı takiben tekbir sesleri bütün cepheye yayılır.

Silahlı Kuvvetler talimatnamelerinde hücumla kalkarken Allah-Allah diye bağırılacağı yazar. Türk Askeri böyle hücumla kalkar. Ama gece muharebelerinde böyle bir şey yoktur. Gece hücumu da sessiz olur. İlk defa bir Kore saba tekbirler böyle dağlara, taşlara ses verdi

Boğaz, boğaza çarpışmaların sürdüğü günlerde Üsteğmen Güneç, 22 Nisan 1951 gecesi topçu gözetleyicisi olarak ileri hatlara gönderilmiştir. Orada düşmanı kollayacak ve bir baskına mani olmak için gerideki Topçu Ateş İdare Merkezine sürekli koordinatları bildirecektir. Görevi tehlikeli ve aynı oranda da

önemlidir. Gerideki kuvvetlerin emniyeti, onun görevini tam yapmasını bağlıdır.

Günenç'in bütün gayretlerine rağmen düşman yakınlarına kadar yaklaşmıştır ve hala kendisi koordinatları vermeye devam etmektedir. Gerideki topçu idare merkezi Üsteğmen Günenç'i "Düşmanla birbirinize girmişsiniz, size de zarar vereceğiz " diye uyarır.

Şehit Mehmet Günenç, kendisini ebedileştiren şu cevabı veriyor. "Zararı yok, biz yok olalım, Tugay kurtulsun. Allahaismarladık." Bu Üsteğmenin telsizde duyulan son sözleridir.

Daha sonra postasından gelen bir er cephede olanları şöyle anlatmıştır.

"Artık yakın bir muharebe başlamıştı. Üsteğmenim önce bir eli ve kasatura ile acele bir çukur açtı. Evvela haritasını, sonra cebindekileri parçaladı, çukura atarak tekrar toprakla örtükten sonra ateşe devam etmeye başladı. Düşmanın iyice yaklaşmasından sonra bölüğe süngü tak emrini verdi ve taarruza kalktı. Üsteğmenim tabancası ile telsizi işe yaramaz hale getirdiği sırada birdenbire yere yıkıldı.

Yanına koştum, ne oldu demeye kalmadı ben vuruldum, beni beklemeyin, siz gidin, arkadaşlarınızla muharebeye devam edin, göğsümden vuruldum dedi.

Ben, hayır beraber gideceğiz üsteğmenim, ben seni bırakamam diye kaldırmaya çalışıyordum. Tabancasının namlusunu bana çevirerek,

"seninle gelsem de yolda ölürüm. Senin vatanına, milletine hizmetin dokunacaktır. Emir veriyorum sana, gideceksin" dedi.

Böyle bir kahramanı ancak Yüce Türk Milleti ve onun kahraman ordusu yetiştirebilir.

Yb. Pozrazoğlu, rıhtıma çıktıktan sonra gemidekilere sesleniyor

Kore Türk Tugayından ilk katile dönüşte İskenderun Limanına indiğinde sevinç ve hüznün gözyaşları birbirine karışırken, Kore Gazilerinin bulunduğu taraftan koro halinde gönülleri titreten bir şarkı duyulmağa başlandı.

Yashı gittim şen geldim. Aç koynunu ben geldim. Bana bir yudum su ver. Çok uzak yerden geldim.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

O gün evlatları geri dönmeyen yüzlerce şehit anası kabileyi karşılar, oğlunun silah arkadaşlarını, bunların hepsi benim evladım diyerek bağrına basıyordu.

Şehit Mehmet Günenç pek az şehide nasip olacak şekilde, Türklüğünü, bayrağını, vatan ve milletini son ana kadar şerefle temsil ederek bir kahramanlık destanı yaratmıştır.

Milli Şairimiz, Mehmet Akif'in dizelerinde dediği gibi;

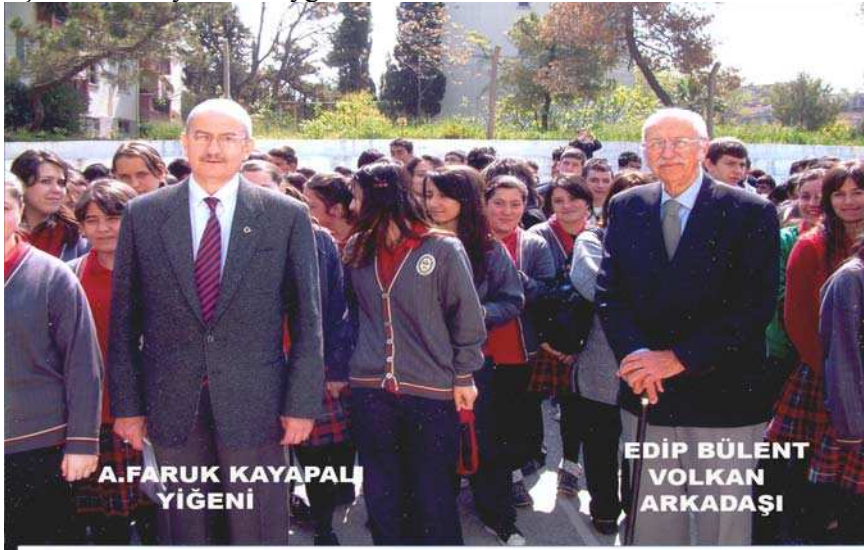
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın? Gömelim gel seni tarihe desem sığmasın. Hercümerc ettiğin etvara da yetmez o kitap. Seni ancak ebediyetler eder istiap.

Aziz şehidimiz, seni hiçbir zaman unutmayacağız. Ebedi uykunda rahat uyu. Ruhun şad olsun.

22 Nisan 2003
A. Faruk KAYAPALI
BANDIRMA

IV. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç'in 59 ncu Ölüm Yıldönümünde Anma Töreni -2010

Bandırmalı Kore şehidi Mehmet Güneç anıldı. Bandırma'nın en eski lisesine ismini veren Mehmet Güneç, 59. ölüm yıldönümünde, Muzaffer Çiçek'in müdürlüğündeki bu okul yönetimi tarafından düzenlenen törenle anılırken, törene "onur konuğu" olarak katılan, Güneç'in yeğeni, emekli öğretmen Faruk Kayapalı ve Güneç'in çocukluk arkadaşı Edip Bülent Volkan da yaptıkları konuşmalarla izleyenleri duygulandırdılar.

Okulun tarih öğretmeni Bülent Gültekin'in, "Türk tarihinde Kore Savaşları'nın yeri" konusunda bilgi verdiği törende öğrenciler tarafından şiirler de seslendirildi.

Törenin sonunda, Şehit Mehmet Güneç Lisesi Müdür Baş Yardımcısı Selahattin Alkış tarafından, Şehit Mehmet Güneç'in yeğeni Faruk Kayapalı ve Güneç'in çocukluk arkadaşı Edip Bülent Volkan'a buket verildi.

Volkan'ın Güneç'e Mektubu

Öte yandan, Şehit Mehmet Güneç'in çocukluk arkadaşı Edip Bülent Volkan, Güneç'in ismini taşıyan okulda, Güneç için hazırlanan köşenin önünde, Kore'de savaştığı dönemde Güneç'e, 5 Şubat 1951 tarihinde gönderdiği mektup ile birlikte bilgi verirken, "Mehmet Güneç 1923, ben ise 1927 yılında, Bandırma'da doğduk.

Çocukluk yıllarımızda, aynı sokakta, karşılıklı evlerde oturduk. Günenç, çok cesur ve kişilikli bir yapıya sahipti. Spora da çok meraklıydı. Boks sporunu ondan öğrendik. Denizde birlikte kürek çekip, yelken kullandık"dedi.

Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç, 22 Nisan 1951 gecesini, 23 Nisan'a bağlayan gece, 28 yaşında, Kore'de şehit düşmüştü.

Kore'ye giden Türk tugayında şehit düşen 721 kişiden biri olan Mehmet Günenç'in mezarının nerede olduğu bilinmiyor.

V. Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in Kızkardeşinin Oğlu Olan Yiğeni Emekli Öğretmen Faruk Kayapalı'nın Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'i Anma Konuşması -2010

ŞEHİT MEHMET GÜNEÇ'İN HAYATI

Mehmet Günenç 1923 yılında Bandırma'da doğmuştur. Makbule ve Süleyman çiftinin 3 evladından biridir.

İlköğrenimini Vecihibey İlkokulunda tamamlamış ve öğretmeni Nizamettin Bey'in teşvikiyle Konya Askeri Ortaokulunu, oradan İzmir Maltepe Askeri Lisesi'ne gitmiş, 1943 senesinde de Ankara Kara Harp Okulu'ndan Topçu Asteğmeni olarak mezun olmuştur.

Bu takip eden süreçte 2 yıl Polatlı Topçu Okulu'nda öğrenim görmüş, 1945 senesinde Ankara 28. Tümen Topçu Alayı'na teğmen olarak atanmıştır.

1950 senesine, yani Kore'ye gidinceye kadar bu görevde kalmıştır.

KORE SAVAŞI'NA KATILIŞIMIZ

Kızıl Çinlilerle birlikte hareket eden Kuzey Koreli'lerin saldırısına uğrayan ve zor durumda kalan, 38. paralelin güneyinde yer alan Güney Kore'nin yardım çağrısına Birleşmiş Milletler Teşkilatı duyarsız kalmamıştır.

Teşkilatın bir üyesi olarak T.C. Devleti de, 30 Haziran 1950 tarihinde T.B.M.M de yapılan bir oturumda asker gönderme kararı almıştır.

25 Eylül ve 2 Ekim tarihleri arasında Türk Tugayı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı komutasında, gemilerle İskenderun'dan 21 günde Güney Kore'deki PUSAN limanına ulaşmışlar ve oradan da demir yolu ile TAEGU şehrine hareket etmişlerdir.

Türk Tugayı 8 nci Amerikan Ordusu'na bağlandı. Tugaya "North Star" Kutup Yıldızı ismi verildi.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Mehmet GÜNENÇ gönüllü olarak Kore'ye gitme kararı verildikten sonra ilk kafilende yerini almış ve hissettiklerini 26 Ekim 1950 tarihli Yeni İstanbul Gazetesinde yayımlanan mektubunda şöyle dile getirmiştir.

TÜRK MİLLETİ'NE

Birleşmiş milletler davasına inanmış bir insan olarak Kore'ye gelmiş bulunuyorum. Burada diğer milletlere mensup fertleri de inancım bir kat daha arttı. Bu ne ulvi bir sihirdir ki, aradaki dil, din,ırk,ve görüş ayrılıklarını kaldırarak, bizleri yan yana omuz omuza yürütüyor.

Türk milletine müjdeliyorum ki zafer bizimdir. Bizler sadece, sizlere layık bir evlat olmak için, gayeye doğru çelik adımlarla yürüyoruz. Bize güvenin.

Türk Tugayı'na tıkama ve kollama görevi verilmiştir. Bu zor ve tehlikeli görev sırasında, tugay 721 şehit vermiştir. Yöremizden Mehmet Günenç'in yanı sıra Gönen'in Çakmak köyünden Er Hüseyin KENAR, Ekşidere'den Er Nazmi ZENGİN de bu şehitler arasındadır.

721 şehidimizden 462 sinin kabri Güney Kore'deki Pusan şehitliğindedir. Maalesef şehit Mehmet GÜNENÇ'in kabri bu şehitlikte bulunmamaktadır.

Sportmen bir kişiliğe sahip olan Mehmet GÜNENÇ, cephede kaldığı sürece, Türkiye'deki ulusal ve Bandırma'daki yerel basınla haberleşmeyi kesmemiştir. Yazdığı bir makalesinde "Gelen mektuplarda memleketin havası, suyu saklı gibi geliyor bize." demiştir.

Ulusal bir basında çıkan yazısından ötürü, Diyarbakır'dan bir vatandaş GÜNENÇ'e mektup yazıyor. Kağıdın baş tarafında bir akasya ağacının yaprağını iğneliyor. Günenç aldığı mektuba karşılık bir teşekkür mektubu yazıyor. Diyarbakırlı vatandaşımız bu kez yazdığı ikinci mektubuna ayva yaprağı ilâştirmiştir. Aziz şehidimiz bu iki mektubu da savaş boyunca çantasının içinde taşımıştır.

7 Mart 1951 'de Kore'yi ikiye ayıran 38. paralellerin 20 km Kuzeyine geçen Türk Tugayı Kuzey Korelilere destek için gelen Çinli'lerle çok çetin muharebelerin içine girmişlerdir. Artık Kore Muharebeleri diye tarihe geçen boğaz boğaza çarpışmalar başlamıştır.

Albay Celal DORA, askerlerine kendilerini ve birliklerini korumak için şifaen verdiği emirlerden bir tanesinde şunları söylemiştir.

"Hiçbir surette esir olmak illetini kabul etmeyiz. Canınızı severek belki öldürmezler diye ümitlenmeyiniz. Silahsız eli, kolu bağlı ve hiçbir taraftan yardım göremeyecek olan bir insanın işkence ile öldürülmesi veya ölüme mahkum olarak şekilde ağır işlerde çalıştırılmasının ölümden çok daha beter olduğunu bilmelisiniz."

Mehmet GÜNENÇ düşman kuvvetlerinin kendi gözetleme sahası içine girdiğini görünce arkadaki Türk Topçusu'na kendisinin de içinde bulunduğu muharebe sahasını koordinatlarını vererek üzerine topçu ateşi istemiştir.

Gerideki topçu idare merkezi üsteğmen GÜNENÇ' i ;

"düşmanla birbirinize girmişsiniz, size de zarar vereceğiz" diye uyarır.

Şehit Mehmet GÜNENÇ kendisini ebedileştiren şu cevabı veriyor.

"Zararı yok, biz yok olalım, Tugay Kurtulsun. Allahısmarladık" Bu üsteğmenin telsizde duyulan son sözleridir.

Bu sözleri aziz şehidimizin, ölümü hiçe sayan, birliğinin ve Tugay'ının varlığı için kendisini feda eden bir kişilik olduğunu göstermiştir.

Topçu Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ pek az kişiye nasip olacak şekilde Türk'lüğünü, vatanını ve milletini son ana kadar hatırlayarak büyük bir kahramanlık menkıbesi yaratarak KORE'de 402 rakımlı tepede şehit olmuştur.

Böylece Marmara Denizi kıyısında Bandırma'da başlayan yaşam Kore'de Han Nehri kenarında son bulmuştur.

Ertesi gün bu tepe tekrar ele geçirildiğinde, Mehmet GÜNENÇ'in de aralarında bulunduğu 4 subay ve 50 erin meydanda olmadığı görülmüştür.

Kahraman bir topçu subayının düşmanla son ana kadar çarpışırken bile vatan ve milletini her şeyden üstün tuttuğu, bu son muharebede bir kere daha Türk cevherinin asaletini kanıtlamıştır.

Türk Silahlı Kuvvetleri başta olmak üzere, Bandırma'lı hemşehrileri de aziz şehidini unutmamış ve ismini yaşatmak için önce 1952 yılında Bandırma Ortaokuluna ismi verildi. 1960-61 öğretim yılında çatısı altında bulunduğumuz Lisemize ismi taşınmıştır.

Polatlı'da bir ilköğretim okuluna, Ankara'da evinin bulunduğu sokağa ismi verilmiştir. Kara Harp Okulu'nda şehitler kapısı olarak isimlendirilen abidede yerini almış, dönemin Kara Harp Okulu Komutanı olan Emekli Genelkurmay Başkanımız Yaşar BÜYÜKANIT PAŞA tarafından bu onurlandırma ailesine bir mektupla bildirilmiş, bu mektuba bir de teğmenlik resmi eklenmiştir.

Polatlı Topçu Okulu'ndaki derslerde hayatı ve kahramanlıkları anlatılmaktadır.

Sevgili Öğrencilerimiz,

Hergün acı, tatlı günlerim geçirdiğiniz, iyi bir insan olma amacıyla eğitildiğiniz ve öğrenim gördüğünüz okulunuza ismi verilen, hemşehrimiz, aziz şehidimiz Topçu Üsteğmen Mehmet GÜNENÇ'i iyi tanımanız, okulunuzun adını kısaca Ş.M.G. diye telaffuz ederken, bu ismin değerini bilmeniz ve gereken duyarlılığı ve hassasiyeti göstermeniz, başta şehidimizi olmak üzere, öğretmenlerinizi ve bizleri memnun edecektir.

FARUK KAYAPALI
22 NİSAN 2010

VI. Şehit Mehmet Günenç Ortaokulu talebelerinden Büsilay Bereket'in Mehmet Günenç hakkında yaptığı bir konuşmayı aşağıda okuyalım

"Asrımız barutun,bombanın ve kuvvetin hâkim olduğu bir devirdir. Dünya devletleri aradaki anlaşmazlıkları barış yoluyla ve hakem usulüyle halletmeye çalıştıkları kadar,bunların yanında savaş kuvvet ve araçlarını yeni savaş tekniği icaplarına göre hazırlamanın, lüzumunu da hissediyorlar.

Zira savaş tehlikesi her gün biraz daha artmakta ve dünyayı tehdit etmektedir.Gözlerini vahşi ihtiraslar saran bazı topluluklar,hak ve hukuk tanımayarak bir kaç masum milleti ezerek. pençeleri altına almak istemektedirler.İşte bunun en bariz misali Kore Harbidir,

Hepinizin bildiği gibi hasır şapkalı,solgun yüzlü ve çekik gözlü Kore'lilerin çalıştığı pirinç tarlaları,1950 Yılında aniden patlayan harple bir cehennem hâlini almıştır.

Birleşmiş Milletler teşkilâtı Kore'ye taarruz eden Komünist Orduları durdurmak üzere faaliyete geçmiş ve bütün insanlığın ezeli düşmanı olan komünistleri ezerek kendilerine bir ders vermek istemişti.

Kore'ye asker ve cephane sevk edilmiş,bu arada bizim de ananevi yardımseverliğimiz Kore' nin de imdadına yetişmişti,Oraya giden ağabeylerimizden bazıları bu ideal uğrunda tertemiz kanlarını seve seve akıtmışlardı.

İşte biz de bugün,insanlık ideali uğrunda ölen bir şehidin hemşerisi sıfatıyla öğünüyor ve gurur duyuyoruz.

Ebediyyen kalbimizde en derin hislerle yaşıyacak olan Mehmet Günenç'i anarken aziz hatırası önünde de hürmet ve saygıyla eğiliriz.

O,yabancı bir topluluğun elinden alınmak istenen haklarını korunak uğrunda,yurdundan çok uzak bir yerde ölüme koşmuş, Türk Milletinin şaheser kudretini bir defa daha dünyaya ispatlıyarak şehit olup, aramızda ayrılmıştır.

Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin Kumandanı General Ridgway şehidimizin babasına gönderdiği bir mektup ile şükranlarını ifade etmektedir.

Mehmet Günenç'in şahadeti bir Türk için en büyük şereftir, Fakat bu ölüm gayet tabii karşılanmalıdır,Zira Günenç her şeyden evvel TÜRK'tür ve her şeyden evvel bir Atatürk Çocuğudur.Ruhu şad olsun.

VII. Gazeteci Önder Balıkcı'nın Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'le İlgili Yazısı

Kore'de ölenler ,Anzaklardan daha mı değersiz? Tam 95 yıl önce Anadolu'yu işgale gelen Anzakların torunları önceki gün yine Gelibolu'da buluşup dedelerini andı.

Düzenledikleri "safak ayini"ni televizyondan izlerken, aklıma her yıl olduğu gibi Kore şehitlerimiz geldi !

Ezildim, utandım, sıkıldım... Onlar da tıpkı Avustralya'lı ve Yeni Zelanda'lı askerler gibi hiç bilmedikleri çok uzaktaki bir ülkeye götürüldüler...

Onlar da günlerce süren uzun bir gemi yolculuğu yaptılar...

Onlar da neden bu savaşa katıldıklarını hiç öğrenemediler...
Ve aslında onlar da "kendilerinin" olmayan bir savaşta şehit düştüler...

İtilaf devletlerinin Çanakkale'de ölen askerlerinin toplam sayısı 44023 ,
Bunların 8709'u Avustralya'lı, 2701 Yeni Zelanda'lı ve 1358 Hindistan'lı!

İngiltere savaşa girince; bu ülkelerdeki valiler, savaşa asker göndererek İngiltere Kraliyeti'ne bağlılıklarını kanıtladılar.

259 subay, 18 askeri memur, 395 astsubay, 4 bin 414 erbaş ve erden oluşan 5090 kişilik Türk tugayının, 1950 yılında başlayan ve 1953'e kadar süren Kore Savaşı'na gönderilme nedeni de buna çok benziyor.

II. Dünya Savaşı bitmiş, Soğuk Savaş başlamıştı.

Savaşta tarafsız olmaya çalışan Türkiye, "dostsuz" kalmıştı.

Muhtemel bir Sovyet tehdidine direnmek için, Batı Bloku'na ve Amerika'ya yanaşmaya başladı. ABD'nin Kore'deki işgaline asker göndermeyi kabul edince de NATO üyeliğine buyur edildi.

Sonuçta toplam 741 şehit,2 bin 147 yaralı verdik,Bunların dışında 234 askerimizi tutsak düştü , 175'i yitik (akıbeti belli olmayan) ilan edildi.

iyi de...

Neden Yeni Zelanda ve Avustralya hükümetleri, 95 yıl önce ölen vatandaşları için her yıl büyük masrafları üstlenerek vatandaşlarını Çanakkale'ye gönderiyor, bu törenlere devlet yetkililerinin en üst düzeyde temsille katılımını sağlıyor, her 25 Nisan'da kendi ülkelerinde büyük anma törenleri düzenliyor da...

"Kore şehitlerimizi" anmak, gazilerimizin hatırını sormak neden bizim devlet yöneticilerimizin aklına bile gelmiyor?

Yoksa Kore Savaşı'nın sorumlusu; "devlet" değil de orada ölen askerlerimiz miydi?

Devlet onları göndermek istemedi de bizimkiler "ille de gideceğiz" diye mi tutturdu?

İşte; her 25 Nisan'da Çanakkale'ye kopup gelen Anzaklar'ın torunlarını izlerken ezilmemin, utanmamın, sıkılmamın nedeni bu...

Nasıl oluyor da bizim devletimiz şehitlerine bu kadar duyarsız?

İnsanımız, bu duyarsız devlete böylesine tepkisiz kalabiliyor?

VIII.Tarih Öğretmeni Bülent Gültekin'in Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'le İlgili Yazısı

Cihan Hayırsevener tarafından kaleme alınmış yazı oldukça dikkatimi çekti. Çünkü bu yazının konusu beni bir tarihçi olarak hele hele Mehmet Günenç Lisesinde yaklaşık 10 sene görev yapmış bir tarih öğretmeni olarak beni çok yakından ilgilendirmekteydi, ilgilendirmeliydi.

Evet ben yazıya konu edilen Şehit Mehmet Günenç'in ismini taşıyan bu lisede 1996-2005 yılları arasında tarih öğretmeni olarak görev yapmışım.

23 Nisan-2 Mayıs 2003 tarihleri arasında bana göre Şehit Mehmet Günenç başlıklı yazımda bu aziz şehidin 22/23 Nisan 1951 tarihinde Kore'de Han nehri kenarındaki çatışmada hayatını kaybettiğini dile getirmiştım.

Söz konusu yazıda şehit Mehmet Günenç'in şehadetini Bandırma'lılar hiçbir zaman ölmüş kabul etmemişler, onu daima aralarında görmek arzusunu tatmin için yeni kurulan ortaokula adını vermişlerdir.

Daha önce şehirdeki bazı okullara vatan şehidi olan kahramanların adını verdikleri gibi bu görev şehidi olan kardeşlerinin adını da özel okul statüsünden devlet okulu statüsüne geçen orta okula vermişlerdir.

22 Nisan 1951 gecesi Kore'de şehit düşen Bandırma'nın kahraman evladı Mehmet Günenç'in adı maarif vekaletinin 14.08.1952 gün ve 238 sayılı kararıyla il kuruluşu Özel Orta Okul olarak gerçekleştirilen okula verilmiştir.

Belediye reislerinden Mustafa Evyapan'ın Kalkındırma Derneği Başkanlığı zamanında 1954-1955 ders yılında kurulan ve Belediye reisi Kamil Uçansu tarafından korunan Bandırma Özel Lisesi vekaleti 28.08.1956 gün ve 220.1/405 sayılı kararıyla resmi hale gelmiş 24.09.1956. BANDIRMA ŞEHİT MEHMET GÜNENÇ LİSESİ adı altında bütün sınıflarıyla öğretime başlamıştır.

Bandırmalı icraatı ile Mehmet Günenç'e vefa borcunu ödediğine inanmış ki bir daha onunla ilgili herhangi bir icraat söz konusu olmamıştır.

Ne acayıptır ki ismini taşıdığı halde gerek Ortaokul iken gerek Lise iken Şehit Mehmet Günenç'i anma şeklinde herhangi bir icraat yapılmamıştır.

Bunun yanında Mehmet Günenç'in uğradığı haksızlık kanaatimce burada kalmamıştır. Daha bir takım talihsizliklere de maruz kalmıştır. Mesela bu aziz şehidin soyadı nüfus kağıdında Günenç olmasına karşılık daha sonra Günenç'e dönüştürülmüş soyadı yazılış olarak özelliğini kaybetmiştir, işin tuhafı Mehmet Günenç'in ismi Orta Okula verildiğinde de Günenç şeklindedir.

Bu sene ilk defa olarak Şehit Mehmet Günenç Lisesi ismini taşıdığı bu şehide bir anma günü programı düzenlenmiştir (2003). Bu vesile ile Mehmet Günenç'in yaşamını dile getiren bir video kasedi ve resimlerinden oluşan bir albüm meydana getirilmiştir.

Umarız bu kutlama programı gelenekselleşecek ve gelecekte sürekli yapılmaya devam eden bu arada okulda Mehmet Günenç'e ayrılan uygun bir yerde bir heykeli de yer alacaktır. Umarız bu eksiklik de fark edilerek giderilecektir.

Cihan Hayırsevener'in yazısını irdelediğimizde görürüz ki Şehit Mehmet Günenç'in hatırası ve hatırasını yad konusunda Bandırma açısından ve ismini taşıyan eğitim kurumu açısından hiç bir şey değişmemiştir.

Hatta ismini yaşatmaya adanan Lise önemini yitirilerek hatırası biraz daha unutulmaya itilmiştir. Şöyle ki adını taşıyan lisenin bahçesine ve binasına Ayyıldız Anadolu Lisesi yerleştirilmekle bu lisenin önemi ve itibarı zedelenmeye itilmiş bu yolla Şehit Mehmet Günenç ismi biraz daha unutulmaya terk edilmiş görülmektedir.

Bandırma şehitler konusundaki vefasızlığını sadece Mehmet Günenç'e göstermemektedir. En büyük vefasızlığı Şehitler Mezarlığında (Eski Mezarlıkta) yatan Çanakkale Şehitlerine göstermektedir.

Bu şehitler abidesiz anıtsız unutulmuş mezbelelik halinde burada yatırılmakta Bandırmalı siyasiler yöneticiler ve halk bundan hicap duymadan yaşantılarını sürdürebilmektedirler.

Şehidin adını taşıyan lisenin binası başka bir Şehidin veya okulun mekânı olmaktan işgaline uğramaktan kurtarılmalıdır. Şehit Mehmet Günenç Lisesi Şehidin adına layık ferah her imkân sahip gelişmiş bir lise olmalıdır.

Şehrimizin en başarılı en tanınmış lisesi olarak Şehit Mehmet Günenç'in adını yaşatmışken bu liseyi küçültmeye, küçültülmeye önemsizleştirmeye uğraşanlar bulunmasın.

Şehit Mehmet Günenç Lisesi idarecisiyle, öğretmeniyle, öğrencisiyle başarılı olabilecek Şehit Mehmet Günenç adını ebedileştirebilecek bir eğitim kurumudur.

59. yıldönümünde Şehit Mehmet Günenç'e saygı, minnet, rahmet dileklerimin rüzgârlarla Kore topraklarındaki mezarına iletilmesi; adını taşıyan lisenin sonsuza kadar yaşayıp adını yaşatması ümidiyle.

Ruhun şad olsun Şehit Mehmet Günenç, Ruhunuz şad olsun Kore Şehitleri, Ruhunuz şad olsun tüm Şehitler.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Şehitlerine sahip çık Türk Milleti! Şehitlerine sahip çık Bandırmalı, şehitlerini hatırla, onlara gereken önemi ver.

Unutma ki onlar senin geçmişindir. Bu nedenle onlar geleceğinin temel taşlarıdır.

Yeni nesile onları iyi tanı. Bunun için her şeyi yap. Bilhassa eğitimciler ve yerel yöneticiler bu görevde ön safların sizin olduğunu unutmayın.

Bandırma bünyesinde olsun veya başka yerlerde bulunsun tüm Bandırmalı şehitlerin, tüm Türk şehitlerinin ruhları şad olsun.

Huzurlarında saygıyla eğilip minnettarlığımızı sunuyor, vatanın uğrunda şehit olan varsa vatan olduğunu, bu nedenle vatani vatan yapanın şehitler olduğunu bir kez daha vurguluyorum.

VIII. Gazeteci Önder Balıkçı'nın Şehit İsimli Okullarla İlgili Yazısı
onderbalikci@gmail.com

Doğup halen yaşamımı sürdürdüğüm Bandırma'nın en köklü ve eski lisesidir, Şehit Mehmet Günenç Lisesi. Çoğu kişi, "ŞMG" diye, kısaltılmış şekilde dile getirir, Bandırmalı Şehit Mehmet Günenç'in ismini taşıyan okulu.

Geçtiğimiz günlerde, halen bu okulda okuyan bazı kardeşlerime sordum, Şehit Mehmet Günenç'in kim olduğunu. Kimisi, Güneydoğu şehidi" dedi, kimisi ise "Kıbrıs şehidi" dedi.

Hiçbiri, öğrencilik yaptıkları okullarının ismini taşıyan Bandırmalı Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'in, 1951 yılında, Kore'ye giden Türk Tugayı'nda şehit düşen 721 kişiden biri olduğunu bilemedi. Ne kadar acı!

Oysa Mehmet Günenç'in şehitlik öyküsü, tam bir destandır. Günenç, 1951 yılında, Kore'deki "Kunuri Savaşlarında, "Topçu gözetleme birliği"nde görevlidir. Asıl hedefi, gerilerde konuşlanan Türk tugayını yok etmek olup, düşman saldırılarının yönü üzerinde bulunan Mehmet Günenç ve topçu gözetleme birliği, bir baskına engel olmak amacıyla gerideki düşmanın hareketlerini, Türk karargahına önceden bildirmekle görevlidir.

Görevi tehlikeli ve aynı oranda önemlidir. Gerideki Türk tugayının güvenliği, onun, görevini tam olarak gerçekleştirmesine bağlıdır.

Çatışmaların çok yoğunlaştığı, düşmanın üstün bir sayı çoğunluğu ile vahşi hayvan ve boru sesleri çıkararak yaptığı saldırılar karşısında, 9. Bölük ve onun askerleri, gecenin korkunç karanlığında kahramanca savaşımlardır.

Mehmet Güneç, düşman kuvvetlerinin, kendi gözetleme alanı içine girdiğini görünce, arkadaki Türk topçusuna, kendisinin de içinde bulunduğu muharebe alanının koordinatlarını vererek, üzerine topçu ateşi istemiştir. Gerideki topçu idare merkezi,

Üsteğmen Güneç'i, "düşmanla birbirinize girmişsiniz, size de zarar vereceğiz" diye uyarınca Güneç, kendisini tarihe geçirecek şu yanıtı verir:

"Zararı yok. Biz yok olalım, tugay kurtulsun. Allahısmarladık!"

28 yaşındaki Mehmet Güneç'in son sözleridir, bunlar...

Şehit Mehmet Güneç Lisesi'nde, halen öğrenim gören 2 binin üzerindeki öğrencinin çoğu, okullarına ismini veren bu kahraman subayı tanımıyor.

2003 yılından bu yana da, okulda Mehmet Günenç için anma töreni düzenlenmiyordu. Nihayet, geçtiğimiz 22 Nisan 2010 günü, Günenç'in 49 ncü ölüm yıldönümünde, öğrencilere yönelik düzenlenen mütevazı bir anma töreninde, Günenç'in emekli öğretmen olan yeğeni Faruk Kayapalı ve Günenç'in çocukluk arkadaşı Edip Bülent Volkan da, duygularını dile getirdiler.

Ama ne yazık ki, öğrenciler, bu anma programını izlemek yerine, aralarında konuşmayı yeğlediler. Programın, bir an önce bitmesini istediler.

Hiç kuşkusuz yok, yarın, bu öğrencilere, Mehmet Günenç'in nerede şehit olduğunu sorsam, yine "Güneydoğu" ve "Kıbrıs" yanıtını alırım, çoğundan.

Yalnız Bandırma'da değil, ülkemizin birçok kentinde şehit isimleri, çeşitli okullara verilmiştir. Ama bu okulların çoğunun, Bandırma'daki Şehit Mehmet Günenç Lisesi'nden farkı yoktur. Bu okullarda okuyan çoğu öğrenci de, okullarının ismini taşıyan şehidin kimliğinden habersizdir. Çoğunda, Şehit Mehmet Günenç Lisesi'ndeki gibi şehit için köşe bile bulunmamaktadır.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Gönenc

Şehit isimlerini taşıyan okulların yöneticilerine, bu şehitleri, öğrencilerine öğretmek için büyük görev ve sorumluluk düşüyor. Bunların başında, okullarına isimlerini veren şehitler ile ilgili olarak, her yıl olmasa bile hiç olmazsa 2-3 yılda bir anma programları düzenlemek geliyor.

Ama her yıl gerçekleştirilmesi gereken bir uygulama ise şu , Her eğitim-öğretim yılının sembolik "ilk ders"i, bu şehitlerin özgeçmişlerine ayrılmalı.

Yerel yönetimler ise kentlerinin veya yörelerinin şehitlerinin isimlerini, cadde ve sokaklara vermeliler.

Ne zaman "bedelli askerlik" konusu gündeme gelse, canım sıkılıyor. Ver parayı, kurtul askerlikten!

Peki biz, binlerce şehidi neden verdik ve hâlâ veriyoruz?

YEDİNCİ BÖLÜM

TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ'İN ŞEHİT OLMASINA SEBEP OLAN OLAYLAR

KOMÜNİST ÇİNLİLERİN BAHAR-1951 TAARRUZU

I. Komünist Ordularının Taarruzu ve Birleşmiş Milletler Ordusunun Geri Çekilmesi

22 NİSAN 1951

SAAT 2200

22 nisan 1951 saat 20 00'de komünist orduları bütün cephe boyunca genel taarruza başladılar.

Amerikan 1 nci Kolordu Cephesi ; Üç tümenli 1 nci Kuzey Kore Kolordusuyla, 63 ncü Komünist Çin Ordusu, 1 nci Kolordunun batı kanadındaki 1 nci Güney Kore Tümeni ile 3 ncü Amerikan Tümenine bağlı 29 ncu İngiliz Tugayının İmjin nehri batısındaki mevzilerine taarruz etti ve bu birlikler nehrin gerisine çekildi.

64 ncü Komünist Çin ordusu da taarruza katılarak İmjin nehrini savunan 1 nci Güney Kore Tümeninin sağ kanadındaki 12 nci Güney Kore Alayı ile 29 ncu İngiliz Tugayı arasına girdi ve 112 nci Alayı çekilmek zorunda bırakarak doğuya ilerledi. Bu düşman ilerlemesi, tank birliklerinin müdahalesi ile durduruldu.

3 ncü Amerikan Tümenin sağ kanadındaki 65 nci Alayı, cepheden ciddi düşman taarruzlarına uğramış ise de, sol kanadında meydana gelen buhran ve sağ kanadındaki Türk Tugayının düşman taarruzu neticesinde çekilmesi dolayısıyla bu Alay da çekilmek zorunda kaldı.

26 nci Komünist Çin Ordusu, 25 nci Amerikan Tümenin sol kanadındaki Türk Tugayına taarruz ederek çekilmek zorunda bıraktıktan sonra, 25 nci Tümenin, cephedeki 24 ncü ve 27 nci Alaylarına da taarruz etti. Bu baskı karşısında 25 nci Tümen Hant'an nehri güneyine çekildi ve bu nehri savunmak için tertiplendi.

1 nci Amerikan Kolordunun batı kanadındaki 1 nci Güney Kore Tümeninin birlikleri ile 29 ncu İngiliz Tugayı geriye alınacak derecede hırpalanmışlardı. Kolordunun sağ kanadındaki Türk Tugayı da aynı durumda idi. İki kanatta beliren ciddi tehlike karşısında 1 nci Kolordu, Seoul üzerine çekilmek zorunda kaldı.

9 ncu Amerikan Kolordu ; Bu kolordunun emrine verilen 24 ncü Tümenin cephedeki 19 ncu ve 5 nci Alayları da, 27 nci komünist Çin Ordusunun taarruzu sonucunda, çekilmek zorunda kaldılar. Bu Kolordunun sol kanadındaki 6 ncı Güney Kore Tümeni de 12 ve 20 nci Komünist Çin Ordularının şiddetli taarruzlarına hedef oldu ve birdenbire 15 km. güneye çekilmeye mecbur kaldı.

Kolordunun sağ kanadındaki 1 nci Amerikan Deniz Piyade Tümeni ise, gerek cephesindeki 39 ncu Komünist Çin Ordusunun şiddetli taarruzları ve gerek sol kanadındaki 6 ncı Güney Kore Tümeninin kritik durumu yüzünden güneye çekilmek zorunda kaldı.

10 ncu Amerikan Kolordusu : Baraj gölünün doğusunda 3 ncü Kuzey Kore Kolordusunun taarruzunu durdurdu.

3 ncü Güney Kore Kolordusu : Bu Kolordunun sol kanadına karşı iki Kuzey Kore tümeninin giriştiği taarruz gelişmiş ve düşman nehrin güneyine geçmiştir.

Komünist Ordularının bütün cephede taarruza geçtikleri, asıl taarruz sıklet merkezinin, cephenin merkezinde, 1 nci ve 9 ncu Amerikan Kolordunun ara hattı istikametinde olmakla beraber, ikinci derecede kuvvetli taarruz istikametinin de batıda 1 nci Güney Kore Tümeniyle 29 ncu İngiliz Tugayı ara hattı ve sağda da 10 ncu Amerikan Kolordusuyla , 3 ncü Güney Kore Kolordusu ara hattı istikametinde olduğu meydana çıktı. Düşmanın bu genel taarruzu karşısında bütün Birleşmiş Milletler Ordusu çekilme halinde idi.

II . 1 nci Türk Tugayının Geri Çekilme Muharebeleri

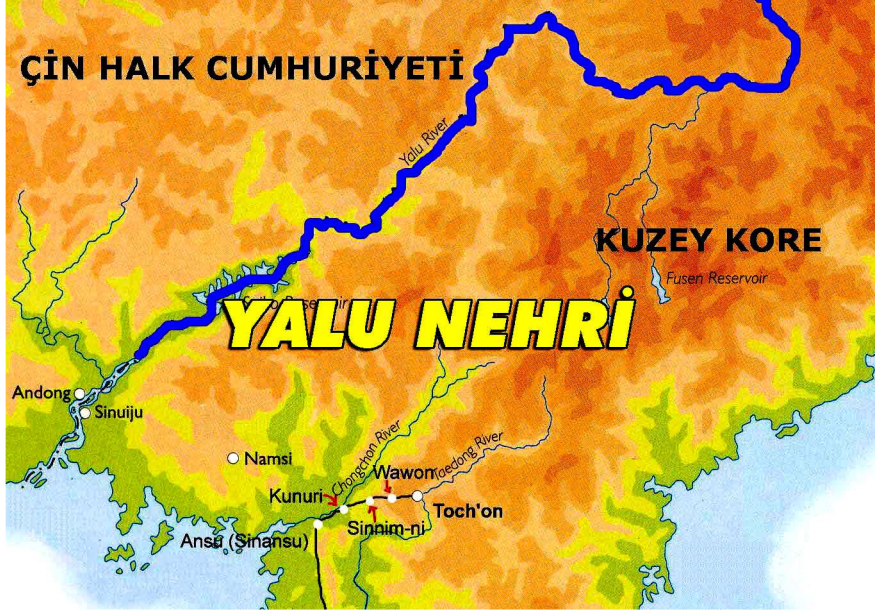
22 nisan 1951'de, sağdaki 24 ncü Alayın ilerleyerek hedeflerini işgal etmesini beklemek üzere Türk Tugayının yerinde kalmasına, yalnız kuvvetli keşif kollarıyla düşmanı yoklamasına karar verilmişti,

ileri hat bölüklerinden çıkarılan bu keşif kolları, düşmanın sert direnmesiyle, tank ve topçu ateşleriyle karşılandılar.

Bu keşif kollarından batı kanattaki 6 ncı Bölüğün muharebe güçlü keşif kolu, yol civarından kuzeye ilerlerken, sağ kanadından güneye sarmaya teşebbüs eden 25 kişilik düşman grubuyla çatıştı. Bunların 15'ini öldürdü, biri yüzbaşı olmak üzere 7'sini de tutsak etti.

Ellerinde modern topçu kestirme aletleri bulunan ve birkaç kilometre kuzeyde mevzilenmiş ağır topçu alayının ileri gözetleme postası olduklarını söyleyen bu tutsakların Tümen Karargâhında yapılan sorgularından ve üzerlerindeki belge ve haritalardan, düşman yığmağının ayrıntıları ve harekât planları meydana çıkarıldı.

Esirler, 12 gün önce Yalu nehrini geçmiş olan yeni Çin kuvvetlerinin cepheye girdiklerini ve 22 nisan 1951 saat 19 00'da Komünist Çin ordularının bütün cephede taarruza başlayacaklarını ifade ettiler.

Düşman ağır topçu alayının mevzilendiği haber verilen Simsamyon güneydoğusu ve bu mevziin kuzeyi bölgesinde ve vadi civarında motorlu araçlar görüldüğü gibi Ch'ongwangok ile 638 rakımlı tepe arasında düşman toplulukları da görüldü.

Düşmanın taarruzu halinde Türk Tugayının bulunduğu hattı savunması, çekilme yolu ve istikametlerini de gündüzden keşfetmesi, Tümen Komutanlığından emredildi.

Birlikler, derhal mevzilerini tahkime, engeller yapmaya ve yollara, mevziin önüne mayın, tuzak aydınlatma mayını döşemeye koyuldular.

Türk Tugayının kuvveti, 6, 5 km. tutan cephesini aralıksız savunmaya yeterli olmadığından, cephe, pekiştirilmiş altı bölükten her birini birinci hattaki bir tepede mevzilendirmek suretiyle tutulmuştu.

Düşmanın kuşatmalarına karşı bu bölükler de savunacakları tepelerde çevre savunmasına zorunlu idiler. Aradaki boşluklar yalnız keşif kolları ile kapatılacaktı.

22 nisan saat 16 00'da, düşman topçusu ve havanlar, birliklerimizin üzerine sis mermisi atarak tanzim ateşi yaptı. Ve düşmanın hava taarruzları da başladı. Saat 1915'te, düşman, savunma mevzilerimizi şiddetli topçu ve havan ateşi altına aldı. Bu ateş 40 dakika sürdü. Bundan sonra ateş, 10 ncu Bölük, Havan Bölüğü ve Topçu Taburu bölgesine kaydı. Bu topçu ve havan ateşleri saat 24 00'e kadar aralıksız devam ettiğinden Alay Havan Bölüğü ateş açamadı.

SAAT 2300

Sağdaki 24 ncü Zenci Alayının, Türk Tugayının sağ kanattaki birliği ile irtibatlı olarak mevzilenmiş olması gereken bölüğü yerini terketmiş olduğundan, sağ kanatta birinci hatta 425 rakımlı tepede mevzilenmiş olan 9 ncu Bölüğün doğusundan ilerleyen düşman, bir engele rastlamadan güneye sarkarak, saat 2300'da 9 ncu Bölüğü doğudan kuşatmaya başladı.

9 ncu Bölük, aynı zamanda cepheden de düşman taarruzuna uğradı. Bölük, süngü ve bomba muharebeleri ile ve güçlkle yerinde durabiliyordu.

Bölük komutanının yanındaki topçu gözetleme subayı Top. Kd. Ütğm. Mehmet GÜNEÇ şehit oluncaya kadar, topçunun 9 ncü Bölük civarına ateş etmesini sağladı.⁹

⁹ Kore Harbinde Türk Silahlı ...,s.278-280.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

III. Alay Komutanı Albay Celal Dora 22/23 Nisan 1951 Durumunu Şöyle Anlatmaktadır

22 / 23 NİSAN 1951 GECESİ

“ 22 / 23 Nisan gecesi üstün düşman taarruzları karşısında azamî mukavemet ve nihayet çekilme emri verişim.

Düşmanın bu gece yapacağı tahmin edilen mukabil taarruzu için birliklere ön emir verilerek tahkimatlarını derinleştirmelerini ve üzerlerini toprak tabakası ile kapatmalarını emretmiş ve birlikler çalışmaya başlamışlardı.

Ayrıca tugay kurmay başkanını tabur kumandanlarını ve alay bağlı birlik kumandanları ile topçu tabur kumandanını alay muharebe idare yerine çağırarak esas görevimizin bulunduğumuz hatta savunmak olduğuna göre gereken her türlü tedbirin alınmasını teferruatı ile açıklayarak emretmiş ve şayet çekilmek için emir verildiği taktirde bulunduğumuz mevzilerden 8. kilometre geride ve bundan evvelki mevzilerimize çekilmek için de her birlik tarafından o mevzilere giden istikametlerin işaretlenmesi ve bu bir evvelki mevzilerde birlikler nereyi işgal etmiş iseler yine aynı yeri işgal etmek üzere gerekli hazırlıkların da yapılmasını ve ancak bu hazırlığı yapmak demek bir çekilme emri demek olmadığını, her muharebe durumunda her türlü ihtimali düşünmek

mecburiyetinde bulunulduğundan bu emri verdiğimin bilinmesini ve tekrar olarak esas görevin savunma olduğunun bilinmesini emretmişim.

Ayrıca bölgemizde dar ve derince bir dereye mecburen mevzie sokulan biri Türk diğeri Amerikan olan iki topçu taburundan birisinin dereden çıkartılarak geriye alınmasını tümen topçu kumandanına teklif etmiş ve muvafık görülerek Amerikan topçu taburu dere içinden çıkarılarak daha geride müsait bir yere mevzi değiştirilmişti.

Bununla beraber dere içinde kalan Türk topçu tabur kumandanına verdiğim emirde çekilme emri verdiğimde bir saat içinde mevzilerini tamamen terk edecek şekilde her türlü hazırlıklarını yapmalarını emretmişim.

Birlikler yanında ve yakınlarında cephane kademelerinden ve taburların cephane ağırlığından başka bir şey bırakılmamıştı.

Sağımızda 24. zenci alayı ile aramızda yine büyük bir boşluk vardı. Bu yüzden ihtiyat olarak kullanmak üzere alay ihtiyatı olan III. taburdan cephedeki birinci tabur emrine verdiğim 9. bölüğü tabur kumandanı birinci Bl. yerine 402 rakımlı tepeye yerleştirmiş ve birinci bölüğü sağdaki 24. alay bölgesinden sızacak düşmana karşı 9. bölüğün takriben 500 metre kadar sağ gerisine mevzilendirmeye mecbur kalmıştı.

Havan bölüğünden sonra topçu taburumuz mevzilerine de düşman topçularının ateş tanzimi başlamış olduğu topçu tabur kumandanı tarafından bildirilmişti.

Cephede düşmanla yakın temasta bulunan bilhassa sağda birinci hatta bulunan 9. bölük düşmanın orman içinden sık sık açtıkları makineli tüfek ateşleri ile mevzilerinin baskı altına alındığını bildirmekte ve tepemizde uçan dost devriye uçakları düşmanın gerilerden cepheye doğru çok miktarda birlikler yanaştırdıklarını haber vermekte idiler.

Düşmanın havan ve topçu mevzilerinin yerlerini tayin edecek ölçme cihazlarımız olmadığından hakikî bir kestirme yapılamamış ve tahminî olarak kestirilen yerlere açılan topçu ateşlerimizle müsbet bir tesir husule getirilememişti.

Bu müşkülât karşısında düşman topçu ve havan mevzilerinin keşfedilerek uçaklarla bombardıman edilmesi defatla 25. tümen kumandanına arz ve rica edilmiş ise de tümen emrinde meydana uçak kalmadığı cevabı verilerek isteklerimiz yerine getirilememişti.

SAAT 1930

Saat 19,30 da havan bölük kumandanı üsteğmen İzzet Özbay telefonla şu haberi vermişti. Düşman baskın şeklinde şimdi mevzilerimizi döğmektedir. Havan mermileri mevzilerimizin içinde infilâk etmekte ve baş kaldıramıyacak bir duruma gelmiş bulunmaktayız.

Bu haberi müteakip topçu taburu da sağdaki bataryasının yakınlarına düşmanın kesif miktarda topçu mermileri düşmekte olduğunu bildirmişti. Bunlar taarruzun hemen başlayacağının alâmetleri idi. Keyfiyet tümen kumandanına bildirilmişti.

Saat 19,40 da sağda 9. Bl. K. Yzb. Hamit Yüksel ve cephenin ortası ilerisinde bulunan 2. Bl. K. Yzb. İhsan Serim aynı zamanda telefonla verdikleri raporda düşmanın bu iki bölük mevzilerine taarruza başladıklarını ve boru çalarak, köpek gibi uluyarak mevzilerine yaklaşmakta olduklarını bildiriyorlardı. Düşmanın beklenen gece taarruzları fiilen başlamış bulunuyordu. Durumu acele tümen kumandanına arz etmiştim.

9. Bl. kumandanı telsizle: Çok kalabalık düşman uluyarak ve borular çalarak mevzilerimize yanaştılar, bomba atıyorlar, Biz de bomba ve silâhlarımızla çok yakından savaşıyoruz, süngülerimiz takılı merak etmeyin mukavemet ediyoruz, diyordu.

Cevap olarak yüzbaşım size güveniyorum, ALLAH yardımcınız olsun derken telsiz konuşmalarımız arasına havan bölük kumandanı girdi.

Saat 20,22 .

Havan Bl. kumandanı telsizle: Devamlı ateş altındayız, Zorlukla ateş ediyoruz, Burada kaldıkça zayıat veriyoruz, diyordu. Cevap olarak zayıata bakmadan 9. bölüğün ateş isteklerini yapın ve ateşe devam edin diyordum.

Saat 20,25 .

Tümen kumandanına yazdırılmak üzere telefonla tugay kurmay başkanına rapor: Düşman alayın her iki tarafından üstün kuvvetlerle taarruz ediyor, Yakın muharebe halindeyiz, Sağımızda 24. alayla temasımız yok, diye ilk raporu yazdırmıştım.

Verilen raporlar düşmanın üstün kuvvetlerle taarruzunu bildirmekte ve sağımızdan çekilmiş olan 24. zenci alayı bölgesinden giren düşman gerilerimize geçmiş bulunmaktadır.

Bir taraftan bu raporu yazdırırken diğer taraftan telsizler ve telefonlar mütemadiyen çalışmakta ve sık sık raporlar yağmakta idi. Bu esnada II. tabur kumandanının saat 21,10 da telsizle verdiği raporda: Albayım Amerikan tank bölüğü emirlerinize rağmen çekiliyor.

Bu arada himayesiz kalan 7. bölük tabur muharebe idare yerine kadar geri geldi, düşman çok sıkı takipte, solumuzdaki Filipin taburu bölgesinde ve onun solundaki İngiliz tugayı cephesinde çok şiddetli muharebeler olmaktadır.

Düşmanın Filipin taburu bölgesinden girdiğini bu taburun gerisinden duyulan boru seslerinden anlıyorum, devamlı aramalarıma rağmen 6. bölükle irtibat sağlayamadım, bu bölük mevzilerine doğru tabur yarım keşif takımını gönderdim fakat telsizle verdikleri haberde 6. bölük mevzilerine varmadan ateşle karşılandıklarını bildirdiler, keşif yarım takımını geri çekiyorum, diyordu.

Bütün birlikler güçlerinin yettiği nisbette yerlerinde inatla mukavemet ediyor, gerek Türk topçu taburu ve gerekse Amerikan takviye topçu taburu mütemadiyen fasılasız ateş etmelerine rağmen düşman taarruzu durdurulamıyor ve çok geniş olan bu cephede boşluklardan sızan düşman gerilerimize doğru ilerlemeye devam ediyorlardı.

Saat 22,00 de tümene zorlukla yazdırabildiğim raporda daha fazla mevzilerimizde kaldığımız taktirde tugayın fena akibete duçar olacağını ve vakit geçtikçe her iki tarafımızdan yapılmakta olan kuşatmanın tamamlanacağını bu kötü duruma düşmeden çekilmemize emir vermelerini ısrarla rica etmiştim.

Tümen kumandanı bu teklifime cevap olarak çekilme emri vermek benim salâhiyetim dahilinde değildir. Durumunuzu kolordu kumandanına bildirdim, Emir verilinceye kadar mevzilerinizde mukavemete devam etmeniz lâzımdır, demişti.

Yukarıdaki bu heyecanlı anları bildiren ast birliklerin raporları saat 22,00 den sonra daha da sıklaşmış ve ekseri hallerde kendilerini dinlemek fırsatını bulamadığım veya yetişemediğim bir çok bölük, tabur ve hattâ takım kumandanları kendilerine tahsis edilen telsiz frekanslarını bırakarak konuşmakta olduğumuz diğer birliğin kanalına girip konuşmamızı inkitaa uğratarak kumandanım ben falan bölük kumandanıyım dinleyin çok mühim haber vereceğim, diye biri diğerini beklemeden araya girenler çoğalmış ve bu durum muharebe heyecanını bir kat daha arttırmıştı.

Verilen raporlardan hiç birisi şifa verici ve ferahlatıcı değil her rapor o birliğin durumunun çok sıkışık bir halde olduğunu bildirmekte ve herkes yardım istemekte veya çekilmeye emir beklemekte idir.

23 Nisan 1951 gece saat ikiye kadar tümen kumandanına verdiğim dört raporla vakit geçtikçe durumun aleyhimize tecelli etmekte olduğunu açıklayarak çekilmemize emir vermelerini istedimse de her defasında cevap olarak benim çekilme emri vermeye salâhiyetim yoktur. Durumunuzu kolorduya bildiriyorum, diyor ve son defasında mukavemet edin 35. alay mukabil taarruz yapmak üzere bölgenize gönderilecektir, diye teselli ediyordu.

Sağda 24. zenci alayı mevzilerini terk etmiş ve bu alayla irtibat sağlamaya imkân kalmamıştı.

Solda 65. alay ve Filipin taburu bölgesinden düşman girmiş ve gerilerimize sarkmıştı.

Bu ana kadar Filipin taburu ile de irtibat sağlanamamış ve onların da akibetleri meçhul kalmıştı. 35. alayın gece bir mukabil taarruz yapmasına imkân yoktu. Nerede olduğunu bilmediğimiz bu alay böyle bir mukabil taarruzu yapsa yapsa ancak sabah saat yediden evvel yapamıyacak ve bu saate kadar düşman gerilerimizi kuşatacak ve daha gerilerden gelmek fırsatını kazanacak olan düşman ihtiyatları ile bu kuşatma çemberi içinde son ve kat'î bir imha muharebesi vermeye mecbur kalacaktık.

Bu durum tümen kumandanına arz edilmiş ve cevaben durumunuzu kolordu kumandanına arz edeceğim, demişti. Bu anda alay muharebe idare yerindeki durum şöyle idi. Muharebe idare yeri muhafız takımı, keşif takımı ve istihkâm takımı tarafından çepeçevre mevzilenmek suretile emniyet altında bulunmakta ve subaylar da kendi birliklerinin başında bütün dikkatleriyle sızıp muharebe idare yerine gelmesi muhtemel düşmanı beklemekte idiler.

Karargâhın bütün subayları emir subayım Yzb. Halim Irsoy, harekât subayı Yzb. Abbas Yurdakul, haber subayım Yzb. Muzaffer Sebükcebe, irtibat subayım Yzb. Cihan Kumbasar ve muavinim yarbay Gafur Enön ve hülâsa hepimiz ellerimizde telsizler ayrı ayrı kanallardan bütün birliklerle devamlı irtibat sağlamağa çalışmakta, topçu irtibat subayı Yzb. Refik Soykut telsizi ile ve telefonu ile topçu taburuna emirlerimi ulaştırmaya çalışmakta, muhabere takım kumandanı üsteğmen Ahmet Göçmez ve yardımcısı üsteğmen Zülfü Çöteli telefonlardan telsizlere ve telsizlerden telefonlara koşarak irtibatın kesilmemesi için azamî faaliyet göstermekte ve karargâhtaki diğer yardımcı subayların hepsi bu gecenin her an değişen heyecanlı haberlerini can kulağı ile ve dikkatle takip etmekte idiler.

Çok nazık bir durumda bulunuyordum. Sağda 9 ve 2. bölüklerle, solda 6. bölükle irtibat kesilmiş, ne oldukları meçhul, sağda ikinci hatta bulunan birinci bölük dört tarafından kuşatılmış ve bu bölüğün bir takımı ile irtibatı kesilmiş, son anlarda 9. bölükten kurtulabilen bazı erler ikinci

hatta ve ortada bulunan 10. bölük üzerine ve 6. bölükten kurtulanlar da 5 ve 11. bölükler üzerine geldikleri haberi alınmışsa da bu bölüklerin büyük kısımlarının akibeti meçhul kalmıştı.

Bu vaziyette saat yediye kadar kararsız beklemekle herşey olup bitecek ve bu kararsızlık belki Türk tugayının imhasına sebep olacaktı, işte bu sıkışık anda mühim bir karar vermek mecburiyetinde bulunuyordum. Bu durumu âdeta bir yıldırım hızı ile kısaca muhakeme ederek bir karara varmak istedim.

Bu durumda yapılacak iki tarzı hareket vardı:

1. Tümen emrine sadakat ve tam bir itaatle irtibatta bulunduğum birliklerle sonuna kadar savunmaya devam etmek.

Bu taktirde tugayın toptan imha edilmesi veya esir edilmesi felâketile karşı karşıya bulunuyordum. Türk tugayının Birleşmiş Milletler safında imha edilmesi komünistler muvacehesinde Türk milletin emniyetini sarsacak ve dünya milletleri huzurunda Türk milleti aleyhine tepki yaratacak ve Türk milleti bu emre körükörüne itaatten dolayı her halde bu birliğin mesul kumandanı olan bana rahmet okumayacaktır.

2 . Tugayın çekilmesine emir vermek ve bu çekilmeden mütevellit mesuliyeti şahsen üzerime almak.

Sağda ve soldaki Birleşmiş Milletler birlikleri yerlerinden oynamış olduklarından tugayın çekilmesinin cephe üzerinde bir rolü. olamayacaktı. Tugaya çekilme emri vermekten mütevellit mes'uliyet doğrudan doğruya şahsıma raci olacak buna mukabil tugay çok fazla zayıat vermekten veya toptan imha edilmekten kurtulacak ve bu vaziyette gerideki mevzilerde tutunarak orada derlenip toparlandıktan sonra tekrar taarruz edilerek terk edilen mevzilerin ele geçirilmesi mümkün olabilecekti.

Bu tarzı hareket her halde birincisi kadar Türk birliğinin şeref ve itibarı üzerinde fena tepkiler yapmayacak, bilâkis Türk birliğinin düşmanın kurduğu imha tuzağına düşmemesi taktirle karşılanacaktı.

23 NİSAN 1951

SAAT 0230

İşte muharebe durumunun bu heyecanlı olan safhasında kısaca yaptığım muhakeme sonunda vardığım ikinci kararın tatbikine geçilmiş ve 23 Nisan 1951 gece saat 02,30 da tugay karargâhına, piyade ve topçu tabur kumandanlarına, tank ve havan bölük kumandanlarına ve alay bağlı birliklerine bir evvelki mevzilerine çekilmelerini emrederek keyfiyetten tümen kumandanına da bilgi verilmesini tugay kurmay başkanına emretmiştim.

Çekilme emri alan birlikler gündüzden plânlanan ve emredilen mevzilere doğru çekilmeye başlamışlardı. Yalnız topçu taburunun çekilmesi için bir saat kadar zamana ihtiyacı vardı. İhtiyatta bulunan 10. bölükle ona yakın olan havan bölüğü piyade olarak topçu taburu çekilinceye kadar bu tabura doğru düşman istikametinden gelen boğazın ve yolun tıkanmasını ve bu birliklerin buraya mevzilenmelerini emretmiştim.

Bu saate kadar 2, 6 ve 9. bölüklerden halâ bir haber alınamamıştı. Birinci bölüğe tabur kumandanı çekilme emrini tebliğ edememiş ve ben telsizimle mezkûr bölük kumandanı Yzb. Aziz Pekdemir'i bularak çekilmesini emrettiğim

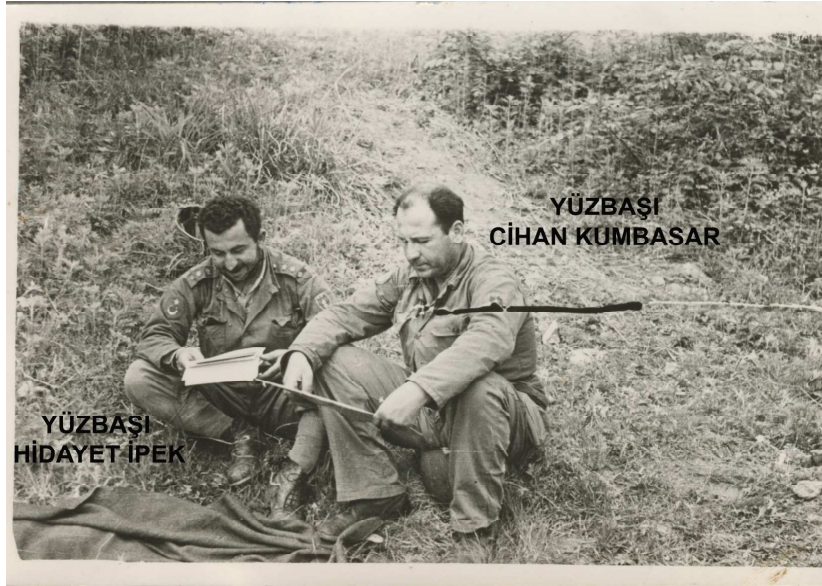
zaman dört tarafının kuşatılmış olduğunu ve çekilmesine imkân bulunmadığını bildirmişti.

Cevaben ve çıkışarak mutlaka geriye doğru taarruz edeceksin, bir kişi kalıncaya kadar savaşa savaşa çekileceksin, diye emir vermiştim.

Bu emir üzerine birinci bölük taarruza geçmiş ve saat 03,30 da bölüğünü düşmanın kuşatmasından kurtardığını, ancak tutulması emredilen bir evvelki mevzilere yaklaşırken oradan da ateş yediğini bildirmişti.

Tümenin elinde ihtiyat olarak 35. Amerikan alayı varken çekilmemizi himaye etmek için Hantan nehri kuzeyindeki tepelere göndermemiştir. Yorgun bir halde çekilen birliklerden 10. bölük 306 tepesine ve 3. bölük te 126 rakımlı tepeye ve Hantan nehrinin dirsek teşkil ettiği yere himaye mevziine konarak tugay karargâhının ve Amerikan topçu taburunun vasıtaları zorlukla karşıya geçirilebilmişti.

Bu sırada düşmanın bir kısım kuvveti geçiş yerini yakından baskına uğratmak maksadı ile sivil kıyafette nehir içinden geçiş yerine doğru yaklaşmakta oldukları 3. bölük kumandanı Yzb. Hidayet İpek tarafından bildirilmiş ve sinsi sinsi baskına gelenler 3. bölüğün baskın tarzındaki taarruzu ve ateşleri ile imha edilmişlerdi.

Bugün saat 13 e kadar bütün tugay Hantan nehrinin güneyine geçmiş ve birliklere gösterilen toplanma bölgelerinde toplanmışlardı.

Toplanma bölgesine giden birlikler arasında don ve gömlekten başka üzerlerinde elbise ve teçhizatı kalmamış ve ayrıca üstleri başları paramparça olmuş perakende yürüyen beş kişiye rastlamıştım.

Nazarı dikkatimi çeken bu çocuklardan yaptığım soruşturmada birkaç;

2. bölüğün Hantan nehri civarında baskına uğrayan takımından ve ikisi de 9. bölükten olan bu erlerin esir düştüklerini, düşman elbise ve teçhizatlarını soyarak silâhlarını da alarak geriye sevk edilirlerken silâhlı dört kişiden ibaret olan muhafızlarını öldürerek kurtulduklarını ve ancak bu vaziyette kaçabildiklerini söylemişlerdi.

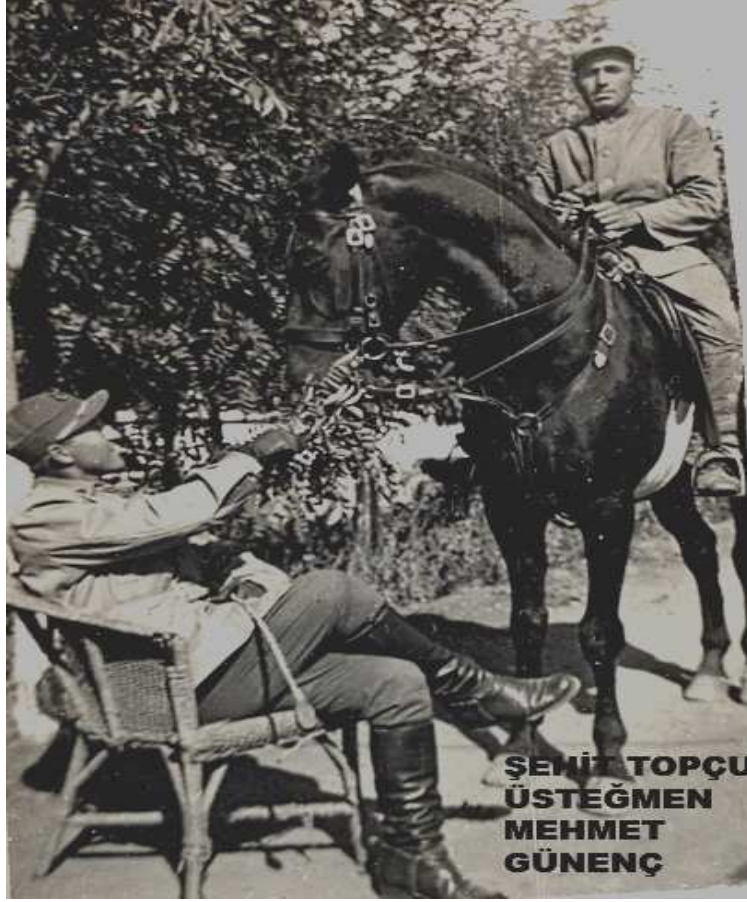
Hantan nehrinin geçiş yerinde birliklerin toplanmalarına intizar vaziyetinde iken buraya gelen 25. tümen kumandanının yardımcısı Amerikalı general Maykils zayıat raporunu istemiş ve o saate kadar birliklerden verilen ve akibetleri belli olmayan zayıatın 205 kişi olduğu kendisine bildirilmişti.

Bunun üzerine bu gece size taarruz eden düşman kuvvetinin ne kadar olduğu sualine karşılık en aşağı bir tümen cevabını verince general ;

“ Hayır bu gece düşman iki tümenle size ve iki tümenle solunuzdaki İngiliz tugayına taarruz etti, İngilizlere nazaran sizin zayıatınız çok az, bu geceki muharebede İngiliz tugayından iki tabur kamilen elden çıktığını, kurtulabilen taburun da zayıatının fazla olduğunu söylemesi üzerine ben asabileşerek generale mademki düşmanın bu kadar üstün olduğunu biliyordunuz, size maruz kaldığımız durumun nezaketini sık sık bildirdiğim halde neden vaktinde çekilmemize emir vermediniz, sualime karşılık çekilme emri vermek salâhiyetimiz yok ta ondan “ cevabını vermişti.

Tümen kumandan yardımcısı tam zamanında ve çok haklı olarak verdiğim çekilme kararımı kendileri de haklı bulmuş ve büyük geçmişler olsun diyerek yanımdan ayrılmıştı.

Bu geceki muharebelerimizde en fazla zayıat veren 1, 2, 6 ve 9. bölüklerdi. Diğer bölüklerden de zayıat varsa da bu bölüklere nazaran miktarları pek azdı. Bu gece akibetleri anlaşılmayan arkadaşlarımız arasında ;

9. Bl. K. Yzb. Hamit Yüksel, 2. Bl. K. Yzb. İhsan Serim, 9. Bl. takım subayı üsteğmen Kâzım Ün, 1. Bl. takım subayı üsteğmen Ali Büyükkirişçi, 9. Bl. refakatinde topçu ileri sürülmüş gözetleme subayı üsteğmen Mehmet Günenç arkadaşlarımızın şehit mi yoksa ağır yaralanarak düşman eline esir mi düştükleri hakkında bir bilgi edinemedik.

Bilâhare Haziran ayı içinde yaptığımız taarruzlarda bu araziye tekrar ele ele geçirmiş ve her tarafı arattırılarak şehitlerimiz toplanmış ve cenazeleri bulunmayanların esir olduklarına hükmedilmişti.

Alay Hantan nehri güneyinde toplanma bölgesinde iken iki saat istirahatten sonra 25. tümen kumandanlığınca 5 kilometre güneyde gösterilmiş olan toplanma bölgesine hareket ederek 23/24 Nisan gecesini bu bölgede geçirmiştik.

Buraya hareketimizden biraz evvel geride tümen ihtiyatı olan 35. Amerikan alayı bulunduğumuz bölgeye gelmiş ve Hantan nehrinin güneyindeki sırtlarda savunmaya geçmeye başlamışlardı.

Gece tümendenden verilen emre göre 24 Nisan günü alay iki taburu ile 3 kilometre kuzeyde gösterilen tıkama mevzilerini işgal edecek ve 27. alayla 35. alayın çekilmelerini bu bölgeden himaye edecektik.

Bugün alınan haberlere göre 22/23 Nisan gecesi düşmanın bütün cephede yaptığı mukabil taarruz muvaffak olmuş ve sağımızdaki 24. Amerikan tümeninin İngiliz tugayından sonra insan, silâh ve malzemece en fazla zayıyata uğradığı öğrenilmişti.”¹⁰Diye anlatmaktadır.

IV. Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı 22/23 Nisan 1951 Durumunu Şöyle Anlatmaktadır

“İzinden uçakla, 25 inci tümen karargâhına inildiği zaman tümen kumandanı General BRADLEY meymus ve telâşlı bir hâlde düşmanın 22/23 Nisan gecesi

¹⁰ Dora ,316-331.

büyük kuvvetlerle taarruz ettiğini, tümenin uzun bir çekilme yaptığını, mesuliyeti paylaşmış olmak için beni izin müddeti bitmeden çağdırtmak mecburiyetinde kaldığını ifade etti.

Böyle bir muharebe olunca benim tugaya dönmekliğim pek tabî idi. Tümen kumandanının mesuliyeti paylaşma düşüncesini ifade edişi hiç hoşuma gitmedi. O zata karşı esasen tam olmayan itimadım daha azaltmış oldu.

Muharebede mesuliyet almaktan kaçınan, aldığı mesuliyeti başkaları ile paylaşmak isteyen bir kumandan, makamının tam sahibi olmak bir tarafa, birliklerinin de harabiyetine sebep olabilir.

Nitekim o son muharebede mühim zayıt müsebbiblerinden biri, tugay karargâhında edindiğim bilgilere göre, o zat olmuştu.

Tugaya avdette birliklerimizin mânevi bir sarsıntı geçirmiş oldukları yüzlerden okunuyordu.

25. Tümenin zamanımızda ikinci kumandanı general Bradley.

Edinilen bilgilere göre 20 Nisan gününden beri ciddileşip iyiden iyiye sertleşen düşman mukavemeti karşısında yapılan taarruz harekâtı düşmanın cephe ateşleriyle beraber **sağımızdaki zenci alayının ilerleyemeyerek geride kalmasından dolayı o taraftan uğranılan tesirli yan ateşlerinden hayli ağırlaşmış**, bâzı yeni hedefler zaptedilmiş olmasına rağmen işgal ve müdafaa tertiplerini zayıflatmamak mülâhazasıyla zaptedilen hedefler akşam karanlığıyla terkedilmiş.

21 Nisan günü, zenci alayının da ilerlemesi ve onun bölgesinden uğranılan yan ateşlerini baskılamak kaydıyla yeni bir plânla taarruza devam edilmiş, çetin düşman mukavemetlerine rağmen bâzı tepeler zaptedilmiş ise de yine o alayın aciz ve miskinlik hududundan çıkamayarak o gün yerinde saydığı görülmüş ve o alay ilerlemedikçe bizim gayretlerimizden netice alınamıyacağı ve o alaya karşı itimadımızın tamamen yok olduğu tümene bildirilmiş ve 22 Nisan günü zenci alayının, hedeflerini zaptedinceye kadar bizim mevzilerde bekleme cevabı alınmış.

22/23 Nisan düşman taarruzu ile çekilme muharebesi

22 Nisan günü zenci alayının ilerlemesini bekleyerek bir gün evvelki mevzilerinde kalan birliklerimiz kuvvetli keşif faaliyetlerine devam etmişler.

O gün, geceden istifade ederek 6 ncı bölük cephesine sokulmuş plan bir düşman topçu keşif heyeti sabah olunca o bölüğün gözetleyicileri tarafından görülmüş ve 6 ncı bölük bir kısım kuvvetiyle bu heyete yakından taarruz ederek o heyetten bir kısmını tepelemiş, altısını sağlam olarak esir almış, ellerindeki durum haritalarını, topçu gözetleme malzemesini ele geçirmiş.

O düşman heyetinin bir Çin topçu keşif ve gözetleme grubu olduğu adamlarının sorgulamasından anlaşılmış ve düşmanın 22-23 Nisan 1951 gecesi sıklet merkezi tugay cephesinde olmak üzere büyük bir taarruza geçeceği öğrenilmiş. Alınan o haberlerle düşman esirleri ve malzemesi tümene gönderilmiş. Akşama kadar devam eden keşif faaliyeti çarpışmalarında tank ve silâhları ile ve ileri sürülmüş topçu gözetleyicilerinin ateş tevcihleriyle iki yüz kadar düşman öldürülmüş.

Aynı gün saat 18,00 den itibaren birinci hat birliklerimizin mevzilerine düşman topçusunun tanzim atışları başlamış, karanlık bastıktan sonra mehtabın ışığını körletmek maksadı ile bir miktar sis mermisi attıktan sonra tugay cephesinin en sağında bulunan 9 uncu bölük gerisinde, ihtiyat durumunda bulunan 1 inci bölükle cephenin ortası gerisinde mevzilenmiş olan havan bölüğü saat 20,30 da, en solda bulunan 7 nci bölük saat 22,30 da, tekrar havan bölüğü saat 22,50 de, aynı saatler arasında ve daha sonra muhtelif birlikler ve üçüncü defa olarak havan bölüğü oldukça şiddetli topçu ateşleriyle doğuluyor, bunun taarruz hazırlık ateşi olduğu anlaşılıyor, o saatler içinde düşmanla ciddî bir muharebe temasına girmeden hazırlanmış plân dahilinde tugayın bir kaç kilometre geri çekilmesi tekrar teklif ediliyor, fakat tümen kumandanı o teklifi de kabul mesuliyetini üstüne alamıyor ve durumu cereyanına bırakıyor.

Tugay kumandan vekili, tümen kumandanının o mesuliyet kaçkınılığı karşısında, durumun inkişafını beklemek zorunda kalıyor. Saat 23,00 den sonra evvelâ 9 uncu bölük cephesinde düşman piyadelerinin harekâtı görülüyor. O anda o bölüğün yanında bulunması lâzımgelen 24 üncü alayın K. bölüğünün yerinde olmadığı ve o bölüğün boşluğundan istifade eden düşmanın 9 uncu bölüğün gerilerine ve 1 inci bölüğün üzerine yürüdüğü, ve saat 24,00 sıralarında sol kanattaki 7 nci bölüğün solundaki FİLÎPİN taburuna ait bir bölüğün de habersiz çekilerek 7 nci bölüğün yanının açıldığı, yan ve gerisine düşmanın sızdığı,

5 ve 6 ncı bölükler üzerine yeniden bir topçu atışı yapıldıktan sonra 6 nci bölük cephesi yakınında da düşman piyadesinin ilerlediği, 2 ve 3 üncü bölüklerin muharebe temasına girdikleri anlaşılıyor. Karanlıktan istifade edilerek yapılmış olduğu zannedilen bâzı düşman sızmalarına karşı topçu mevzilerinin korunma lüzumu duyularak 10 uncu bölük topçunun muhafazasına memur ediliyor.

23 Nisan saat 00,20 den itibaren 9 uncu bölük, cephesinden, sağ yan ve gerisinden kuşatılmış olarak yakından şiddetli bir muharebeye tutuşuyor, o bölüğün yanında bulunan ileri sürülmüş topçu gözetleme subayı Üsteğmen Mehmet Güneç telsizi vasıtası ile topçumuza tevcih ettirdiği isabetli ateşleriyle düşmanı kırdırıyor, fakat kırılan bir dalga yerine arkadan taze bir dalga ileri atılıyor, arada topçunun aydınlatma mermileriyle piyade silâhları için de kıymetli hedefler hazırlıyor.

9 uncu bölük kuşatılmış durumundan kolaylıkla kurtulamıyacağını kestirerek bütün cesaret ve imanı ile silâhına sarılmış döğüşürken alay kumandanı bir karşı taarruzu müteakip o berbat durumdan sıyrılmasını emretmişse de bölük, cephesinden başka yan ve gerisinden de taarruza uğramış olduğundan buna imkân olmadığını, bölük, mevzilerinden çıktığı hâlde yakın ateşler ve hücumlarla mahvolacağı düşüncesiyle sonuna kadar mevzilerinde kalmayı tercih ediyor.

Bölüğün anlaşılan bu durumu üzerine alay kumandanı saat 00,40 da bölüğün mevzilerinde mukavemete devam etmesini bildiriyor.

9 uncu bölüğün gerisinde bulunan 1 inci bölük aynı zamanda düşman taarruzuna uğradığından 9 uncu bölüğe bir yardımda bulunamıyor, o bölük mukadderatıyla başbaşa kalıyor.

2, 3, 5, 6 nci bölüklerin cephelerinden ve aradan sızmalarla başka taraflarından tazyik edilirlerken en soldaki 7 nci bölüğün FİLİPİN taburu tarafından terk edilen bölgeden kuşatılması tehlikesi karşısında tugay kumandanı vekili tarafından topçuya kademeli olarak geriye mevzi değiştirmesi emri verilmiş, müteakiben istihkâm bölüğünün ağırlıkları ve tugay karargâhının geriye nakilleri bildiriliyor.

SAAT 0208

Tümen topçu kumandanı saat 02,08 de topçu taburunun HANTAN nehri güneyine çekilmesini bildirmiş, bütün birliklerin sözü geçen nehrin güneyine çekilmeleri emri tümenden ancak saat 02,30 da verilebilmiş, o emir taburlara tebliğ edilerek bir gün evvel hazırlanan çekilme plânu tatbik edilmek istenilmişse de kanatların kuşatılmış olmaları merkez bölgesindeki bölükler arasına düşman sızmaları dolayısıyla tatbikine imkân kalmamış, ancak o andaki muharebe ve zorlu arazi durumlarına göre **fedakâr bölük kumandanlarının ve subaylarının gayretli sevk ve idareleriyle ve gerilerinde de muharebe ede ede bölüklerini o menhus çemberden çıkarmaya muvaffak olmuşlar**, gecenin karanlıkları içinde şehit düşmek, yaralanarak, yorularak şurada burada kalmak, iz, istikamet şaşırarak suretleriyle kıt'asından ayrı düşenlerin mühim bir kısmı düşmanın yakın takibi dolayısıyla kendilerini kurtaramıyarak düşman eline düşmüşler.

9 uncu bölüğün cephesinin orta ve sol kanat kısmındaki takımları çok kısımlarıyla 1 inci tabura katılabilmişler, geri kalan kısmı, başında cesur, kahraman bölük kumandanı Yüzbaşı Hâmit Yüksel olduğu hâlde son mermilerini sarfedinceye kadar çok üstün düşman karşısında kahramanca direnmiş, o direnme sayesinde alayının daha emniyetli çekilmesine büyük hizmet ve yararlık gösterdikten, düşmana yüzlerce zayıat verdirdikten sonra kısmen şehit, kısmen yaralı, kısmen sağlam olarak düşman eline düşmüş.

Bir Amerikan keşif uçağı pilotunun ifadesine göre 9 uncu bölükten bölük kumandanı Yüzbaşı Hâmit Yüksel'le mevzilerinde kalmış olan tahminen altmış kişilik kahramanlar grubu 23 Nisan öğle vaktine kadar kahramanca müdafaalarına devam etmişler.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

KORE HARBİ'NDE VERİLEN ZAYİATLAR VE HARPTEN SONRA GÖNDERİLEN TÜRK BİRLİKLERİ

Üç yıl süren Kore Harbi; sonunda 220.000 Güney Kore askerinin, 1.000.000 Koreli sivilin ölümüne ve 5 milyon kişinin de evsiz kalmasına sebep oldu.¹¹

Türk Kuvvetlerinin Kore'ye ayak bastığı 19 Ekim 1950'den anlaşmanın imzalandığı tarihe kadar 14.936 Türk askeri Kore'de çarpışmıştır. ¹²

¹¹ Korean Frontier, s. 7., Chae-Jinlee And Hideo Şato, s. 15.

¹² The History Of The United Nations Forces In The Korean War, The Ministry Of National Defense The Republic Of Kore, 1973 (1-6 Cilt) c.4, s.452.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

Muharebelere iştirak eden 3 tugayımızın verdiği şehit miktarı 721 kişidir¹³.

Halen Pusan şehitliğinde 462 Türk Şehidi yatmaktadır.¹⁴

¹³ Kore Harbinde Türk Silâhlı Kuvvetlerinin Muharebeleri (1950-1953), Ankara Genelkurmay Basımevi, 1975, s. 417.

¹⁴ The History Of The United Forces..., s. 647, 674.

Bariş Anlaşmasının imzalanması - 27 Temmuz 1953

Kore Harbi'nin sona ermesinden sonra 1960 yılına kadar, Türkiye Kore'ye bir tugay göndermiş ve en son giden 10 ncü Türk Tugayı olmuştur. Bu tarihten itibaren 1966 yılına kadar bir bölük gönderilmiş, 1966 yılından 1971 yılına kadar da her yıl bir manga büyüklüğünde şeref kıtası gönderilmiştir.¹⁵

¹⁵ Kara Kuvvetleri Komutanlığından Alınan Çizelge Eklerdedir.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

SONUÇ

1950 yılında istilâya uğramış bir ülkenin özgürlüğü ve dünya barışı için Birleşmiş Milletler mütecavize karşı koymak üzere ilk defa silâhlı müdahale kararı aldı. Üye ülkeleri yardıma çağırdı. Birleşmiş Milletler'in çağrısına, Amerika Birleşik Devletleri'nden sonra ilk olumlu cevap Türkiye tarafından verildi. Ancak bu cevap sembolik değil, gerçekten üstün muharebe güç ve kudretine haiz tugay seviyesindeki bir birliğin Birleşmiş Milletler Ordusu emrine verilmesi şeklinde oldu.

Türk Tugayı, Kore muharebelerinde aldıkları tüm görevleri büyük başarı ve kahramanlıklarla yerine getirerek, Türkün ölmez savaşkanlık kudretini, bütün dünyaya duyurdu.

Bundan başka; Türk kuvvetlerinin Kore'de yarattığı destanlar, yurttaki gibi, hür dünyada da büyük bir heyecan ve sevinç uyandırdı. Türk Milleti'nin, ordusuna olan sarsılmaz güveninin bir kat daha artmasına neden oldu.

Türk Tugayı, Kore'ye ayak bastığından ateşkes antlaşmasına kadar muharebenin hep en can alıcı bölgelerinde görevlendirilmiştir. Mehmetçiğin üç yıl

içinde kazandığı on dört başarılı muharebeden dördü, Kore Harbi'nin kaderini ve seyrini değiştirmiş, Güney Kore'nin kurtararak egemenliğine kavuşmasında etken olmuş; Birleşmiş Milletler kuvvetlerinin de onurunu korumuştur.

Bu muharebelerden dördü, Kunuri oyalama, Kumyangjang-ni taarruz, Taegyewon-ni savunma ve kanlı Vegas ileri karakol savaşlarıdır.¹⁶

Türk tugayının ilk muharebesi, sanki talih ve bugünkü Türk neslinin ne olduğunu dünyaya göstermek istiyormuş gibi Kore Harbi'nin en şiddetlisi ve en zorlusuydu. Kore harp tarihine yeni bir sayfa ilâve eden Kunuri muharebesi, Türk Silâhlı Kuvvetlerinin kahramanlığını dünyaya tanıtmış ve Türkleri bugünkü dünyanın en büyük askerleri haline getirmiştir.¹⁷

Kore'ye varışından kısa bir süre içinde daha harp hazırlığı tamamlanmadan ve çevreyi tanıma fırsatı bulamadan 26 Kasım 1950'de Komünist

¹⁶ "Türk Askerine Övgü", Gaziler Dergisi, Yıl 5, S.23, Ocak-Şubat, 1989, s.7.

¹⁷ Soykut, s. 24.

Çin ordularının başlattıkları mukabil taarruzda Birleşmiş Milletler cephesi yarılmış düşman Kunuri istikametinde sekizinci orduyu kuşatma harekâtına başlamıştır, işte bu yarma bölgesinin tıkanması görevi acele olarak Türk Tugayına verilmiştir.

Birleşmiş Milletler Ordusu'nun tutunmaya çalıştığı asıl muharebe hattının 60 km. ilerisinde yalnız başına yanları ve arka cephesi açık, uçak hariç düşman hakkında hiçbir bilgi bilmeden ve hiçbir destek görmeden Türk Tugayı çok büyük kayıplar pahasına Birleşmiş Milletler Ordusu'nu kuşatılmadan kurtaran parlak sonuçlar elde etmiştir.

İşte bu kadar olumsuz şartlar altında yakalanan tugay taktik bütünlüğünü kaybetmemiş, genç subayların etrafında toplanan aslan Mehmetçiklerle çemberi yarmaya başlamıştır. Her kuşatmada kurtulmuş, tekrar sarılmıştır. Bu yarma işi üç kez tekrarlanmıştır, iki Çin tümeninin gücü, üç piyade taburumuza yetmemiştir.

Mehmetçikler, Çinlilerin kitle halinde yaptığı ve kırk sekiz saat süren taarruz kısılcı karşısında, cephane ve erzaklarının tükenmesine rağmen süngü, yumruk ve taşla naralar atarak Çin dalgalarına karşı mukabil taarruza geçmiştir. Çinlilerin son derece üstün taarruzları karşısında kuşatma çemberinin içinde kalmakta olan Türklere, geri çekilme emri

verildiği halde Türk komutanı hayretler içinde "Geri çekilmek, niçin geri çekiliyoruz? Biz, burada bir çok Çinli öldürüyoruz" demiştir.¹⁸

Kore Harbi, Türk tarihi ve Birleşmiş Milletlerin için çok büyük övünç taşıyan bir savaş olmuştı. Saatlerce ilerlemesine engel olunan düşmanın 5000 kişilik Türk Tugayına saldıran 60 000 kişilik sürü gibi Çinli askeri sayısını gözönüne alınacak olursa Türk birliğinin burada Birleşmiş Milletlerin ordusuna neler kazandırdığı ve nelerin mahvolmasını önlediği belli olur.

Evet ruhundan büyük cesaret ve iman fışkıran Türk, burada altı tümenlik düşman sürüsünün önüne göğsünü çelikten siper yaptı. KUNURİ' DE 5000 ÇİNLİ'Yİ İMHA ETTİ.

Düşman gece pek ucuza kazandığı muvaffakiyetin sevinç ve şımarıklığı ile olacak ki topluca hareket ediyorlardı. Her nöbetçinin karşısına 20-30 Çinli isabet etmektedir. Muvaffakiyetlerinden o kadar emin görünüyorlardı ki hatta mütebessim bir çehre ile teslim olmalarını işaret ederek bir sürü halinde Mehmetlere doğru ilerliyorlardı. Fakat bir anda zafer gülüşleri ölümün korkunç sırtışı oluyor... Ölen ve yaralananlar yere yuvarlanırken diğerleri de vahşi feryatlar çıkararak kendilerini civardaki hendeklere atıyorlar.

¹⁸ Yazıcı; s. 221.

Geniş düzlük Çin ölüleri ile dolmuştu. Can kaybına kıymet vermeyen Kızıl tabyası biçilen bir taarruz dalgasını yenisiyle tazeliyor. Gür ağaçlı Kore ormanlarında Allah Allah sedaları tepelerden tepelere akisler yaparken, düşman neye uğradığını anlamıyor. O şimdiye kadar ne bu sesi duymuş ve ne de mütemadiyen işleyen Çin makineli tüfek ateşlerine karşı pervasızca göğüs gererek süngüsü ile saldıran böyle bir Türk hasım görmüştür.¹⁹

Cephede kuvvet dengesi bozulmuştu. Tugayımız on misli düşmanla çevrilmişti. Başkomutan Mac Arthur haritasında Türk Tugayını iki çapraz çizgiyle kapatmıştı. Haklıydı; çünkü; kuşatılan bir birliğin imhadan kurtulduğunu tarih kitapları yazmıyordu. Türk askeri sekiz - on düşmanı haklamalıydı ki, çember yarılabilsin. Acaba Türk askeri bu mucizeyi yaratabilecek miydi?²⁰ Esas olarak Türk Tugayı imha olmuş gözüküyordu.²¹

¹⁹ Ergünger, s. 61.

²⁰ Kore'de Türk Askeri, Ankara. 1989, s. 15.

²¹ Fehrenbach, T.R., This Kind Of War, Newyork, 1989, s. 318.

Evvelâ ateş kesip mevzilerine sinen düşmanın bir kısmı süratle imha edilmişti. Henüz vücutları soğumamış, Çinli ölümler seyyar birer cephanelik gibi hepsinde en az 8, 10 saplı bomba ve 100'den fazla da mermi var. Kaçırılamayan makineli tüfeklerin şarjörleri ateşe hazır vaziyette terk edilmişti. ²²

Birleşmiş Milletler kuvvetleri için Kore'de son derece talihsiz geçen bu günün yegâne zaferi Türk süngüsü tarafından elde edilmişti. ²³

Çinlilerin son derece üstün taarruzları karşısında kuşatma çemberinin içinde kalmış olan Türklere SİNNİMNİ'YE geri çekilme emri verildiği halde, Türk komutanı hayretler içinde:

"Geri çekilmek, niçin geri çekiliyoruz? Biz burada birçok Çinli öldürüyoruz" demiştir.

Binbaşı Fehrenbach ise "Kara yüzlü uzun süngülü Türklerin çekilmeyi reddettiğini, hatta subayların başlarından şapkalarını çıkararak yere vurduğunu" yazmaktadır. ²⁴

²² Ergünger, s. 65.

²³ Ulus, 29 Kasım 1950.

²⁴ Fehrenbach, s. 318.

Bütün Kore muharebelerinin en uğursuzu olup Sinnim-ni... diye anılan bu gece orada bulunanların kalplerinde ve hatıralarında hayatları boyunca silinmeleri imkânsız derin izler bırakmıştır.

Askerler şu şekilde haykırıyordu:

"Generalim, emrini yapmak için dayanacağız. İcab ederse öleceğiz. Türk şerefini lekelemeyeceğiz. Komünistlere şenlik çanları çaldıramayacağız. Biz sana güveniyoruz. Sen de bize güven. Allah yardımcımız olsun." ²⁵

O gün kelimenin tam anlamıyla boğaz boğaza bir muharebe günü oldu. Bu gün, dört topluk bir batarya ile desteklenen iki piyade taburunun düşman tümenlerine karşı icra ettiği harekâtla, bilhassa geceki baskında Sinnim-ni'de bıraktığımız her şehidin ayak ucuna, en az on komünist Çinliyi uzatmak bahtıyarlığına erdik.

İŞTE SİNNİMİNİ'DE DÜŞMANIN 2 NCİ BÖLÜĞÜ KUŞATMASI SONUCU , 2 NCİ TALİMGAH BÖLÜĞÜ BİR KARŞI TAARRUZLA BU BÖLÜĞÜ KURTARMAĞA ÇALIŞMIŞTIR.

²⁵ Yazıcı; s. 178

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

2 NCİ BÖLÜK KOMUTANI YÜZBAŞI RAMAZAN AKINCI AĞIR YARALIDIR, 2 NCİ BÖLÜĞE ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE KATILMIŞTIR.

ÇEKİLME ESNASINDA AĞIR YARALANAN ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE VE ÜSTEĞMEN ŞERİF YAVUZ AĞIR YARALI OLMALARINA RAĞMEN ÇEKİLMEĞİ REDDEDEREK, TEK BAŞLARINA SAVUNMAYA DEVAM EDİP, BİR ÇOK ÇİN'LİYİ İMHA EDİP ORADA ŞEHİT OLMUŞLARDIR. RUHLARI ŞAD OLSUN.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

İşte bu anı yaşayan yabancıların da şahit olduğu gibi "Türkler uzun müddet düşman karşısında çarpışırken ve ölümler, İngiliz ve Amerikalılar da geri

çekiliyordu. Cephaneleri tükenen Türkler, süngü takarak düşmana saldırdılar. Ve göğüs göğüse müthiş bir boğuşma başladı.

Türkler çarpışa çarpışa ve yaralı arkadaşlarını sırtlarında taşıyarak çekilmeye muvaffak oldular. Pyongyang'da başları yukarı olarak bir geçit resmi yaptılar." ²⁶ Böylece eğer komünist kuvvetleri Çang Şong nehrinin güneyi boyunca uzanan yoldan geçememiş ve dolayısıyla sahile ulaşamamışsa... Eğer Pyongyang'a giden yol, düşmana karşı taarruzun dördüncü gününde kesilmemişse bu; Türk Tugayı'nın Kunuri'nin, doğu ve kuzeyini, hayranlık veren bir cesaretle savunması sayesinde mümkün olmuştur.

Bu suretle Sinanjudan Pyongyang'a giden yol serbest kalmış ve Birleşmiş Milletler'e mensup 4 Tümen tam bir intizamla kuşatılmaktan kurtarılarak, yeni savunma mevzilerine çekilebilmişlerdir.

Karşımızdaki düşman yabancı değildi. Asırlarca önce Türk korkusundan koskoca Çin Seddini yapmışlardı. Dün kılıcı ile Çin Seddini delik deşik eden Büyük Türk İmparatorluğu'nun Kubilay Han'ın torunları bu gün süngüsüyle, mermisiyle yine düşmana korkulu anlar yaşıyordu.

²⁶ Yazıcı, s. 220.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Böylece, yabancı bir ülkede, 16 devletin silâhlı kuvvetleri arasında, bulunan Türk Tugayı henüz ilk muharebesini yapmış ve büyük bir başarı ile elde edilmiş olan muvaffakiyeti, oradaki yabancı kuvvetler arasında birliğimize yüksek bir şeref ve itibar kazandırmıştır.

Çin ordularının baskın tarzında savaşa katılmaları kuvvet dengesini bozmuş, Kunuri savaşında Türk Tugayı himayesinde Birleşmiş Milletler Kuvvetleri 350 kilometre geri çekilmek zorunda kalmışlardı.

BM Kuvvetlerince Kore'yi terk etmek için gemilere binme plânları yapılmıştır. Bu kritik anda tugayımıza Cebri keşif taarruzu görevi verilmişti. Esasında takviyeli bir alay olan kuvvetimizle, savunan bir düşman tümenini 156 rakımlı tepede ve Kumyangjangni'de mağlûp ve perişan edince BM Kuvvetleri gemilere binmekten vazgeçerek taarruz eden kuvvetlerimize katılmışlardır.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Bu muharebelerde karşımızdaki düşmanın bizi Kunuri'de kuşatan 38 nci Çin Ordusu'nun 150 nci Tümeni olduğu anlaşılmış, bu haber bölüklere kadar duyurulmuş. Tekrar hesaplaşmak ve düşmanı yok etmek azim ve kararıyla taarruza geçilmiştir.

Türk Birliklerinin Süngü Hücumu

Amerikan Kongresince verilen mümtaz birlik beraatında yazdığı gibi; "ilerleyen kuvvetlerin geride bıraktığı süngülerle delik deşik olmuş, dipçiklerle

ezilmiş düşman ölüleri, bu taarruzun şiddet ve derecesini ifade eden sessiz şahitlerdir. Düşmanın 1734 insan kaybetmesi, savaşta kahraman askerlerin cesaret, kabiliyet ve başarılarını gösterir" demektir.²⁷

Türk Tugayı yalnız karşısındaki düşmanı yenmekle kalmamış. Güney Kore'nin ters giden kahramanlık yolunu, kurtuluşla değiştirerek, aydınlık olan bağımsızlık yolunu açmış ve Birleşmiş Milletler Ordusu'nun onurunu Kunuri'den sonra bir kez daha kurtarmıştır.²⁸

Kore'de ikinci kez, savaşın yönünü değiştiren Türk Tugayı, Kore'den gitmeyi düşünen Birleşmiş Milletler Ordusu'na, düşmanın yenilebilir olduğunu gösteriyor ve düşmana dönüp taarruza geçme yolunu açmış oluyordu.

Bu başarı üzerine, "yenilmez ve korkusuz tugay"a üstün savaşçılık yeteneği ve büyük savaş gücü nedeniyle, Amerikan Kongresince "Mümtaz Birlik Madalyası" veriliyordu. O güne kadar, bu nitelikteki bir madalya, sadece iki Amerikan birliğine verilmişti. Bunun dışında, yabancı bir ulusun birliği olarak, bu madalyayı ilk kez alan, Türk Tugayı oluyordu.

Türk Tugayı'nın kazandığı başarıların tesadüfi olmadığı, giderek yükselen bir düzeyde devam ettiği anlaşıyordu. Dünyanın en sapa ülkelerinde, köşede duran elçilerimiz, tebrike gelenlerle dolup taşıyordu. Dünyanın dört bir yanındaki basın organları, Türklerin Kore'de gösterdiği başarıyı övüyordu.²⁹

18 Mayıs 1951 gecesi ileri mevzî ve keşif üssü olarak Birleşmiş Milletler asıl muharebe hattının ilerisine sürülen Türk Tugayı'na karşı düşmanın çok üstün kuvvetlerle yaptığı taarruzlar, sabaha kadar dalgalar halinde ve müteaddit defalar tekrarladığı halde tamamen neticesiz kalmıştı. Halbuki düşman ilkbahar taarruzları diye vasıflandırıp dünyaya ilân ettiği bu muharebeler için aylarca hazırlanmıştı.

Altı kez taarruzu yenileyen düşman, hiçbir yerde mevziîlere giremedi. Düşmanın verdiği ağır zayıata bakmadan, ileri sürdüğü hücum dalgaları, mevziîlerimiz önünde kayalara çarpan dalgalar gibi, gerileyip duruyorlardı.

18 Mayıs günü sabah olmaya başlarken, düşman kuytu ve karanlık orman içlerine çekilmeye başlamıştı. Vadileri barut dumanları kaplamaya başlamıştı. Mevziîlerin hemen önünde, karşı sırtlarda, yüzlerce düşman ölüsü yatıyordu. Türk askerine hücum etmenin, kaçınılmaz şahitleri olarak, yerlerde yatıyorlardı.

²⁷ ATASE Arşivi, D.134, G.1, K.71, D.4, Yazıcı, s. 274, 275. Dora, s. 292, 294. Kore Harbi'nde Türk silâhlı..., s. 224.

²⁸ "Atatürk Gençliği ve Türk Kahramanlığı" Gaziler Dergisi, Yıl 2, s. 10. Kasım-Aralık 1986, s. 6.

²⁹ Kore'de Savaşanlar Derneği Muhtırası, s. 25.

Gün ışıdığı vakit, mevzîlerimizin önü düşman ölüleri ile dolmuştu.

Gerimizde, asıl mevzîlerdeki dost birlikler fasılasız devam eden çarpışmaların, top ve makineli tüfek seslerinin heyecanı içinde Türk Tugayı'nın çekilmesi veya imha ile muharebe sırasının kendilerine geleceği endişesi içinde sabaha kadar beklemişlerdi. Gün ışımasıyla beraber dost birliklerin komutanları Türk karargâhına gelerek hararet ve samimîyetle tebrikte bulundular.³⁰

18 Mayıs 1951 sabahı saat 05.00'e kadar sürdüğü kanlı taarruzlardan düşman bir sonuç alamamış, Türk Tugayını yerinden oynatamamıştı.

Tugay bir kere daha düşmanın ilerleme yolunu kesmiş oluyordu. Ve Tugay o sırada savaşın kaderini etkileyen bir muharebe verdiğinin farkında değildi.

Tugayın bildiği tek şey düşmanı durdurmak ve varlığını korumak için muharebe vermek zorunda olduğu idi. Tugay bu muharebeden de yüz akı ile çıkıyordu.

Düşmanın Seul'e taarruz hareketi yalnızca Türk Tugayı tarafından durdurulmuştu. Bu, muharebenin dönüm noktası oldu. Çünkü, Türk Tugayının düşmana ağır kayıplar verdirmesi ve ona Seul yolunu kapaması, artık taarruz sırasının birleşmiş Milletler Kuvvetlerinde olduğu fikrini alıştırdı.

Tugayın düşmanın taarruz gücünü ve iradesini kırmasından çıkan bu büyük fırsatı kaçırmamak için Seul'ü savunmak üzere mevzi giren tümenler 20 Mayıs günü taarruza sevk edildiler.

Düşman, taarruz tertiplerini savunma düzenine dönüştürmeye vakit bulamadığı için her yerde yenilgiye uğrayarak kuzeye doğru çekilmeye başladı.

Tugayımızın 17/18 Mayıs 1951 gecesinde verdiği savunma muharebesi ile düşmanın taarruz yeteneğini kırması olayını gereğince değerlendiren Birleşmiş Milletler Kuvvetleri de karşı taarruza kalkarak 38 nci paralelin kuzeyine kadar ilerleme olanağı buldular.

Başkent Seul'un kurtuluşu olan, başarılması güç bu savaşa "Devlerin Savaşı" adını koydular. Dost karargâhlarda "Türkler, bugüne kadar taarruzlarıyla ün yapmış olmalarına rağmen, savunma savaşındaki üstünlüklerini de açıkça göstermişlerdir" diye konuşuluyordu.

Kore Radyosu her saat başı Türklerin büyük zaferini dile getiriyordu. Düşmanın "Türk kalesi"ni aşamadığını, Seul'un boşaltılmamasını öneriyordu. Diğer ülke radyolarının haber bültenlerinin

³⁰ Ergüngör, s. 128., Yazıcı, s. 309., The History Of The United..., s. 658.

başında "Türkler geçit vermedi", "Türklerin yeni zaferi", "Seul kurtuldu" gibi yayınlar yer alıyordu.

19 Mayıs 1951 tarihi, Birleşmiş Milletler kuvvetlerinin genel taarruz hareketini, başlangıcını kapsıyordu. 20 Mayıs sabahı tan ağarmadan Birleşmiş Milletler kuvvetleri genel taarruza geçti 8 nci Ordu Komutanı başarımızı hemen değerlendirmiş, savaş inisiyatifi artık kati olarak Birleşmiş Milletler kuvvetlerine geçmişti.³¹

17/18 Mayıs gecesi düşman topçusunun yaptığı ateş sonucunda 2 nci Tabur Komutanı Miktad Uluönlü şehit olmuştu.³²

Yüzbaşı Sacit Gürönlü şöyle anlatmaktadır; “Çinliler perişan zaten o tümen bir daha haritada gözükmeyi o gece bize taarruz eden tümen ertesi günü birliği çektik ve taarruz başladı. Tekrar fakat maalesef bir miktar

³¹ Ergünger, s. 95.

³² Dora, s. 363.

şehit verdik. Bnb Miktat Uluünlü aslan gibi adam hava almak için gitti. .”

³³ diye anlatmaktadır.

**3 NCU TABUR KOMUTANI
BINBAŞI LÜTFÜ BİLGİN**

Bu gün Türk Silâhlı Kuvvetleri düşmanla temas etmeden 21 km ilerlemiş ve varılan bölgede gerillâcıların koyduğu bombanın infilâkı neticesinde 3 ncü Tabur Komutanı Binbaşı Lütfü Bilgin şehit olmuştur.³⁴

³³ Tuggeneral Sacit Gürünlü'nün anıları, Alb. Ali Denizli tarafından video kayda alınmıştır.

³⁴ Dora, s. 364.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Tugay verdiği bu şanlı muharebeden sonra, istirahate alınırken;geçtiği bütün yollar boyunca toplanmış dost askerlerin coşkun sevgi ve takdir gösterileriyle karşılaşmış;

"Birinciler dönüyor" "Korkusuzlar dönüyor " seslerine karışan alkışlar herkesin gözlerini yaşartmıştır.

Çok geçmeden Taegyewonni mevkiine"Türk Kalesi"adı verilecekti.³⁵

Bu gece Türk Silâhlı Kuvvetleri'ne iki düşman alayı taarruz etmiş düşman 1500 zayıat vermişti. Bizde ise; 2 subay, 9 er şehit, 4 subay, 2 astsubay ve 18 er yaralanmıştı. ³⁶

³⁵ Kore'de Türk Askeri, s.23-25.

³⁶ Kore Harbi'nde Türk Silâhlı..., s. 65.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Kumyangjang-ni'deki savaşlardan iki yıl sonra 28/29 Mayıs 1953 tarihlerinde Türk Tugayı, 1 nci Amerikan Deniz Piyade Tümeni birlikleri ile Mun-sanni yakınındaki Muharebe İleri Karakollarına, art arda yapılan düşman taarruzlarına karşı savunmuştur. Yapılan başarılı savunmanın taltifine dair berat şu cümle ile noktalanmaktadır:

Bu çok önemli savaş boyunca Türk Silâhlı Kuvvetleri, Türk 3 ncü Tugay'ı mensupları ve kendisine bağlı birliklerce gösterilen üstün kahramanlık gaye birliği ve şaheser savaş cesareti, ana mukavemet hattının kırılması hususundaki düşman plânlarını boşa çıkarmış ve bunun bir sonucu olarak kendilerine ve askerî mesleklerine büyük itibar kazandırmıştır.

Düşman, bu muharebeden sonra ateşkesten başka bir çare kalmadığını anlayarak, Mütareke görüşmelerine, canlı ve istekli bir hava içinde yeniden başlamaktan başka çare olmadığını anladı. Nitekim çok geçmeden ateşkes imza edildi.

Türk Tugayı, Kore'de imza edilen ateşkese, 28 ve 29 Mayıs 1953 günlerinde verdiği muharebelerle etkili oldu.

Görüldüğü gibi, Türk Tugayı Kore muharebeleri sırasında, sık sık savaşın gidişine etkili olan başarılar göstermişti. En sonunda da, ateşkese yol açan son muharebeyi de, Türk Tugayı vermiş oldu.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

**KORE SAVAŞININ EŞSİZ BİR KAHRAMANI VARDIR
“BANDIRMALI ŞEHİT TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ;**

Kore Yarımadası'nın sarp ve yalçın kayalıklarında Birleşmiş Milletler ülküsüne inanmış, hür Milletler ideali uğruna şerefli bir Milletin ahde vefa duygusu namus sözü uğruna Türk Milletine ve Türk Gençliğine yaraşır bir şekilde kahramanca döğüşmüş kahramanlık destanlarımıza bir yenisini daha katan Topçu Üsteğmeni Mehmet Günenç'in aziz hatırasını anmak hepimizin milli vazifesidir.

Gazeteci Önder Balıkcı'nın Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'le İlgili Yazısında şöyle anlatmaktadır;

“Kore'de ölenler ,Anzaklardan daha mı değersiz? Tam 95 yıl önce Anadolu'yu işgale gelen Anzakların torunları önceki gün yine Gelibolu'da buluşup dedelerini andı.
iyi de...

Neden Yeni Zelanda ve Avustralya hükümetleri, 95 yıl önce ölen vatandaşları için her yıl büyük masrafları üstlenerek vatandaşlarını Çanakkale'ye gönderiyor, bu törenlere devlet yetkililerinin en üst düzeyde temsille katılımını sağlıyor, her 25 Nisan'da kendi ülkelerinde büyük anma törenleri düzenliyor da...

"Kore şehitlerimizi" anmak, gazilerimizin hatırını sormak neden bizim devlet yöneticilerimizin aklına bile gelmiyor?

Yoksa Kore Savaşı'nın sorumlusu; "devlet" değil de orada ölen askerlerimiz miydi?

Devlet onları göndermek istemedi de bizimkiler "ille de gideceğiz" diye mi tutturdu?

İşte; her 25 Nisan'da Çanakkale'ye kopup gelen Anzaklar'ın torunlarını izlerken ezilmemin, utanmamın, sıkılmamın nedeni bu...

Nasıl oluyor da bizim devletimiz şehitlerine bu kadar duyarsız?

İnsanımız, bu duyarsız devlete böylesine tepkisiz kalabiliyor?

Şehit Mehmet Günenç Lisesi Tarih Öğretmeni Bülent Gültekin'in Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç'le İlgili Yazısında şöyle anlatmaktadır;

“ Şehit Mehmet Günenç'in şehadetini Bandırma'lılar hiçbir zaman ölmüş kabul etmemişler, onu daima aralarında görmek arzusunu tatmin için yeni kurulan ortaokula adını vermişlerdir.

Bunun yanında Mehmet Günenç'in uğradığı haksızlık kanaatimce burada kalmamıştır. Daha bir takım talihsizliklere de maruz kalmıştır. Mesela bu aziz şehidin soyadı nüfus kağıdında Günenç olmasına karşılık daha sonra Günenç'e dönüştürülmüş soyadı yazılış olarak özelliğini kaybetmiştir, işin tuhafı Mehmet Günenç'in ismi Orta Okula verildiğinde de Günenç şeklindedir.

Şehitlerine sahip çık Türk Milleti! Şehitlerine sahip çık Bandırmalı, şehitlerini hatırla, onlara gereken önemi ver.

Unutma ki onlar senin geçmişindir. Bu nedenle onlar geleceğinin temel taşlarıdır.

Yeni nesile onları iyi tanı. Bunun için her şeyi yap. Bilhassa eğitimciler ve yerel yöneticiler bu görevde ön safların sizin olduğunu unutmayın.

Bandırma bünyesinde olsun veya başka yerlerde bulunsun tüm Bandırmalı şehitlerin, tüm Türk şehitlerinin ruhları şad olsun.

Huzurlarında saygıyla eğilip minnettarlığımızı sunuyor, vatanın uğrunda şehit olan varsa vatan olduğunu, bu nedenle vatani vatan yapanın şehitler olduğunu bir kez daha vurguluyorum.”

Mehmet Günenç pek az şehide nasip olacak şekilde, Türklüğünü, vatan ve milletini son anına kadar hatırlıyarak, büyük bir kahramanlık menkıbesi yaratarak şehit olmuştur.

Şehit yakınları Türk Milletine rica ediyor ve yalvarıyor böyle kahramanlar unutulmamalı, böyle kahramanları bütün Türk milleti duy-malı.

Türk'e şeref sağlamak için Kore topraklarını kendilerine mezar yapan aziz şehitlerinizin ruhları da sanki bugün bu karşılaşma iştirak ediyordu. Onları unutmamıza imkân var mı?

Mehmet Güneç son kurşununa kadar kimbilir kaç tane Çinli'nin canını cehenneme gönderdikten sonra şehit oldu.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Onun gibi Kore’de kalan 1005 şehidimizin anneleri , sağ gelenleri karşılıyor;

Vapuru rıhtıma yanaştığı zaman kurbanlar kesildi. Kimbilir bu aslanlar için nice kimseler, nice adaklarda bulunmuşlardı?

Karşıllayanlar arasında bir kadın var; siyahlara bürünmüş mütemadiyen ağlıyor. Bir günde bir kaç yaş daha ihtiyarlamış . Şehit oğlunun kardeşlerini karşılıyor.

“ Bunların hepsi benim evlâdım “diyor.

İŞTE BU ŞEHİT ANALARI VE EŞLERİ DE UNUTULMAMALI

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Türk Tugaylarının Kore'de verdikleri muharebeler, yabancı askerî okullarda okunmakta ve çıkan sonuçlardan, istifadeye çalışılmaktadır.³⁷

Kore zaferlerini Türk ve insanlık tarihlerine sayısız kahramanlık ve şerefle maleden gazilerimiz ve şehitlerimizi milletçe selâmlar önlerinde saygı ile eğiliriz, insanlık ve Türk Milleti sizleri minnetle anacaktır. Nur içinde yatın aziz şehitlerimiz.

³⁷ Kore'de Savaşanlar Derneği Muhtırası, s. 30-31.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

PUSAN ŞEHİTLİĞİ-GÜNEY KORE-KASIM 2010

SEÇİLMİŞ BİBLİYOGRAFYA

A) ATASE Başkanlığı Arşiv Belgeleri: (+)

D.133, K.138, D.84.

D.134, G.1, K.71, D.1.

D.134, G.1,D.5.

D.134, G.1, K.145, D.5.

D.134, G.2, D.4.

D.134, G.3,D.1.

D.134, G.4, D.1.

D.134, G.14, K.153, D.36.

D.134, G.17, K.150, D.66.

D.134, G.68, D. 17.

D.134, G.18, D.75.

(487) Kore'de Savaşanlar Derneği Muhtırası; s. 25.

(488) Kore'de Savaşanlar Derneği Muhtırası; s. 30-31.

B) Kitaplar

Afşin, Zeki;Kore Kahramanları ve Türkiye, Ankara, 1953.

Akay, Abdullah; Kore'de Dirilen Şehit, Ankara, 1985.

Allain, Davit; Battle Ground Korea The Story Of The 25 th Infantry Division, Tokyo, 1951.

Allen, C.Richard; Korea's Syngman Rhee An Unauthorized Portrait, Rutland, 1960.

Alexander, Bevin. Korea; The First War We Lost. New York: Hippocrene, 1986.

Alexander, George; The Chinese Communist Army in Action : The Korean War.

- Alexis Johnson With Jef Olivarius Mc Allister: The Right Hand Of Power, New Jersey.
- Appleman, Roy E.; U.S. Army in the Korean War: South to the Naktong, North to the Yalu., Washington, 1961.
- Armaoğlu, Fahir; Siyasi Tarih (1789-1960), Ankara, 1975.
- Aslanoğlu, Hikmet; Kore ve Kore Harbi, Ankara, 1951.
- Aslanoğlu, Hikmet; Neler Dediler, Ankara, 1958.
- Ataman, Baha; Neden İşbirliği Yaptılar, Ankara, 1967.
- Beloff, Maw; Soviet Policy In The Far East, Newyork, 1953.
- Berger, Carl; The Korean Knot A Military - Political History, Philadephia, 1964.
- Blair, Clay.; The Forgotten War: America in Korea 1950-1953. New York: Times Books,
- Birinci Askeri Tarih Semineri, Bildiri IV.
- Çalışır, F.; Kore Devrimi Üzerine, 1951.
- Canbulat, Cevdet; Kore'de Mehmetçik, 1951.
- Camille, Rougeron; Le Enseignements Je La Guerre de Coree, Paris, 1952.
- Caridi, Ronald J.; The Korean War And American Politics, Philedelphia, 1968.
- Clark, Mark W.; From The Danube To The Yalu, Nework, 1954.
- Clover, Robert T.; The Truth About Korea, London, 1951.
- Clay, Blairis; The Forgotten War America In Korea, (1950-1953) Newyork, 1987.
- Clough, Ralpn N.; Deterrence And Defense In Korea: The Role Of U.S. Forces, Washington,
- Corr, Gerald H.; The Chinese Red Army. New York: Schocken Books, 1974.
- Chum-kon, Kim; The Korean War, Korea, 1973.
- Cho, Soon Sung; Korea In World Politics (1940-1950) An Evaluation Of American Responsibility, Berkley, 1967.
- Cutforth, Rene; Korean Reporter. London: Win-gate, 1952.

Cutforth, Rene; Korean Reporter, London, 1952.

David, Rees; Korea The Limited War, Newyork, 1964.

Dean, Philip; Was a Captive in Korea. New York: Norton, 1953.

Demokrasimizin İsmet Paşalı Yılları (1944-73)

Demokrat Partinin Altın Yılları (1950-54), İstanbul, 1990

Denizli, Ali; Kore Harbinde Türk Tugayları, Genelkurmay Basımevi, Ankara, 1994.

.....; Kore Savaşındaki Kunuri Kahramanları, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşındaki Kumyangjangni Kahramanları, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşındaki Kore Harbinde 3 ncü Türk Tugayı Vegas-Elko-Karson Doğu ve Batı Berlin Zaferleri, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Kahramanı Şehit Binbaşı Lütfü Bülgin Hayatı ve Kahramanlığı, Berikan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşı Belgeler ve Harp Fotoğrafları Albümü , 72 Tasarım ve Ltd Şti., Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşı Uzaklardaki Kahramanlar ve Zaferleri, Başlık Yayınları, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşı 1950-1953, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....;Kore Harbinde Kunuri Zaferi, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....;Kore Harbinde Şehitlerimiz, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

Department of the Army, Office of the Assistant Chief of Staff, G-2. "U.S. Prisoners of War in the Korean Operation: A Study of Their Treatment and Handling by the North Korean Army and the Chinese Communist Forces", 1954.

Deral, Mustafa; Kore'ye Niçin Gidiyoruz, İstanbul, 1963.

Dobbs, Charles M; The Unwanted Sumbol America Foreign Policy The Cold War And Korea (1945-54), Ohio, 1951.

- Donovan, Robert J.; Nemesis, Truman And Johnson In The Coils Of War In Asia
- Dora, Celal; Kore Savaşlarında Türkler, İstanbul, 1963.
- Dulles, John Foster; War or Peace. New York: Macmillan, 1950.
- Eighth Army by the Chinese Communist Forces, November 1950, in the Battle of the Chongchon River, Korea. New York: Morrow, 1953.
- The Military History of the Korean War.
- Eminoğlu, İbrahim; Kore'de İslamiyet, Savaşla Gelen Umut.
- Ergüngör Turan; Kore'de Birinci Türk Tugayı.
- Erkmen, Seyfi; Kore'den Geldim, İstanbul, 1951.
- Ertürk, Kemal; Kore Şafaklarında, İstanbul, 1952.
- Fanning, Anne Katherine; Turkish Military in The Korean War, Yayınlanmamış doktora tezi, Türkçesi, Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Kütüphanesi, Ankara,1993.
- Fehrenbach, T.R.; This Kind Of War, Newyork, 1989.
- Fehrenbach, T.R.; This Kind of War: A Study in Unpreparedness. New York: Macmillan, 1963.
- Field, A. Jones; History Of United States Naval Operations Kore, Washington, 1962.
- Fotoğraflarla Kore Harbi; Ankara, 1952.
- Further Summary Of Events Relating Of Korea (October 1950 To May 1951), London
- Futrell, F. Robert; The United States Air Force In Korea (1950-53) Newyork, 1961.
- Gardner C Loyd; The Korean War, Newyork.
- George, Alexander; The Chinese Communist Army Action In The Korean War.
- Gnkur. ATAŞE Bşk. 1. lığı Kütüphanesi ve Arşivi ile, Milli Kütüphane ve Arşivi.
- Griffith, Samuel B.; The Chinese People's Liberation Army. New York: McGraw-Hill, 1967.

- Gyehh D. Paige; The Korean Decision, Newyork, 1968.
- Gugeler, Russell A.; Combat Actions in Korea. Washington, D.C.: Combat Forces Press, 1954.
- Gunther, John; The Riddle Of Macarhur Japon Korea And The Far East, London, 1951.
- Gürkan, İhsan; Kore'de Savaş Ulaştırması, İstanbul, 1953.
- Gürler, Şahap; Kore Tugayımızın Teftişine Ait Rapor, Ankara, 1951.
- Güventürk, Faruk; Kore'de Kutup Yıldızı, İstanbul, 1969 .
- Hastings, Max; The Korean War. New York: Simon & Schuster, 1987.
- Hermes, Walter G.; U.S. Army in the Korean War: Truce Tent and Fighting Front. Washington, D.C: GPO, 1966.
- Heller, Francis H.; The Korean War A 25 Years Perspectiva, Kansas, 1977.
- Higgins, Marguerite; Guerre EnCore'e, Paris, 1951.
- Higgins, Trumbull; Korea And The Fall Of Mac Arthur A Precis In Limited War, Newyork, 1960.
- Higgins, Trumbull; Korea and the Fall of Mac-Arthur. New York: Oxford University Press, 1960.
- Hung-Lıck Hu; La Probleme Corean
- F., Stone; The Hidden History Of The Korean War, Newyork, 1952.
- James D. Clayton; Mac Arthur Douglas, Boston, 1970.
- James, D. Clayton. The Years of Mac Arthur: Triumph and Disaster 1945-1964. Boston: Houghton Mifflin, 1985.
- John, W. Spanier; The Truman-Mac Arthur Controversy And The Korean War, Newyork, 1965.
- Summers, Harry G; Korean War Almanac, Newyork.
- Kandemir, Enise; Kore Destanı, Ankara, 1954.
- Kayacıklı, Tamer; Kore, İstanbul, 1978.
- Kennan, George F.; American Diplomacy, 1900-1950, University of Chicago Press, 1951

- Kepir, Mustafa; Kore Kahramanlarına Sesleniş, Ankara, 1951.
- Kıran, Muzaffer; Şafakta Hücum "Kore Harbi", Ankara, 1965.
- ; Harp Esirleri, Ankara, 1959.
- ; Hürriyet Kapısı (Panmunjon), Ankara, 1957.
- Kinhead, Eugene; In Every War But One. New York: Norton, 1959.
- ; Why They Collaborated. New York: Longman, 1960.
- ; Neden İşbirliği Yaptılar?, (Çev. Baha Ataman) Genelkurmay Bşk. Yyn, Ankara, 1967.
- Kim, Ch'ang Sun; Fifteen Years History Of North Korea, Cpiluhgam, 1961.
- Kim Chum-Kon; The Korean War. Seoul: Kwangmyong Publishing Co., 1973.
- Kirbym, Stephen; The Two Koreas Conflict Of Compromise
- Kyrio, Kalinow; How Russia Built The North Korean Army, 1950.
- Korsavaş Dergisi; sayı 2, 80, 81, 82, 84.
- Kore'den Alınan Dersler, Ankara, Genelkurmay Basımevi, 1951
- Korea (1945-1975) Asia RR. Center Skoul, Kore, 1975.
- Korea Institute of Military History. Soviet materials related to the Korean War. (April 1993).
- Kore Birleşmiş Milletler Kuvvetleri Tarafından Elde Edilen Muharebe Bilgileri Broşürü, Ankara, 1955.
- Kore Broşürü; Ankara, Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Basımevi, 1953.
- Kore Destanı, İstanbul, 1951.
- Kore'den Haberler, Ankara, 1960.
- Kore Harbinde Türk Silâhlı Kuvvetlerinin Muharebeleri (1950-1953), Ankara Genelkurmay Basımevi, 1975.
- Kore Muharebeleri, Ankara, 1953.
- Kore Harp Albümü ve Uzak Doğu Mecmuası, İstanbul, 1951.
- Kore'de İstihkam Teknik Haberalma Broşürü, Ankara, 1953.

- Kore Kahramanlarına; İstanbul, 1982.
- Kore Kahramanlarına; Ankara, Genelkurmay Basımevi, 1952
- Kore'de Muharebe İdare Yerleri Kore Broşürü; Ankara, 1953.
- Kore'de Psikolojik Harp Broşürü; Ankara, 1957.
- Kore'de Savaşanlar Derneği'nin Muhtırası; Ankara, 1974.
- Korea A. Summary Of Further Developments In The Military Situation Armistice Negotiations And Prisoner Of War Camps Up to January; London, 1953.
- Kore Savunmasına Katılmamızda Dini ve Siyasi Zaruret; 1950.
- Kore'de Türk Tugayının Bir Muharebe Safhası ve Bazı Subayların Resimli Biyografisi, Ankara, 1959.
- Korean War; The History Of The U N Forces In Korean War.
- Korok, Daniş Remzi; Şafakta Hücum "Kore Harbi", Ankara, 1965.
- Kölan, Enver; Kore Savaşlarında Muharebe Sınıfının Faaliyeti ve Bu Savaşlardan Muhaberecilik Bakımından Alınan Dersler, Ankara, 1952.
- Leckie, Robert; The Korean War.
- Lafeber, Walter; America Russia And The Cold War. (1945-71), Newyork 1972.
- Leland, M. Goodrich; Korea A Study Of U.S. Policy In The United Nations, Newyork, 1956.
- MacArthur, Douglas. Reminiscences. New York: McGraw-Hill, 1964.
- MacArthur, Douglas, Revitalizing a Nation, Heritage Foundation, 1952
- MacDonald, Callum A. Korea: The War Before Vietnam. New York: The Free Press, 1986.
- Major R.C.N. The War In Korea (1950-1953) 1954.
- Marshall, S.L.A.; The River And The Gauntlet Defeat Of The Eight Army By The Chinese Communist Forces. November 1950 In The Battle Of The Changchon River Korea, Newyork, 1953.
- Marshall, S.L.A.; The American Fighting Man in Action, Korea, Spring 1953. New York: Morrow, 1956.

- ; Pork Chop Hill, William Morrow & Co., 1956
- ; The River and the Gauntlet, William Morrow & Co., Newyork, 1959.
- Matthew, Ridgway; The Korean War, Newyork, 1967.
- McLellan, David S. Dean Acheson; The State Department Years. New York: Dodd, Mead,
- McAllister Jef Olivarious With U.Alexis Johnson; The Right Hand Of Power New jersey
- Mitchell. C.Cıyde; Second Failure In Asia, Washington, 1951.
- Meade, E.Grant; American Military Government in Korea, Newyork, 1951.
- Muharip Gaziler Dergisi; sayı 2,10.
- Mustanoğlu Necati A; Malazgirtten Kore'ye.
- Mossman, Billy C.; United States Army in The Korean War, EBB And Flow November 1950 July 1951, Washington, 1990.
- ; U.S. Army in the Korean War: Ebb and Flow. Washington, D.C.: GPO (anticipated in 1990).
- National Affairs Institute, History Of The Korean War, Korea Review
- Nazif, Nevzat; Kore Destanı, İstanbul, 1951
- Nelson, M. Frederick.; Korea and the Old Order in East Asia. Baton Rouge: Louisiana State University Press, 1945.
- Öke. Mim Kemal; Unutulan Savaş Kronolojisi, Kore (1950-1953), İstanbul, 1990
- Örgen, Cemil; Kore ve Kıbrıs Savaşları, İzmir, 1984.
- Özoğlu, Nazmi; Kore'de Niçin Savaşım. Komünizm Mezalimi Korunma Çareleri, Ankara, 1954.
- O.B.E.Thomas R.C.W; The War In Korea (1950-1953), 1954.
- Oliver, Robert T.; Sungman Rhee The Man Belind The myth,Newyork, 1955.
- ; Syngman Rhee Ana American Involvement In Korea (1942-1960), Seoul, 1978.

-----; The Truth About Korea, London.

Pelser, Frederick; Freedom Bridge, California, 1984.

Paige, Glenn D.; The Korean Decision, Newyork, 1968.

Paige, Glenn D. The Korean Decision June 24-30, 1950. New York: Free Press, 1968.

Poats,RutherpordM; Decision In Korea The Mobide Company,Newyork, 1954.

Rees, David; Korea :The Limited War, Newyork, 1964.

Ridgway, Matthew B.; The Korean War, Newyork, 1967.

-----; Soldier, Harper & Brothers, 1956

Rose, Cisle A.; Roots Of Tragedy The United States And The Strugle For Asia, (1945-53) Westpat, 1975.

Roy, E Appleman; South To The Naktona North To The Yalu, Washington, 1960

Russell, A. Gugeler; Kore'de Muharebeler, Washington, 1984.

Sahn, Pow-Key; The History Of Korea, Seoul, 1982.

Sato Hideo And Chae-Jinlee; US. Policy Toward Japan And Korea

Sayılan, Nazım Dündar; ‘‘Kore’de Türk Askeriyle Altı Yıl’’ (Birinci bölümü yayımlanmış olup, diğer bölümleri henüz yayımlanmamıştır).

Sel, Lütfü; Kore'de Cereyan Eden Muharebelerden Alınacak Dersler, Ankara, 1979.

Schnabel,F. James; United States Army In The Korean War Policy And Direction The First Year, Washington, 1972.

Schnabel, James F. & Watson, Robert; US Army Center of Military History Washington, D.C., 1962.

Spiller, Harry; American POWs in Korea, sixteen Personel Accounts, North Carolina, 1998

Solesinger, Arthur M; The Dynamics of World Power A Documentary History Of The United States Foreign Policy (1945-1973), Newyork, 1973.

Shihchien,Chih-Shih;A.Chronicle Of Principle Events Relating To The Korean Ouestion,Pekin, 1954.

- S.L.A.,Marshall's;The River And Gauntlet Defeat Of The Eight Army By The Chinese Communist Forces November 1950, In The Battle Of The Chongchon River,Korea, Newyork, 1953.
- Spanier, W. John; The Truman-Mac Arthur Controversy And The Korean War, Cambridge, 1959.
- Sohn, Pow-Key; The History Of Korea.
- Sokwan, Minwung; A. View Of The North Korean Communist Puppet Regime, 1958.
- Soykut, H. Refik; Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Ankara, 1952.
- Srivastava, M.P; The Korean Conflict, New Delhi, 1982.
- Stairs, Denis; The Diplomacy Of Constraint Canada, The Korean War And United States,Toronto, 1974.
- Stepneh Kirbym; The Two Koreas Conflict Of Compromise Summary Of Events Relating To Korea, London, 1950.
- Sükan, Şinasi; Marikko Matsubara Kore'den Japonya'dan Anılar, Ankara, 1974.
- Summers, Harry G.; Korean War. 1950-1953, Newyork, 1990.
- Sunalp, Turgut; Kore Harbi, İstanbul, 1954.
- Taşkıran, Cemalettin; I. Dünya Savaşında Türk Esirleri, İstanbul,2001.
- The History Of The United Nations Forces In The Korean War, The Ministry Of National Defense The Republic Of Kore, 1973 (1-6 Cilt).
- Treatment of British Prisoners of War in Korea, London 1955.
- Truman, Harry S.; Memoirs; Years of Trial and Hope, Vol. II., Newyork, 1956.
- Tsou, Tang; America's Failure In China (1941-50) Chicago, 1963.
- Ülkü, Feyzullah Sacit; Kore Mucizesi ve Şehidin Sesi.
- Üskent Necati; Dededen Torunlara Kore Anıları, Ankara,2000.
- Üstüngel, Ş.; Kore Nire, İstanbul, 1978.
- Varol, Mehmet; Kore'de Piyade Tankının Muharebe Keşfi,Çankırı, 1953.

Whiting, Allen S.; China Crosses The Yalu The Decision To Enter The Korean War, Newyork, 1960.

Wint, Guy; What Happened In Korea, London, 1954.

Yalta, Bahtiyar ; Kunuri Muharebeleri ve Geri Çekilmeler, TTK Yayını, Ankara 2005.

Yaşnar, Ahmet; Kore'de Görülen Dava, 1951.

Yazıcı, Tahsin; Kore Birinci Türk Tugayında Hatıralarım, İstanbul, 1963.

Yoshio, Morita; Record On The End Of Korean War, Tokyo, 1964.

C) Makaleler

Akbulut, Orhan; "Kunuri'ye Doğru", Gaziler Dergisi, Yıl 1, Sayı: 104 Ankara, 1985, s. 18-20

"Atatürk Gençliği ve Türk Kahramanlığı" (25-27 Ocak 1951 Eşsiz Kumyangjang-ni Zafer), gaziler Dergisi, Yıl 2, Sayı: 10, Ankara, 1986, s. 26-27

Berk, Cahit; "Vegas Muharebeleri", Gaziler Dergisi, Yıl 3, Sayı: 16. Ankara, 1987, s. 27-30

-----; "Vegas Muharebeleri", Gaziler Dergisi, Yıl 4, Sayı : 17. Ankara, 1988, s. 19-21.

-----; "Vegas Muharebeleri", Gaziler Dergisi, Yıl 4, Sayı: 18. Mart-Nisan 1988, s. 21-27.

Çoker, H. Avni; "Kore Savaşı", Gaziler Dergisi, Sayı: 86, Ankara, 1982. s. 5-7.

Denizli, Ali; "Kore Harbinde 25 Ocak 1951 Kumyangjang-ni Muharebesi " Kara Kuvvetleri Dergisi, Sayı: 12, Ankara, 2005, s. 3-9.

-----; "Kore Zaferi " Gaziler Dergisi, Sayı: 101, Ankara, Ekim-Kasım-Aralık 2006, s. 26-28.

-----; "Kore Anıları " Gaziler Dergisi, Sayı: 107, Ankara, Nisan-Mayıs-Haziran 2008, s. 8-10.

-----; "Kore Kahramanı 2 nci Tabur Komutanı Şehit Binbaşı Mıktat Uluönlü'nün hayatı ve kahramanlığı " Gaziler Dergisi, Sayı: 108, Ankara, Temmuz-Ağustos-Eylül 2008, s. 4-7.

- ; “Merhum Tuğgeneral Sacit Gürünlü’nün Anıları “ Gaziler Dergisi, Sayı: 109, Ankara, Ekim-Kasım-Aralık 2008, s. 24-28.
- ; “Kahraman Kore Gazisi Üsteğmen Cahit Berk’in Kanlı Vegas Muharebesi Anıları” Türkiye Gazileri Dergisi, Ocak-Şubat-Mart sayı : 1, Ankara, 2009., s.16-22.
- Es, Hikmet Feridun”Kore Savaşlarının Anıları”, Gaziler Dergisi, Sayı: 86 Ankara, 1982, s.8-9.
- Esen, Muzaffer; "Vegasın Yiğitleri", Gaziler Dergisi, Yıl 6, Sayı: 31 Ankara, 1990, s. 16-17.
- ; "Kore Savaşı ve Türk Askeri", Gaziler Dergisi, Yıl 5. Sayı: 26, Ankara, 1989, s. 11-12.
- ; "Kunuri", Gaziler Dergisi, Yıl 5, Sayı. 27, Ankara, 1989, s. 3-4.
- ; "Kore Nere?", Gaziler Dergisi, Yıl 6, Sayı: 32, Ankara, 1990, s.9-12.
- Ganzong, N.A.; "Kore'de Kahramanlık Destanı", Gaziler Dergisi, Sayı: 89, Ankara, 1982, s. 11-12.
- Haydaroğlu, Alaattin; Kumyangjang-ni Savaşlarının 38 nci Yıldönümü, Gaziler Dergisi, Yıl 5, Sayı: 23, Ankara, 1989, s. 2-3.
- İnceoğlu, İ. Hakkı; “Kuzey Yıldızı (North Star) Sembolünün Öyküsü “Korsavaş S:63 (Ağustos 1980), s.18-19.
- “ Kore Savaşı 60 ncı Yıl “ NTV Tarih , Sayı: 24, İstanbul, 2011, s. 35-43.
- Okçu, Metin; "2 nci ve 3 ncü Türk Tugaylarının Kore Harbindeki Muharebeleri", Savunma ve Havacılık Dergisi, Cilt 1, No: 3, Ankara, s. 68-70.
- Öztorun, Necdet; "Kore Muharebeleri", Savunma ve Havacılık Dergisi, Cilt 1, No: 22, Ankara, s. 76-78.
- Özselçuk, Nusret; "Kore Harbinde Türk Tugayının Muharebeleri", Askeri Tarih Bülteni, Yıl 6, Sayı: 11, Ankara, 1981, s. 57-69.
- Özselçuk, Nusret; "Kunuri Şehitlerini Anarken", Gaziler Dergisi, Yıl 5, Sayı: 26, Ankara, 1989, s. 11 -12.

- "Ölümü Hiç Sayan Topçu Üsteğmen Şehit Mehmet Günenç; Gaziler Dergisi, Yıl. 2, Sayı: 9, Ankara, 1986, s. 22-23.
- "Kore'de Savaşan 50 Bin Türk'ü Kore'liler Unutamıyor", Güçlü Çağ, Yıl 4, Sayı: 31,
- "Kore Harbinde Türk Tugaylarının Muharebeleri", Cilt 1, No: 1, Ankara, 1977, s. 125-128.
- Sebükcebe,Muzaffer;"İlk Tugayın Şubat - Mart 1951 Savaşları",Korsavaş Dergisi, Yıl 1, Sayı: 11-12,Ankara, 1976,5.21-26.
- Sebükcebe, Muzaffer;"2 nci Tugayımızın Kore'de Şubat – Mart 1952 Savaşları", Korsavaş Dergisi,Yıl 1, Sayı:, Ankara, 1976, s. 11-12.
- Sebükcebe, Muzaffer;"Birinci Tugayın Nisan 1951 Ayı Savaşları",Korsavaş Dergisi, Yıl 2, Sayı: 13-14, Ankara, 1976.
- ;"İlk Türk Tugayının Büyük Bir Zaferle Sonuçlanan ve Üstün Birlik Nişanı ileTaltif Edilen Kumyangjang-ni Savaşının 38 nci Yılı-dönümünü Anarken", Gaziler Dergisi, Yıl 5, Sayı: 23, Ankara, 1989, s. 4-6.
- ;"Kore Savaşları, Harekâtın Özeti", Korsavaş Dergisi, Yıl 2, Sayı: 20, Ankara,1977, s. 29-31.
- Üner, Ragıp;"Kore Savaşlarının Önemi", Gaziler Dergisi,Yıl 1, Sayı: 1/04, Ankara, 1985, s.5.
- Türün, Faik;"Kore Harbinde Türk Tugayı", Gaziler Dergisi, Yıl 1, Sayı: 1/04, Ankara, 1985,s. 7-14.
- "Tutsak Düşen Sıhhiye Onbaşısı Veli Atasoy'un Kuzey Kore Kamplarında Geçirdiği 33 Ay", Korsavaş Dergisi, Sayı: 92, Ankara, 1983, s. 1.
- "Türk Tugayı 25 Ocak 1951'de Düşmanın Efsaneleşen Cephesini Yarmıştı", Korsavaş Dergisi, Ankara, 1983, s. 3-7.
- Yalta, Bahtiyar;"Kore Savaşının Özelliği ve Sonuçları", Korsavaş Dergisi, Sayı : 91, Ankara,1982, s. 1.
- ;"Mümtaz Birlik", Korsavaş Dergisi, Ankara,1983.
- "8 nci Ordu'yu Türkler Kurtarmıştı. TV ise Kahramanlığı İngilizlere Bağışladı", Korsavaş Dergisi, Yıl 2, Sayı: 20, Ankara, 1977, s. 8-9.
- "35 nci Yılında Vegas'ın Düşündürdükleri", Gaziler Dergisi, Y 4, Sayı: 19, Ankara, 1988, s. 2-3.

D) Süreli Yayınlar

Düstur;Tertip, 3. C. 32., Kasım 1950-Ekim 1951, s. 3., Kanun No. 11940.

Sicilli Kavanini;C.39, Kanun No. 7287., s. 951

TBMM Tutanak;C.1. 1950, s., 12. -,

TBMM Tutanak;C.2, 1951, s., 72.

TBMM Tutanak;;C.2, 1951, S., 215.

TBMM Tutanak;C.3, 1951,5.5,28, 29, 195, 197, 198, 201,202,215.

TBMM Tutanak;C.13, Ankara, 1952, s.314.

Ulus Gazetesi; 20 Temmuz 1950

26 Temmuz 1950

27 Temmuz 1950

28 Temmuz 1950

30 Temmuz 1950

31 Temmuz 1950

24 Eylül 1950

29 Eylül 1950

30 Kasım 1950

03 Aralık 1950

06 Aralık 1950

Cumhuriyet; 01 Haziran 1950

19 Temmuz 1950

26 Temmuz 1950

27 Temmuz 1950

16 Eylül 1950

Ayın Tarihi;1953, C.1, s. 102.

EKLER

(EK - 1)

KORE MUHAREBELERİNE KATILAN TÜRK KUVVETLERİNİN KAYIPLARI

BİRLİĞİN ADI	ŞEHİT			YARALI						HASTA						HASTA TOPLAMI			TUTSAK			YITIK		
	Sb.	Astsb.	Er	Yaralı yurda dönenler			Kore'de tedavi edilip birliğine katılanlar			YARALI TOPLAMI			Kore'den yurda dönenler			Kore'de tedavi olup birliğine dönenler			Tutsak olup inde edilenler.			Akibeti belli olmayan		
	Sb.	Astsb.	Er	Sb.	Astsb.	Er	Sb.	Astsb.	Er	Sb.	Astsb.	Er	Sb.	Astsb.	Er	Sb.	Astsb.	Er	Sb.	Astsb.	Er	Sb.	Astsb.	Er
1. Değ. Tug.	25	16	369	12	14	309	34	24	750	46	38	1059	3	2	37	6	12	72	4	3	218	3	1	171
2. Değ. Tug.	8	2	111	7	6	149	13	11	314	20	17	463	2	3	21	7	15	58	-	-	-	-	-	-
3. Değ. Tug.	4	8	178	8	5	162	7	6	316	15	11	478	3	4	23	9	6	63	2	-	7	-	-	-
TOPLAM	37	26	658	27	25	620	54	41	1380	81	66	2000	8	9	81	22	33	193	6	3	225	3	1	171
GENEL TOPLAM			721	672			1475			2147			98			248			234			175		

NOT : 1. Tutsakların hepsi yurda dönmüştür.

2. Hastalar muharebelerde yaralananların mevcuduna dahil değildir.

3. Hastalık en fazla sarılık, mide ağrısı ve veremdir.

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

KORE'YE GİDEN BİRLİKLER VE İSİMLERİ

ÇİZELGE : 2

BİRLİK	KORE KÜNYE NO.	KORE'YE GİDİŞ TA.	KORE'DEN DÖNÜŞ TA.	KAFİLELER
1 nci Tugay	1-6200 Takviye Brl.	25.9.1950	14.8.1951	1 nci Kafile
2 nci Tugay	6201-14149	5.6.1951	7.8.1952	1 nci Kafile 2 nci Kafile 3 ncü Kafile
3 ncü Tugay	14151-20474	9.6.1952 29.7.1952	27.8.1953 4.9.1953 7.9.1953	1 nci Kafile 2 nci Kafile 3 ncü Kafile
4 ncü Tugay	20500-26095	12.6.1953 17.7.1953 5.7.1953	4.8.1954 17.8.1954	1 nci Kafile 2 nci Kafile
5 nci Tugay	26.150-31621	10.6.1954 17.6.1954	11.8.1955 15.8.1955	1 nci Kafile 2 nci Kafile
6 ncı Tugay	31622-37090	11.6.1955 17.6.1955	9.8.1956 14.8.1956	1 nci Kafile 2 nci Kafile
7 nci Tugay	37091-42599	10.6.1956 17.6.1956	14.8.1957 17.8.1957	1 nci Kafile 2 nci Kafile
8 nci Tugay	42571-48049	10.6.1957 16.6.1957	7.8.1958 14.8.1958	1 nci Kafile 2 nci Kafile
9 ncü Tugay	48050-53520	7.6.1958 16.6.1958	13.8.1959 21.8.1959	1 nci Kafile 2 nci Kafile
10 ncü Tugay	53521-58960	16.6.1959 22.6.1959	8.8.1960 17.8.1960	1 nci Kafile 2 nci Kafile
11 nci Bl.		15.6.1961	17.7.1961	
12 nci Bl.		5.7.1961	15.7.1962	
13 ncü Bl.		2.7.1962	12.7.1963	
14 ncü Bl.		7.7.1963	6.7.1964	
15 nci Bl.		30.6.1964	10.7.1965	
16 ncı Bl.		5.7.1965	9.7.1966	
1 nci Şeref Kıtası		26.7.1966	8.6.1967	
2 nci Şeref Kıtası		6.6.1967	6.6.1968	
3 ncü Şeref Kıtası		24.7.1968	25.7.1969	
4 ncü Şeref Kıtası		19.7.1969	12.7.1970	
5 nci Şeref Kıtası		9.7.1970	30.6.1971	

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

KUMYANGJANG-Nİ MUHAREBESİ SONUCU KAZANILAN ÜSTÜN BİRLİK NİŞANI

By direction of the Secretary of the Army, the Presidential Unit Citation is awarded to:

THE TURKISH BRIGADE AND PARTICIPATING UNITS

for exceptionally meritorious conduct in performance of outstanding service:

The Turkish Brigade and the following attached units: The Turkish United Nations Brigade Advisory Group; Company A, 79th Tank Battalion; Company D, 89th Medium Tank Battalion; 3d Platoon, Battery A, 25th AAA AW Battalion, are cited for exceptionally outstanding performance of duty in combat in the area of Kumyangjang-ni, Korea, 25 to 27 January 1951. The Turkish Brigade and attached units were deployed along a 7-mile front between I and IX Corps, against numerically superior hostile forces defending their vital supply route and their main line of resistance south of the Han River. Enemy held hills 185 and 156 and Kumyangjang-ni were defended tenaciously and stubbornly against savage and relentless attacks by the Turkish Brigade, but finally fell in dogged and bitter hand-to-hand combat. The success of the savage bayonet assault is reflected in the 1,734 casualties inflicted on the hostile forces during the period. The fanatical defense by well-entrenched communist troops was finally smashed by the gallant, intrepid United Nations personnel engaged in the encounter. This sustained drive carried all strong points for a depth of 10 miles and crushed the defenders of the sector. The fidelity, indomitable fighting spirit, and outstanding heroism displayed by the Turkish Brigade and attached units in this bitter assault are in keeping with the finest and noblest traditions of heroic fighting men, and reflect the highest credit on the United Nations Forces, the United States military service, and the Turkish homeland.

**1734 ÇİNLİ
SÜNGÜYLE İMHA EDİLDİ
YAZMAKTADIR**

ALB ALİ DENİZLİ ARSİVİ

GENERAL HEADQUARTERS
UNITED NATIONS COMMAND
OFFICE OF THE COMMANDER-IN-CHIEF

7 June 1951

Dear Mr. Güneç:

The untimely death of your son, Mehmet, has been a tragic loss. While no one can fully share the sorrow which the death of a loved one brings, he will be sorely missed by his comrades, too.

We earnestly hope that you may find some comfort in the knowledge of the understanding sympathy of those who knew him and shared service with him in this Command. There should also be some measure of consolation in knowing that he met death proudly and manfully in the service of his Country.

I have faith that his devotion to duty, in defense of all that we and the free peoples of the world hold most dear, has helped us on the long, hard road by which alone we may expect some day to reach a just, an honorable, and an enduring peace.

May Almighty God grant we continue to follow that road whatever be the sacrifices entailed.

With sincere sympathy, I am,

Respectfully,

M. B. RIDGWAY,
General, United States Army

Mr. Süleyman Güneç
Dere Mah. No: 22
Bandırma, Turkey

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

T.C.
M.S.B.
Genelkurmay Başkanlığı
Merkez Dairesi
Kore Bürosu

Ankara
20/8/51

İnsanlık hak ve hürriyeti namına Birleşmiş Milletlerin Kore'deki mütecavizlere karşı savunan değerli askerleri arasında yeralan ve bütün milletimizi, dünyaya gösterdikleri kahramanlık ve fedakârlıkları ile tanıtan ailenise mensup Mehmet Günenç'in hakkında Birleşmiş Milletler baş komutanı General M.B. RIDGWAY tarafından gönderilen taktikâr mektubu sunmaya şerefli bir vecibe sayarım.

Hulusi Köymen
Hulusi Köymen
Milli Savunma Bakanı

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER KOMUTANLIĞI
GENEL KARARGÂHI
BAŞKOMUTANLIK BÜROSU

Sayın Bay Süleyman Günenç

Mehmet Günenç'in pek vakitsiz ölümü, hepimiz için acı bir kayıp olmuştur. Sevgili Mehmet'in ölümü sizleri olduğu kadar onunla silah arkadaşlığı yapmış olanları da sonsuz acıya garketmiştir.

Burada, Komutanlığımızda onu tanıyan ve onunla silah arkadaşlığı yapanların ona karşı ne kadar derin bir sevgi beslediklerini öğrenmekle biraz teselli bulacağınızı ümit ediyoruz. O'nun memleketine hizmet yolunda ölümü dahi nasıl mertce, gururla ve cesaretle karşıladığını görmüş olmak, hepimiz için bir teselli kaynağı oluyor.

Mehmet Günenç'i bizler ve bütün hür dünya milletleri için en kıymetli şeyleri müdafaa vazifesine karşı gösterdiği bağlılık, ulaşılmaz umduğumuz adil, şerefli ve devamlı bir barışa giden uzun ve çok yorucu bir yolda bize sonsuz yardımları olmuştur.

Mahrumiyetler pehasına dahi olsa, bizleri bu doğru yoldan ayırmamasını ulu tanrıdan bütün kalbimizle niyaz ederiz.

Sonsuz sevgi ve hürmetlerimle.

Amerikan Ordusu Genarellerinden
Orgeneral
M. B. RIDGWAY

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

The President of the Republic of Korea

1 Haziran 2010

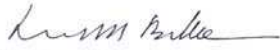
Kore Savaşının çıkmasının 60.ncı yılını andığımız bu sene, zulüm ve saldırılara karşı göstermiş olduğunuz özverili fedakarlıkları anmaktan onur duyuyoruz. Savaşın tahmin edilemez dehşeti karşısında göstermiş olduğunuz dayanıklılık ve cesaret karşısında saygı ile eğiliyor, bağımsızlık ve özgürlüğe olan bağlılığınıza saygı duyuyoruz.

Yapmış olduğunuz fedakarlıkların heba olmaması adına, biz Koreliler, barışı ve özgürlüğü muhafaza etmeye, güçlü ve müreffeh bir ülke kurmaya söz verdik. Ve bu sözümüzü sadakatle tuttuk. Bu gün Kore, sağlam bir ekonomi ve güçlü bir demokrasi ile bütün dünyayı barış ve istikrarın korunması için faal olarak teşvik etmektedir. Son günlerde, Kore, kendini yardım alan bir ülke konumundan başkalarına yardım eden bir ülke konumuna getirmiştir. Başarılarımızdan dolayı gurur duyuyor ve bu başarıyı sizlere ithaf ediyoruz.

1975 yılından bu yana Kore Hükümeti, Kore Savaşı Gazilerini her yıl, Kore'yi tekrar ziyaret programını çerçevesinde davet etmektedir. Bu yıl Kore Gazisi ve ailelerinden 2.400 kişi davet edilecektir. Kore halkı sizleri ağırlamayı sabırsızlıkla beklemektedir. Umuyoruz ki mümkün kıldıklarınızı göreceksiniz ve umuyoruz ki yıllar önce bizim için yaptıklarınızı aileleriniz de görüp sizlerle bir kez daha gurur duyacaklar.

Bir kez daha, en içten minnettarlık duygularımızı ve en derin saygılarımızı lütfen kabul buyurunuz. Sizler, daima, bizim gerçek kahramanlarımız olarak kalacaksınız ve sizi temin ederiz ki bizimle gurur duymaya devam etmeniz için var gücümüzle çalışmaya devam edeceğiz. Kore halkı adına sizlere teşekkür ediyorum.

Saygılarımla

Lee Myung-bak
Kore Cumhurbaşkanı

* Sayın Kore Cumhurbaşkanı'nın bu Mektubuyla Kore Gazilerini unutmadıklarını belirtmekte ve onlara teşekkür etmektedir. Davet edilen 2400 kişi Kore Savaşına katılan 21 ülke gazilerini ifade etmekte, Türkiye için ayrılan 80 kişilik kontenjan artırılması için girişimlerimiz devam etmektedir.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Türkiye Muharip Gaziler Derneği ★ Gaziler Derneği ★★★★★★★★★★★★★★★★★★

5

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

**GENELKURMAY BAŞKANI
SAYIN ORGENERAL İLKER BAŞBUĞ'UN
TEŞEKKÜR MEKTUBU**

*İlker BAŞBUĞ
Orgeneral
Genelkurmay Başkanı*

01 Temmuz 2010

Değerli Kardeşim;

Kendi imkânlarınızla derlediğiniz "Kore Savaşı Belgeler ve Harp Fotoğrafları Albümü" adlı eserinizi gönderme nezaketinize teşekkür eder, başarı ve esenlikler dilerim.

Cumhurbaşkanımızın Busan Şehitliğini Ziyaretlerinde Koreli Öğrencilerin Sunduğu Mektuplardan Üçü ve Tablo

Merhaba

안녕하세요! 저는 부산 에문여자고등학교에 다니는 박소현입니다. 할머니 자주 드는 유년 가문 관에서 청원 뽕사넌은 만년다니 가슴 실네 네로, 밤에 다리 뻗고 토깁은 할아버지 아들이 러서 기뻐합니다.

"Merhaba, Ben Busan Yemun Kiz Lisesin'de okuyan Sehyon Park. Ailemle sık sık ziyaret ettiğim Birleşmiş Milletler Anıtsal Mezarlığı'ndaki Türk Gazilerimizle buluşacağımı duyunca çok heyecanlandım. Tanıştığımıza çok memnun oldum. Hoşçakalın."

Seni unutmayacağım Teşekkür ederim

Merhaba

"안녕하세요!" 저는 부산 에문여자고등학교에 다니는 임은정입니다. 할머니 자주 드는 유년 가문 관에서 청원 뽕사넌은 만년다니 가슴 실네 네로, 밤에 다리 뻗고 토깁은 할아버지 아들이 러서 기뻐합니다.

"Merhaba, Ben Busan Yemun Kiz Lisesin'de İnci Kim. Daha önceki Türk Gazilerin ziyaretinde o zamanki Gazilerle selamlaşmışlığım vardı. O zamandan beri "minnet duyduğum insanlar bunlar" diye düşünmeye başladım. Bu seferde şartlar el verirse sizlerle tanışmak istiyorum. Kore'ye hoşgeldiniz. Kore için savaştığınız için çok teşekkür ederim. Şimdi ben ülkemde şu andaki gibi huzur içinde hayatımı devam ettirmemi sağlayan kişiler sizlersiniz."

Seni unutmayacağım Teşekkür ederim

Merhaba

안녕하세요! 저는 에문여자고등학교에 다니는 박소현입니다. 할머니 자주 드는 유년 가문 관에서 청원 뽕사넌은 만년다니 가슴 실네 네로, 밤에 다리 뻗고 토깁은 할아버지 아들이 러서 기뻐합니다.

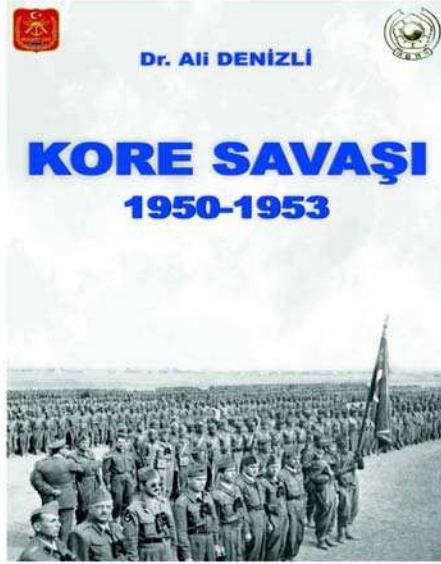
"Merhaba, Ben Busan Yemun Kiz Lisesin'de okuyan Bora Lee. Bizim ülke ve insanlarımız uğruna kendinizi adayıp savaşa katıldığınız için çok teşekkür ediyorum. Sayenizde bizler şu andaki gibi huzurlu bir ömür sürdürüp, gülüşüp neşeli bir hayata sahip olduk. Sizin cesaretiniz ile kendinizi adamanızı aklımdan hiç çıkarmayıp minnettar oluyorum. Ve bende sizlere imrenip sadece kendi ülkemde değil, tüm dünyayla tüm insanlarla ilgilenip elimden gelen yardımda bulunacağım."

Seni unutmayacağım Teşekkür ederim

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

ALBAY ALİ DENİZLİ'NİN YENİ KİTAPLARI

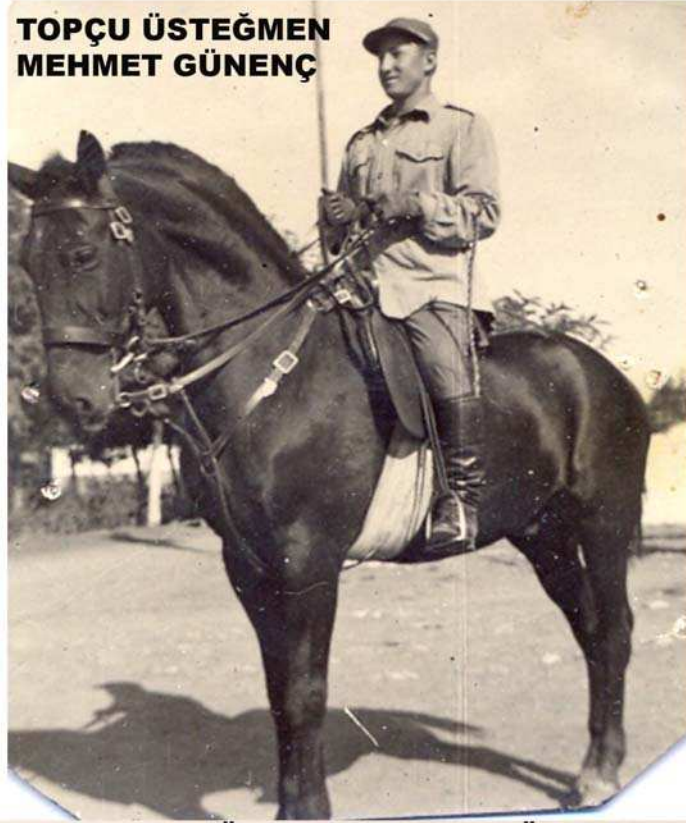
Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

RUHU ŞAD OLSUN

Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Günenç

**ŞEHİT ÜSTEĞMEN MEHMET GÜNEÇ GİBİ
KAHRAMANLARI YETİŞTİREN ANNE VE
BABASININ DA RUHLARI ŞAD OLSUN**